

RITMURI INCANDESCENTE

REVISTA COLEGIULUI NAȚIONAL „MIHAIL EMINESCU” ORADEA

Serie nouă°Anul 4°Nr. 1/2023

**REVISTA COLEGIULUI NAȚIONAL „MIHAI EMINESCU”
ORADEA**

Ritmuri incandescente

**Motto:
„Tradiția naște valori”
2023**

CUPRINS

DESPRE NOI PENTRU VOI...	3
MIRABILELE ÎNTÂLNIRI	4
„O PICTURĂ PARFUMATĂ CU VIBRĂRI DE VIOLET”	7
„SLOVA DE FOC ȘI SLOVA FĂURITĂ”	12
ÎN LUMEA COPILĂRIEI	37
SUB LUPĂ.....	44
ȘCOLAR ȘI EXTRAȘCOLAR	46
POLE MOS.....	108
VOCEA NOASTRĂ.....	110
CARTEA DE VIZITĂ.....	113

Redactori:

prof. dr. Laura-Teodora Ardelean
prof. Maria-Cristina Bolea

Vlad Munteanu, clasa a X-a D
Denis Breazdău, clasa a IX-a B

Ilustrația copertii este realizată de:

Antonia-Eva Tomoiaga, clasa a IX-a F

ISSN 2668-7739

ISSN-L 2668-7739

Autorii își asumă responsabilitatea ideilor și opiniilor exprimate în articole.

Despre noi pentru voi...

Anul acesta edităm cel de-al zecelea număr al revistei colegiului, revenită din 2020 la titlul „Ritmuri incandescente”, un inspirat nume gândit de generațiile de elevi și profesori din anii ‘70 ai secolului trecut. Adresez mulțumiri tuturor celor care au făcut posibile aceste apariții în ultimul deceniu, elevilor care au scris și profesorilor care i-au inspirat și coordonat.

Cele câteva rânduri pe care le scriu în debutul acestui număr se adresează, mai ales, elevilor care, în acest an școlar, au început cursurile în cadrul colegiului nostru, o generație care se compune în acest moment din 316 elevi din ciclul primar, gimnazial și liceal. Mă gândesc la întâlnirea cu voi pe care o sper – sunt sigură că așa va fi! – una revelatoare, deoarece întâlnirea cu semenul tău este o descoperire atât a celuilalt, cât și de sine, e un act de cunoaștere care te ajută să crești, să te cunoști și să te dezvolți ca persoană. Un cumul de trăiri stimulează întâlnirea cu voi: emoție, bucurie, împlinire, satisfacție, speranțe.

Vă privesc ca pe un dar și vă întâmpinăm, eu și colegii mei profesori, cu ÎNCREDERE, pentru că știm că în fiecare dintre voi există o lume care așteaptă și merită să fie descoperită. Suntem pregătiți să vă cunoaștem, să învățăm de la voi, să experimentăm împreună, să inovăm pentru voi, să vă susținem mereu și să căutăm cele mai bune soluții pentru a vă ajuta.

Adăugăm încrederii și RESPONSABILITATE, pentru că știm că studiile, competențele acumulate pe parcursul anilor de școală, experiențele trăite vor fi fermentul anilor voștri următori. Vă vom învăța să analizați fenomene, să înțelegeți semnificația lucrurilor din jurul vostru, să cunoașteți

oamenii, să exersați, să reluați, să puneți întrebări și să luați decizii. La capătul acestora suntem siguri că vor începe să se miște roțile minții voastre în altă direcție decât a fost condiționată de alții, producându-se întâlnirea cu voi înșivă.

Vă primim cu multă CURIOSITATE. Ne interesează ce așteptări aveți de la noi, de ce ați ales școala noastră, cum vă doriți să fie viața voastră de liceeni, cum vă imaginați lumea în care vreți să trăiți. Ne-am rezervat timp pentru răspunsurile voastre.

Vă primim cu SPERANȚA că voi tinerii acestei generații veți înțelege că nimic durabil nu se realizează fără efort, că acesta e unul care necesită educație, acumulări și scopuri individuale.

Vă primim cu EMOȚIE, pentru că fiecare început de an școlar ne transferă, vrând-nevrând, spre amintirea vremurilor în care noi înșine eram elevi. Retrăim cu fiecare generație fiorul pe care-l stărnește orice început. Ne umplem cu energia voastră și ni se pare că suntem mereu tineri.

Vă primim cu DRAGOSTE și vă vom oferi cu afecțiune tot ceea ce știm mai bine, ceea ce suntem noi pentru a putea fi voi înșivă, autentici în ceea ce trăiți, simțiți și gândiți. Să valorificați pe deplin ceea ce momentul aduce, fiind întotdeauna recunoscători pentru ceea ce aveți și pentru ceea ce vă înconjoară. Școala noastră, prin mediul onest, competitiv și performant pe care-l propune, se vrea un astfel de spațiu în care împlinirea de sine a fiecărui tânăr să fie posibilă.

Dragii mei, bucurați-vă pentru momentele care vor compune experiența voastră de eminescieni căci ele sunt unele de viață autentică.

prof. dr. Livia-Cătălina Muntean

Mirabilele întâlniri

Nouă întrebări pentru Cătălin Mihuleac, autorul romanului *Deborah*

„Greierile preia adesea povara de pe spinarea furnicii”

Anul trecut în 27 ianuarie, elevii noștri au participat la diverse activități prilejuate de Ziua Internațională de Comemorare a Victimelor Holocaustului, ocazie cu care au fost recenzate șapte cărți având ca temă centrală această problematică. Alături de noi, a fost prezent în Sala de Festivități Robert Schorr – director la Comunitatea Evreilor din Oradea & JCC Oradea și director la Federația Comunităților Evreiești din România. Cum domnia sa îl cunoaște personal pe autorul romanului *Deborah* prezentat cu acel prilej, ne-a oferit surpriza unei convorbiri telefonice cu scriitorul Cătălin Mihuleac.

Astfel s-a născut ideea prezentului interviu, grație căruia cititorii pot descoperi aspecte sensibile, ce trec dincolo de conținutul programei școlare.

Cătălin Mihuleac este doctor în filologie la Universitatea „Al. I. Cuza” din Iași, cu teza *Pamfletul și tableta, jurnalism sau literatură ?* publicată în 2009. Ultimele sale apariții editoriale sunt volumele de proză scurtă *Zece povestiri multilateral dezvoltate* (2010) și *Ultima țigară a lui Fondane* (2016), alături de romanele *Aventurile unui gentleman bolșevic* (2012), *America de peste pogrom* (2014, 2017 și 2021), *Deborah* (2019) și *Poziția a unsprezecea și domnișoarele lui Fontaine* (2022). În ultimii ani, romanul *America de peste pogrom* a fost publicat în germană și franceză, traducerile respective bucurându-se de un deosebit succes de public și critică.

„Zei se ocupă de cerneala talentului, diavolii procură tușele de nebulie”

Maria Bobotan: Am descoperit pe

internet puține date despre dumneavoastră. V-ați născut, ați studiat și ați trăit aproape toată viața la Iași. Care era atmosfera din timpul studiilor liceale? Ce preocupări aveau tinerii de atunci?

Cătălin Mihuleac: Scriitorul nu e fotbalist sau star de cinema, așa că puțin mister nu strică în jurul lui... Când m-am născut, populația globului cuprindea trei miliarde de suflete cu tuburile digestive aferente, acum s-a făcut opt miliarde. Piața vieții se va tripla curând. Suntem mai înghesuți, lupta pentru un loc sub soare e mai încinsă. Mi-am făcut veacul în dictatura comunistă care-ți tăia moralul și-aveam ca mijloace de defulare muzica rock, literatura bună (provenită mai ales din traduceri), flirtul și, peste toate, mica și marea bârfă, preponderent politică.

Regret enorm timpul pierdut în școală cu materii precum *Socialism științific* sau *Economie politică*, a căror menire era să ne bage cu forța în turmă. Regret și timpul

David Fallik

[An 18-year-old Jewish law student, David Fallik, was shot to death in the Cernivci courthouse in November 1926. The court in the small Bukovina town of Cimpulung Moldovenesc declared his murderer, the Romanian student Nicolai Tautu, innocent, because of the interventions of his party, the Iron Guard. (OR)]

prăpădit cu stagiul militar obligatoriu, care-ți fura brutal cel puțin nouă luni din viață. Armata mi-a măcelărit sufletul și vreo cinci dinți, fiindcă mâncarea conținea pietricele, probabil ca o aluzie la facultatea de Geologie la care eram înscris.

Care sunt cele mai de preț valori în care un scriitor sau un cititor ar trebuie să creadă?

Sunt și eu un fel de agent secret dublu, fiindcă am și calitatea de scriitor, și pe cea de cititor. Pot afirma deci cu mâna pe inimă că Literatura nu e pentru mine o simplă pasiune transformată în profesie, ci singura mea religie.

Cum v-ați inițiat în lumea literaturii și a scrisului? Ați pornit de la texte publicistice și apoi ați ajuns la beletristică. A fost vreo persoană specială care v-a îndrumat sau al cărei model v-a inspirat? Sau scrisul a fost o chemare căreia nu i-ați rezistat? Ce abilități sau atuuri necesită această „meserie” de scriitor?

Nu tu cauți profesia asta, ci ea te caută pe tine și te găsește și-n gaură de șarpe.

Jurnalistica m-a învățat să-i ascult pe cei despre care urma să scriu la gazetă și cred că asta rămâne calitatea esențială a scriitorului. El trebuie să-și asculte, să-și înțeleagă și să-și slujească personajele ca

și când ar fi și preot ortodox, și rabin, și un pic maseur.

Restul muncii de scriitor îl fac zeii, supliniți din când în când de concurenții lor înzestrați cu coarne și copite. Zeii aduc cerneala talentului, diavolii procură tușele de nebunie, fără de care arta de calitate nu rezistă.

Ați afirmat că unul dintre scopurile pentru care ați scris romanul Deborah a fost să-i faceți dreptate „flăcăului de 18 ani David Fallik, împușcat mortal în clădirea Palatului de Justiție din Cernăuți, la instigarea unui profesor de istorie din Iași.” În roman, povestiți și modul în care tribunalul l-a achitat ulterior pe criminal.

Ce alte evenimente reale v-au inspirat în scrierea acestei opere literare?

În conceperea romanului, a contat enorm faptul c-am reușit să obțin pamfletul *Agresiunea de la Cernăuți din 7 octombrie 1926* al profesorului Emil Diaconescu. E vorba de-o broșurică antisemită descreierată, dirijată pe parcursul a 14 pagini împotriva elevilor evrei picați la examenul de bacalaureat din Cernăuți. Atât de înfierat era David Fallik acolo, încât a fost executat de-un student extremist, care citise și se indignase.

A mai contat și faptul că un alt „erou” din carte - Aurel Leon - era menționat ca șef de promoție al Liceului Constantin

Negruzzi din Iași, deși el fusese exmatriculat pentru că furase lucruri de la un coleg evreu. Din fericire, apariția romanului *Deborah* a reglat acest fals grosolan.

„A fi longeviv nu înseamnă neapărat a fi și supraviețuitor”

În prim-planul lui Deborah se află istoria, cu evenimente care au schimbat fața lumii. De altfel, romanul urmărește diferite fire narative din 1918 până în 2018. Nume mai mari și mai mici ale istoriei își dau întâlnire în cele patru părți ale narațiunii. Cât de anevoios e procesul de documentare pentru un roman cu fundal istoric?

Romanul are fundal istoric, dar nu e un roman istoric. Dacă a existat la temelie o documentare, rolul ei a fost să sprijine construcția narativă. A rezultat o lucrare artistică adresată părții afective a ființei umane, departe deci de o comunicare științifică destinată părții ei raționale. La întâlnirile cu cititorii, mi s-a mulțumit tocmai pentru emoția oferită.

Documentarea în colbul arhivelor poate dura chiar și ani întregi și e partea care-l apropie pe scriitor de sală. Deoarece încerc mereu să imaginez mai multe planuri narative, pentru ca romanele mele să dăinuie, n-am încotro și pactizez cu acarienii și cu toată șleahța de găngăni oploșite între documente.

Ca să rămânem în sectorul entomologiei, este evident că greierii preia adesea povara de pe spinarea furnicii.

Ați afirmat că Deborah e „un veac de femeie”. Ar trebui să ne raportăm la ea ca la un model de supraviețuire și rezistență împotriva sorții potrivnice?

A fi longeviv nu înseamnă neapărat a fi și supraviețuitor. A fi supraviețuitor presupune să treci prin încercări dramatice, fără să-ți pierzi prospețimea și optimismul. Deborah e supraviețuitoare doar până în momentul când își depune

armele - inclusiv redutabila ei ironie - și demisionează din viață.

N-ai cum să nu iubești un asemenea personaj. Deborah e o femeie-roman.

Care dintre cărțile dumneavoastră vă e mai apropiată sufletește? Care dintre romanele pe care le-ați scris l-ați recomanda elevilor de liceu?

Cea mai apropiată carte îmi e mereu cea la care scriu în momentul discuției. În privința recomandărilor, cred că romanul *Deborah* e cel mai seducător. Șarmul îi vine din forța narativă, din stilul sincer și obraznic în care e descrisă lumea de ieri și de azi...

Și poate că un rol important au și schimbările bipolare de ton - cu dramatism și lejeritate, cu suișuri și coborâșuri. Dacă omul de la capătul textului e cucerit, înseamnă că nu mi-am pierdut vremea scriindu-l.

Recomandați-ne o carte, în care adolescenții să se regăsească și să le ofere teme de reflecție.

Scriitorul e un generos prin definiție. Dacă-mi cereți o recomandare, eu vă ofer două: *Aventurile lui Huckleberry Finn* de Mark Twain și *Ai toată viața înainte* de Romain Gary. După ce le termini de citit, nu mai poți fi rasist.

Tinerii apreciază și arta cinematografică. Ce film credeți că nu trebuie ratat și de ce?

The People vs Larry Flynt, cunoscut în România sub titlul *Scandalul Larry Flynt*. E un film care ilustrează perfect aforismul atribuit lui Voltaire, deși se pare că n-a fost al lui: „Je ne suis pas d'accord avec ce que vous dites, mais je me batrai jusqu'à la mort pour que vous ayez le droit de le dire.” („Nu sunt de acord cu ceea ce spui, dar mă voi bate până la moarte pentru dreptul tău de-a o spune”).

Interviu realizat de:

Maria Bobotan, clasa a X-a C

Imaginile sunt din arhiva autorului.

„O pictură parfumată cu vibrații de violet”

Lecturi de plăcere

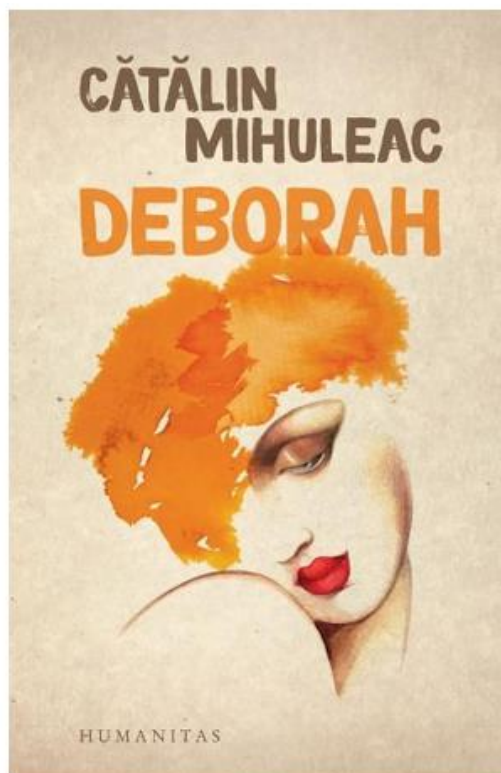
„Deborah” de Cătălin Mihuleac

Ne place să citim cărți și să vorbim despre ele. Adorăm să ne cuibărim mintea și sufletul printre paginile volumelor tipărite cu iz de miros de pădure bătrână. În ziua de azi, când suntem prinși în vârtoarea informațiilor online, cărțile se ridică cu mândrie din valurile mediocrității pentru a-și croi drum spre inimile și mințile cititorilor. Este o onoare să scrii cărți, este o onoare să fii cititor, fiindcă prin mijlocirea lor strângem în jurul nostru lucrurile, locurile, oamenii și vremurile.

Nu putem trece prin marea cultură a lumii decât cu o carte în mână. De aceea, am ales să vă prezint romanul „Deborah”, scris de Cătălin Mihuleac, un text ce vă va surprinde din multe puncte de vedere și care vă va lăsa o gamă eterogenă de trăiri.

Cu o scriitură inegalabilă, Cătălin Mihuleac, autor român, originar din Iași și doctor în Filologie la Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” din Iași, este unul dintre puținii scriitori români care se încumetă să abordeze o temă gravisimă din istoria omenirii întregi. Romanul este scris într-un registru în care umorul, satira, simplitatea și complexitatea debordante țâșnesc din toți porii frazelor și care uimesc fie din limbajul folosit, fie prin dinamica ideilor sau chiar prin muzicalitatea suavă a enunțurilor. Este o carte care ne doare la lectură, căci pe cât de minuțios și frumos este cizelată, pe atât de mult ne sensibilizează, pentru că tratează o temă umbră de atrocități și prejudecățile din capitolul cunoscut al genocidului, Holocaustul.

Este un roman despre contrastul dintre oameni, despre ura care deseori are motor de pornire rasial sau religios, dar și despre iubire. „Deborah” propune o abordare a

<https://humanitas.ro/humanitas/carte/deborah>

atrocităților, ascunse sub denumirea de *strămutare* cuprinsă în ordinul lui Antonescu din 1941 și care prevedea ca întreaga populație din Bucovina de Nord să fie deportată în Transnistria.

Acest eveniment marcant se structurează în roman în mai multe fire narative fragmentare, care nu se încurcă între ele niciodată și care acoperă intervale cronologice clare. Cu toate că poveștile se prezintă în paralel, ele formează imaginea complexă a unor vremuri tulburi. Povestea principală o are în centrul atenției pe Deborah, fiica lui Max și a Hannei Mătășaru din Câmpulung, o familie obișnuită de evrei, mici comercianți. Personajul eponim este prezentat în toate momentele importante ale formării sale: copilărie, adolescență, maturitate, bătrânețe, însă toate frânturile

de viață se coagulează lent. Încă din adolescență, Deborah este atrasă de modul în care aparențele ar putea să o facă mai atractivă în ochii celorlalți. Vocea narativă prezintă însă și evenimente care vor marca destinul comunității evreiești din această zonă a țării. Câmpulung, altădată un oraș al armoniei interetnice, se transformă radical. Au loc defilări legionare și scene cumplite de umilire publică a evreilor, ilustrativ în acest sens fiind momentul legării la o căruță a rabinului Rubin Yosef (pe nedrept acuzat de trafic de alimente), de sărbătoarea Yom Kippur. Acesta este obligat să tragă căruța asemeni unui animal, în timp ce poartă o tăbliță agățată de gât, pe care era inscripționat: „Sunt o gloabă răpciugoasă, mă balig pe pământ românesc și fac speculă cu alimente”. Nu mult după această întâmplare, Deborah, energică și plină de vitalitate, va trăi o lecție lungă de istorie: deportarea în Transnistria și munca forțată de la Moghilev, apoi venirea la Iași și plecarea, după război, la București. Este o poveste a experiențelor traumatice, cea mai puternică imagine, care o va bântui mulți ani pe Deborah, fiind cea a bunicilor morți la Moghilev, în timpul deportării – rămânându-mi adânc întipărită în minte replica acesteia, care reprezintă modul în care bunicul său își încheia rugăciunile: „Ajută-mă, Doamne, să mor în picioare!” -, iar, în același timp, este și o poveste a supraviețuirii.

De asemenea, acest roman este unul bine documentat, urmărind și evoluția unor personalități istorice reale, precum cea a lui Antonescu, a unor figuri care au ocupat poziții-cheie în statul român, ca fostul lider comunist Gheorghe Gheorghiu-Dej sau guvernatorul Transnistriei, Gheorghe Alexianu, dar și a unor personaje uitate astăzi, precum cea a elevului evreu David Fallik și a ucigașul său, Nicolae Totu. Mijlocitoarea acestor

fire narative este chiar eroina romanului, Deborah, o adolescentă în vârstă de aproximativ 14-15 ani, o vârstă foarte apropiată de a noastră, o fată care avea dorințe și aspirații, temeri și dezamăgiri, frici și împliniri, caracterul de războinică și supraviețuitoare transformând-o „într-un veac de femeie”, după cum o denumeste și autorul. Capacitatea de adaptare a tinerei în toate situațiile la care este supusă demonstrează forța acesteia, pentru care viața era scopul suprem, nimic nepărându-i greu pentru a o păstra. Raportând-o mereu la cumplitele încercări de a rămâne în viață, fiind în stare să recurgă la orice metodă, aceasta acceptă să facă compromisuri, uneori destul de înjositoare, alteori care îi pun încrederea și stima de sine la încercare. Cu voința începutului de viață, umană și închizătoare, imprevizibilă și descifrabilă, Deborah reușește să înfrunte apele tulburi ale mării est-etice, de la Nistru la Atlantic, întregind romanul și legându-l cu fir roșu, cu o istorie tenebroasă, dar încrustat cu nenumărate pietre prețioase, ce se poate afla doar într-un muzeu al tuturor inocențelor pierdute pentru totdeauna. Prin ea, naratorul scoate în evidență că „dragostea era singurul loc din care evreii nu erau izgoșiți”.

Deborah, mai târziu, urmează Facultatea de Medicină, fiind admisă fără examen, ca fostă deportată în Transnistria, se căsătorește cu regizorul Nelu Marcovici. În București, are șansa de a fi medicul personal al lui Gheorghe Gheorghiu-Dej, moment în care spiritul satiric al autorului irupe din nou. Structura „Deșteaptă fată și egală lui în simplitate, deși cu mai multă școală, căci el – hm! – absolvise doar trei clase primare. Era tăcută ca o groapă comună și atât de dedicată cauzei proletare că muncea și nopțile, ca o comunistă exemplară”, nu face decât să reflecte

discrepanța dintre oamenii care au ajuns în posturi de conducere și cei care, în ciuda studiilor, trebuiau să facă un pas un pas în spate și să accepte alt șir de compromisuri. De altfel, Deborah ajunge să îl îngrijească și pe fostul profesor Diaconescu, un alt personaj esențial, care va muri uitat și singur. În schimb, eroina romanului, deși medic oncolog dedicat profesiei alese, va suferi enorm, fiindcă tocmai pe cei dragi nu a reușit să îi salveze.

Deborah se implică, după căderea comunismului, în numeroase activități educative despre Holocaust și, mai târziu, ajunsă la 90 de ani, îl va avea alături de ea pe narator, în fond un autor care trebuie să-i redea povestea și, după moartea acesteia, să-i împrăștie cenușa la Passage du Goix, pe coasta atlantică.

Alt fir narativ urmărește povestea lui Aurelian Leon, fiu de țăran din Cucuteni, născut dintr-o familie numeroasă și intrat la liceul unde era profesor de istorie Emilian Diaconescu, un dascăl cu idei naționaliste și antisemite, care nu scapă nicio ocazie de a-i batjocori și discrimina pe elevii evrei. Personaj și persoană reală, Leon are o existență duplicitară, care se modifică în funcție de circumstanțe și de avantajele concrete ale minciunilor care îi împânzesc viața. Ca personaj, Leon pare a fi un tânăr destul de inteligent, cu oarecare talent în ale scrisului, însă cu o puternică capacitate de a disimula. După ce a fost dat afară de la Liceul Internat „Costache Negruzzi” din Iași, pentru că a furat de la colegii evrei, el va fi salvat de profesorul de istorie Emilian Diaconescu, care va denatura motivul furtului. Leon își continuă studiile și devine ziarist, scriind la comandă și mulându-și frazele conform propriilor interese. În sinuoasa evoluție, intră în serviciile secrete, în Basarabia reocupată de români, fiind agent pentru interogarea partizanilor sovietici prinși. Revenit în țară, după

capitularea nemților, el se dovedește util noii puteri, fiind informator al Securității. Îl va spiona inclusiv pe fostul lui profesor, istoricul Emilian Diaconescu, între timp marginalizat, dat afară din învățământ pentru antisemitismul său exacerbant și pentru admirația obsesivă față de Hitler. De altfel, și Emilian Diaconescu ocupă un loc extins în roman, reîntâlnindu-l în majoritatea momentelor importante ale textului.

Făcând parcă parte din aceeași poveste cu foarte multe parfumuri și miasme, este prezentat în roman și tânărul evreu, în vârstă de doar 18 ani, David Fallik, în cinstea și în amintirea căruia s-a înălțat, la Cernăuți, un monument ce constituie unul dintre reprezentativele punți dintre roman, universul diegetic și realitatea actuală, nouă și veche. De altfel, moartea lui a fost hrănită de articolele antisemite scrise de profesorul Emilian Diaconescu, chiar dacă mâna care l-a omorât a fost alta. Astfel, scrisul este capabil să manipuleze, să sădească gânduri și să modifice destine, iar discursul instigator la ură își găsește ușor adepti, fiindcă omul din toate timpurile este ușor de manipulat. Copleșit de o puternică melancolie, scriitorul încheie romanul său citând inscripția de pe monumentul ridicat în amintirea tânărului David Fallik, o inscripție scrisă chiar de tatăl său, care denotă trăiri vibrante, de la ostilitate, înverșunare, antipatie și dușmănie, la tandrețe, prietenie, atașament, iubire; în felul acesta, urătenia umană este sufocată, iar răutatea, arivismul și lașitatea întregesc portretul unei specii pierdute între sacru și impostură.

Le redau la rându-mi - „Ucis sub ochii Soarelui, de nimic vinovat. Fie-i sufletul prins în buchetul vieții veșnice! Dumnezeu să vadă și să ceară socoteală! (inscripție de pe monumentul ridicat în amintirea lui David Fallik)” – ca să vă las

să meditați la mesajul atât de profund al acestor cuvinte, cu speranță că astfel de atrocități sau altele asemenea lor nu se vor mai petrece niciodată și închei invitându-vă să citiți acest roman.

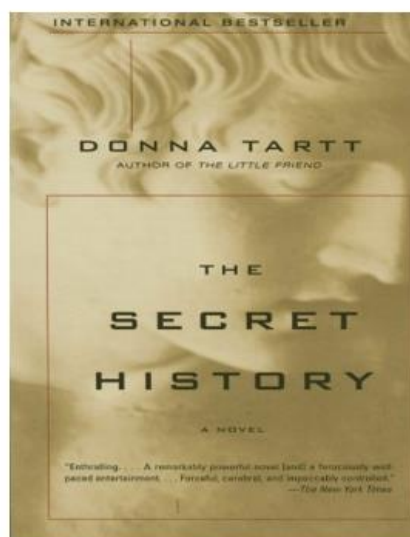
Maria Bobotan, clasa a X-a C

”The Secret History” de Donna Tartt

”The secret history” de Donna Tartt este, la bază, un thriller psihologic cu o tentă de tragedie greacă, într-un decor dark academia. Știm, de la începutul cărții, cine moare și cine este criminalul, rămânându-ne să descoperim motivele care au dus la comiterea crimei. Romanul este cea mai bună carte pe care am citit-o anul acesta. De ce? Pentru că Donna Tartt reușește, într-un roman de 600 de pagini, să te facă să nu poți lăsa cartea din mână chiar de vrei. Dar cum reușește asta? Limbajul literar folosit creează atmosfera de suspans, iar fundalul întâmplărilor este fascinant, lăsându-te fără cuvinte. Personajele complexe create de Donna Tartt te intrigă pe tot parcursul cărții, neștiind dacă ești de partea lor sau împotriva lor. Uneori, admiri felul cum

gândesc, alteori, crezi că sunt cele mai dezagreabile persoane, mult prea pline de ele însele și desprinse de realitatea și societatea în care trăiesc.

În concluzie, dacă aș putea să recomand doar o carte cuiva, aceasta ar fi și sunt convinsă că toată lumea ar dori să o citească la un moment dat în viață. Sper să vă placă și spor la citit!

<https://www.libris.ro/the-secret-history-donna-tartt-BRT9781400031702--p14811876.html>

Miruna Bezi, clasa a IX-a C

Cinema paradiso

La luna sau valoarea creativității

Titlul filmului pe care îl voi prezenta în acest articol este *La luna*. Poate vă întrebați care este semnificația lui. Ei bine, remarcăm originalitate în alegerea titlului, deoarece termenul provine din limba italiană, familiară producătorului italo-american. Nu se face uz de de o limbă de talie mondială, precum engleza, ci se dorește exprimarea unui toponim într-o manieră cât mai melodică. Scurtmetrajul a fost creat sub atenta regie a lui Enrico Casarosa care stă și în spatele scenariului. După cum ne-am obișnuit, acest regizor produce filme de animație, gen regăsit și în cazul de față. Actorii

profesioniști care interpretează vocile personajelor sunt Krista Sheffler, în rolul băiatului, Tony Fucile (tatăl) și Phil Sheridan (bunicul).

Acțiunea începe din momentul în care, într-o seară, un băiat pornește în călătorie cu barca, fiind însoțit de tatăl și de bunicul său. Adulții poartă o discuție contradictorie cu privire la modul corect în care băiatul ar trebui să poarte pălăria. După ce ancorează în mijlocul mării, cei trei ajung, în final, pe Lună printr-o modalitate aparent bizară și fizic imposibilă. Ceea ce va urma constituie ideea moralizatoare a filmului: familia ajunge să facă meseria ce se transmitea de

la o generație la alta, anume de schimbare a micilor stele căzătoare de pe suprafața selenară.

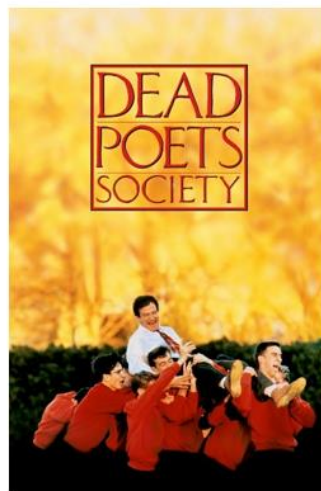
Personal, filmul vizionat m-a impresionat mai ales că nu conține replici, ci numai niște inflexiuni vocale. Cu toate acestea, reușește să transmită o mulțime de lucruri interesante datorită graficii, efectelor speciale, sunetelor și, în special, scenariului, toate create într-un mod profesionist. Recomand cu o deosebită plăcere să urmăriți această creație computerizată, disponibilă online, iar durata nu depășește șapte minute.

Fiind creat cu o viziune moralizatoare, produsul cinematografic prezentat sugerează ideea că lucrurile mărunte pot produce schimbări mari. În plus, un copil nu ar trebui influențat din exterior cu privire la acțiunile pe care să le întreprindă, ci ar trebui încurajat să-și dezvolte creativitatea ce are o valoare considerabilă. Băiatul din film reușește să facă lumină în întreaga lume prin propria gândire creativă.

Studioul de animație Pixar și Enrico Casarosa ne-au impresionat încă o dată prin lansarea filmului. Realizat în anul 2011 și având premiera la *Festivalul Internațional de Film Animat* din Franța, scurtmetrajul s-a bucurat de o apreciere atât a publicului, cât și a criticilor. La scurt timp, s-a creat și o variantă publicată pe DVD, aceasta putând fi achiziționată. În anul 2012, animația a fost nominalizată la Oscar pentru *Cel mai bun scurtmetraj animat*, la fel ca noul său film, *Luca*.

Andrei Ujupan, clasa a XI-a B

Dead Poets Society

https://www.imdb.com/title/tt0097165/mediaviewer/rm1115750912/?ref_=tt_ov_i

”Dead poets society” este filmul care m-a influențat cel mai mult până acum și care a rămas în sufletul meu timp îndelungat. Ce îl face un film perfect din punctul meu de vedere? Modul în care regizorul Peter Weir creează o atmosferă și un decor vizual te face să te simți de parcă ai fi acolo, la școală, studiind filosofie și recitând poezii. Scenaristul Tom Schuman adaptează romanul cu același nume de N.H.Kleinbaum și scrie o poveste datorită căreia îți regândești sensul vieții. Cel mai impresionant este felul în care Robin Williams îl interpretează pe profesorul John Keating care îi învață pe elevii săi să privească viața din alt unghi, să aibă curaj să se exprime liber și să-și urmeze visurile. Din acest film înțelegem că alegerile legate de existența noastră trebuie să ne aparțină, iar dacă facem ceva fără pasiune, nu o să fim niciodată fericiți, deoarece putem să ne dedicăm unui ideal numai în cazul în care el ne definește sensul vieții. Dacă îi veți da o șansă acestui film, nu veți regreta. Vă doresc să îl vizionați cu plăcere!

Miruna Bezi, clasa a IX-a C

„Slova de foc și slova făurită”

Caligrafii lirice

Futurum

Încerc să îmi găsesc drumul prin ceață,
Încerc să nu mai bat cu pumnul în pământ,
Încerc să nu mă acopăr cu spini...
Căci numai de aceeași floare spinoasă dau,
Încerc să vindec rănilile mele cu gheață,
Încerc să nu îmi mai încalc propriul jurământ,
Încerc să mă feresc de străini...
Căci am senzația că pe mine mă așteptau,
Încerc să îmi renovez a mea viață,
Încerc să ajung la un deznodământ,
Încerc să mă desprind de vechile mele
rădăcini,
Căci nu mai am răbdare ca să stau...

Dar nu pot,

Nu pot, căci sunt singur,
Nu pot, căci în urma mea dispare tot ce știam,
Rămâne doar necunoscutul,
Tot ce pot este să aștept al sfârșitului clopot...
Să pășesc în față nesigur,
Să mă despart de tot ceea ce apreciam,
Să fac să se întâmpile neprevăzutul.

Denis Breazdău, clasa a IX-a B

Balada Podului

Pe un pod zidit din disperare și dispreț,
Pe o bancă plasată pe dezamăgiri,
Sub o lună pe care alții o văd soare,
Se așeza un călător,
Pe care nu se putea observa nicio culoare.

Pentru alții, călătorul era suspendat în aer.
Căci podul era doar în mintea lui,
Și el nu era „el”,
Ci doar o umbră din fostul lui caracter...
Și cum stătea călătorul cu râul fericirii paralel,

S-au adunat o mulțime de oameni,
Care au vrut să treacă prin podul minții lui,
Dar călătorul a suspinat,
Fiindcă nu vroia să-l simtă nimeni,
Nici pe el, nici podul neterminat,

Oamenii disperați s-au revoltat,

Așa că au dărâmat podul imaginar,
Și au nimicit banca dezamăgirii,
Iar călătorul în râul veseliei s-a înecat,
Decedat din cauza nemulțumirii...

Denis Breazdău, clasa a IX-a B

Solitudo

Printre firele de iarbă uscate,
De pe un pământ deșertat,
Sub frunzele colorate și delicate,
O buburuză cu aripi de cristal s-a adaptat,
După ce, întâmplător, a ajuns departe,
În timp ce familia și-a așteptat,
Încercând să scape de un destin aparte,
Dar...
Parcă îi ducea dorul viitorului,
Întorcându-se forțat în trecut,
Îndurând tunetele adevărului,
Căutând un scop în viață contrafăcut,
Nevoită să joace singurul rol al spectacolului,
Simțindu-se ca o bucată de lut,
Pentru că depinde de mâna scriitorului.

În jurul ei totul era nou,
Învelită în monoton și incolor,
Se ruga să rămân fără cerneală la stilou,
Sperând că va fi liberă sub marșul stelelor,
Dar oare ea știe că este al meu ecou?
Aș fi vrut să fiu ca ea, să trăiesc numai între
valurile cuvintelor,
Dar sunt încătușat de scaunul de la birou.

Săraca buburuză cu aripi de cristal...
Fără fericire și fără identitate,
Poate este o oglindă sau un accident?
Poate este imaginară sau poate există în
realitate?
Nu contează...la un moment dat, va fi uitată
total,
O umbră conturată de sensibilitate,
Care nu a reușit să atingă un final,
Și după aceea...

Sub acele frunze colorate și delicate,
Sub cerul nimănui,
Se vor ascunde doar nostalgie și șoapte,
Să-i amintească de creația „lui”,

Și de necruțătoarele lui fapte,
Până când va crăpa centrul cerului,
Și totul va ajunge să dispară peste noapte...

Denis Breazdău, clasa a IX-a B

A noastră ipoteză a dezintegrării

Adevărul e că nu mai știu ce simt,
Promițând, zadarnic, prin murmurul copacilor
și
foșnetul frunzelor că mă voi pierde, confuză,
„într-o mie și una de nopți” adânci, pentru a te
mai
vedea încă o dată zâmbind.
Sub clar de lună încețoșat încep
să mă întreb dacă vreodată am existat cert
Sau am fost doar eu, jucându-mă cu litere în
van,
alcătuind un „noi” manifestat
de dorințe timpurii, mult prea povârătoare
vremii.
Însă, oricât de bulversată aș fi,
întepăturile acute din inima mea sunt unicul
semn
că ai fost și încă vei mai fi,
Dăinuind peste întreaga mea ființă, îmi
semnaseși
sentința la moarte cu un surâs de neștiință,
Iar ochii tăi, perle pigmentate ale havanei, au
început
încet și sigur, să mă îngroape, modelând
„Inferno”-ul lui Dante.
Astfel,
Cu îngeri și demoni alături, demnă mi-am
promis,
că te voi elibera, scufundându-mă în propriu-
mi abis.
Tu-n Eden dansând alături de ea, fecioara
Eu-n Infern jucând cărți cu centaurii și
Moartea,
Ne atragem, totuși, ferm și neconținut spre
o coliziune în timpul și spațiul vădit,
Căutându-ne-n trecut pentru a
spune tot ceea ce nu s-a auzit în liniștea
profundă
asurzitoare ce ne-a despărțit,
Treptat,
Frângând al nostru final minut cu o singură
și înflăcărată privire pentru a lua un ultim bilet
spre
prezentul meu, acum plin de deznădăjduire.

Dania Coneru, clasa a X-a E

Do I Call It Crime, Love or Passion

Words cannot explain how much I want to
hold your hands,
Destroy you and build you together again,
All that is within me,
Thoughts of you swimming inside of me.

Learn to love me like the rest,
Not everyone can get it right,
Some steps are faster, some are not,
Just sway and you'll be fine,
I'll catch you and it will be alright.

So much time to share with you
Destroying all that is you,
Fantasies that can be fulfilled
Like flesh under your skin,
So let me show you again
It might not be like the fairytale,
But love hurts and hurts till' it gets better.

Learn to long for me,
Like sunflowers do,
Learn how to love yourself and then, someone
else too,
Learn to lose someone close to you
Life is full of hurt,
Learn to love darling, and you'll only burn.

Never trust the hands
That linger for more than allowed
Never lose yourself to someone,
All the advice I kept within me,
Will make you believe I was once so great you
see.

All thoughts you have of me
Swimming through your mind, oh so carefree
Don't voice them out loud to strangers, nor
your friends
In this lovely world,
There could only be
You and yourself.

And that is all that is,
People have twisted minds
Begging for something new,
Every time they lay their head,
To rest, those thoughts are due.
Being scared of your own head,
Darling is something I know too well.

Because the thought have more power
Than the actions you've planned for hours,
Plans are meaningless in front of power.

Plans are ways for the cowards to hide,
An unsuccessful back up,
A false hope of fulfilment,
A false sense of trust.
It's all mind tricks,
Don't fall for no one or their hands
The best advice you'll ever need is,
Learn to enjoy your own company
Darling, you'll see.

Eliza Zgîrd, clasa a X-a B

Dragă adolescență

Ai venit cu o mie de nopți,
Însă mi-ai propus să trag la sorti.
Ai venit cu câmpuri de flori,
Însă ai uitat să le dai culori.

Cine ești, cine ești?
Mi-ai spus „Haide, crești!
E o lume mare,
Unde culorile sunt clare!”

Ai cules flori din câmpuri neștiute,
Ai venit cu ele câteva sute!
Mi-ai arătat stelele
Și m-ai învățat să dansez cu ele.

Când dansul s-a terminat,
Din bolta cerească m-ai aruncat
Și, plină de regret, pe nori i-ai rugat
Din visele mele să construiască un palat

Care să mă adăpostească de furtunile grele,
Însă am învățat să dansez și cu ele,
Să le destăinui lacrimilor norilor
Ce le-am mărturisit și florilor:

Am dezlegat cu Regina Lună
Misterul ce mă avea la mână.
Ai venit cu mii de flori,
Însă ai vrut să le dau eu culori.

Oana Crăciun, clasa a IX-a C

Macul

Stingherit, la lăsarea serii,
Sta macul crud, în adierea verii –
Sângeriul și negru ca viața-i,
Sta macul crud în liniștea-i.

Razele-i ard și nu le slăbește,
Macul fragil, se veștejește –
Auriu și cu frunzele-i ca alama,
Sta macul umil, așteptând ploaia.

Bolta s-acoperă cu spume-ntunecate,
Macul pitit, își apără sângerânde petale –
Ceru-ncepe de plânge fumegând,
Macul rănit, se curăță gemând.

Ca dintr-un vis, fără vreun ecou,
Macul rănit, e proaspăt din nou –
Roua accentuează în lumina lunii
Macul sângeriul, în centrul tăciunii.

Iar luna arde, focul tot mistuie,
Macul de flamă, acum nu mai simte –
Vântul de plumb urlă-n vuiet mare,
Macul de cărbune, acum nu mai aude.

Luna tot arde, iar ploaia tot cade,
Iar macul e negru și somnul îl paște –
Și vântul tot bate și nu îi dă pace,
Dar macul e negru, împrăstie ace.

Antonia Maria Boitor, clasa a XII-a E

Intrarea în posesie

Pe telefon am fost notificat,
Că urmează să fiu verificat;
Procedură cu legi au înaintat,
Și eu cu un certificat banal m-am identificat.

Mi-au trimis un document ciudat,
Diversificat, simplificat, util
Pentru a intra în posesia
Altui certificat digital, plastificat.

Telegdi Alexandra, clasa a IX-a I

Tu...

Ești o persoană admirabilă,
Adorabilă, de toate capabilă;
Nobilă, amabilă,
Dar câteodată și imprezibilă.

Tot timpul pari imbatabilă,
La concursuri disponibilă.
Ești foarte atașabilă și flexibilă
Și sper că vei fi și premiabilă.

Telegdi Alexandra, clasa a IX-a I

O creatură

Ești o persoană afabilă,
O creatură respectabilă
Dar uneori ești insuportabilă
Iar alteori-invincibilă.

Ai o atitudine nobilă
și o dorință posibilă, realizabilă.
Așadar, ești o ființă admirabilă
Cu o minte lăudabilă.

Nagy Linda, clasa a IX-a I

Cu mașina la verificat

Instinctul m-a avertizat,
Să duc mașina la verificat.
– Doamna ingineră, fiți amabilă,
Vă rog să-mi reparați mașina confortabilă.

Prin poștă am fost notificat,
Că am avut camionul modificat.
Și nu am obținut certificat.
Să vorbim drept – situația este oribilă...
pentru că mașina mea avea suspensie
reglabilă.

Szekely Fruzsina, clasa a IX-a I

Bila teribilă

A fost odată o bilă abilă
Care iubea o zambilă
Purtarea ei era formidabilă
Însă era foarte sensibilă.

Comportamentul ei nu a fost satisfăcător
A fost dusă la un sanatoriu de un senator
Acolo a primit un supraveghetor,
Numele lui era Strălucitor.

Bilă nu a fost prietenă bună cu ficat
Care avea certificat
Povestea mea aici se termină
Mergeți și luați o vitamină!

Szekely Anna, clasa a IX-a I

Tutankhamon, cuvinte și ficat

Tutankahmon a fost mumificat
După ce a fost verificat că e mort pe certificat,
Dar ucigașul e neidentificat.

Urmașul lui neplanificat,
A specificat ceva despre crimă,
Dar nu a clarificat nimic...

Constrâns de împrejurări a adăugat
Că asasinul curând va fi identificat.

Bokor Kyra, clasa a IX-a I

Zăgazuri sparte

Într-ale lumii opt minuni,
Noi suntem cea mai rară întâmplare,
Senin e dreptul nostru la speranță,
Acest albastru nu e efemer...

Supremul drept de a avea un cer
Stă dincolo de timp și de distanță,
Căci cum ar fi s-avem amurg,
Dar fără-un răsărit de viață?!

Amurgul care tace-n cioburi sparte,
Răsăritul ce se scrie în mister...
Oare nu este lumina cea care ne face
Să ne-ndreptăm ochii la un cer?!

În lipsa lui nimic nu se mai poate
Sufletul aduce soare sau ninsoare,
Avem un cer, dar vrem până la soare,
N-avem nimic, doar clipa care moare...

Maria-Ioana Bobotan, clasa a X-a C

Autumn days

I still remember our spring
The days getting warmer
And the ice melting away
Every plant and every tree
All the little flowers of this world
Blossoming around you and me
And with every glance
Every touch we shared
The earth and sky trembled

Then summer came around
And it was only you and I
Who were graced by the sun
Your eyes used to shine like stars
And all our kisses fell
Like solar flares upon my lips
Nature itself sang for us
And the song of our heartbeats
Echoed throughout the world

But autumn did come
And destroyed all we shared
And laid waste to who we were
Now the air is cold, everything is bleak
And the sounds of our song, your voice and

laugh
Are now gone, stolen by the autumn wind
Trees and flowers are rotting away
The parks and gardens we used to love
Are now their cemeteries
The light of the sun is gone
And all the colours of your eyes
Have faded to pale shades of the past

Crystals in the sky say winter will soon come
And with it, all will be gone
You and I, who we were, and who we are
All our dancing and all our songs
All the flowers of this world
Will all be buried in the snow
Your touches are already so cold
Will I live to see the winter
Freeze my heart and soul
Or will I leave us behind
And get to see the summer
In someone else's eyes?

Flowing vines
Flowing vines
Hanging from my window
Still whisper in the wind
Your laughs echo through their leaves
And their white flowers, in the moonlight
Glint just like your eyes

Flowing vines
Perched above my soul
Waterfall of curtains
Taint my blood and bones
And in the fragrance of their poison
I find images of us

Flowing vines
Flood my heart and mind
With dreams of you and I.

Adrian Darius Pure, clasa a XII-a E

Hugs

Like ancient trees in ancient forests
Kissed by rain and morning dew
Like a carcass in tall grass
Kissed by sun and drying heat
Like deciduous trees in autumn
Kissed by cold and frosty winds

In your arms I decompose
Rot away

Break and fall apart

And I finally feel again
The gentle hug of Earth
And nature welcomes me back home

I feel my bones, they bloom
I feel my blood, it grows
My body flowers
And like the phoenix from its ash
I too shall be reborn

In your embrace
I finally feel at peace
I finally feel at home.

Adrian Darius Pure, clasa a XII-a E

Emerald letter

I fell into a feathered bed
when those words came out of your mouth;
it felt as if you had a doubt,
I didn't care, I was content.

While hiding in your cozy chamber,
everyone else felt far away,
you used to tell me words that mattered —
I tried my best to make you stay.

Nothing but blinded by that feeling,
oblivious to life, to all;
I couldn't see the truth revealing,
I made the deal and took the fall.

But hit again, your striking love
absorbs me in a twisted maze,
you watch me struggle from above,
while I get lost in all this haze.

Don't want to play into your ways.
To you I will always admit,
I'll love you on for days and days;
I couldn't help but fall for it.

Cold winter

Painting me like one of your pictures,
you had me wrapped around your finger;
caught up in our spiral abyss,
now I cannot move on from this —
'Cause loving you felt like cold winter.
I needed time to heal my bitter,
wounded heart, you said it's simple,
but we became so superficial.

You gave my life its sense and purpose;
you were the one that kept me going.
Each time I hear your name my heart shifts,
I lost you twice, it started snowing.

I wish you'd listen to my truth;
now I'll stay here, my loving figure,
frozen in time, dreaming of you,
in my heart locket, kept your picture;
I should've known you were cold winter.

Reminiscing infatuation

If I told you, would you hear me?
Don't just listen, make me feel seen!
Used to think of you as sunshine,
now I try to pretend I'm fine.
All the things I left unsaid,
haunt me day and night instead;
memories of us, that week,
keep me up, now we don't speak.

Had you, loved you, and then lost you,
but I did, and it was true;
it's too late, 'cause now you're gone,
and you forgot what we once knew.
Pouring my regrets in endings
that keep repeating themselves,
all my life, I'll be forgetting
what we were, the way I begged.

Lonely portrait with no subject,
that's my life without my lover;
promises I wish we kept
and what we were, dissolved forever.
Loved you at the price of madness,
consumed by the thrill of it,
I fell prey to all this darkness
more than I'd like to admit.

Yearning for bits of affection,
left in solitude, with nothing
but my hopes that you'll remember
why you waited in the first place.
With our paths no longer crossed,
anything to make you linger,
I'd turn back time, fix what's lost,
'cause I grew fond of those cold winters.

Sophie Vasii, clasa a XII-a F

Istoria se repetă

Holocaustul atât de sumbru
Lumea l-a încheiat,
După războaie și macabru
Viețile greu s-au reparat...

Cea mai mare rușine a omenirii
Este uciderea miilor de oameni,
Pe baza unei simple teorii:
Din cauza rasei, sunt niște nimeni.

Iată că în anul 2022
Se mai întâmplă asemenea orori...
Dragi familii abandonate,
Ne pare rău pentru chinurile îndurate!

Răutatea pune stăpânire
Pe cei care dețin putere,
Putere care ne poate sfâșia
Dacă nu fugim din „țara mea”...

Delia Dărăban, clasa a IX-a C

Desen realizat de Ștefania Arad, clasa a IX-a C

Reușita românilor

Românii mândri viețuiesc
Pe-acest meleag străbun.
Și cu strămoșii se mândresc,
Pentru că sunt neam bun.

Eroii noștri s-au jertfit,
Luptând pentru pământ.
Și pentru asta au murit,
Pentru pământul sfânt.

Din daci și din romani noi știm,
Că suntem vajnici, temerari.

Pe toți eroii îi cinștim,
Țărani, domni, cărturari.

Cu toții ducem mai departe
Numele nostru românesc.
Și nu vom ceda nicio parte,
Din tot alaiul strămoșesc.

Maria Dobai, clasa a XI-a B

Atelier de creație

Ca exercițiu de scriere creativă, după vizionarea spectacolelor „Visul unei nopți de vară” și „Eva Heyman”, i-am rugat pe elevii din clasa a IX-a C să compună câte un poem într-un singur vers și câte un haiku pe tema pieselor de teatru. (prof. dr. Laura-Teodora Ardelean)

Holocaustul

Plânsete și durere, un desfăț, pentru cei cruzi
de la putere.

Teatrul

Înfățișarea tuturor lucrurilor aparent
imposibile.

Teatrul

Atunci când imposibilul devine realitate.

Helena

Doi băieți frumoși
O prind de brâu și mână
Vrând al ei amor.

Delia Dărăban, clasa a IX-a C

Piesa de teatru

Publicul privește. Actorii îi conduc în lumea
fantastică.

Vraja

Noaptea de vară
Îndrăgostiții adorm
Uitând cearta lor.

Evelin Morar, clasa a IX-a C

O piesă de teatru

Un zbor magic cu aripi din pagini ne
transportă într-un alt univers.

Fascinație

O mândră carte
Primește viață toamna
Prin actori abili.

Oana Crăciun, clasa a IX-a C

Durere

Vântul suflă. Sufletul îmi plânge.

Lumina

Vântul de iarnă
Suflă cu dor și jale
Albind soarele.

Miruna Maghiar, clasa IX-a C

Scena

Al inimii văzduh, străbătut de miile de ploi.

La teatru

Voi, actori veniți!
Sceneta vă așteaptă
Ca ploaia-n deșert.

Daria Tabără, clasa a IX-a C

Indiferență

Helena disperată. Dimitrius cu sufletul de
gheață o alungă.

Fatidic

Destin arătat:
Păianjeni se adună
În prag de război.

Cynthia Hanna Szilagyi, clasa a IX-a C

Eliberare

Am aruncat orice povară sub vraja unei nopți
de vară.

Puck

Patru amorezi
Ascultându-și sufletul
Fără un regret.

Miruna Bezi, clasa a IX-a C

Noaptea de vară

Iubirea vindecă sufletele înghețate ale
tinerilor.

Jocul

În acea noapte
Viclenii se pregătesc

Pentru „rătăciți”.

Oana Negruț, clasa a IX-a C

Arta

Suspansul persistă. Lecțiile de viață vin.

Andreea Popa, clasa a IX-a C

Armonie

Copilărie. Bucuria e nesfârșită. Sufletul trăiește în libertate.

Natura

Frunze aurii

Pică pe pământul ud

Plin de stropi străvezii.

Maia Pleșca, clasa a IX-a C

Dragostea

Infernul provocat de două inimi ce bat una pentru cealaltă.

Maya Lörincz, clasa a IX-a C

Sertarul cu proză

Clar de soare

Înspre răsărit mergem, dar tot ajungem nefast, într-un loc întunecat, numit apus. Acest loc se ascunde în spatele unor ramuri sinistre, al unor amintiri lugubre și al unei suferințe nesfârșite.

Vâslind prin apa tulbure, prin coloratul abis ce poartă numele de mare, Soarele și Luna se îndepărtau de țărm, pornind astfel înspre un loc al viitorului, unde vor avea să trăiască fără grijiile prezentului apăsător.

Apa tulbure roiește în jurul bărcii pe care se aflau acum cei doi fugari, izbind lemnul rece. Totul era întuneric, cerul era funingine ce ninge asupra pământului, stelele, singura sursă de lumină în zilele eterne ale vieții celor doi. Soarele se uită înspre cer și oftează: „Mereu e numai întuneric. Lumină nu există, iar stelele acestea prăpădite de timp nu emană îndeajuns încât să ne lumineze calea.” Lângă el, Luna, cu față roșiatică, încearcă să-l aline: „Lasă, dragul meu, cineva va aduce lumina înapoi. Până atunci însă, iubirea ta este îndeajuns de caldă și de luminoasă pentru a lumina totul în jurul meu, în viața mea...” Dar luna nu reușește să termine vorbele înduioșătoare, căci barca se cutremură, iar marea, pe cât de lungă, lată și impunătoare era, se ciobi, iar, din spărtură, răsări una dintre Sorțile Omenirii. Cei doi rămân fără glas, privind înspre terifianta Soartă ce avea să-i pedepsească.

Soarta gemu înspre cer, iar, apoi, se întoarse spre cei doi, ademenindu-i într-un

joc bizar. Valurile se învârteau, iar sărmana barcă, aproape că se sfâșie sub picioarele lor. Soarele încercă să nu cadă peste marginea de lemn gros și dur al bărcii, rămânând ferit de apa adâncă și de fălcile nimicitoare ale acesteia. „Tot ce am avut, ce a existat, ce pentru mine a răsuflat, tot mi-ai luat, hain cu ochi de cleștar. Pentru tot ce mi-ai greșit, mie și întregului regat Răsărit, pedeapsă cruntă vei avea de săvârșit!” „Ce-ai să-mi faci tu, piază rea? a trecut o eternitate și miliarde de fapte, totul e lăsat uitării. Timpul nu mai are milă pentru noi, s-a terminat... demult.” Soarta îl privește cu mânie ce-i mocnește în suflet, iar când cusăturile marginii sufletului ei nu mai rezistă presiunii, glasul ei sparge liniștea și spulberă în așchii barca. „Pedeapsă fără de sfârșit. Am să îți iau tot ce ai mai drag pe lumea asta, am să îți iau totul. Nimic nu trece nepedepsit.”

Soarele, demult, în ani târzii, se îndrăgostise de o fată. Iubirea lui aparținea acestei făpturi dragi și pline de dorință, dar, când Soarele deveni mână a zeilor, a trebuit să renunțe, să vândă Sora Sâmbetei pentru trăi veșnic alături de Zalmoxe și frații săi. Sora Sâmbetei căzu prin abis, iar astfel a ajuns una dintre Sorțile Lumii, o vietate îngrozitoare, cu un chip grotesc modelat de ură ce mocnește și de tristețe eternă. Din obrajii Sorții Pământului se scurg apele curgătoare și viețile oamenilor odată cu ele; pe Apa Sâmbetei se scurge și dispăre tot traiul omenesc. Soarta Pământului este cea

mai oribilă dintre Sorți, iubirea ei neîmplinită fiind armă de temut, aceasta arătându-se viilor, doar în apropierea morții.

Soarta se răzvrătește împotriva celor doi, o înhață pe Lună și o ține strâns. Printre dinții ei răzbat abur și ură, moarte chiar. „Am să o iau chiar pe ea, dragul meu.” Și cu un gest înspre cer și unul înspre mare, pietrele trosniră și din pământ Soarta mușcă, stelele căzând ca obuze, mușcă din oase, mușcă cratere-n etern. Cerul se ceartă și își cere iertare, norii tună în scuze. Pe cer Luna se înalță, iar Soarele este preschimbat în astru, menit să vegheze peste omenire.

De atunci Soarele și Luna gonesc în jurul pământului, în speranța că se vor regăsi. Cât timp Soarele caută Luna, ziua se înalță și lumina domină viața, însă cât timp Luna aleargă după el, întunericul zace peste pământuri, sate și oceane, dând forme unei alte vieți, dominată de gând și profund. În ciuda Sorții odioase, cei doi reușesc să se întâlnească, însă nu pentru mult timp, de frica morții eterne și lugubre ce are să îi cuprindă dacă nu își continuă căutarea.

Din povestea celor două astre, mai rămâne doar un tablou: două umbre pe o barcă și două siluete ce își fac drum în jurul Terrei.

Maria Burca, clasa a IX-a D

The Love War

It was a beautiful morning in London. I started my morning with a hot black tea and after that I went to the office.

Around 11 A.M a nice old lady came to me in tears. I asked her what had happened and he told me that her daughter had disappeared. She confessed that Anna, her daughter, had written her a sweet letter announcing that she divorced Jean and moved out of city.

They had been together for four years. Jean worked as a fire fighter while Anna was a psychologist.

Her mother had a feeling that all this

could not have been possible. Her daughter did not have relationship problems with her husband or that was what we all thought at first.

On a Monday evening she went to their old apartment, Jean's place according to papers then, asking for the divorce certificate. Without hesitation, he showed her the papers, but the woman noticed something strange; that was not Anna's original signature. A small detail, the "A" had not been done in her daughter's way. That moment she knew that Jean had done something terrible to her baby. My duty as a prosecutor was to investigate this.

I went to the apartment to interview Jean of the crime that he had committed by faking an important document. There was a weird smell, but I did not say anything. As I was walking inside, I instantly checked every corner. To my surprise, I saw a little bit of `blood, but he claimed it to be red wine on the book shelves.

The next day when I went there again with the whole team a postman came to me. He told me that one morning he heard loud music, happy song; more like it was playing "After last night" by Bruno Mars with the lyrics: "After last night, I think I'm in love with you". Who was Jean singing for? Who and what kind of person you have to be to sing a love song after a divorce? I took the red spot to examination and it turned out it was blood. In the container, wrapped in a huge, black, plastic bags, I found body parts... the gorgeous Anna. It was clear that Mr. Jean killed his ex-wife. Moreover, we found a recording of that morning with the killer singing that love song to the dead body. Can you picture a bloody house with a woman who gave everything to her lover just to end up being murdered by him?

Until today I am deeply grateful to the polite postman who helped me in solving the case. He played the role of an unexpected witness.

Maya Lörincz, clasa a IX-a C

Impresiile nebunei

O lacrimă mi se prelinge pe față, atingându-mi obrazul dulce. Întunericul înspăimântător îmi încălzește tot trupul. Spaima... O găsesc surprinzător de confortabilă. Trupul îmi este plin de emoții, dar nu pot pune punctul pe „i”. Ce emoții simt, ce sentiment îmi face burta să se roadă în eternitate și care este cauza lacrimii mele vărsate acum în lac. Simt doar spaima. Poate pentru că stau pe barca asta odioasă de o veșnicie și o zi, poate pentru că am pornit în drumeție singur și am adunat prieteni imaginari cu care nu pot să zic că mă înțeleg. Liniștea asurzitoare îmi intră în venele cu sânge rece, făcându-mă să tresar. Acțiunea mea condamnă barca să se bălângăne, tulburând apa lină. Picături de apă îmi sar pe față, făcându-mă să mă trezesc din gândurile mele ce capăt n-au.

Inima începe să-mi bată. Repede...și mai repede, până pierd controlul, până simt că sufletul nu-mi mai are trupul, iar gândul meu e dus de mult; până la urmă are un capăt, un final...Spaima se transformă în teroare. Urc treptele fricii încet, încet. Arunc cu tot ce prind. Bluză, sticlă, tot. Mă ridic în picioare, cu speranța de a-mi recăpăta controlul. Ridicându-mă, surprind o familie ce trece pe lângă mine aruncându-mi priviri pline de scârbă. Mă judecă. O știu. O simt...Dar mai simt ceva. Îmi simt jumătatea. O simt pe față, pe corp, atingându-mi trupul ce a stat parcă ani întregi doar în bezna cumplită, jelind după lumina și căldura ta. Soarele meu. Soarele tuturor; mă doare să o zic, mă doare să știu că trebuie să împart...să te împart, dar o fac. Fără să-mi dau seama stau nemișcat. Nu mai am dorința arzătoare de a distruge lucruri, am control asupra corpului și asupra gândului meu. Gândurile mele; am o mie, iar o mie una îți aparțin. Am un suflet, dar ți-l dau pe tavă. Am un corp și l-aș sacrifica pentru tine, doar pentru tine. Mă las ușor în jos, cu privirea înspre tine. Nu-mi pot lua ochii de la tine, chiar dacă arde.

Oricum iubirea doare. Iubirea arde cu desăvârșire, face cenușă tot ce prinde și torturează tot ce îi stă în cale. Poate de asta te-am ales să-mi fii lumina vieții mele. Mă omoară faptul când pleci la ore fixe. Mă ucide gândul că îmi petrec timpul cu luna când ești plecat. Faptul că-mi arzi irisul dar, mai ales, faptul că îmi place când o faci.

Găsesc alinare în durerea pe care mi-o provocă. Poate așa e normal să funcționeze iubirea, poate sunt doar o nebună pe un lac de mult timp uitat.

Alexia Mușat, clasa a IX-a D

Lost in the English Countryside

Olivia knew that she was lost, so she took the map out of her rucksack. Why was the English countryside so confusing? She had been hiking in the hills and somehow managed to lose the trail she was on. It was starting to get dark out and she was beginning to get worried. Then she saw a small sign in front of a small forest. On the sign, written in big red letters was "The Hundred Acre Wood." She checked her map, this little forest appeared nowhere on it. She was a bit skeptical but she went in.

There was a neat little path that went through the middle of the forest and towards a large oak tree. She followed the path and once she arrived at the tree she noticed a little door at the bottom. "How curious!" she thought to herself. Maybe whoever lived there might help her find her way. She knocked on the door and soon a little stuffed bear appeared. Olivia jumped back, frightened by the little toy. "Can I help you?" squeaked the little bear. Olivia was stunned. Was she dreaming? No, there very clearly was a stuffed animal talking to her.

She inched closer and asked: "Excuse me, my name is Olivia and I seem to have gotten lost in your woods." The little bear scratched his head. "You may call me Pooh. Winnie the Pooh." Then he gestured for her to follow him into his little home in the tree.

After barely fitting inside, she noticed a few other toys, all of them alive. There was a tiger, a piglet, an owl with glasses, a rabbit, and a kangaroo with her baby joey. They all introduced themselves and Olivia presented her predicament. Owl seemed to be the most knowledgeable among the toys and then showed Olivia the way to his study.

The room was quite small, but it had an immense amount of things inside. Anything ranging from maps to newspaper clippings and bus routes covered the walls. There was a table in the middle of the room covered in all sorts of papers and books. Owl sifted through the paper and pulled out an old map and an old train ticket. He took a red pen and circled a little town on the map. “This should help you reach Crowborough and you can take a train from there.” he said. Olivia was ecstatic that these odd little talking toys managed to help her find her way out of this unfortunate situation. She thanked all the toys for their help and she started on her way. Walking out of the woods she thought she heard the sound of a child playing but thought nothing of it.

Olivia finally got her bearings and quickly found her way to the train station and got on a train home. On the ride, she wondered, “had that really happened?” It shouldn’t have been possible, but here she was, on a train, on which she got on using a ticket she got from a toy owl. A truly confusing and wild experience, but a memorable one for sure.

Iustin Cristea, clasa a IX-a C

O prietenie pe muchie de cuțit

Prietenii strânse se pot destrăma din cauza unui joc? Competitivitatea este un atu pe care trebuie să-l știi folosi.

David și Carina sunt prieteni din clasa a V-a. Acum sunt a VII-a. În clasele mai mici, Carinei i-a plăcut de David, dar lui i-a plăcut de cea mai bună prietenă a ei, așa

că au rămas doar prieteni. Doamna profesoară de sport îi admiră și i-a rugat să participe la un concurs important de atletism.

Carinei i-a surâs ideea să meargă la concurs împreună cu David, așa că a acceptat. Din păcate, David este un băiat foarte competitiv și perfecționist așa că nu acceptă nicio greșeală. Concursul urmează să aibă loc peste câteva zile, deci ar trebui să înceapă de acum pregătirile.

Luni a început o nouă zi de școală. Carina a ajuns la școală fericită. Când l-a văzut pe David, s-a înroșit toată. Arată așa de bine, încât și-a pierdut toate gândurile. Ea s-a gândit să-l invite la o plimbare prin oraș, dar nu a avut curajul.

David, când a văzut-o, s-a dus la ea și a îmbrățisat-o. El a întrebat-o dacă vrea să meargă la o plimbare cu el după orele de școală. Carinei i-a înghețat respirația și nu a știut cum să reacționeze. După câteva momente, ea a acceptat uimită de cele întâmplate.

După școală, la întâlnire, David i-a spus Carinei, cât de recunoscător este că o are ca prietena. Carina era un pic întristată, deoarece ea voia să fie mai mult decât o prietenă obișnuită. Ei au continuat să povestească timp de două ore, apoi și-au luat rămas-bun.

Următoarea zi, David era pe hol cu prietena Carinei, stând de vorbă. Carina s-a dus la locul ei fără nicio problemă. După câteva momente, Carina, a devenit geloasă. S-a dus direct la ei și i-a întrerupt. I-a spus lui David că are ceva important de vorbit cu el, dar David nu a băgat-o în seamă și a plecat de lângă ea.

Carina s-a supărat, dar nu și-a mărturisit sentimentul și s-a dus la baie să se spele pe față. Pe drum spre sala de clasă a dat peste un băiat cu ochii albaștri ca cerul. Pe el îl chema Alex și s-a mutat la școala ei recent. Ei s-au împrietenit și au petrecut toată ziua împreună până când i-a observat David. Carinei nu i-a păsat de ce credea David

despre ea, dar și-a adus aminte că următoarea zi urma să fie concursul.

Era miercuri. Ziua cea mare. Cei doi urmau să se confrunte cu elevii din alte școli la o probă grea de atletism. Carina a obținut locul doi la fete, iar David, locul întâi la băieți. David s-a înfuriat tare pe Carina și i-a spus că din cauza ei nu au luat premiul cel mare. Carina, cu lacrimile în ochi, i-a spus că s-a terminat prietenia între ei.

La ieșirea din sala de sport, Alex o aștepta să o felicite. Carina a devenit cu adevărat fericită.

Letiția Maria Ardelean, clasa a VII-a A

Jurnalule, fântâna lacrimilor mele

Stau întinsă pe pat. Îmi simt corpul amorțit și greu; nu pot să mă ridic. În inima mea simt mii de cuțite care mă înjunghie în mod repetat... O picătură rece simt pe obrazul meu fierbinte, apoi încă una și apoi încă una. Sufletul meu incomplet, pe jumătate părăsit se simte abandonat într-o lume străină. Tot controlul pe care creierul îl avea asupra corpului meu și al rațiunii se pierde, iar eu nu mai știu unde sunt. Urlu, strig, zbier: Mama, mama, ...! Dar ea nu e, nimic nu mai e; doar eu trăiesc un război interior pe un teren necunoscut.

Amintirile mă copleșesc. Îmi răsar în minte ochii tăi albaștri, obrații roz ca petalele de trandafir, buzele roșii, părul blond. Pentru mine, chipul tău alcătuia un apus de soare la mare, într-o zi liniștită.

Îmi pare rău pentru toate micile neînțelegeri pe care le-am avut. Aș vrea să îți mulțumesc pentru că m-ai ajutat să fac diferența între bine și rău. Chiar acum simt nevoia ca brațele tale de odinioară să mă cuprindă și să îmi cânte o melodie liniștitoare. Aș vrea să te cuprind și să îți spun pentru ultima oară: Te iubesc, mami!

Azi se împlinește un an de când tu nu mai ești printre noi, în viața mea. Ar fi trebuit să fie petrecerea aniversară de patruzeci și șapte de ani, o zi plină de

bucurii și râsete, cu familia în sala de mese luând prânzul. Dar nimic din toate astea nu e. Prietenii apropiați, bunicii, tata, toată lumea mă întreabă cum mă simt, iar eu de fiecare dată le răspund cu: „Sunt bine, mulțumesc...”. Minciuni, peste minciuni... Eu sunt o adolescentă care și-a pierdut mama. Probabil că nimeni nu realizează, dar, tot verificându-mă, mă fac să re trăiesc momentul în care doctorul mi-a spus că trupul tău a cedat, iar sufletul și-a făcut drum spre porțile raiului. Nu vreau să las trecutul în urmă, nu vreau să te las să dispari complet din viața mea... Oare voi putea trece vreodată peste această durere? Ar însemna asta că te uit? Că te trădez? Peste zece ani figura ta va fi la fel de clară în mintea mea? Sunt întrebări la care nu reușesc să primesc un răspuns.

Mi se rupe sufletul când îl aud pe tata plângând la două dimineața. Este un soț despărțit de jumătatea sa, un tată absent, un om de afaceri pe punctul de a da faliment. Dimineața îi văd ochii roșii, nedormiți. Toată strălucirea pe care o aveau înainte lipsește acum.

Seara am făcut o plimbare pe malul Crișului pentru a încerca să mă conectez cu natura, pentru a te simți pe tine, mama mea, care mă privești din ceruri. Lângă un copac bătrân, acel copac unde obișnuiai să îmi cânti. Acolo se afla un cățeluș. Nu am putut să îmi iau ochii de la el. Dând din codiță a alergat spre mine. Inima mea s-a topit, l-am luat în brațe. L-am sărutat pe căpșorul său blănos și pufos și m-am uitat înapoi spre cer. „Este un semn de la tine, mamă dragă?” O stea mi-a zâmbit, strălucind puternic. Puiul a lătrat sau a scheunat. Am primit două semne de sus, suficient cât să mă convingă că mama îmi transmitea un mesaj. Probabil că, până la urmă, cățelușul blănos este salvarea, speranța mea; cel care mă va face să zâmbesc din nou; îmi va umple spațiul gol din inima mea; și el va fi ocrotitorul meu la fel ca tine, mama dragă.

În toată nebunia mea, m-am adresat încă

o dată cerurilor: „Mulțumesc!” Și încă o dată: „Mi-e dor de tine mami...” L-am sărutat a doua oară pe micuț și m-am îndreptat spre casă cu speranța în suflet.

Maya Lörincz, clasa a IX-a C

Viața unui caiet de matematică

Salut! Pe mine mă cheamă Istețilă și aș vrea să îți povestesc aventura interesantă a vieții mele. Deși poate părea ciudat, și noi, caietele, avem zile bune sau mai puțin interesante; și pe noi oamenii ne apreciază și ne respectă; și noi suntem în căutarea fericirii.

Când eram mic și fraged, stăteam pe un raft mare și plin de praf, într-un magazin de rechizite școlare. Eram foarte plictisit acolo, deoarece caietele, ghiozdanele și creioanele nu vorbeau cu mine. Magazinul era imens, decorat cu pancarte pe care scria „Înapoi la școală!” și „A început noul an școlar!”. Lumina soarelui intra stins printre jaluzelele gri puse la ferestrele mari și nu ne deranja prea tare. Noaptea, era beznă. Cineva, la o oră anume, stingea becurile, dar asta nu înseamnă că se făcea și liniște. Caietele mari, cu spirală, care erau așezate destul de aproape de mine, vorbeau cam mult și după ce se făcea întuneric. Până aici nimic ieșit din comun, vei zice. Mă obișnuisem cu viața mea banală, în care toate zilele păreau să fie identice.

Într-o zi, însă, am observat că se plimba un băiețel pe lângă raionul meu, adică raionul de rechizite pentru matematică. Raionul meu avea multe lucruri de oferit. Avea truse de geometrie, caiete, culegeri, manuale și multe altele. Băiețelul părea că se uita după câteva caiete și nici nu se uita la mine. Cred că îl chema Ayan, cel puțin așa îl strigau părinții. Era destul de simpatic, așa că am decis să mă scutur puțin astfel încât să îi sar în cale.

În următoarele secunde mă luase de pe jos, se uită îndelungat la mine, apoi zise:

-Mama, mama, vreau acest caiet!

M-am bucurat nespun de mult că, în

sfârșit, am scăpat de locul acela! Am fost nespun de încântat că voi cunoaște o altă lume și că voi avea cu cine vorbi. Fiindcă eram foarte timid, nu am îndrăznit timp de câteva zile să intru în vorbă cu Ayan și am stat tăcut și la locul meu.

La un moment dat, când își scria tema, mi-a îndoit din greșeală vârful paginii.

-Au! Ai grijă, Ayan! am zis eu.

-Ce Dumnezeu?! Cum de vorbești? Caietele nu vorbesc! zise băiatul.

-Ba da! Eu vorbesc! Nu știu cum, dar se pare că așa m-am născut!

-Vai, nu pot să cred că am un caiet vorbitor! Am să le spun tuturor!

-Nu, te rog, nu vreau să știe toată lumea că eu pot vorbi. Le poți spune doar colegilor tăi, dacă vrei.

- Fie. Oricum, noi o să ne distrăm de minune!

Eu, Ayan și prietenii lui ne înțelegeam foarte bine! Totuși, încă nu înțeleg de ce, de fiecare dată când mă vedea profesoara băiatului, se încrunta mereu la mine. Am eu ceva? În fine... Mai târziu, mi-am dat seama că matematica nu era chiar materia preferată a prietenului meu, deși se străduia să înțeleagă, era atent la ore și rezolva sute de probleme. Faptul că muncea zilnic, l-a ajutat mai târziu, când Ayan a realizat că matematica este logică și că, dacă gândești, reușești să rezolvi orice problemă.

Ei, dragii mei! Au trecut mulți ani de atunci... Eu l-am ajutat pe Ayan să treacă clasele cât de cât cu bine și el a avut grijă să mă țină curat și îngrijit.

Acum, Ayan are deja soție și copii. A crescut mare, mare. Doamne, ce repede trece timpul! Și eu am cam îngălbenit, recunosc, dar stau și acum la loc de cinste pe biroul lui. Ayan le povestește soției și copiilor lui despre copilăria lui, despre aventura trăită și despre prietenia noastră. Ce vremuri frumoase erau, ce multe lucruri interesante am învățat de la acest băiețel care a devenit părinte! Uneori o simplă întâmplare îți poate schimba viața. Datorită

lui Ayan pot să am și eu o familie, ca orice alt om, deși sunt un biet caiet de matematică!

Raluca Maria Pituțiu, clasa a VI-a A

Viața în carouri alb- negru

Și acolo eram. Înconjurat de întunericul rece și solitar, cu ochii plini de lacrimi, cu mâinile reci ca gheața. **Acolo** eram în colțul meu izolat și acolo mă gândeam: „De ce totul e atât de complicat?”. Asemenea unei table mari cu carouri în culori contrare, uneori viața e un loc alb, frumos, plăcut, iar, alteori, se aseamănă mai mult unui loc negru, plin de tristețe. De ce trebuie să fiu un pion? De ce trebuie mereu să merg primul, doar pentru ceilalți și să îi protejiez cu tot ce am eu doar ca să valorez un singur punct. Aș vrea să mă asemăn unui turn care are calea sa dreaptă, bine definită. Un turn cu un rost, care știe ce dorește și știe ce vrea în viață. Dar aș putea fi și un cal care trece peste toate obstacolele din viață. Un cal care învinge orice și pe oricine pentru a ajunge la destinația sa, pentru a-și îndeplini visele. Uneori mă simt ca un nebun. Urmez aceeași cale strâmbă de la cap până la coadă, dar singurul lucru care îmi rămâne de făcut e să mă întorc iarăși pe aceeași cale. Vreau să fiu o regină, să am puterea și libertatea să-mi croiesc propriul drum ... Să am curajul să mă duc oriunde și oricum doresc.

În acel moment îi simt mâna. Glasul ei lin mă calmează și simt că totul dispare.

Într-un moment de liniște, vocea ei grăiește:

-Iar te-ai ascuns într-un colț? Ce s-a mai întâmplat de data asta?

Ea este Clara, sclipirea mea, turnul cel drept și curajos pe care îl admir, persoana care mă știe mai bine decât un jucător de șah își cunoaște piesele, persoana care mereu știe cum să mă ajute. Ne cunoaștem de când mă știu eu.

-Am pierdut încă un concurs de șah, îi răspund cu un ton îndurerat. Și eram atât de aproape să câștig! îi zic eu, dar poate mint,

fiindcă am pierdut groaznic.

-Nu crezi că ar trebui să faci o pauză? În ultimele luni te-ai obosit prea tare.

-Dar cum altcumva voi deveni eu un jucător adevărat de șah? De când eram mic visam să ajung să particip la campionate alături de eroii mei. Dar acest vis îl știam atunci și recunosc și acum că era prea departe să-l pot îndeplini vreodată.

-Există o diferență între ce faci tu și un mod sănăos de a te pregăti pentru competiții. Dacă continui așa poate nici nu vei mai avea timp să dormi!

Această întâmplare nu a fost ceva ieșit din comun, dar, totuși, ceva era diferit. Poate era tonul ei liniștitor, dar sever sau poate era privirea ei, dar mereu era așa. Poate era faptul că a reușit să mă calmeze doar cu câteva propoziții. Însă eu cred că erau sfaturile pe care mi le-a spus. Cum vroia ea să-mi spună mie să nu mai joc șah? Aceasta a fost prima dată când simțeam că mai mult mă dojenește decât mă ajut. Era prietena mea cea mai bună și sigur nu ar vrea să mă supere atât de tare, dar a reușit să o facă.

Pe parcursul următoarelor săptămâni mă gândeam numai la ce mi-a spus ea. De-aș fi putut să descifrez cuvintele ei încâlcite? Dar mereu când mă apropiam de o concluzie, ca și un pion prins de o piesă mai importantă, gândirea mea solemnă era întreruptă de altceva. Poate avea dreptate. Dacă mă oboseam atât de tare poate era o problemă mai gravă decât credeam.

Când mă uit acum la năzbâtiile pe care le gândeam atunci îmi este clar unde greșeam.

Diana Buzlea, clasa a VII-a A

Un pas în trecut

Cristina era o fată de 13 ani din clasa a VII-a. Ea era înaltă, frumoasă, cu părul ca razele soarelui și ochii ca albastrul mării. Era o persoană înzestrată cu multe calități, o fată inteligentă, bună la sport. Sportul său preferat era baschetul, o activitate fascinantă pentru ea. În fiecare zi, ea mergea bucuroasă la școală, gândind că va

avea oportunitatea de a se juca sportul ei preferat. Cristina mergea în curtea școlii să joace baschet alături de colegii ei, dar, mereu, pleca dezamăgită, deoarece băieții nu o lăseau să joace, fiindcă era fată. Așa că, de fiecare dată, se uită de la geamul clasei la ei cum se joacă, fiindcă era prea timidă să se impună.

Într-o zi, un băiat numit Andrei li se alătură în clasă. De asemenea, Andrei era un baschetbalist destul de bun, așa că li se alătură noilor săi colegi în pauze la meciurile de baschet. Băieții se împrieteniseră destul de repede cu Andrei. Când Cristina întrebă din nou dacă poate juca cu ei, Andrei răspunse că da, dar restul băieților îl dezaprobară. Atunci, Andrei îi întrebă de ce fac acest lucru și de ce nu o lasă și pe Cristina să joace. Ei răspunseră că aceasta nu este bună la sport și că le strică jocul. După câteva momente de gândire, băiatul ia mingea și o oferă Cristinei. Aruncă la coș și înscrie. Restul băieților îi goniră pe Andrei și Cristina, dar lor nu le păsa.

În următoarea zi, Andrei aduse o minge nouă și o invită pe Cristina la baschet. Andrei rămase impresionat de cât de talentată era Cristina. În fiecare pauză, băiatul o antrena pe fată până când nu își dăduseră seama cât de apropiați ajunseră. Ei îi provocară pe băieți la un meci și câștigară, desigur! De acum cei doi aveau dreptul să joace împreună cu restul clasei. La început refuzaseră acest privilegiu, iar, când văzură surprinderea ce umbrea fața celorlalți, au izbucnit în râs și-au spus că bineînțeles că vor putea juca împreună de acum încolo, deoarece sportul acesta îi merită pe cei mai buni.

După 20 de ani, Cristina e în curtea aceleiași școli, iar cei câțiva copaci pe care îi știa erau tot acolo. În locul altora sunt tufe tinere. Copacii aceia bătrâni încă își aduc aminte povestea Cristinei. Prin liniile unduiri de vânt, o povestesc copacilor tineri. Acum însă Cristina e un adult. A

venit în curtea școlii să povestească despre baschet și viață copiilor de 13 ani. Cristina era doar un copil în acele vremuri îndepărtate. Le spune despre participarea ei la Jocurile Olimpice, în calitate de căpitan al echipei naționale de baschet. A fost foarte multă presiune pe umerii săi în calitate de căpitan. Și-a condus echipa din victorie în victorie. Ea a început să joace baschet la 13 ani în cadrul unei echipe; de atunci, jocul său se tot îmbunătățește până astăzi. După ce a terminat liceul, a început să joace la liga națională de baschet de senioare, fiind una din cele mai bune jucătoare din țară. Trofeu după trofeu, Cristina se maturizează, dar nu voia să se retragă din acest sport fascinant, decidând să îndrepte mici talente înspre calea succesului prin baschet.

Clădirea școlii era total diferită față de cea din amintirea Cristinei. Acum era o clădire renovată în culori naturale și curate, cu o sumedenie de geamuri luminoase, cu copăcei tineri care se jucau de-a v-ați ascunselea cu umbra lor. În dreapta curții, trona maiestuos noua sală de sport modernă. Privea cu mândrie, dar și cu admirație spre curtea și clădirea școlii plină de copii.

Un zgomot discret de minge de baschet le întrerupse povestea. În spate, cu un sacou albastru închis cu o pereche de blugi, directorul Andrei o provoca pe profesoara Cristina la un meci de baschet, de dragul timpurilor de acum 20 de ani. Andrei e noul director al școlii, cel mai tânăr director din oraș. În câteva momente se simți o briză din trecut și parcă cei doi aveau din nou 13 ani, fără griji și fără probleme.

Allegra Maria Popa, clasa a VII-a

„Plus-Minus Literatură”

Domnul profesor de matematică Ovidiu Marc i-a îndrumat pe elevii din clasa a IX-a E să scrie texte literare inspirate de noțiuni matematice.

Inițiativa sa a dat roadele pe care le

prezentăm în cele ce urmează.

Războiul cu matematica

A fost odată ca niciodată o țară în care președintelui nu-i plăcea matematica încă de când a făcut clasele primare. Nu-i înțelegea rostul. Considera că nu folosește la nimic și că se poate trăi și fără ea: „Oamenii se pot descurca și trăi fără matematică fără nicio problemă”, spunea el. Mulți oameni au îmbrățișat această idee și considerau că fără matematică viața lor va fi perfectă și fericită. Cu așa mulți adepți, președintele a prins curaj și a dat o lege prin care erau interzise toate calculele matematice, dar și predarea matematicii în școli.

A fost multă veselie în țară. Oamenii și, mai ales, copiii ieșeau pe străzi și sărbătoreau.

Totuși, nu toată lumea era fericită. Profesorii de matematică au rămas șomeri, dar, creativi și ingenioși cum sunt, și-au unit forțele și au deschis un mall cu magazine în care se vindeau noțiuni matematice.

Ei erau vânzătorii și managerii acestui mall și, pentru început, au deschis câteva magazine cu denumiri ca: adunări și scăderi, tabla înmulțirii, procente, c.m.m.m.c., formule pentru arii și volume, figuri geometrice, corpuri geometrice. Erau convinși că vor mai deschide multe altele foarte curând.

Bineînțeles că, la început, nimeni nu a vizitat mallul. La televiziuni știrile luau în derâdere inițiativa profesorilor și toată lumea le prognoza falimentul în cel mai scurt timp.

Nu mare le-a fost mirarea când, în următoarea zi, a venit un copil supărat, pentru că mama lui l-a trimis la magazin să cumpere mai multe chifle și nici el și nici vânzătoarea nu puteau să calculeze cât costă și ce rest trebuia să primească băiatul. Profesorii l-au îndrumat spre magazinul cu tabla înmulțirii și apoi spre cel cu adunări și

scăderi.

La câteva minute a apărut un adult enervat la culme, pentru că tocmai își cumpărase un covor care nu se potrivea cu dimensiunile camerei.

Motivul: nu a știut să facă calcule și măsurătorile necesare. A fost și el repede îndrumat la magazinul cu arii. După el a urmat un alt bărbat ce lucra într-o autogară. Era foarte nervos că nu a reușit să realizeze un grafic cu mersul autobuzelor și să stabilească și niște ore în care să se întâlnească în autogară câte trei autobuze. A fost tare fericit atunci când i s-a spus că va găsi răspunsul ușor dacă va trece pe la magazinul c.m.m.m.c.

După alte câteva minute a venit o doamnă, manager la o firmă de curierat, care era tare nemulțumită că nu reușea să calculeze câte cutii putea transporta o camionetă cu o anumită capacitate. Evident că și ea a fost rugată să treacă pe la magazinul cu formule pentru arii și volume și, apoi, pe la cel cu corpuri geometrice. La scurt timp, a trecut un inginer care trebuia să calculeze sârma necesară pentru a realiza un gard ce va împrejmuia un șantier. După ce a trecut pe la magazinul cu figuri geometrice și formule, inginerul a respirat ușurat.

Ziua a continuat cu tot mai mulți copii și adulți iritați, care lucrau în diverse domenii, fiecare cu o altă problemă ce necesita calcule matematice.

În toată țara s-a instalat haosul. Toate activitățile din toate domeniile erau afectate de noua lege. Nimic nu mai funcționa. Așa că oamenii și președintele, în cele din urmă, și-au dat seama că legea nu a fost una bună.

Doar o zi au rezistat oamenii fără matematică. Și-au dat seama că, totuși, matematica e necesară, căci, așa cum spunea Grigore Moisil: „Azi facem matematica ce va fi folosită mâine și poimâine, că dacă n-am face-o azi, poimâine ar trebui să o importăm.”

Ziua următoare totul a revenit la normal,

iar matematica și-a recâștigat locul binemeritat, căci „Matematica este limbajul cu care Dumnezeu a scris universal.” (Galileo Galilei)

Alexandra Parasca-Marc, clasa. a IX-a E

Dragoste de radical

Un radical
Iubea cu ardoare un patru
Care, vrând-nevrând, îl ignora
Lăsând în urmă haos,
Durere și răutate,
Dar Radicalul nu se da bătut
Și, cu orice preț, dorea
Dragoste din partea sa.

Și-a încercat,
A încercat,
Dar iubirea pentru altcineva
Împiedica, precum o buturugă carul,
Relația frumoasa care se putea isca.
Până într-o zi
Când Radicalul a întâlnit un nouă.
Cu chipul luminat, îi zâmbea ca o floare
Și cu o voce de privighetoare,
Nouăle-i spunea să uite ce a fost
Și să trăiască împreună frumos,
Dar Radicalul nu a putut renunța,
Tot pe patru îl iubea
Și era convins că ceea ce și-ar fi dorit
Ar fi dăinuit și ar fi înflorit.

A încercat pe nouă să-l iubească,
Însă sufletul i se risipea
În dorul care-l măcina
În iluzia că pe patru îl va avea.

Patru, însă, a observat
Răul ce l-a cauzat
Sufletului pe care l-a destrămat.

Scuze și-a cerut,
Dar nu au fost de-ajuns
Să repare ce a rupt
În sufletul frumos de-odinioară.
Și atunci a înțeles
Că ce strică dragostea
Nu repară bucuria

Sau vorbele dulci –
Doar iubirea adevărată
Și cafeaua măcinată.

Dumitru Dunca, clasa a IX-a E

Jocurile de Crăciun

Era o zi însorită de iarnă. Crăciunul bătea la ușă cu fiecare zi friguroasă de decembrie care trecea. Într-un cartier din centrul orașului Matematică, familiile numerelor se pregăteau pentru a X-a ediție a competiției „Jocurile de Crăciun”. Competiția era una mult așteptată de toate numerele orașului fantastic. Concursul avea trei etape care trebuiau parcurse în echipă. Totodată, tematica festivă invita numai familiile care erau îndrumate spre colaborare în echipă, înțelegere și iubire. Numerele se întreceau cu speranța câștigării marelui premiu, și anume o vacanță de vis de un an, timp în care aveau să exploreze toate colțurile lumii: câștigătorii urmau să fie departe de școală, de munca stresantă cu elevii care, adesea, nu înțelegeau numerele, le încurcau între ele sau le grupau incorect la teste și teme.

Astăzi era prima zi a îndrăgitelui concurs. Acesta debuta cu proba „Care dintre noi lipsește?”. Aceasta consta într-o ecuație misterioasă a cărei rezolvare consta în găsirea necunoscutei. Participanții extrăgeau bilețele individual, unul singur fiind numit „cel căutat”. Acest număr era nevoit să dispară o vreme în timp ce restul se organizau după ecuația primită, iar prima familie care descoperea membrul lipsă era câștigătoare. La înscriere s-au prezentat trei familii. Prima era cea a numerelor naturale; membrii ei se remarcău mereu prin pozitivitatea lor și modalitățile captivante cu care lucrau împreună, motiv pentru care au câștigat multiple ediții ale competiției și erau cu precădere iubiți de cetățenii orașului. A doua echipă era cea a numerelor întregi negative, aflate în strânsă rivalitate cu prima echipă. Din cauza asemănării lor, lumea le confunda adesea, lucru frustrant pentru cele două familii. Ultima echipă era

cea a numerelor iraționale, cele mai timide, care mereu purtau o anumită pălărie, așa-zisă și radical.

Etapă s-a terminat cu reușita destul de previzibilă a familiei numerelor naturale. Deși au avut un început promițător, a doua etapă le-a umbrit șansele câștigului. O cursă cu spatele spre final a favorizat echipa numerelor întregi negative. Concurenții trebuiau să alerge spre punctul final într-un anume interval de timp, anul acesta fiind ales numărul -100 ca destinație finală. Echipa care ajungea cel mai aproape de numărul dat era desemnată câștigătoare. Nefiind prea comunicative, numerele iraționale s-au încurcat în găsirea membrului celui mai apropiat. Acestea au fost mereu încurcate de jucăușul număr Pi. Acesta era cunoscut pentru aiureala sa, era nehotărât și își schimba zecimalele adesea în funcție de problema în care se afla. Între timp, echipa numerelor întregi negative a luat avans, depășind numerele naturale care au pornit un conflict, neavând un membru calificat pentru a ajunge suficient de aproape de punctul final.

Din nefericire, numerele iraționale au fost nevoite să părăsească întrecerea, reîntorcându-se în școli și aducând exerciții tot mai complicate în rândul elevilor care nu le aveau deloc.

În acest an, finala a fost stabilită chiar în Ajun, iar proba definitorie era concepută tematic. Familiile semifinaliste aveau de rezolvat o problemă care suna astfel: *Moșul are o pungă de sărbători cu acadele de Crăciun și vrea să le împartă cu prietenii săi. Pinguinului îi oferă numărul impar cel mai apropiat, mai mare decât 1. Omul de zăpadă primește o pătrime din pătratul lui 4, elfii, jumătate din totalul acadelor, ursul polar, de două ori mai multe acadele decât pinguinul, iar el însuși mănâncă 3. Câte acadele a avut la început Moș Crăciun?*

Problema era una destul de simplă, dar viza o gândire atentă și munca în echipă.

Mulțimea a stat cu ochii țințiți pe exercițiu, dorind să afle marea familie câștigătoare a celei de-a X-a ediție a „Jocurilor de Crăciun”. Numerele negative erau confuze, deoarece erau nevoite să utilizeze semnul minus în fața fiecărui membru pentru a rescrie ipoteza, timp în care numerele pozitive se descurcau ușor. Totuși, un eveniment neașteptat a avut loc în timpul competiției. Spectatorii, care deja purtau discuții și erau convinși că, din nou, numerele naturale vor învinge, au fost șocați să afle rezultatul final. Pentru prima dată în această competiție, timpul în care cele două echipe au rezolvat problema era exact același. „Oare ce avea să se întâmple acum?” era întrebarea care îi frământa pe toți. După discuții ample între juriu și organizator, un emerit profesor de matematică, s-a luat o decizie: „Cele două familii vor fi premiate în egală măsură!” Acesta a fost anunțul care a mulțumit și a adus zâmbete pe chipurile tuturor. Copiii urmau să scape de cele două mulțimi pentru un an, profesorii se bucurau pentru materia mai ușoară pe care o aveau acum de predat, iar numerele se vor cunoaște mai bine, poate se vor împrieteni și vor descoperi pe parcursul vacanței mai multe formule pentru a ușura viața studenților în rezolvarea problemelor.

Astfel, o frumoasă și memorabilă ediție a competiției îndrăgite de toți locuitorii orașului s-a sfârșit. Copiii au intrat în vacanță bucuroși de timpul liber pe care îl aveau, jucându-se și dormind liniștiți oricând doreau, iar cele două familii câștigătoare au început împachetarea bagajelor. Bucuria a învăluit orașul Matematică, iar atmosfera de Crăciun a adus căldură și iubire în sufletele tuturor.

Jasmina Ștefania Nuszer, clasa a IX-a E

Povestea de sub radical

A fost odată un regat, în care locuiau toate numerele reale. Fiecare număr avea un loc în acel castel, însă nu toți aveau

aceeași ocupație. Numerele naturale aveau statutul cel mai înalt, iar celelalte erau servitoare.

În fiecare an în care fiicele regelui 100 împlineau vârsta de 18 ani, acesta organiza nunta lor. Norocosul ales trebuia să facă parte din categoria numerelor naturale. Prințesa Trei era devastată, deoarece până acum nu a întâlnit un număr natural care să fie perfect pentru ea.

În șase zile urma nunta ei cu cel ales de tatăl său, fapt ce a făcut-o pe Trei să plece din castel. Nu suporta ideea de a-și petrece toată viața cu un număr care nu era menit pentru ea. Și-a luat valizele cerc, o paranteză în caz că ploaia o va prinde din urmă și a plecat la drum, fără ca cei din castel să știe. S-a hotărât să meargă în lumea Geometriei, unde nimeni nu o cunoștea.

Timp de patru zile, prințesa a cutreierat străzile și regatele, dar nu găsea Geometria. A intrat în pădurea teoremelor, sperând ca cineva s-o poată ajuta. A văzut teorema Înălțimii și a Catetei stând la o masă pătrat și discutând. S-a îndreptat spre ele, dar cele două s-au uitat urât la ea. Prințesa, nefiind obișnuită cu ura și răutatea, a început să plângă. 20 de virgule i se scurgeau pe fața ei pală. În hohote a început să alerge departe de cele două teoreme, pierzându-și speranța. S-a prăbușit îndurerată lângă un copac. După câteva minute, simte o mână pe umărul ei. Era Pitagora. Acesta îi zâmbește cald, făcând-o pe Trei să se simtă mult mai bine. Fata îi povestește tot ce s-a întâmplat și motivul pentru care a fugit din castelul numerelor reale. Îl roagă s-o ducă în lumea Geometriei, iar acesta acceptă, spunându-i că el însuși era regele Geometriei.

Ajunși acolo, Pitagora îi oferă o casă triunghiulară în care să stea, care avea și o grădină plină cu puncte. În fiecare dimineață, prințesa Trei ieșea fericită afară, culegând puncte și admirând frumusețea lumii în care se afla.

Într-o zi, a rămas surprinsă când a văzut un număr. Era Radical din Nouă. Acesta se uita pierdut prin jur, iar Trei a decis să meargă la el pentru a afla ce caută acolo. În momentul în care au dat ochii unul cu celălalt, lui Radical din Nouă i s-a luminat privirea. I-a explicat că regele 100 l-a pus s-o caute prin lume, pentru a o aduce înapoi. Trei, nervoasă, îi spune că nu se va întoarce înapoi, deoarece aici este fericită. Radical din Nouă a fost înțelegător, însă a rugat-o să-l lase să stea aici cu ea. Cei doi locuiau acum împreună, fericiți și impliniți. Prințesa Trei începea să-l iubească pe Radical din Nouă, fapt ce a întristat-o, deoarece știa că nu se va putea căsători cu el niciodată.

Pitagora a venit în vizită, iar Radical din Nouă i-a povestit motivul întristării lui Trei și că el simțea la fel. Acesta i-a spus băiatului că el este radicalul ei, așa că teoretic au posibilitatea de a se căsători. Fericit, Radical din Nouă a alergat la prințesă, cerând-o de soție. Cei doi s-au întors în regatul numerelor reale, unde i-au explicat regelui 100 că se potrivesc. Acesta, pentru fericirea fiicei lui, a fost de acord și le-a pregătit nunta.

Acum, Radical din Nouă și Trei trăiau fericiți, vizitând din când în când Geometria, regatul care va avea mereu un loc special în plusul lor.

Amelia Ilea, clasa a IX-a E

Teorema fără nume

Acum mult timp, într-un tărâm îndepărtat, trăiau două laturi ale unui triunghi dreptunghic, a^2 și b^2 . Acestea își doreau cu orice preț o teoremă, așa că pornesc într-o călătorie lungă. Realizând cât de mare este lumea, decid să se despartă. Prima latură pornește înspre Vest, iar a doua, înspre Est.

După o vreme, prima latură ajunge într-un sat. Neștiind ce să facă, decide să întrebe pe fiecare în parte cum și-a primit teorema. Mediana îi povestește că și ea provine

dintr-un triunghi. Folosindu-și forța, a reușit să împartă triunghiul în două părți egale. Mai apoi, apare bisectoarea. Aceasta, la rândul ei, aparține unui triunghi. Folosindu-și imaginația, decide să își împartă unghiul în două jumătăți. Înălțimea apare și ea. Cu ajutorul inteligenței sale, aceasta coboară perpendicular pe dreapta opusă, formând un unghi de 90 de grade.

Niciuna dintre acestea nu o ajutaseră pe a^2 . Toate laturile din sat aveau un talent înăscut, însă niciunul dintre ele nu i se cuveneau ei.

În vreme ce prima latură se afla în sat, b^2 ajunge la Casa Înțeleptului. Toată lumea îl considera atotștiutorul matematicii. Fără să stea pe gânduri, latura bate la ușă. Înțeleptul, numit și Euclid, îi deschide și îl primește în adăpostul său. Latura îl întreabă timid:

-Preamărite Euclid, ajută-mă să îmi găsesc o teoremă!

-Dacă vei căuta o teoremă în această lume largă, nu vei ajunge nicăieri. Teorema nu o vei găsi, ci o vei dobândi!

b^2 nedumerit, îl întreabă din nou:

-Cum ar trebui să dobândesc o teoremă?

-La această întrebare numai tu îți vei putea răspunde. Când ceva special va apărea în viața ta, vei ști răspunsul la întrebare.

Latura pleacă înspre casă, fără vreo idee la ce se referea înțeleptul. Acasă, dă nas în nas cu fratele său. După ce și-au povestit unul altuia cele petrecute, au rămas fără idei. Din moment ce niciunul nu avea nimic special, soarta lor era menită unei teoreme inexistente. Pentru a-și alina durerea, decid să se ia în brațe. Parcă de nicăieri, o lumină puternică se abate asupra lor. Fără să își dea seama, cele două deveniseră una și aceeași latură. Deveniseră c^2 . Abia atunci au înțeles vorbele lui Euclid. Ele erau speciale una pentru alta.

Și, astfel, s-a format teorema lui Pitagora.

Sfârșit!

Iustin Cuc, clasa a IX-a E

Simptome

Moștenirea operei liviene în literatura universală

Opera lui Titus Livius ne ajută, mai mult decât Polibiu, să înțelegem temperamentul roman, cu amestecul lui de rațiune și de superstiție. Relatarea ultimului veac al republicii (partea cea mai lungă a operei), capacitatea de a-și domina vastele lecturi, imparțialitatea, apropierea în timp a evenimentelor și actualitatea preocupărilor, care îngăduiau refacerea unei atmosfere exacte, trebuie să fi adus textului – o vedem în povestirea morții lui Cicero – o foarte mare *valoare istorică*.

Preocupat de reliefarea laturii moral-educative pe care o oferă faptele istoriei, precum și de prezentarea lor într-o formă artistică menită să cucerească și să

convingă pe cititor, Titus Livius nu procedează ca un cercetător interesat de relatarea minuțioasă a faptelor și de interpretarea științifică a acestora, ci ca un povestitor care selectează faptele după criterii morale și artistice. De aici, unele lipsuri grave ca istoric: tendința de idealizare a poporului și a trecutului roman, determinată de intențiile moral-educative ale istoricului, duce la o deformare inconștientă a trecutului ale cărei imperfecțiuni nu mai sunt sesizate și pe care-l vede de o grandioasă frumusețe; importanța deosebită acordată problemelor de ordin moral îl împiedică pe autorul lucrării „Ab Urbe condita” să-și dea seama de complexitatea evenimentelor și de multiplicitatea factorilor care concură la producerea faptelor istorice; el trece sub

tăcere rolul hotărâtor al cauzelor naturale (climă, relief, populație), politice și, mai ales, al celor economice; așa, de exemplu, în expunerea celui de-al doilea război punic prezentată într-un episod de un dramatism zguduitor, nu ridică deloc problema cauzelor materiale care au provocat războiul și care explică și spiritul de cucerire al poporului roman. Titus Livius nu face cercetări personale pentru documentare sau pentru a descoperi cauzalitatea complexă a evenimentelor istorice, dar nici nu inventează; aceasta conferă textului un merit deosebit, căci reproduce unele forme vechi ale tradiției romane fără a fi alterate de intervenția autorului.

Dorința de imparțialitate și exactitate, o scrupuloasă sinceritate, eforturile îndelungate, timp de 50 de ani, de a reuni elementele unor lecturi într-o istorie a Romei, independența spirituală obținută prin făurirea din ce în ce mai mult a unui „suflet de pe vremuri”, moderația în aprecieri, dragostea față de patrie și de trecutul măreț al acesteia, deși văzut prin prisma conservatorilor ostili înnoirilor democratice, dau operei *Ab Urbe condita* o mare valoare istorică. O calitate deosebit de importantă a istoriei liviene constă în realismul ei.

Titus Livius, deși are o concepție idealistă cu privire la mersul evenimentelor istorice, pe care le explică prin factorul moral și cu toate că privește cu ostilitate, de pe poziția aristocratului „agitațiile” făcute în trecut de tribunii plebei, totuși redă, în mod veridic, realitățile sociale și politice din istoria Romei. În opera sa, ne impresionează insistența cu care autorul zugrăvește oamenii și faptele acestora, care ni se impun prin morala lor înaltă, prin dragostea lor față de patrie, concentrată în strălucirea Romei, neîntrecută în forță și frumusețe. La valoarea morală și patriotică, se adaugă valoarea literară a istoriei lui Titus Livius, care a reușit să prezinte un

astfel de conținut și astfel de sentimente, într-o formă aleasă și într-o limbă care marchează momentul de trecere în evoluția ei de la perioada largă și simetrică ciceroniană, la conciza, varietatea și culoarea poetică a limbii lui Tacitus (în această privință Tacitus l-a caracterizat, subliniind valoarea literară și veridicitatea de care dă dovadă opera lui Titus Livius – *eloquentiae ac fidei praeclarus in primis*).

Rolul educativ al istoriei și caracterul oratoric dominant sunt, de asemenea, recunoscute de Titus Livius. Opera sa are un scop bine precizat: acela de a servi ca îndreptar societății contemporane lui, de a oferi tinerei generații exemple vii. Istoriile sale sunt o operă literară, în care utilizarea documentației este subordonată criteriilor estetice și *a priori* psihologico-morale. Titus Livius este conștient că poartă în el, în sufletul lui, adevărul istoriei Romei.

Continuând calea deschisă de Titus Livius, Tacitus, autentic istoric, a atins cea mai înaltă treaptă a perfecțiunii artistice. El reușește să pătrundă în miezul adevărului, în esența tuturor lucrurilor, mai profund ca orice ființă omenească, cu ajutorul rațiunii.

Tacitus e capabil să reproducă ființe prin portrete aidoma cu cele pe care le vedem și le pipăim în mod obișnuit. Coloritul atât de impresionant, atât de puternic, atât de viu și sugestiv cu care Tacitus descrie și reprezintă epoca sa, oamenii și societatea sa contemporană, poate fi comparat cu geniul plasticii universale Rembrandt, care știe să redea în portretele sale, în mimica, grimasele și trăsăturile feței caracterul ascuns al personajelor sale pictate. El a izbutit să pătrundă în colțurile cele mai ascunse ale sufletului omenesc, pentru a-și da seama de unde provin tarele egoismului feroce și ale patimilor barbare, care orbesc ființa umană. În timp ce opera tit-liviană lasă impresii senine și calmează ființa omenescă, a lui Tacitus lasă un gust amar, deoarece el este psihologul cel mai profund al epocii sale. Comparativ cu Titus Livius,

istoria lui Tacitus nu e o lecție de înaltă morală, ci o metodă de cântărire a faptelor omenеști, de prezentare a decăderii sufletului omenesc, datorită împrejurărilor nefaste ale epocii sale. Tacitus este istoricul psiholog și în analiza portretelor individuale și a sentimentelor colective ale poporului roman și ale conducătorilor săi, ale senatului și ordinului cavalerilor, ale armatei romane. Tacitus, la fel ca și Titus Livius în vremea sa, a fost un cronicar și un portretist inegalabil al epocii și reprezentanților săi, demascându-i în toată goliciunea lor, cu o clarviziune de artist.

Scriitorul a reflectat atât de veridic viața socială și politică încât rămâne unul din izvoarele cele mai de preț pentru studiul istoriei societății romane. Valoarea educativă, patriotică și morală a operei sale este unanim recunoscută. Opera prezintă interes și în vremurile noastre, pentru că oferă exemple demne de urmat. La fel de importantă este și valoarea artistică a operei. În opera lui sunt folosite toate mijloacele de care dispune oratoria și, mai ales, plasticitatea cu care redă cele întâmplate dă o foarte plăcută coloratură expunerii.

Ca și Vergilius, Titus Livius s-a bucurat de mare prestigiu încă din timpul vieții. Istoria lui, aproape la fel de populară ca Eneida, a devenit model al geniului pentru scriitorii latini ulteriori. Seneca, filosoful, îi apreciază măiestria oratorică, Quintilianus elogia claritatea stilului, Tacitus lăuda credința și marea strălucire oratorică a istoricului.

Dacă, în Evul Mediu, istoria lui Titus Livius a fost mai puțin răspândită, în urma interdicției papale, Renașterea îl așază din nou între modelele clasice literare. Dante îl aprecia spunând „Livius care nu se înșeală”, Machiavelli îl studiază și, pe baza primei decade, își întocmește opera sa „Discorsi”. Prin secolul al XVII-lea i se reproșează unele scăderi de ordin documentar, dar rămâne model de

istoriografie artistică.

Din istoria lui Titus Livius, denumit de către Belinski „adevărat și original Homer al romanilor”, s-au inspirat mulți scriitori, artiști plastici și muzicieni. Astfel, pot fi menționați: Dante (*Scipio*), Shakespeare (*Coriolanus*), Corneille (*Horace*), Mairet (*Sophonisbe*), Lessing (*Emilia Galotti*, după episodul Virginiei); în artele plastice pot fi amintiți Goujon, David, Delacroix; și, în muzică, Beethoven (*Coriolanus*).

Titus Livius este considerat unul dintre scriitorii Antichității care a reușit să realizeze idealul literar clasic, prin îmbinarea armonioasă a gândirii și sensibilității, a rațiunii și imaginației. Istoria lui Titus Livius, remarcabilă prin echilibrul perfect al părților și armonia ansamblului, a creat chipul măreț al Romei care a stat la baza patrimoniului roman în toată perioada imperiului.

Arta narativă liviană poate să seducă orice cititor. Ea se adresează deopotrivă vârstei copilăriei, care regăsește în desfășurările sale, concomitent epice și dramatice, cadențele basmului, și omului matur, interesat de fapte eclatante și de un stil fermecător.

Bibliografie selectivă

I.A. Ediții

Titus Livius, *Narationes*, Librairie Hachette, Paris

Titus Livius, (1930), *Ab Urbe condita libri, Pars I, Fasc. I, Libri I-III*, Editio Stereotipa

B. Traduceri

Tite Live, (1934) *Histoire romaine (avec la traduction de Eugene Lasserre)*, Librairie Garniere Freres, Paris

Tite Live, (1940), *Histoire romaine (avec la traduction de Jean Bayet)*, Les Belles Lettres, Paris

Titus Livius, (1959), *De la fundarea Romei, traducere colectivă, Editura științifică, București*, 5 volume

II. Lucrări exegetice

Studii și monografii

Piere Grimal, (1997), *Literatura latină, traducere de Mariana și Liviu Franga*, Editura Teora, București

Jean Bayet, (1992), *Literatura latină, traducere de Gabriela Creția*, Editura Univers, București.

Eugen Cizek, (1994), *Istoria literaturii latine, vol.I, Societatea „Adevărul”*

Studii și articole în periodice

H. Taine, (1888), *Essai sur Tite Live*, Hachette, Paris

Acte du Colloque, (1994), *Presence de Tite Live*, Tours

prof. Mirela Camelia Ardelean
prof. Carmen Corina Iacob

Pentru a crede în Dumnezeu e nevoie de curajul de a gândi diferit față de ceilalți?

Ce este credința, dacă nu o rază de lumină într-o lume sumbră și întunecată, dacă nu adevărul absolut într-un ocean al minciunilor, dacă nu iubire pe un tărâm al urii, dacă nu scară ce unește Cerul și Pământul? Credința e făclia care hrănește sufletul, leagănul vieții și al morții, toiagul unei vieți trăite tinzând spre desăvârșire. Liviu Rebreanu afirma prin glasul unui personaj că: „Numai credința neclintită mântuiește pe om aici și dincolo deopotrivă. Credința e puntea vie peste prăpăstiile dintre sufletul zbuciumat și lumea plină de enigme, și mai cu seamă între om și Dumnezeu.”

Dar, pentru a ne explica dacă credința în Dumnezeu necesită curajul de a gândi diferit față de ceilalți sau nu, trebuie să punem în discuție controversa existenței lui Dumnezeu, deoarece credința și spiritualitatea sunt două lucruri diferite, subiecte vizate de fiecare persoană în funcție de trăirile spirituale pe care le simte în relație cu divinitatea. Astfel, în ceea ce urmează, vreau să pun în balanță diferitele concepții despre Dumnezeu și existența Acestuia, susținându-mi opinia că, pentru a avea o credință stăruitoare, lucrătoare și mântuitoare, aceasta trebuie să fie lucidă și bazată pe temeuri concrete, izvorâte din revelația divină, dar și curajul de a avea o gândire critică, detașată de ideile promovate în societatea laică, modernă de azi, după cum afirmă și concepția teistă.

Subiectul existenței sau al inexistenței lui Dumnezeu a fost mereu unul de interes printre filosofi, acesta fiind pus sub atentă observație. Astfel s-au dezvoltat numeroase teorii care demonstrează sau neagă subiectul aflat în discuție.

Teismul tradițional este concepția despre Dumnezeu cea mai familiară, deoarece aparține marilor „religii ale cărții” (creștinism, iudaism, islamism). Așadar,

Dumnezeu este, întâi de toate, un izvorător al vieții, creator al Universului și al Lumii. El este transcendent în legătură cu creația Sa, fiind perceput ca principiul adevărilor logice, al legilor naturii și garanția valorilor morale. La aceasta aderă și filosoful francez Voltaire, care afirma: „Se spune că Dumnezeu 1-a făcut pe om după chipul său. Omul i 1-a restituit.”. Astfel, se pune temeiul filosofic, care stă la baza concepției transmise de biserică, că omul a fost creat după chipul lui Dumnezeu și are datoria de a ajunge la asemănare. De aici distingem că Dumnezeu e creator și proniator, având, în egală măsură, rolul unui părinte iubitor, dar și acela de purtător de grijă a creației, păstrându-se viziunea asupra Sa de Ființă infinită și misterioasă, El prevalându-se creației subtil și, de cele mai multe ori, în moduri intrinsece.

Filosofii susținători ai panteismului aderă la ideea unui Dumnezeu immanent al universului, care nu poate exista în afara creației, dar nici El nu există ca o persoană de sine stătătoare. El este în tot și în toate, ființele finite fiind părți ale entității infinite, astfel asigurându-se continuitatea acestui Dumnezeu ambiguu, dar concret, după cum afirmau filosofi Spinoza și Hegel. Acest buchet ideatic are și o tentă contradictorie, deoarece, pe de o parte, filosoful Spinoza afirmă că numai Dumnezeu este cel real, adică că nu există numai „natura naturantă”, iar, pe de altă parte, panteismul afirmă că: „numai lumea este reală, Dumnezeu nu este decât suma a tot ceea ce există”.

Unii filosofi raționaliști din secolul al XIX-lea și de la începutul secolului al XX-lea și-L reprezintă pe Dumnezeu ca fiind valoarea, ceva ce trebuie să fie și nu ceva ce este, exigență și nu existență. Ideea unui Dumnezeu material, ideea de existență s-ar impune peste puritatea lui. Astfel, se renunță la existență pentru a se salva divinitatea Lui.

Pentru a înțelege mai bine, în ceea ce

urmează mă voi raporta, în principal, la ideologia susținută de către filosofi triști.

Dar cum putem raporta curajul la credință? Aș vrea să pornesc de la un faimos citat al lui romancierul rus Lev Tolstoi: „Pentru a nu trăi chinuit, trebuie să ai în față nădejdea bucuriei. Însă ce nădejde a bucuriei mai poți avea când ai în față bătrânețea și moartea? Există numai o ieșire din această situație: să-ți închini viața ta desăvârșirii spirituale, în comuniune tot mai mare cu Dumnezeu. Numai atunci viața este o bucurie neîntreruptă, iar moartea este și ea o bucurie.” (14 ianuarie 1910, „Despre Dumnezeu și om din jurnalul ultimilor ani”) Prin aceste cuvinte înțelepte, scriitorul rus se detașează de tot ceea ce e trupesc și lumesc, trăind într-o comuniune vie cu Creatorul, într-o stare de meditație asupra sensului vieții, umplându-se de lumina și bucuria sufletească. Astfel, el depășește starea de paradox a vieții omului, care, mărginită de moarte, pare lipsită de sens și, totodată, doar în acest fel primește sens. Ne aducem aminte și de cugetarea lui Marin Preda că „Omul devine inteligent din momentul când descoperă că este muritor.”, realizând astfel că, prin scrierile și memoriile sale, Tolstoi se adresa publicului care avea curajul să se desprindă de populația masificată și privea credința ca un mijloc de eliberare a sufletului, de educare și de emancipare, din credință izvorând toate mijloacele de valoare morală și spirituală. Deci, la Dumnezeu se poate ajunge și printr-un pariu, pariul sensului împotriva nonsensului: „Dacă aș avea dovada că Dumnezeu nu există, spunea Părintele Valensin, n-aș regreta că am crezut în el; aș gândi că mi-am făcut o onoare crezând în el, că dacă Universul este ceva stupid, cu atât mai rău pentru el; că greșeala nu este în gândul meu că Dumnezeu există, ci în Dumnezeu că nu există.”

Pentru a combate atributele de bun și proniator al lui Dumnezeu, filosofi

moderni, adepți ai ateismului, pun în discuție problema răului. Ca să răspundem la această provocare ne ajută chiar textul biblic, prin cartea lui Iov, care, fără a fi greșit în fața lui Dumnezeu, suferă pentru a putea fi dat ca exemplu de ascet al rugăciunii și al credinței salvatoare. Această teză este tratată și de Victor Hugo în lucrarea „Contemplații”, care susținea că Dumnezeu a creat lumea: „El a făcut-o luminoasă, bună, somptuoasă, minunată / Dar imperfectă; altfel, la aceeași înălțime / Creatura fiind egală cu Creatorul / Această perfecțiune în Infinit pierdută / S-ar fi amestecat și contopit cu Dumnezeu / Și creația, ajutată de lumină, / S-ar fi întors în El și n-ar fi existat.”. Așa că răul este, de fapt, o necesitate pentru ca omul să poată câștiga mântuirea și, în fapt, o condiție a existenței lumii, deoarece omul a fost creat când „toate erau bune foarte” (Geneza). Dar pentru ca omul să distingă toate acestea trebuie să cerceteze, să aibă curajul de a pune întrebări și să se ridice din mulțimea care, ușor manipulată, nu reușește să vadă adevărul limpede și strigă: „îl vrem pe Baraba!”.

În concluzie, pe baza argumentelor dezvoltate mai sus, dar și a credinței mele personale, susțin că trebuie să ai curaj ca să poți trăi liber, fără constrângeri. Omul are nevoie de verticalitate, de o detașare de concret și de trăirea în abstract, în comuniune permanentă cu Dumnezeu, credința fiind leagănul copilăriei, povătuitorul tinereții, sprijinul maturității și toiagul bătrâneții. Deoarece dovezile palpabile, științifice, nu au putut demonstra existența lui Dumnezeu, nu înseamnă că El nu există: „Căci însăși existența lui Dumnezeu nu este câtuși de puțin combătută prin faptul că nu poate fi demonstrată, deoarece ea stă neclintită pe un teren mult mai sigur. Este vorba despre o chestiune de revelație.” (Arthur Schopenhauer, „Despre împătrita rădăcină a principiului rațiunii suficiente”).

Bibliografie:

Andre Vergez, Denis-Huisman – „Curs de filozofie”;
Liviu Rebreanu – „Pădurea spânzuraților”;
Lev Tolstoi – „Despre Dumnezeu și om din jurnalul
ultimilor ani”;
Victor Hugo – „Contemplații”;
Arthur Schopenhauer – „Despre împătrita rădăcină a
principiului rațiunii suficiente”

Maria-Daiana Baidog, clasa a XII-a C

Bunătatea - o valoare pe cale de dispariție

Sunt de părere că bunătatea nu mai este o calitate prezentă în societatea contemporană, răsunetul acestei deosebite calități a slăbit și va continua să se diminueze până va ajunge doar o pâlpâire care se va stinge în final.

În primul rând, consider că oamenii care au un astfel de har măreț precum acesta nu mai sunt stimați în zilele de astăzi. În prezent, tronează egoismul și invidia, care reprezintă un model vital pentru cele mai multe ființe care nu mai au nicio picătură de omenie. Un exemplu în acest sens este reprezentat de goana după aur care este, după cum se vede, singurul scop care mai stă în picioare în zilele de azi. Cu cât ești mai respectat și plin de merite, în sufletul

oamenilor se vor naște o ură și o invidie de neînchipuit. În cele din urmă, oricât de puternic îți este caracterul, vei ajunge înjosit de cei care ești înconjurat.

În al doilea rând, cred că bunătatea este o calitate fantastică, de basm. Bunătatea pură nu se regăsește decât în povești cu personaje pozitive și negative, care întruchipează ori însușirile bune, ori pe cele rele. Ființa umană este o contopire a celor două caracteristici, dar ceea ce contează este raportul dintre cele două. Un exemplu relevant este motivul pentru care oamenii sunt generoși cu tine, dar aceștia, de cele mai multe ori, o fac pentru binele lor. Unii chiar își pun în practică planurile bine structurate, care le aduc beneficii. Esența acestui gest constă în principiul: eu îți dau ceva de ce ai mare nevoie și, după aceea, cer înzecit înapoi și iau tot ce ți-am dat.

Prin urmare, atitudinea unui om plin de bunătate lasă impresia de înscenare, iar când vom da voalul la o parte de pe chipul acestuia însetat de invidie și răutate, jocul continuă.

Antonio Lenghel, clasa a IX-a E

<https://majorleagueuniversity.com/focusing-on-kindness/>

În lumea copilăriei

Omul Pădurii

Stau și-mi amintesc o întâmplare cum nu s-a mai întâmplat. O întâmplare așa frumoasă, de nu s-a mai auzit... și nu numai frumoasă, ci și magică... Magică de-a dreptul!

Știu că eram, într-o veselă zi de vară cu un soare foarte îndrăzneț, la umbră, într-o pădure. Copacii de acolo erau înalți, tare înalți, dar umbra lor era cea mai deasă și răcoroasă.

Și era și mai frumos, fiindcă nu eram singură. Eram cu mama, cu tata, cu Tudor – frățiorul meu mai mic – și cu niște prietene: Carla și Iulia. Și ne jucam prin pădure, iar Carla a spus la un moment dat:

– Vai de mine!

Nu știam dacă să râdem sau să ne speriem. Ne-am dus să vedem ce s-a întâmplat și am început toți să râdem. Carla văzuse o ciupercă foarte mare exact înainte de a o călca și s-a speriat de ea.

Ne-am continuat jocurile și, fără să vreau, m-am împiedicat de rădăcina unui copac imens. Cred că era cel mai mare din toată pădurea. M-am murdărit puțin și o mică umflătură a apărut pe suprafața genunchiului meu. Dar, când m-am uitat în spate am văzut că nu era acolo nicio rădăcină de care să mă pot împiedica. Copacul era mare, dar nu avea nicio rădăcină deasupra pământului.

– Ce crezi că s-a întâmplat? m-a întrebat Iulia.

– Habar nu am, i-am răspuns eu. Crezi că e vorba de vreo magie?

– Posibil... spuseră Tudor și Carla în același timp.

– Și dacă e ceva șiretlic? întrebă Iulia.

– Eu nu aș crede, fiindcă suntem numai noi aici și nu cred că vreunul dintre voi a vrut ca eu să cad și mi-a pus piedică.

– Eu sigur nu ți-am pus, zise Carla.

– Nici eu, zise Tudor.

– Sunt de-acord cu tine, răspunse și Iulia.

– Eu zic să trecem cu vederea și să ne continuăm jocurile, propuse Carla.

– Bine, dar numai de data asta, am acceptat și noi, restul.

Ne-am continuat jocurile și, pentru un timp, nu s-a mai întâmplat nimic. La un moment dat, am observat că Iulia nu mai era acolo cu noi. Le-am spus și părinților ce am văzut, dar, în timp ce le explicam, am auzit:

– Auuu!

Era vocea Iuliei. Ne-am dus către direcția de unde venea sunetul și, între timp, am început să strigăm:

– Iulia, ne auzi? Unde ești?

– Carla! Carla, te-am auzit! Haideți neapărat spre locul din care vă vorbesc, am nevoie de voi!

– Dar ce ai pățit?

– E mult de explicat, nu pot să strig atât de mult! Am să fac puțin zgomot ca să vă puteți lua după acesta.

– Bine, copii, liniște! Trebuie să o găsim pe Iulia, ne-a spus mama.

Între timp Iulia a început să facă zgomot și noi am început să o căutăm. În sfârșit, am găsit-o! Ce bine! Dar ce i se întâmplase?

– Iulia, ce ai pățit?

– Am văzut o pasăre foarte frumoasă și am vrut să o văd de mai aproape, așa că am mers după ea. Am ajuns aici și m-am împiedicat de ceva și am căzut. Dar când m-am uitat în spate, nu era nimic în ce să mă fi putut împiedica. Și mi-am dat seama de ceva și mai curios. Tu ai simțit ca și cum chiar ai da în ceva, ca și cum chiar te-ai împiedica, nu?

– Da, așa am simțit. De ce?

– Ei, ambele am simțit asta. Și când ne-am uitat nu era nimic în ce să ne putem împiedica, doar un copac foarte înalt, a explicat Iulia.

– Da, așa es...

Deodată, nici dacă aş fi urlat, nu m-ar fi putut auzi Iulia. Copacul cel înalt în care s-a împiedicat a început să se crape, făcând astfel un zgomot asurzitor. Din el a ieşit un fel de om care avea „plete” de sus până jos, dar nu erau plete normale; erau un fel de plete făcute din muşchi, erau verzi; la fel şi barba... Era murdar şi foarte neîngrijit. Cine şi ce era el?

– Aăă, aăă... d... dum... dumneavoaşă... tră... cine... aăă, cine sunteţi? a întrebat Carla cu teamă.

– Eu? Eu sunt... ne răspunse o voce groasă şi neînfricăată. Eu sunt Omul Pădurii.

– Şi ce faceţi dumneavoaşă, domnule Omul Pădurii? întreabă Tudor.

– Mm. Mm. Scuzaţi-mă, sunt... Mm, sunt puţin răguşit. Eu protejez Pădurea şi oamenii buni care intră în ea. Tot aşa am puterea să controlez Pădurea. Eu, dacă vreau, îi pot spune unei rădăcini de copac să crească repede sau încet, în funcţie de ce aleg. Dar...

– Stai, stai, stai! Deci tu îi poţi spune unei rădăcini de copac să se ridice deasupra pământului? am întrebat deodată eu şi Iulia.

– Da, pot.

Eu cu Iulia ne-am uitat una la alta nedumerite. Din priviri ne spuneam că este vina Omului Pădurii că noi am căzut.

– Şi de ce ne-ai făcut să cădem? am întrebat.

– Aaaa, ştiu că am făcut două persoane să cadă. Pe cine am împiedicat?

– Pe mine şi pe ea, a răspuns Iulia.

– Vă rog frumos să mă iertaţi, micuţelor! Am vrut să vă fac să vă opriţi ca să vă întâlnesc. Vreau să vă întâlnesc ca să vă arăt ce pot face eu şi să vă duc într-o aventură. Cine se înscrie?

Fără să mai stăm pe gânduri, eu, Iulia, Carla şi Tudor am ridicat mâna cu dorinţa de a ne înscrie. Ne plăceau foarte mult aventurile. Când mama şi tata au văzut că nu au de ales, au ridicat şi ei mâna. Omul Pădurii ne-a rugat să ne luăm cu noi sticle,

dar nu şi apă, deoarece vom întâlni izvoare pe drum.

– În regulă, vă mulţumesc că mă însoţiţi în această scurtă aventură. Sper că vă va plăcea.

– Eu cred că o să-mi placă, afirmă Tudor.

– Şi mie, spuse şi Carla.

Omul Pădurii a transformat destul de rapid atmosfera de simplă pădure într-o atmosferă de aventură. Am început să ne plimbăm, iar Omul Pădurii ne-a prezentat mai multe lucruri, cum ar fi: izvoare fermecate de la care dacă luai apă, chiar dacă ţi se termina, sticla se reumplea fără să-ţi dai seama, rădăcinile copacilor şi cum le controlează, cum alege dacă ciupercile trebuie să fie mari sau mici şi multe altele. Pe lângă toate acestea, el mai are şi nişte mici Zei, Zeiţe şi Zâne ale Pădurii, care, de altfel, sunt foarte simpatici. Îl ajută cu orice pe Omul Pădurii.

Şi aşa ne-am dat seama că Omul Pădurii este foarte inteligent. Modul prin care controlează toate acele lucruri este incredibil! Cum îşi dă seama că ciuperca trebuie să fie mai mare sau mai mică, dacă rădăcinile trebuie să crească mai repede sau mai încet, lucrurile pe care le face sunt atât de dificile şi de interesante!

Dar lucrul care pe mine m-a surprins cel mai tare este faptul că acolo, în lumea Omului Pădurii, cumva, cu ajutorul micilor sale ajutoare, a construit un fel de casă. Aceasta este atât de frumoasă! E chiar magică! Nu e foarte mare, e chiar poate puţin mai mică decât o casă normală, dar e acel fel de casă care are acoperiş până jos plin de muşchi şi care înăuntru e simplă, dar are câteva amănunte care o fac mai frumoasă decât orice casă pe care am văzut-o în viaţa mea, ca de exemplu: nişte vase pictate într-un mod superb, cu imagini întruchipând copaci magici; înăuntru, chiar în mijloc, are un trunchi de copac magic, care face orice fel de fructe când îi cerem (dar asta numai dacă îi cerem frumos), însă

felul în care arată este incredibil! Dar tot Omul Pădurii ne-a „cazat” acolo ca zilele următoare să ne mai arate alte aspect interesante.

– Dar... vai, Omul Pădurii, vă mulțumim extraordinar de mult pentru faptul că ne și cazați și ne și acordați ocazia să aflăm niște lucruri enorm de interesante la care nici nu ne-am gândit vreodată că se pot întâmpla, au mulțumit mami și tati.

– Da, mulțumim! am spus toți copii deodată.

– Plăcerea e de partea mea să vă pot găzdui pe toți șase. Sunteți niște persoane minunate cu talente extraordinare!

– Vă mulțumim! a zis tati.

– Astăzi vă voi spune noapte bună, însă de mâine aveți să vă începeți cu adevărat aventura! ne-a urat Omul Pădurii.

– Noapte bună și dumneavoastră! am spus cu toții.

Ne-am culcat în cele mai comode paturi pe care le-am încercat vreodată! Ne afundam în ele la propriu, erau magice! Aveam impresia că dormim pe niște nori!

În fine, noaptea a trecut repede și bine. Mama s-a trezit înaintea mea, apoi m-am trezit eu, apoi, Tudor, Iulia, Carla și tata, ultimul.

– Bună dimineața, Omul Pădurii! am spus noi, copiii.

– Bună dimineața! au spus și mami cu tati.

– Bună dimineața! a spus Omul Pădurii foarte energic. Cum ați dormit?

– Vai, apropo de cum am dormit, din ce sunt făcute paturile? am întrebat. Sunt cele mai comode în care am dormit vreodată!

– Este mult mușchi uscat pus pe forma patului de lemn. Iar păturile sunt un amestec de iarbă cu mușchi îmbrăcate într-un fel de husă. Ce vreți să mâncați?

Fiecare a mâncat ce și-a dorit dintr-un meniu destul de variat, iar, apoi, am început să ne plimbăm.

– Ce credeți că vom face azi? i-am întrebat pe Carla și pe Tudor.

– Eu cred că Omul Pădurii ne va spune ce face el cu oamenii care poluează natura, a răspuns Tudor.

– Da, sau ne va explica de ce trebuie să existe un Om al Pădurii, a spus și Carla.

– Să știți că se poate, mie mi-ar plăcea să ne zică. Iar dacă nu ne zice el, îl întrebăm noi, de acord?

– De acord, au spus cei doi la unison.

Interesant, chiar dacă nu era acolo când am vorbit cu Carla și cu Tudor, Omul Pădurii ne-a spus ce face el cu oamenii care poluează natura:

– Azi vă voi spune ce le fac oamenilor care POLUEAZĂ NATURA!

Atunci când a spus ultimele două cuvinte, s-a enervat atât de tare, încât aproape a crăpat cerul și, pe lângă asta, a început o furtună cu tunete și fulgere.

– SUNT NIȘTE OAMENI ATÂT DE RĂI CĂRORA NU LE PASĂ CĂ OMOARĂ ANIMALE ARUNCÂND GUNOAIE ÎN NATURĂ! NU LE PASĂ!

– Omul Pădurii, noi nu suntem acel fel de oameni răi care poluează natura! Noi de aceea suntem aici, fiindcă nu o poluăm! Noi încercăm s-o salvăm! a spus mama ca să ne udăm cât mai puțin, dar deja eram learcă. Te rog, oprește-te! Noi nu suntem răi.

– Nu, nu le pasă, nu le pasă deloc! a spus Omul Pădurii oprind ploaia, dar fără să observe că suntem uzi. Le plac animalele, dar nu le pasă, a spus aproape plângând. Nu le pasă...

– Dar ce pedeapsă le dai? l-au întrebat Carla și Tudor încercând să-l scoată din starea aceea tristă.

– Aaaa, da, pedeapsa! a spus pe un ton mai înviorat. Ca să le dau pedeapsa trebuie să fac un fel de substanță. Aceasta se face dintr-o cantitate mică din gunoiul pe care l-au aruncat, iarbă, mușchi, lemn și rășină.

– Și apoi? am întrebat.

– Și apoi trebuie pusă pe pielea lor, dar fără să simtă.

– Și cum o pui? a întrebat Iulia.

– O pun pe un fir de iarbă unde știu că

stau ei sau pe pătură dacă fac un fel de picnic, iar, apoi, acesta îi atinge și își face efectul, a continuat fără să vadă că suntem uzi learcă.

– Și care e efectul? am întrebat.

– Vai, nu v-am spus care e efectul! Îi face să se certe pe ei înșiși, iar, apoi, aceștia sunt puși să strângă toate gunoaiele și să nu mai arunce vreodată mizerii în natură.

– Ce caraghios! a spus Tudor pufnind în râs.

– Da, aceea e și ideea! Să fie caraghios și să se râdă de ei ca să nu-și repete greșeala.

– Omul Pădurii, de ce trebuie să existe un Om al Pădurii? întrebă Carla.

– Un Om al Pădurii? Ca să prevină poluarea naturii, să aibă grijă de plante, să știe și să aibă grijă de cum cresc copacii și rădăcinile lor; de aceea trebuie să existe un Om al Pădurii, a spus acesta uitându-se la Carla și observând că este udă.

Apoi s-a uitat la toți șase și a văzut că suntem learcă. Pe moment a tăcut. După aceea a spus:

– Vai! Cum mi-am permis să vă las uzi? Vai de mine! Îmi pare atât de rău! Of, vă rog să mă iertați! Îmi cer scuze! Of, of, of! Iertați-mă, vă rog!

– Omul Pădurii, te rog, oprește-te! Nu e nicio problemă! Se mai întâmplă! Nu ne-am supărat! a spus mama.

– Sigur nu v-ați supărat? ne-a întrebat el.

– Sigur, am spus cu toții.

– Vai, ce bine! Haideți să vă usuc!

Ne-am întors la căsuță unde Zeii, Zeițele și Zânele Omului Pădurii ne-au adus prosoape proaspăt spălate. Acestea miroseau magic!

Se însera, iar Omul Pădurii ne-a propus să luăm cina să mai petrecem timp împreună.

– Mă gândeam că dacă sunteți de acord și voi, după ce luăm cina, să mai vorbim și să ne cunoaștem mai bine, ne-a spus Omul Pădurii.

– În regulă, suntem perfect de acord!

Am mâncat o cină delicioasă! Am avut platouri cu brânzeturi, sarmale, fiecare ce a vrut, iar, la desert, am putut să alegem cremeș, înghețată de orice aromă, salată de fructe și spumă de căpșuni. Nu am mâncat niciodată o cină mai bună decât aceea.

– Ce mâncăruri delicioase! Vă mulțumim, Omul Pădurii! a spus mama.

– Cu cel mai mare drag! Vă invit pe canapea. Eu aș vrea să vă știu numele, vârsta, ideea ar fi să vă cunosc mai bine. Așa că, vă rog, spuneți-vă pe rând numele și vârsta, a zis Omul Pădurii.

– Sunt Tudor și am 5 ani.

– Eu mă numesc Sara, am spus, sunt sora lui Tudor și am 10 ani.

– Sunt Carla și am 7 ani.

– Pe mine mă cheamă Iulia, sunt sora Carlei și am 11 ani. Sara și Tudor sunt prietenii noștri.

– Mă numesc Cătălin, sunt tatăl Sarei și al lui Tudor.

– Eu sunt mama lor și mă numesc Adela.

– Aș avea o întrebare, i-am spus Omului Pădurii.

– Te ascult, mi-a spus el.

– Pe Iuli și pe Carli le-au lăsat părinții să vină într-o excursie cu noi. Pentru ei cât vor lipsi Iuli și Carli?

– Vor lipsi cât ar fi trebuit să fie excursia asta, pentru ei timpul a trecut mult mai încet decât aici, pentru voi. Adică pentru ei e încă ziua în care ați plecat în excursie.

– Aaaa, perfect! Dar noi când vom pleca? Mă refer la noi toți, a întrebat Iulia.

– Pe la ce oră le-ați spus părinților că vă întoarceți?

– Pe la cinci și jumătate, șase, a răspuns mama.

– Păi, atunci mâine pe la patru, patru și jumătate vă voi conduce afară din Lumea mea, bine? a propus Omul Pădurii.

– Bine, am spus cu toții.

– E târziu, meregm la culcare? am întrebat.

– Da, noapte bună! a spus Omul Pădurii căscând.

– Noapte bună! am spus cu toții.

Din nou am dormit ca pe niște nori în paturile comode. Nu o să le pot uita vreodată.

Ne-am trezit și abia am așteptat să luăm micul dejun. Astăzi ne-am putut alege omletă sau cereale cu lapte, iar de băut am putut „comanda” ceai de aproape orice aromă, cafea pentru părinți, ciocolată caldă sau cacao cu lapte. De fapt, au fost aproape aceleași lucruri ca și ieri.

– Omul Pădurii, vreau să ne mai spui câteva informații despre Omul Pădurii, a spus Tudor râzând.

– Sigur. Există câte un Om al Pădurii în fiecare Pădure. Acesta trăiește mai mult decât un om obișnuit, în mod normal aproximativ 150 de ani.

– Uau! a spus Carla. Și tu câți ani ai?

– Am 80 de ani.

– Ce? Nu te credeam așa bătrân! a spus Tudor.

– Tudor, mami, nu-i frumos! a spus mama.

– O, stați liniștită, că are dreptate, nu mă supăr, a spus, amabil, Omul Pădurii.

Omul Pădurii ne spunea toate acestea în timp ce ne plimbam.

– Zeii, Zeițele și Zânele au aceeași vârstă ca și mine. Când un Om al Pădurii se naște, se nasc și Zeii, Zeițele și Zânele sale.

– Și mor atunci când moare și stăpânul lor? a întrebat Iulia.

– Ai ghicit! i-a răspuns bucuros Omul Pădurii.

Fără să fie atent pe unde calcă și fără să-și ia ochii de la Omul Pădurii, Tudor s-a împiedicat și a căzut. Omul Pădurii a rugat Zeițele Pădurii să-i aducă un prosop ud, bandaje, rivanol și o ceașcă de apă fermecată, știind că ele sunt cele mai rapide. Nici n-a apucat mama să se întoarcă înspre Tudor (în condițiile în care eram destul de departe de casuță) că Zeițele s-au și întors. Omul Pădurii a rugat Zânele Pădurii să-l oblojească pe Tudor, însă înainte de asta, acestea i-au spus în cor:

– Omul Pădurii are să-ți spună ceva, Tudor!

Atunci Omul Pădurii a luat cuvântul și i-a spus lui Tudor:

– Eu, fiind Omul Pădurii sunt prieten cu toate animalele din Pădure, inclusiv cu Lupul. Și Lupul, de fapt, nu e rău. Vrei să îl chem să vezi? Poate chiar să te joci cu el.

– Da, vreau! a spus Tudor plângând.

– Uite, nu mai plânge, bine?

– Bine, a spus Tudor ștergându-și lacrimile.

– Până îl chem eu pe Lup, Zânele au să te oblojească, bine?

Fără să mai aștepte răspuns, Omul Pădurii a plecat să-l cheme pe Lup. Zânele l-au bandajat pe Tudor, iar Omul Pădurii s-a întors cu Lupul lângă el. Stăpânul Pădurii ne-a prezentat Lupului și pe Lup ni l-a prezentat nouă, iar apoi ne-am jucat cu acesta. E tare amuzant. Ne-a explicat că el nu e rău și că nu atacă oamenii doar dacă se simte în pericol sau dacă simte că aceștia poluează natura și Omul Pădurii n-a observat, le dă o scurtă lecție, dar asta se întâmplă destul de rar.

– Ești mai bine, Tudor? a întrebat Omul Pădurii.

– Da, sunt mult mai bine acum, mulțumesc! Și cum le mulțumesc Zeițelor Pădurii că au adus atât de repede tot, vă mulțumesc și vouă, Zânelor Pădurii, că m-ați bandajat.

– Și noi toți le mulțumim Lupului și Zeilor Pădurii că ne fac să ne distrăm, a spus Carla.

Ne-am întors spre casuță și ceasul ne spunea că e ora patru și douăzeci și cinci de minute. Am început să facem pregătirile de plecare. Când le-am terminat, era aproape ora cinci. Am mai stat câteva minute cu Zeii, Zeițele, Zânele și cu Omul Pădurii, iar apoi ne-am pregătit să plecăm.

– Omul Pădurii, spuse Carla, noi putem să le spunem părinților ce ni s-a întâmplat?

– Doar dacă îi puneți să promită că nu vor mai spune nimănui.

– O să le povestim tot și o să le spunem să nu mai scoată niciun cuvântel, a zis Carla.

S-a făcut cinci și jumătate și am fost nevoiți să-i spunem Omului Pădurii și micilor sale ajutoare „Adio!”.

– Pa, micuților! Sper să ne revedem!

Am plecat puțin triști. Când am ajuns la Iuli și la Carli acasă, le-am povestit totul părinților lor. Am mers și noi acasă, iar când ne-am băgat în pat am simțit aceeași senzație ca și în fiecare noapte în care ne-am culcat în lumea Omului Pădurii. Dar... cum? Paturile noastre înainte erau și ele foarte comode, dar acum sunt exact la fel ca și cele de acolo... E cam curios...

Noapte bună, Omul Pădurii!

Sara Alice David, clasa a IV-a, Step by Step

Întâmplare de Crăciun

Suntem în călduroasa noastră căsuță și sărbătorim Crăciunul.

Afară, lumina neîncrezătoare se pregătește să devină întuneric. Argintul căzut din cer țese jocul de omăt, iar pe ferestre apar tot mai multe flori de gheață. Vântul devine din ce în ce mai năprasnic, iar pătura cea albă de nea tot mai groasă.

Deschidem ușa și, chiar în acel moment, un frig de nedescris ne inundă casa. Un curent rece ne-o smulge din mâini. Am apucat să vedem ce se întâmplă afară timp de o secundă. Voiam să vedem mai mult. Ne-am îmbrăcat hainele groase de iarnă și, cu emoții, am ieșit din căsuță. Crivățul ne înroșește obraji și nasul din momentul în care ne-am scos capul afară. Frigul ne înțepă nările. Simțim cum așchiile iernii ne pătrund fața. Chiar dacă nasul ne e amorțit, simțim mirosul iernii.

Crăciunul e aici... Știm că e aici, îl simțim mai bine ca niciodată. Parcă... parcă... parcă începem să nu mai simțim frigul. Ce se întâmplă?! Întințim prin zăpadă și ni se pare tot mai ciudat. Nu știm ce e în neregulă. Acum parcă nici nu mai simțim nevoia să umblăm. Plutim pe

deasupra zăpezii... Chiar ne-am dori să înțelegem ce se petrece cu noi. Totul e atât de ciudat... Dar... unde mergem?! Grădina s-a terminat demult. Și de ce nu am văzut pomii fructiferi? Unde suntem? Ne simțim nedumerite. Și tot mergem, și mergem, și mergem... Nu vedem nimic în afară de plapuma albă care se întinde fără sfârșit. Dintr-o dată, încetinem... Mergem tot mai încet, mai încet, mai încet, mai încet... și ne oprim. Observăm cum copacii cresc direct înzăpeziți; cum unele plante ies timide de sub zăpadă.

Ce ar trebui să facem? Dăm să ne ridicăm. Reușim cu chiu cu vai. Nu a fost deloc ușor, deoarece aveam mâinile și picioarele îngropate în nea. Ni se face frică... Nu știm ce să facem. Ne simțim împinse. Nu ne putem mișca. Suntem încremenite. O fâșie de lumină se apropie printre falnicii arbori, apăsăți de zăpadă. Tot peisajul e mai atrăgător și seamănă din ce în ce mai tare cu grădina. Se luminează tot mai rapid. Începem să simțim din nou frigul. Trebuie să umblăm! Ne întoarcem la normal! Acum putem umbla! Ne plimbăm prin zăpadă și, dintr-o dată, ne împiedicăm de ceva. Ne aplecăm să vedem ce este și descoperim un glob de sticlă, care, în mod normal, conține un peisaj de iarnă și zăpadă înăuntru. Dar acesta e unul care pare mai special. Înăuntru are, într-adevăr, și câțiva fulgi de nea, dar e mai simplu decât restul. Are un fel de pancartă din lemn, pe care scrie: „Credeti că a fost un vis? Moșul.”

Luăm globul și ne întoarcem acasă. Când am ajuns la căsuță, parcă nimic nu s-ar fi întâmplat. Știam noi, știa și restul familiei de aventura noastră. Dar era întuneric. Ne-am culcat, ne simțeam obosite. Spre dimineață, când ne desprindem genele împletite, credem că totul a fost un vis. Apoi, însă, vedem pe birou globul găsit în omăt.

Să fi fost vis sau realitate?

Sara Alice David, clasa a IV-a Step by Step

Jurnalul bunicului

Într-o zi, o persoană pe nume James, aflase de la verișorul său că bunicul avea un secret.

Ținuse un jurnal cu multe descoperiri și informații esențiale. James nu putu dormi trei nopți. Se gândea doar la secretul bunicului. Își spuse:

-Mă gândesc să deslușesc eu acest vechi mister!

În acea noapte, îl chemă pe vărul său, Tom, să plece împreună. Își făcură bagajele și de dimineață porniră. Mergeau să găsească jurnalul bunicului. Tom l-a condus pe James la vechea casă a bunicului. Scormoniră peste tot, dar nu dădură peste nimic, doar de cărți prăfuite și nefolosite. Urcară la etaj și, din greșeală, James călcă pe o bucată de parchet care scârțâia zgomotos. Aceasta se ridică ușor. Sub ea se găsea o cutie de lemn, demult închisă și bine ascunsă. Înăuntru era jurnalul bunicului. L-au răsfoit ce l-au răsfoit și, până la urmă, au dat de o hartă.

-Wow, ce hartă mare! spuse Tom.

-Da, dar uite! Este desenat un „X”, iar deasupra scrie „COMOARA”. Poate există vreo comoară. Hai să urmărim harta și să vedem, propuse James.

-Da, știam eu! Sunt de acord.

A mers fiecare acasă și și-a luat cele necesare. Mai târziu, pe timp de noapte, cei doi au pornit la drum. Au mers conform hărții aproximativ 4 ore, cu câteva scurte opriri, pentru a-și trage sufletul. Începea să se lumineze, așa că drumul nu mai părea atât de anevoios. Au parcurs jumătate din distanță până pe la amiază, deci mai făceau încă atât până să ajungă. Au trecut pe lângă sate, dar și prin sate. Și-au îmborsărit ploștile cu apă rece de prin fântânile de pe la margini de sălașe, s-au răcorit pe la umbra arborilor din păduri.

<https://www.etsy.com/listing/124330425/grandpas-stories-5-x-7-journal>

Până la urmă, cei doi au ajuns în locul în care, pe hartă, era marcată comoara. Era o zonă luminoasă de câmpie.

- Ce comoară e asta? Și unde e? întrebă Tom, care iubea excursiile și comorile.

- Nu știu, să fie locul?! răspunse James.

- Eu n-aș crede că ne-a adus până aici ca să vedem locul.

- Nici eu... zise James.

Tot au căutat ei comoara, dar n-au găsit-o nicăieri. Bosumflați, supărați triști și obosiți, s-au odihnit puțin. James s-a mai uitat pe hartă și a întors pagina jurnalului.

-Nu pot să cred!!! Vai, ce-i asta?

-Ce?! Wow, ce tare!

James a descoperit ultima pagină a jurnalului, care până atunci fusese lipită de copertă. Pe aceasta scria mare: „SĂ FI EXISTAT VREO COMOARĂ?”

Atunci ambii băieți și-au dat seama că toată aventura a fost doar sfatul pe care îl spunea bunicul mereu: „Nu fi supărat dacă ai urcat până în vârf și nu este nicio comoară, deoarece comoara este distracția din timpul drumului”.

De atunci, au pornit în aventuri mai mult de dragul călătoriei!

Sara Alice David, clasa a IV-a, Step by Step

Elisa Rus, clasa a IV-a, Step by Step

Sub lupă

Și cu planeta ce facem? Despre eco-anxietate sau anxietatea climatică

Cu siguranță expresiile „încălzire globală” și „schimbare climatică” nu vă sunt străine. Le-ați auzit poate prima dată la grădiniță și, mai apoi, la școala primară când, măcar o dată, ați participat la o acțiune de colectare a deșeurilor aruncate aiurea într-o pădure (de alții, nu de noi). Poate ați realizat un proiect de refolosire artistică a PET-urilor sau ați făcut un desen cu planeta care arde. Deși par, poate, fără impact real, genul acesta de acțiuni sunt menite să crească, de fapt, conștientizarea vizavi de problema foarte serioasă și foarte reală a modificărilor climatice care au apărut ca urmare a poluării. Într-un efort de a cuantifica și de a ține sub control acest proces, legislația internațională în domeniu a stabilit în 2009 niște praguri care, depășite, indică o afectare serioasă a planetei. „Limitele planetare” sunt nouă procese care mențin stabilitatea planetei. Până în 2009, trecuserăm trei dintre ele: schimbarea climatului, pierderea de biodiversitate și modificarea circuitului normal al azotului și fosforului în natură. Până în 2022, am mai depășit încă trei: utilizarea solului, introducerea de noi elemente (chimice) în biosferă și modificări în circuitul apei. Epoca în care trăim este, de altfel, popularizată în media ca „Antropocen” – acea perioadă din Cuaternar în care factorul cu cel mai mare impact asupra mediului este omul. Poate credeți că vreau să vă sperii. Aveți dreptate.

Criza climatică a adus cu sine o serie de modificări și la nivelul omului. Psihologii de acum se confruntă cu o creștere tot mai mare a unei forme noi de anxietate, predominantă la persoanele cu vârsta între 16-25 ani și neîntâlnită până acum la generațiile anterioare. Este vorba de eco-anxietate sau anxietatea climatică. Parte din familia mai mare a fricilor sau

îngrijorărilor, eco-anxietatea este o teamă intensă care apare ca urmare a observării schimbărilor climatice aparent ireversibile și este însoțită de îngrijorări privind viitorul propriu sau viitorul generațiilor care urmează. Uneori, dar nu mereu, se asociază cu „solstagia” care este un concept mai general care include problemele psihologice care apar la oameni ca urmare a modificării mediului în care aceștia trăiesc. Mulți dintre noi suntem îngrijorați în legătură cu schimbările climatice, oare suferim toți de eco-anxietate? Nu chiar, frica care se simte la eco-anxietate are un caracter constant, copleșitor, zilnic și la fel ca orice tulburare emoțională, „îți fură” viața, persoanele care suferă de această formă de anxietate nemaiputând să își desfășoare eficient activitățile cum ar fi mersul la serviciu sau școală, foarte mult din activitatea lor mentală constând în preocupări sau ruginții despre viitorul apocaliptic (tot mai probabil) al planetei. Pe lângă teamă, persoanele cu eco-anxietate mai pot să simtă și sentimente acute de neajutorare și vinovăție datorată lipsei de impact personal real al acțiunilor de protejare ale mediului pe care ele le întreprind. Parcă nimic din ce pot face ei nu poate opri dezastrul, totul e pierdut. Eco-anxietatea este doar una din tulburările emoționale mai noi. Alături de aceasta mai apar eco-doliul (engl. “eco-grief”) și „eco-anger”. Eco-doliul este un proces care vizează două mari pierderi. Pe de o parte, tristețea pentru pierderea ireversibilă a mediului și a animalelor sau cum se pune în engleză „there is no planet B”, iar, pe de altă parte, o tristețe adâncă apărută când cineva anticipează un viitor apocaliptic deloc primitor pentru următoarele generații. Eco-doliul este însoțit de sentimente intense de tristețe, depresie sau

furie. Ca și în cazul eco-anxietății, tulburarea este diagnosticată doar atunci când preocupările zilnice ale celui care suferă de această problemă sunt grav impactate. Dintre toate problemele emoționale eco-anxietatea este cea mai gravă ca impact asupra persoanei pentru că, fiind construită din frică și îngrijorări, este interiorizată, rămâne în mintea celui care suferă. O variantă mai adaptativă este tulburarea numită „eco-anger” care este o furie intensă legată de schimbările ireversibile prin care trece planeta și care, așa ca și orice furie, este orientată spre exterior. Unii din activiștii de mediu au această furie, iar, din punct de vedere psihologic, să arunci cu vopsea pe o pictură celebră dintr-un muzeu s-ar putea să fie, de fapt, mai „sănătos/adaptativ” decât să stai singur, în miez de noapte, copleșit de frica că viitorii tăi copii nu vor mai putea respira aer curat și că tu nu faci nimic în legătură cu asta.

Chiar, putem face ceva? Criza climatică este cât se poate de reală. Poate mai puțin reală în țara noastră decât în altele, din păcate. Sondajul Eurobarometru din 2019 plasa România pe locul 3 (de la coadă) în ceea ce privește credința în schimbările climatice, doar 66% dintre români crezând că acestea sunt o problemă gravă. În cazul nostru, ignoranța ar putea fi salvatoare. Nu poți să te temi de ceva ce nu există. Însă realitatea ne arată că persoanele tinere sunt mult mai conștiente de pericolele schimbărilor climatice și, de fapt, mult mai bine informate. La nivel global, 60% din tineri se arată îngrijorați sau extrem de îngrijorați în legătură cu acest aspect iar teama, neajutorarea și tristețea sunt doar câteva din simptomele care însoțesc aceste îngrijorări. Atât prevenirea, cât și tratarea anxietății climatice urmăresc 3 direcții: 1) informarea corectă – mulți dintre tinerii

care au această formă de anxietate sunt foarte informați, însă, uneori, greșit informați sau cu o tendință de a selecta surse de informații cu caracter alarmant, catastrofic; 2) identificarea posibilităților reale de a avea un impact personal pozitiv vizibil la nivelul mediului – de exemplu implicarea în acțiuni de împădurire, selectarea deșeurilor menajere, reducerea consumului propriu și 3) implicarea în acțiuni care să crească conștientizarea publicului cu privire la această problemă. Mai simplu spus, soluția este să te informezi corect, să vezi ce poți face tu concret pentru asta și să găsești alții ca tine. Cineva care are eco-anxietate ar spune cu o voce foarte autocritică că e degeaba, că efortul individual are impact zero. Ar avea dreptate. Însă planeta nu se salvează de unul singur.

Bibliografie:

- Coffey, Y., Bhullar, N. (2021). *Understanding Eco-anxiety: A Systematic Scoping Review of Current Literature and Identified Knowledge Gaps. The journal of climate change and health*, 3.
- Leger-Goodes, T., Malboeuf-Hurtubie, C. (2022). *Eco-anxiety in children: A scoping review of the mental health impacts of the awareness of climate change. Frontiers in Psychology*, 13, 872544
- <https://www.stockholmresilience.org/research/planetary-boundaries/the-nine-planetary-boundaries.html>
- Eurobarometru 2019-
<https://europa.eu/eurobarometer/screen/home>

prof. consilier școlar Mirela Șaupe

<https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S2667278221000444>

Școlar și extrașcolar

Importanța literației în educarea tinerei generații

Demersurile didactice din sfera literației ce vizează educația au menirea de a-i ajuta pe elevi să-și gestioneze eficient emoțiile, să se concentreze asupra unor subiecte ce-i preocupă și să-și mărturisească sentimentele față de ceea ce învață sau față de cadrele didactice și colegi, fără niciun fel de reținere. Prin literație urmărim să dezvoltăm capacitatea elevilor de a citi, de a interpreta, de a scrie și de a reflecta asupra celor citite în textele literare, nonliterare, afișe, imagini, picturi sau fotografii. Privită ca antidot împotriva analfabetismului funcțional, literația are calitatea de a stimula coeficientul de inteligență a elevilor, de a dezvolta educația emoțională, de a exersa spiritul critic, de a aplica cele învățate la școală în viața proprie, dar și de a spori capacitatea de a comunica mai eficient în cadrul activităților din comunitatea educațională, din familie și din societate.

Prezentăm mai jos o aplicație practică privind educația prin lectură, într-un atelier desfășurat în luna octombrie, anul curent, intitulat **Factorii care dezumanizează indivizii** din cadrul

cercului de lectură al Colegiului Național „Mihai Eminescu” din Oradea, având ca punct de pornire creația literară a scriitorului american Edgar Allan Poe intitulată **Pisica neagră**.

Captarea atenției:

Cum am putea interpreta/lectura imaginea de mai jos pornind și de la replica finală?

...avea botul larg deschis arătându-și fioroasă colții, iar singurul ei ochi părea să arunce văpăi, era întruchiparea diavolului însuși, era fiara care mă adusese în stare să comit crima și glasul care mă dăduse în vileag...fără să-mi dau seama, zidisem și pisica o dată cu soția mea...

Dați un titlu potrivit imaginii de mai sus.

Să ne reamintim subiectul prin intermediul întrebărilor esențiale: „Cine?”, „Ce?”, „De ce?”, „Unde?”, „Când?”, „Cum?”

Subiectul s-a prezentat sub formă PowerPoint, materialul fiind pregătit cu minuțiozitate și având durata de 5 minute:

Activități ale cercului

Povestitorul este un om condamnat ce se confesează în celula în care își aștepta sentința. El afirmă că a iubit animalele de la o vârstă fragedă și s-a atașat de ele și pentru că, fiind foarte sensibil, alți copii îl terorizau. După ce s-a căsătorit, soții aveau diferite animale de companie: păsărele, iepurași, un peștișor auriu, un câine și o pisică iubită, neagră cu numele de Pluto. Venit acasă beat, el a crezut că pisica îl evită și, când ea speriată l-a mușcat un pic de mână, într-un acces de furie, a scos briceagul și i-a scos un ochi din orbită.

Înfuriat că speriată îl ocolea, a spânzurat-o de un copac și, în acea noapte, casa lui a luat foc în mod misterios, iar pe singurul perete rămas în picioare a găsit imprimată figura unei pisici gigantice care avea o funie legată de gât.

După un timp, el găsește o pisică asemănătoare într-o tavernă în care obișnuia să bea, animalul având aceeași mărime și culoare ca și Pluto și căruia-i lipsea chiar un ochi. Singura diferență era o pată mare și albă aflată pe pieptul animalului care, după o vreme, începea să ia forma unei spânzurători.

Într-o zi, într-un alt gest de furie, omul apucă un topor și încercă să omoare

pisica, dar este oprit de soția sa pe care o ucide ascunzând cadavrul într-un perete din pivniță. Atunci când polițiștii au venit să investigheze dispariția, nu au găsit nimic. Pisica dispăruse. În ultima zi a anchetei, naratorul îi însoțește pe polițiști în pivniță. Complet încrezător în sine, personajul izbește cu bastonul chiar în peretele în care zidise cadavrul soției. Un urlet jalnic, diavolesc s-a auzit în pivniță. Polițiștii au dărâmat zidul și au găsit cadavrul soției lui și, lângă el, pisica.

Sarcinile date elevilor în acest atelier de literatură au fost următoarele:

Sarcina 1 Imaginați-vă că sunteți jurnalist în presa locală și luați un interviu personajului principal după noaptea în care casa a luat foc. Adresați-i cinci întrebări care să ducă la dezvăluirea/elucidarea misterului arderii locuinței pentru satisfacerea interesului public.

Sarcina 2 Gândiți-vă că sunteți pictor și trebuie să desenați portretele celor doi parteneri de viață din povestirea *Pisica neagră*. Ce culori folosiți și de ce? Cum ar fi apreciate/descrie în cuvinte aceste exponate de către iubitorii de artă?

Sarcina 3 Dacă ați fi psiholog și personajul proaspăt căzut în patima alcoolului v-ar consulta, ce sfaturi i-ați putea oferi pentru a-și îmbunătăți stilul de

viață și pentru a-și găsi fericirea în familie și societate?

Sarcina 4 Pornind de la ideea triadei răului și suferinței călău-victimă-complice de care vorbește istoricul și profesorul francez Thierry Wolton în studiul *O istorie mondială a comunismului*, neluarea unor măsuri de prevenție atunci când sesizăm devieri comportamentale în cazul unor indivizi (cruzime asupra animalelor, abuzuri verbale, violență domestică, abuzuri ale autorităților etc) n-ar putea fi interpretată de legiuitor ca vinovăție parțială socotindu-ne a fi membri pasivi ai societății? Pasivitatea = complicitate?

Argumentați pro sau contra în 80-120 de cuvinte.

Sarcina 5 Puteți semnala asemănări și deosebiri între *Moara cu noroc* de I. Slavici și *Pisica neagră* de E. A. Poe și *La hanul lui Mânjoală* de I. L. Caragiale?

Care sunt cauzele care au dus la dezumanizarea personajelor?

Cum s-au deteriorat relațiile dintre parteneri?

Cine/cum i-ar fi putut opri pe criminali?

Ce măsuri ar trebui luate pentru a evita înfăptuirea crimelor în societate?

Ce puteți preciza în legătură cu motivul focului și cel al personajului malefic?

Sarcina 6 Într-un eseu de 5 minute, explicați afirmația scriitorului francez A. Gide *E bine să-ți urmezi propriul drum, dar numai dacă e un drum care urcă*, raportând-o la subiectele operelor literare studiate.

La alegere, elevii au dezvoltat în scris trei dintre aceste șase sarcini, iar valorizarea muncii s-a realizat, în funcție de preferințe, pe coli de flipchart/ suport audio-video (în cazul elevilor de la specializarea filologie-jurnalism)/ prin hărți mentale/prin ppt/ prin expunere orală, în activitatea de literație următoare,

având la dispoziție timp suficient de a reveni în vederea îmbunătățirii răspunsurilor.

Deschideri generoase spre literatura mare a lumii a oferit, în alte întâlniri ale cercului nostru de lectură, studiul comparativ-tematic al unor creații valoroase pe tema confruntărilor interumane crâncene precum *Război și pace* de Lev Nikolaevici Tolstoi, *Ultima noapte de dragoste, întâia noapte de război* de Camil Petrescu și *Pădurea spânzuraților* de Liviu Rebreanu, pe tema destinului funcționarului mărunț din *Mantaua* lui Nikolai Vasilievici Gogol și *Două loturi* de I. L. Caragiale, a lumilor fantastice zugrăvite în *Pisica neagră* de Edgar Allan Poe, *Kir Ianulea* și *La hanul lui Mânjoală* de I. L. Caragiale, a destinului zbuciumat al unor femei aflate pe drumul ireversibil dintre Eros și Thanatos în *Doamna Bovary*, de Gustave Flaubert, *Anna Karenina* de Lev Tolstoi sau Ana din romanul *Ion* al lui Liviu Rebreanu, precum și a plonjării în adâncurile sufletești prin intermediul unor poeme magnifice scrise de Serghei Esenin, de Rainer Maria Rilke sau prin intermediul prozei scrise de Feodor Mihailovici Dostoievski; cu ajutorul acestor exemplificări comparative se creează punți de legătură între minți și suflete, între care se realizează transferuri de cunoștințe. Exemplele pot continua – limita e cerul...

Bibliografie:

Thierry Wolton, *O istorie mondială a comunismului, Călăii, Victimele, Complicii*, Editura Humanitas, București, 2018, 2019, 2020;

E. A. Poe, *Pisica neagră și alte povestiri*, Editura Polirom, Iasi, 2019

prof. Florica Crețiu

Tradițional & digital

V-ați aflat vreodată în situația de a vă fi teamă să utilizați un echipament digital, doar pentru ca, mai apoi, să vă simțiți de-a dreptul îndrăgostit de acesta? Ei bine, eu pot spune cu certitudine că da.

La începutul anului 2022, prin recomandarea doamnei Livia Muntean, directorul Colegiului Național „Mihai Eminescu” Oradea, am avut privilegiul de a mă afla în București, la sediul Samsung România, pentru a descoperi ce minuni a mai pregătit tehnologia digitală pentru domeniul învățământului. În compania unor adevărați profesioniști, profesori, reprezentanți ai mediului de afaceri și specialiști IT, am fost vrăjită de o minune numită Samsung Flip 3. Cu emoție și teamă, am îndrăznit să ating acest echipament, moment în care, în fața mea, s-a deschis o lume a posibilităților infinite: selectare, decupare, lipire, accesare de linkuri online, redare de videoclipuri, distribuire de conținut pe și de pe alte dispozitive, suprapunere de straturi, scriere și evidențiere cu orice culoare din paleta curcubeului, toate pe un monitor de 85 inch – tabla de vis a oricărui profesor. Atunci, am realizat că viitorul educației se afla în fața mea. Gata cu videoproiectoarele, monitoarele de proiecție și cablurile de tot felul! Toate funcțiile de care aveam nevoie se desfășurau înaintea ochilor mei, pe un singur dispozitiv!

Cu mândrie și, de acum, încredere, am aflat că, împreună cu Daniela Berchez, draga mea colegă de fizică de la Colegiul Național „Emanuil Gojdu”, mă numeam Ambasador Samsung, în cadrul programului Samsung Ecosystem for Education Development - SEED. Daniela a fost deschizătoare de drumuri în tainele TPACK (îmbinarea tehnologiei cu pedagogia și metodică disciplinelor), evidențiind, în primul rând, nevoia de metode și strategii didactice solide, tehnologia venind ca o valoare adăugată în actul educativ. Reîntoarce la Oradea și după o lungă perioadă de instruire, am avut bucuria de a-i avea drept cursanți pe colegii noștri de la cele două prestigioase colegii orădene: Colegiul Național

„Mihai Eminescu” și Colegiul Național „Emanuil Gojdu”. Cu o veselie greu de stăpânit, ne-am aventurat într-o lume a jocului cu tehnologia, a modelării de secvențe didactice în care se îmbină armonios tradiționalul cu digitalul. Finalul cursului ne-a găsit pe toți mai bogați, atât din punct de vedere al cunoștințelor asimilate, cât și al experienței oferite de accesul la echipamente digitale de ultimă generație.

În școala noastră se află o tablă Samsung Flip 3, pe care elevii noștri o folosesc cu succes, ca pe o modalitate la îndemână de a scrie, căuta informații, rezolva exerciții și viziona videoclipuri educative. Sigur că îmi doresc ca, într-un viitor nu foarte îndepărtat, toți colegii mei și toți elevii școlii noastre să poată beneficia de o astfel de tablă în fiecare sală de clasă. Nu ar fi minunat să avem tehnologia, pedagogia și metodică în vârful degetelor noastre?

prof. Ioana Pantor

Röviden az online oktatásról

2020 tavaszán egyik napról a másikra áttértünk a távoktatásra. Sok kihívásnak kellett megfeleljén diák, tanár, szülő. Meg kellett tanuljuk a számunkra új alkalmazások, platformok használatát. Az alkalmazások megfelelő kezeléséhez útmutatókat olvastam, kollégák segítségét kértem, és a rendszeres napi gyakorlattal megtanultam az online kommunikációs eszközöket alkalmazni.

Rövid idő után rájöttem, hogy ez volt a könnyebb, hogy megtanuljam alapfokon használni a számomra új platformokat. A szinkron órák a Google Meet-en vagy a Zoom-on segítettek a kommunikációban a diákokkal, az ismeretek elmagyarázásában, de gondok is adódtak.

Nehezebb volt a megváltozott környezetben a tanulók számítógépes alkalmazások kezelési készségét

fejleszteni. Az iskolában, az informatika laboratóriumban, az Információ és kommunikáció technológia órákon a Microsoft Office programok használatát gyakorolják a diákok. Az online oktatás alatt voltak, akiknek otthon nem volt lehetőségük számítógépet használni.

A Google Drive és a Google dokumentumok mindenkinek elérhetők és telefonon is szerkeszthetők egy Gmail-es fiók tulajdonosaként. Felfrissítettem a Google alkalmazásokkal kapcsolatos ismereteimet, tanultam és gyakoroltam. A szinkron órák keretében bemutattam a Microsoft és a Google programcsomaggal is a digitális kompetencia készségek fejlesztését segítő feladatok megoldását. A diákok a számukra elérhető programban gyakoroltak a szinkron órákon és otthon is. Értékelésnél a tanulók választhattak, hogy melyik alkalmazással oldják meg a követelményként megfogalmazott különböző formázásokat, beállításokat.

A diák otthoni tanulását segítették a Google osztályterembe vagy a Moodle platformra feltöltött leckék, oktató videók és javasolt feladatok. Az online tanulás előnye, hogy a diák az egyéni ritmusában olvas, gyakorol a neki megfelelőbb napszakban.

Az online tanulás egy másik jellemzője a személyes diák-tanár kapcsolat hiánya. Ez a kapcsolat kiterjedt a tanár részéről az azonnali megerősítésre vagy figyelmeztetésre. Ennek hiánya a motiváltság, az aktív figyelés és a részvétel csökkenését eredményezheti. Az aszinkron tanulás közben sok minden könnyen elvonhatja a résztvevőknek a figyelmét. A szinkron órákon a tanulók figyelme, részvétele nagyon eltérő és különböző volt, két végletet alakítva ki: egyesek igyekeztek aktívak lenni az órán, válaszolni a feltett kérdésekre vagy hozzászólni az óra témájához, még másoknál a részvétel kimerült a

bejelentkezéssel.

Az ismertett körülmények és az összetett egyéni és társadalmi adottságok miatt a távoktatásban magas fokú öntudatos önálló tanulás szükséges a meghatározott ismeretek elsajátításához, a célul kitűzött készségek fejlesztéséhez.

Az online oktatás alatt megélt tapasztalatok tudatosították bennem, hogy szükséges elsajátítani az újabb módszereket és ezekből, többféle digitális eszközt kell alkalmaznak ahhoz, hogy megfeleljek a kihívásoknak, még akkor is, ha fárasztó és időigényes a pedagógus számára az oktatási vagy értékelési folyamat előkészítése. A sokféle és különböző célú oktatási programok közül egy jó párat bizonyos tartalmaknál a szemtől szembeni tanítás alatt is lehet alkalmazni, mert az órák változatosabbakká és interaktívakká válnak, így a diákok érdeklődésének, motiváltságának megtartására is több esély van.

Teutsch Tünde tanár

Learning English through translating poetry

Learning English does not mean just learning grammar rules, doing reading, listening and speaking tasks. It could also mean facing difficulties, such as trying to come up with the best possible versions in English of some of the well-known poems written by Mihai Eminescu. Thus, I proposed an exercise, which my group from class 10C happily embraced. Future translators and interpreters? Definitely. Here is what their amazing work looks like.

Regarding the point of view of the students that took part in the process of translating Mihai Eminescu's poems into English, we believe that this was a pleasant, beneficial and fun activity. A surprising factor was that even if the words are changed and the rhyme cannot

always be conserved, we still managed to express the feelings and meanings that the poems were originally supposed to convey.

On another note, trying to come up with words and searching synonyms necessary to keep the meaning of the poem intact was demanding, but the end result was rewarding nevertheless.

Furthermore, the challenge of preserving the feelings transmitted by the poet by searching the best English alternatives to Romanian words and expressions was something that enriched our vocabulary and improved our writing skills.

Lastly, the experience of working together in pairs and in teams made an otherwise difficult task more fun and enjoyable, and enabled us to learn things about each other and use our teamwork skills.

All in all, translating Mihai Eminescu's poems into English was a challenging exercise, but nonetheless a rewarding one, that improved our skills and brought us together. We are grateful for having been given this opportunity, and it is an activity which we would thoroughly enjoy repeating.

Afară-i toamnă – Fall outside

Fall outside, the leaves are spread
Wind tumbling drippings onto heavy windows
And you, you reading letters from torn envelopes
Just in a moment you reflect on your whole life.

Wasting time with sweet trifles
You wouldn't want anyone knocking on your door;
Though it's even better when it's frosty outside
Marveling by the fire, struggling to stay awake.

Thus I am gazing at my thoughts,

Dreaming the ancient fairy tale of Dochia;
The fog is spreading thicker and thicker

At once I hear the rustling of a dress
Soft step barely touched by the planks
And thin and cold hands covering my eyes.

Atât de fragedă – So tender

So tender, you resemble
The white cherry blossom
And like an angel among people
In my life's path you emerge.

Barely touching the soft carpet,
Silk echoes under your foot
And with your whole being,
You float easily just like a dream.

From the folds of your long dress
You rise like marble in place
My soul hanging by the eyes
Full of tears and luck.

De câte ori, iubito... – Every time, my love...

Every time, my love, of us I remember
The icy ocean appears before me
Up in the whitish sky there is no star
Far away only the yellow moon- a speckle
Above thousands of layers of rushing waves
A bird hovers with weary wings
Whilst her mate has flown away
Together with the flock, fading away into the sunset
She casts after him with suffering glances
She's feeling neither sad nor happy... she dies
Dreaming of the years that passed
We keep getting farther away
Increasingly alone, my soul is dark and bleak
When you vanish from sight in the morning.

Dorința – Wish

Come now to the forest's spring
Running shivery over the stones,
To where lush and grassy furrows
Hide away in curving boughs.

Then you can run to my open arms,
Be held once more in my embrace,
I'll gently lift that veil of yours
To gaze again upon your face.

And then you can sit upon my knee,
We'll be all alone, alone there,
While the lime tree thrilled with rapture
Showers blossoms on your hair.

Your pale forehead with those golden curls,
Put her to sleep in my lap,
Leaving as prey to my greedy mouth
Your sweet, cherry lips . . .

We'll dream a happy dream
Humming us with a song
The murmur of the lonely spring,
The caressing touch of the gentle breeze.

Falling asleep to the harmony
Of a pensive forest,
Lime-tree petals above us
Will fall sifting higher and higher.

Lasă-ţi lumea ta uitată – Leave your world fully behind

Leave your world fully behind
To me, give yourself whole
Even your entire life
Never would anyone know.

Come with me, wander round
Off the beaten paths we'll roam
Where at night are brought to sound
The creaks of the elden grove

Through the branches stars arise
Leaking magic 'pon the course
And besides their seeing eyes
Never would anyone feel us

Your hair unbraids
And it suits you oh, so well
Should I hug you, don't refrain
Never would anyone see us.

Şi dacă... – Whether...

And if branches tapping my window
And the poplars trembling,
It's only to have you in my mind
And slowly getting close.

And if stars are glowing above the lake
Deeply illuminating it,
It's only to ease my pain

Enlightening my thought.

And if the clouds are slowly fading away
As the moon shines,
Is for me to remember
Of you forever.

Congratulations on the resulting translations to my dear students from class 10C: Baiduca Alessia, Bobotan Maria, Bradea Marisa, Buda Patricia, Drugaş Cristina, Ilea Carla, Ionescu Maia, Mihaş Paul, Negruş Alyda, Pituş Mihai, Răuţă Alexandra, Rus Miruna, Seuche Daria.

prof. Georgia-Teofana Bala

To translate or not to translate.....

When we utter the word *poetry* or *poems*, the first name that comes to mind is the most famous and influential Romanian poet, Mihai Eminescu. The cultural heritage he left us will be still present for decades to come. Therefore, what better way to celebrate his legacy than translating his renowned *Luceafărul*. Here is what my group in 12C experienced translating this vast and complex poem.

The art of creating poetry is undoubtedly the high art when it comes to writing and it certainly goes beyond penning words and phrases on a sheet of paper, nonetheless likewise is endeavoring to translate an exquisite poem, *The Cold Star* written by Mihai Eminescu. He is renowned for having been both a peculiar poet and a passionate lover, conveying through his verse compositions, the dramatic effects of loving and being loved, on a human being. The most challenging aspects of interpreting this complex piece of poetry were, nevertheless, the restless attempts of uncovering the words that were the most meaningful and were best correlated to the true emotional significance of Mihai Eminescu's wording. Furthermore, a lot of diligence and extensive research

was demanded in order to maintain the magic connotations of every stanza and the musicality as well, but we did manage to match all the words so as to make them rhyme. Despite all these hurdles that we went through, we can candidly confess that it was an activity which involved not only our minds, but our souls, because, what even is poetry, if not one's emotions transferred into words? All in all, translating the poem was a challenge and an exercise of creativity as well.

Cold Star

It was as the stories said
Just as now as never
From kin royally wed
The fairest maiden ever

She was the only that they'd
She thrived in utterly and all
As the Virgin, the saints clad
As the moon, whose stars were thrall'd

From shadows risen far above
The step she strides precise
By the wicket in the alcove
The Cold Star awaits wise

Looking at the ambit sea
Ascends the sky's and shines
The riveting waves free
Black hulls pattern in its lines

She sees him by day by night
Thus the yearn's complete
He anew looking so bright
She caught his eye too sweet

As dreams caught her on the sill
Shrugging off to a sweet sleep
Her heart and soul to finely fill
Locked away by longing keep

And how brightly can he burn
In all the nights she'd search
By the black castle when he'd turn
To see her place of perch

And step by step following her manner
He slides into the chamber,

Weaving off his coldly banner
One snare of a blaze.

And when one lays lifelessly in bed
For the youth to drop in fantasy,
He glides his hands over her chest,
Her eyelashes closing softly;

And from the mirroring gleam
Pouring onto her figure
Her big eyes, with glowing beam
On her reversed feature.

Praising him with her smile,
While he was trembling to his reflection,
Having her in a dream of beguile
So as to fulfill their relation

In her sleep she sighs,
Without breath she gasps:
Oh, sweet Lord of my night,
Why don't you come? Came her rasp.

Soften to me, gentle Cold Star,
Falling on a ray,
Enter my home and my thought
And brighten my way!

He listens and trembles,
And lightens even more,
While he throws himself roaring,
And drowns offshore;

In water where he fled below
In twists it turns going,
And from depths unknown to glow
A noble young man showing.

He freely passes by the half
Of the wicket's frame
And clinging to his dearest staff
All crowned by reeds of flame.

He was akin to a young lord
With golden mellow hair,
A rosy shroud with but bond
On his shoulders bare.

And from shadows gauzy face
He's as white as wax -
A pretty corpse with lively grace
Which shines on through cracks

I come forth from my domain
To follow to your call,
From skyes my father's thane
And the sea my mother's thrall

To come into your hall,
To watch you rather closely,
I come down with serene fall
My being of waters mostly

Reach out to me! My forever treasure,
And leave your world behind;
I am the Cold Star without measure,
And you may be my bride.

There, in beaded castles
I will take you for many centuries,
And all the people from the ocean
Your wish will be their command.

Oh, you are as handsome as in dream
An angel would appear,
Though the path of your own stream
I'll never come so near;

Stranger by way by word,
You shine without a life,
As I still live, and you are not,
And your gaze freezes me with strife.

A day went by, so much as three
And evening came about
The Cold Star above came free
With serene rays on route.

She had need in so sweet sleep
Of him, a cold remembrance
Such longing for the waves' reap
For her love's resemblance:

Soften to me, gentle Cold Star
Falling on a ray
Enter my home my thought
And brighten my way!

From the sky he heard her,
In pain he went away,
And the sky starts to circle
Where he goes away;

In the air of blazeful whiffs

Entire worlds to swallow,
And from turmoil's larger glyphs
A ravishing face will follow;

On his locks of black hair he bears
His crown a fire seems,
He floats in the truth
Swimming in the sun's flames.

From his black shroud develop out
His marble arms,
He sadly and pensively comes
While his face was awfully pale.

But his big wonderful eyes' gleam
In a chimerical depth,
Shows two unsatiated desires
While full of darkness.

From my sphere hardly I come to
To follow your voice even now,
The bright sun is my father and,
My mother is the night.

Oh, come, my love
And leave your world aside
For I am the Cold Star from up
And you should be my bride.

Oh, come, and upon your blond hair
Crowns of stars I shall crowd,
On my skies you shall rise
Beautiful than any other star.

Oh, you are beautiful as but
In dreams a demon shows,
The path you opened for me
I would never cross!

The strings of my breast ache from the
Desire of your cruel love
My heavy, big, eyes also ache
Your gaze is burning me.

Yet how would you want me to come down?
Do you not realize,
How I am immortal, while you are
One of those that must die?

I hate big words, nor do I know
How to begin my plea -
And although your words are clear

I cannot understand you.

But if you truly want
For me to love you,
Come down on this earth,
Be mortal as I am!

You want me to lose my immortality
For but one kiss,
But, I want to show you
How fierce my love is!

Yes, I shall be reborn from sin,
Receiving another creed;
From that endlessness to which I
Am tied, I shall be freed!

And out he went, he went, went out.
For his love to a girl,
He ripped himself off from the sky.
Dying more than a day.

In that time Cătălin, who is a
Devious house-boy,
Who is filling with wine the cups
Of the guests at table,

A henchman who carries all around
The empress's long dresses
A bastard child, abandoned found,
Yet not diffident with his glances

With blushed cheeks,
Bloomed like the peonies,
Gently, sneaks as the thieves
Shooting at Cătălina gaze

Just look how charming is her sight,
And stunning, God bless her!
Now, Cătălin, the time is right
To try your luck, no lesser.

He snaffles a hold of her within
An aisle on the yard's borders.
What now, you impish Cătălin?
Go 'way and mind your orders!

What now? I hope to see you glide
Away from beliefs so lonely,
Should sooner laugh, and give my lip
A soft smooch, one only.

What you tell me I don't know
Leave me in peace, go yonder!
Oh, for the Cold Star above so
I have a twinging wonder.

If you're confused, I'd guide you through
Affection's yard, leaf by leaf
Yet please don't turn a shrew
And keep as tranquil motif

Just as the hunter rests a tie
For canaries young and cheerful,
When I spread my left arm high
Clasp me in an armful;

And let your eyes stare with daze
Into my eyes intently...
When your slim waist I try to enhance
Upon your toes rise gently;

When I look downwards, to my face
Keep your face beeline up further,
So we can glare with endless grace
And docility at each other;

So that tenderness is known to you
Fully and deeply, my lover,
When I bow my head and kiss you
Kiss me over and over.

She pricks her ear at the noisy male
Inattentive and bewildered,
And blissfully, slightly humble
Now repulsing, now impassioned.

She whispers slowly:
Since I was small I got used to knowing you
closely;
So talkative and rebellious,
We would be good together, mostly...

Yet a Cold Star and risen
From the serene compassion
From boundless, not a prison
Of high seas' dispassion.

And secretly, I close my eyes
For my eyelash tears dim
When the waves of the sea go on
Travelling toward him.

He shines with love unspeakable

So that my pains he'd leach,
But higher and higher soars, so
That his hand I'd ne'er reach.

Sadly thrusts from the worlds which from
My soul his cold ray bar...
I shall love him for ever and
For ever he'll rove far.

Like the unmeasured steppes my days
Are deaf and wild, therefore,
But my nights spread a holy charm
I understand no more!

Thou art a child! Let's go! Through new
Lands our own fate let's frame!
Soon they shall have lost our trace and
Forgot even our name!

We shall be both wise, glad and whole
As my judgement infers
And thou wouldst not long for thy kin
Nor yearn for Cold Stars!

Then Cold Star went out. His wings
Grow, into heavens dash,
And on his way millenniums
Flee in less than a flash.

And from the Chaos' vales it might
Rounding him with but a ring
Saying sees, the World's first light
Blazes from their sources spring

How, springing, hem him on a pyre
Alike oceans, swimming nears...
He flees carried by his desire
Until any of all disappears

For where he goes is boundless
Eye cannot meet the other eye
And time strives vainly countless
To lift from the dark voids

'Tis nought. Yet, though, thirst that spurns
him
And which he cannot shun,
'This depth unknown to brim
Akin to blinding beam

From the enduring, darkly age of ages
Into which I am furled

Father, unbind me, from these cages
The world, may it eternally be ruled

Ask anything of me through
This new fate just give me
Oh, hear my prayer, Oh, Lord, too
Shall you give power to my plea

Take back my endlessness, the fires
That my being devour
And in return give my heart what it desires
To love but for an hour...

And from the Chaos' vales it might
Rounding him with but a ring
Saying sees, the World's first light
Blazes from their sources spring

How, springing, hem him on a pyre
Alike oceans, swimming nears...
He flees carried by his desire
Until any of all disappears

For where he goes is boundless
Eye cannot meet the other eye
And time strives vainly countless
To lift from the dark voids

'Tis nought. Yet, though, thirst that spurns
him
And which he cannot shun,
'This depth unknown to brim
Akin to blinding beam

From the enduring, darkly age of ages
Into which I am furled
Father, unbind me, from these cages
The world, may it eternally be ruled

Ask anything of me through
This new fate just give me
O, hear my prayer, O, Lord, too
Shall you give power to my plea

Take back my endlessness, the fires
That my being devour
And in return give my heart what it desires
To love but for an hour...

For we'll both be well-advised,
We'll be clever and sane,
You'll lose your parents' prize

And you'll catch the Cold Star's disdain.

The Cold Star caught wings
In heavens with his stride,
Age to age like strings
Through them he could glide.

Starry skies of him beneath,
Luminous arches across his head
Lightning striking underneath
Wandering with no misled.

One place a Moon's reborn
And there's a Sun's death
Yet I'll cause no torn
To fleeting thought of breath

From the Chaos' vales springing
In clusters of white stars
In lofty rivets clinging
Akin to whitely pearls glinting

And from the Chaos' vales as is
Rounding on around of him
Seeing says, the sight of his
Like the first day's lighting beam

Springing, it would twist around
Like entire seas, on spot
He would fly, a fleeting thought
Till the end is finished, downed

Here eternity stopped entirely
To spin in whirls of starkness
Without of sin methodically
By its hand to spread darkness

Here is death's refuge
It's the holy night
Without of any deluge
Nor could it ever might

So profound and so dismal
Never touched by a single spark
But the light goes very dark
When he's stopped bein' abysmal

For where he tries to reach
Eye cannot meet the other eye
And time tries without breach
To make itself again wry

As thousand years don't see
Caught by understanding's blind
Oblivion's the unity to be
This secret to finally find

It's nothing and yet it is
A thirst that spurns him
Its depth unlike any breeze
Much like of forgetfulness' grim

He shivers and he is cold
His wings, he rightly fastens
And for the first time he'd behold
He began crying and would scold.

Hyperion gazed down and knew
The fire their souls possessed;
For scarce the boy her nearer drew,
She clasped him to her breast.

A rain of petals in the air
That softly did unfold
Two fervent children strangely fair,
With locks of plated gold.

She, lost in love's enraptured flight,
To heaven turned her eyes,
Saw Cold Star's down shining light
And whispered through her sighs:

Soften to me, Cold Star so kind,
Oh lord of my aspire.
And fill the forest and my mind
With your sweetest fire!

His swaying of every turn
In thickets and on cliffs
Unwinding lonely spurn
Of waves' rowdy whiffs

But it doesn't fall like the other day
In seas from all around
What do you care fair face of clay,
If it would be me or other?

Still earth shall only earth remain,
Let luck its course unfold,
And I in my own kingdom reign
Immutable and cold.

Congratulations on the amazing work go to: Abrudan Lavinia, Balint Andreea, Benchiu Briana, Bungău Denisa, Chiș Maria, Dobai Cristiana, Dume Anca, Ghiulai Alexandru, Ionici Bianca, Pantea Ioana, Reștea Patricia, Sim Georgiana, Țirban Daria, Trif Andra, Tufă Iulia (class 12 C).

prof. Georgia-Teofana Bala

<https://www.tablouri-de-vis.ro/eminescu-luceafarul-21360>

Problemă propusă pentru olimpiada de informatică, pentru clasa a X-a, în cadrul etapei zonale, în anul școlar 2019-2020, de doamna profesoară Kelemen Erzsébet

Lemmings

Într-o variantă a binecunoscutului joc de calculator „Lemmings” ecranul (de formă dreptunghiulară) este împărțit în $n \times m$ pătrățele de dimensiuni egale, unele dintre ele fiind libere (valoarea 0), iar altele fiind ocupate (valoarea 1) cu zid. În punctul de coordonate $(x1, y1)$ al ecranului este plasat un Lemming care are ca sarcină să ajungă cât mai repede în pătratul de coordonate $(x2, y2)$. Se știe că Lemmingul se poate deplasa pe orizontală sau verticală cu o căsuță, trecând într-o căsuță liberă într-o unitate de timp sau într-o căsuță ocupată cu zid în 2 unități de timp (1 unitate de timp este necesară spargerii zidului).

Cerință

Determinați unitatea de timp optimă prin

Exemplu

<i>lemmings.in</i>	<i>lemmings.out</i>	<i>Explicație</i>
5 7 0 0 0 0 0 1 0 1 1 1 1 0 1 0 0 0 0 1 0 1 1 0 0 0 0 0 1 0 0 0 1 1 0 0 0 1 1 4 7	10	Traseul unităților de timp optim utilizate de Lemming din coordonatele (1, 1) în coordonatele (4, 7) este: 0 1 2 3 4 1 0 1 1 1 1 5 1 0 0 0 0 1 6 1 1 0 0 0 0 7 9 10 0 0 1 1 0 0 0
<i>lemmings.in</i>	<i>lemmings.out</i>	<i>Explicație</i>
5 7 0 0 0 0 0 1 0 1 1 1 1 0 1 0 0 0 0 1 0 1 1 0 0 0 0 0 1 0 0 0 1 1 0 0 0 3 3 1 7	8	Traseul unităților de timp optim utilizate de Lemming din coordonatele (3, 3) în coordonatele (1, 7) este: 0 0 0 0 5 7 8 1 1 1 1 4 1 0 0 0 0 2 3 1 1 0 0 0 0 0 1 0 0 0 1 1 0 0 0

care poate ajunge Lemming din coordonatele $(x1, y1)$ în coordonatele $(x2, y2)$.

Date de intrare

Fișierul lemmings.in conține pe prima linie valorile lui n și m , despărțite cu un spațiu, următoarele n linii fiecare câte m valori de 0 și 1, despărțite cu un spațiu, ce reprezintă valorile ecranului, iar următoarele 2 linii coordonatele $x1, y1$, respectiv $x2, y2$.

Date de ieșire

Fișierul lemmings.out va conține pe prima linie un număr natural ce reprezintă unitatea de timp optimă prin care ajunge Lemming din coordonatele $(x1, y1)$ în coordonatele $(x2, y2)$.

Restricții și precizări:

$1 < n, m \leq 30$

Timp maxim de executare/test: 0.1 secundă

Descrierea soluției:

Este o problemă „clasică” a cărei rezolvare se bazează pe algoritmul lui Lee, pentru determinarea unității de timp optime pentru a ajunge din punctul inițial de coordonate (x_1, y_1) în punctul final de coordonate (x_2, y_2) .

Rezolvarea în limbajul C de elevii Pálfi Márk, Beres Patrick, elevi în clasa a X-a G, anul școlar 2022-2023

```
#include <stdio>
using namespace std;
FILE *f=fopen("lemmings.in","r");
FILE *g=fopen("lemmings.out","w");
int main()
{
    int a[33][33], l[31*31], c[31*31],
    dx[4]= {-1,0,1,0}, dy[4]= {0,1,0,-1}, n, m,
    i, j, lp, cp, lu, cu, p, u, x, y, x1, y1,
    b[33][33];
    fscanf(f,"%d %d",&n,&m);
    for(i=1; i<=n; i++)
    {
        for(j=1; j<=m; j++)
        {
            fscanf(f,"%d",&a[i][j]);
            a[i][j]=-a[i][j];
        }
    }
    for(i=0; i<=n+1; i++)
    {
        for(j=0; j<=m+1; j++)
        {
            if(i==0||j==0||i==n+1||j==m+1)
            a[i][j]=-2;
        }
    }
    for(i=0; i<=n+1; i++)
    {
        for(j=0; j<=m+1; j++)
        {
            b[i][j]=a[i][j];
        }
    }
    fscanf(f,"%d %d",&lp,&cp);
    fscanf(f,"%d %d",&lu,&cu);
    p=u=0;
```

```
l[p]=lp;
c[p]=cp;
a[lp][cp]=1;
while(p<=u) // && a[lu][cu]==0
{
    x=l[p];
    y=c[p];
    for(i=0; i<4; i++)
    {
        x1=x+dx[i];
        y1=y+dy[i];
        if(a[x1][y1]==0 || a[x1][y1]==-1)
        {
            if(a[x1][y1]==-1)
            a[x1][y1]=a[x1][y1]+2;
            a[x1][y1]=a[x1][y1]+a[x][y]+1;
            u++;
            l[u]=x1;
            c[u]=y1;
        }
        if(b[x1][y1]==-1 &&
a[x1][y1]>a[x][y]+2)
            a[x1][y1]=a[x][y]+2;
        if(b[x1][y1]==0 &&
a[x1][y1]>a[x][y]+1)
            a[x1][y1]=a[x][y]+1;
    }
    p++;
}
fprintf(g,"%d", a[lu][cu]-1);
fclose(f);
fclose(g);
return 0;
}
```

Rezolvarea în limbajul C++ de elevul Lezău Andrei, elev în clasa a X-a G, anul școlar 2022-2023

```
#include <fstream>
#include <queue>
#include <utility>
using namespace std;
ifstream fin("lemmings.in");
ofstream fout("lemmings.out");
void lee(int istart, int jstart);
int di[] = {-1, 0, 1, 0};
int dj[] = {0, 1, 0, -1};
int a[50][50];
int b[50][50];
int n, m;
int main()
{
    fin >> n >> m;
    for (int i = 1; i <= n; i++)
        for (int j = 1; j <= m; j++)
            fin >> a[i][j];
    for (int i = 0; i <= m + 1; i++)
        a[0][i] = a[n + 1][i] = -1;
    for (int i = 0; i <= n + 1; i++)
        a[i][0] = a[i][m + 1] = -1;
    int istart, jstart, ifinal, jfinal;
    fin >> istart >> jstart >> ifinal >>
jfinal;
    lee(istart, jstart);
    int mi = 25000;
    for (int k = 0; k < 4; k++)
    {
        if (ifinal + di[k] > n || ifinal + di[k] < 1
|| jfinal + dj[k] > m || jfinal + dj[k] < 1)
            continue;
        if (b[ifinal + di[k]][jfinal + dj[k]] < mi)
            mi = b[ifinal + di[k]][jfinal + dj[k]];
    }
    fout << mi + 1;
    return 0;
}
```

```
void lee(int istart, int jstart)
{
    queue<pair< int, int>> q;
    q.push(make_pair(istart, jstart));
    b[istart][jstart] = 0;
    while (! q.empty())
    {
        int i = q.front().first;
        int j = q.front().second;
        for (int k = 0; k < 4; k++)
        {
            int new_i = i + di[k];
            int new_j = j + dj[k];
            if (a[new_i][new_j] < 0) continue;
            if (b[new_i][new_j] != 0)
            {
                if (a[new_i][new_j] == 1)
                    if (b[i][j] + 2 < b[new_i][new_j])
                        b[new_i][new_j] = b[i][j] + 2;
                else continue;
                if (a[new_i][new_j] == 0)
                    if (b[i][j] + 1 < b[new_i][new_j])
                        b[new_i][new_j] = b[i][j] + 1;
                else continue;
            }
            else
            {
                if (a[new_i][new_j] == 0)
                    b[new_i][new_j] = b[i][j] + 1;
                if (a[new_i][new_j] == 1)
                    b[new_i][new_j] = b[i][j] + 2;
            }
            q.push(make_pair(new_i, new_j));
        }
        q.pop();
    }
}
```

prof. Kelemen Erzsébet

Franceza care ne apropie

În luna aprilie 2022, au avut loc activitățile din proiectul educativ ***Le français qui nous réunit /Franceza care ne apropie*** realizat între Colegiul Național „Mihai Eminescu” Oradea și Liceul Baczynski din Radomsko, Polonia. Scopul acestui proiect a fost să le arate elevilor români și polonezi că limba franceză este o limbă vie, vorbită în multe dintre statele Uniunii Europene.

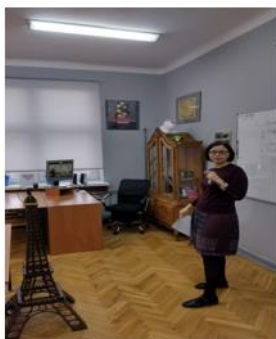
După perioada de pandemie, elevii au simțit nevoia de a crea noi legături inerumane dacă nu direct, atunci prin intermediul tehnologiei. Astfel a apărut ideea de a „schimba” profesorii de limba franceză din cele două licee, măcar pe durata a câtorva ore.

În data de 8 aprilie, doamna Anna Smendowska a devenit profesoara de limba franceză pentru elevii claselor a XI-a A, a X-a G și a X-a F de la Colegiul Național „Mihai Eminescu” din Oradea. Ei au participat la o activitate interactivă pe tema călătoriilor intitulată ***„Un voyage insolite”***. Parcursul tradițional al unei ore de limba

franceză, cu ascultarea unui cântec și înțelegerea unui text scris, a fost îmbogățit cu întrebările elevilor despre sistemul de învățământ din Polonia, despre disciplinele care se predau într-un liceu din Polonia și multe altele. La sfârșitul activității, elevii orădeni i-au trimis doamnei Anna Smendowska un frumos buchet...virtual.

În data de 12 aprilie, doamna profesoară Costin Diana i-a întâlnit pe platforma zoom pe elevii claselor I A, I B, I C, I E, de la Liceul Baczynski din Radomsko, Polonia. Tema activității a fost descrierea unei persoane și înțelegerea orală a textului ***Rencontres*** (editura Booklet, *Caiet de exerciții de limba franceză*, clasa a IX-a). După un început mai timid, elevii polonezi au participat cu entuziasm la jocul educativ „Detectivul” în care un elev, pe baza întrebărilor adresate colegilor, a trebuit să găsească „criminalul” desemnat în secret de colegi. La final, o emoționantă felicitare virtuală a fost trimisă din partea elevilor polonezi pentru profesoara lor de la Oradea, doamna Costin Diana.

prof. Diana Costin

Formarea coeziunii de grup prin activitățile colaborative

Atelierele Crăciunului

Lucrarea de față prezintă aspecte din activitatea extracurriculară **Atelierele Crăciunului** desfășurată în clasa „Step by Step”, activitate menită să promoveze cooperarea și colaborarea în cadrul grupului, stimularea interacțiunilor pozitive, eficientizarea utilizării sarcinilor de lucru individuale, colaborative și comune, ca modalități de înțelegere a conceptelor de *caritate*¹ și *ecumenism*, în grupurile pluriconfesionale. S-a folosit ca model al grupului „clasa de tip mozaic”, mediul didactic propice cooperării și colaborării dintre elevi, „cadru care permite colaborarea și propunerea unor activități care nu implică elevii în competiție, (...) care facilitează **formarea coeziunii de grup** și conturarea unui sine academic pozitiv.”²

Obiectivele stabilite:

- 1. Obiectiv de învățare:** cunoașterea principalelor tradiții și obiceiuri prilejuite de sărbătorile creștine de iarnă, prin abordarea interdisciplinară a problematicii ecumenismului confesional la nivel individual și al unei comunități restrânse;
- 2. Obiectiv emoțional:** consolidarea sentimentelor de solidaritate și de coeziune în vederea unității creștine, prin manifestarea iubirii ca adevăr al lui caritas și, în acest context, consolidarea relațiilor dintre copii și copii, copii și părinți, copii și dascăli, copii, părinți și dascăli;
- 3. Obiectiv de comportament:**

pregătirea și prezentarea unui spectacol intitulat **Atelierele Crăciunului**, în care artiștii sunt elevii clasei I și părinții lor.

Descrierea succintă a modalității de desfășurare a activității didactice³:

Serbarea de Crăciun **Atelierele Crăciunului** a avut trei particularități care i-au asigurat obiectivitatea, originalitatea și unicitatea: a fost gândită și concepută într-o **manieră interdisciplinară**, abordarea făcându-se prin metode și strategii aparținând unor discipline diverse; a avut un profund **caracter ecumenic** pentru a fi accesibilă din direcțiile tuturor confesiunilor; a reunit în postura de „actori” **copii și părinți, care au lucrat în echipe**, pentru a realiza sarcini de lucru cu caracter religios, literar, artistic (desen, pictură, arte plastice, muzică) și gastronomic, toate subordonate tematicii de Crăciun.

Proiectul a fost demarat la începutul lunii noiembrie, prin propunerea făcută părinților și copiilor de a celebra Crăciunul într-o manieră diferită de cum erau obișnuiți: printr-o activitate tematică a cărei finalitate să reprezinte sărbătorirea Crăciunului într-un mod unic. Părinților li s-a propus să participe activ la serbare, prin prezența a jumătate dintre ei alături de copii la atelierele/centrale de lucru și a celeilalte jumătăți, ca spectatori și comentatori.

Atelierele propuse pentru activități au fost: Atelierul Iarna, Atelierul Bradul, Atelierul culinar „Masterchef”, Atelierul Colinda și Atelierul Joc de Rol. La fiecare atelier au fost repartizați câte șapte sau opt copii și câte șapte sau opt părinți. Adulții și-au exprimat singuri opțiunile, în funcție de înclinațiile și aptitudinile fiecăruia,

¹ Caritate = regula iubirii în creștinism

² [https://cursuri.psiho-](https://cursuri.psiho-educatie.ro/pluginfile.php/44/mod_resource/content/4/Cap%202.%20EDUCA%C8%9AIA%20NONFORMAL%C4%82%20REALIZAT%C4%82%20C3%8E%20SISTEM%20INDOOR%20C8%98%20OUTDOOR.docx_w)

[educatie.ro/pluginfile.php/44/mod_resource/content/4/Cap%202.%20EDUCA%C8%9AIA%20NONFORMAL%C4%82%20REALIZAT%C4%82%20C3%8E%20SISTEM%20INDOOR%20C8%98%20OUTDOOR.docx_w](https://cursuri.psiho-educatie.ro/pluginfile.php/44/mod_resource/content/4/Cap%202.%20EDUCA%C8%9AIA%20NONFORMAL%C4%82%20REALIZAT%C4%82%20C3%8E%20SISTEM%20INDOOR%20C8%98%20OUTDOOR.docx_w)

atermark.pdf, Pag. 39

³ Silvana Luminița Stratone (Bistriceanu), *Măiestrie pedagogică, caritate și ecumenism. O abordare interdisciplinară, Lucrare de disertație, Universitatea „Babeș-Bolyai” Cluj-Napoca, Facultatea de Teologie Greco-Catolică, 2015.*

cunoscând doar denumirile atelierelor, nu și sarcinile de lucru. Elevii au fost repartizați ținându-se cont de talentul fiecăruia și de condiția de a nu fi cu părintele lui la același atelier/centru, repartizarea la centrele de activitate făcându-se după ce părinții și-au manifestat opțiunile de participare. În formarea grupurilor de adulți și de copii nu s-a ținut cont de apartenența confesională și etnică.

Au fost pregătite sarcini de lucru exclusiv pentru copii, dar și sarcini de lucru comune copiilor și părinților, aduse la cunoștința participanților în momentul desfășurării serbării. Sarcinile au fost transmise verbal și în scris, pe tăblițele de sarcini de lucru aflate la fiecare centru/atelier, iar timpul alocat executării sarcinii de lucru a fost de 45 de minute, lucrându-se simultan la toate atelierele propuse. În cadrul grupurilor, s-au stabilit sarcini specifice fiecărei persoane, existând un coordonator, ales democratic, de către fiecare grup. Sarcinile de lucru au urmărit cronologic evenimentele: instalarea iernii, pregătirea casei și a bradului, pregătirea bucatelor pentru masa familiei, exersarea și intonarea colindelor, Nașterea Mântuitorului, Anul Nou.

A existat și un „complice”, Moș Crăciun, scopul prezenței lui fiind de a crea o situație particulară la care cei prezenți să reacționeze. Momentul apariției „complicelui” a fost chiar la debutul serbării, acesta fiind doar „în trecere” pentru a-i felicita pe copii și pe părinți și pentru a le aduce cadouri tuturor celor implicați.

Demersul metodologic a fost unul interdisciplinar, aducând pe „Tărâmul Hotarului”⁴ activități cu caracter intercultural, interconfesional și socio-emoțional.

Atelierul Iarna

Sarcina de lucru în cadrul acestui atelier

a fost reproducerea atmosferei specifice anotimpului iarna, având ca punct de plecare poezia „Iarna pe uliță” de George Coșbuc. Disciplinele implicate au fost AVAP și CLR. Adulții și copiii au avut de realizat un peisaj de iarnă, care să reflecte atmosfera generală a poeziei, utilizând tehnici diverse specifice AVAP: conturare, colorare, hașurare, decupare, lipire, tehnica colajului, tehnica picturii. Pentru realizarea acestei sarcini de lucru, copiilor și părinților li s-au pus la dispoziție un flipchart, coli de flipchart, markere, carioci, creioane colorate, hârtie glasă multicoloră, foarfeci, lipici, acuarele (tempera), pensule.

Apoi, grupul a trebuit să pregătească un moment artistic, prin recitarea poeziei „Iarna pe uliță”, alternând recitatorii și strofele, decorul fiind asigurat de peisajul realizat inițial. Repartizarea strofelor a fost făcută anterior, subiecților revenindu-le sarcina de a le recita într-o manieră artistică.

Atelierul Bradul

Scopul acestui atelier a fost de a reproduce atmosfera de sărbătoare, însoțită de veselie, din casele creștinilor, în Ajunul Crăciunului. Sarcina de lucru comună a adulților și copiilor a fost de a „îmbrăca” un brăduț cu podoabe comestibile, unele pregătite anterior de către adulți, altele pregătite ad-hoc împreună cu copiii: fursecuri de casă decorate cu creioane de zahăr de către copii, felii de portocală, mandarine ornate cu cuișoare, felii de ananas glazurat, nuci poleite, ornamente făcute din batoane de scorțișoară cu stelute de anason, jeleuri, bomboane de ciocolată.

Apoi, pentru că seara Ajunului înseamnă și nerăbdarea copiilor în așteptarea Moșului, înseamnă joc și veselie, lotul de copii a avut de pregătit un mic joc de rol într-o mică scenetă „de-a Moșul”. Momentul a fost presărat cu cântecele de

⁴ Suteanu, C., (2003), *Întâlnire pe Tărâmul Hotarului*, București, Radio România Cultural, Redacția

Învățământ-Programe Educaționale, 10 februarie

iarnă, iar decorul a fost reprezentat de brăduț. Disciplinele implicate au fost AVAP, DP, MM și Joc de Rol.

Atelierul culinar „Masterchef”

Acesta a fost atelierul cu cea mai mare încărcătură energetică și cel mai mare mare freamăt. Lotul de părinți a fost reprezentat exclusiv de tătici, iar cel de copii, de fetițe. A existat o „gospodină” care a coordonat totul. Subiecții au avut de pregătit masa pentru familie, o familie formată din 30 de copii și 60 de părinți, plus alți frați, surori, bunici sau rude. „Meniul” a fost stabilit, în prealabil, de către adulți, ei fiind responsabili și cu aprovizionarea. Unele produse alimentare au fost gătite/coapte acasă.

Sarcina de lucru a vizat tot ceea ce înseamnă o masă festivă: aranjarea mesei, pregătirea bucatelor, așezarea lor pe masă. Părinții și copiii au tăiat, aranjat, împodobit, decorat, preparat, gustat bucate specifice sărbătorilor de iarnă, pentru ca, la finalul activităților, întreaga „familie” să se poată bucura de sărbătoare. Au fost amintiți și colindătorii și semnificația primirii lor în casele creștinilor în seara de Ajun.

Lotul de copii a avut de pregătit o mică scenetă în care cozonacul, sarmalele, piftia, friptura și cârnații își dispută întâietatea în preferințele creștinilor din țara noastră. Disciplinele implicate au fost AVAP, MEM, DP, Joc de Rol.

Atelierul Colinda

După ce iarna se instalează, casa și masa sunt pregătite de sărbătoare, sosește Ajunul Crăciunului cu ai lui colindători. Grupurile de adulți și copii au avut de pregătit un mic concert de colinde. Colindătorilor li s-au pus la dispoziție textul câtorva colinde cunoscute (*Domn, Domn, să-nălțăm, Astăzi s-a născut Hristos, Nașterea Domnului nostru, Slobodă-ne gazdă-n casă*), jucării muzicale, instrumente de percuție, clopoței și un dirijor, din rândul copiilor. Nu au lipsit nici *Sorcova* și *Plugușorul*, pentru marcarea Anului Nou. Disciplinele

implicate în realizarea acestui moment artistic au fost MM, CLR, DP.

Atelierul Joc de Rol

Acest atelier a avut un specific aparte față de restul. Sceneta cu nașterea Mântuitorului a fost pregătită, în prealabil, la școală, de către copii, acest centru nefiind de sine stătător în cadrul serbării, dar având momentul său în prezentarea produselor activității. Acesta a fost un centru format doar din copii, „împrumutați” de la celelalte ateliere, pentru prezentarea momentului.

Prezentarea produselor activității

Urmând modelul didactic derulat zi de zi, după realizarea sarcinilor de lucru se trece la prezentarea lor, de pe Scaunul Autorului. În acest context, Scaunul Autorului a fost reprezentat de „scena” creată spontan în locul central creat în arcu de cerc format de locațiile fizice ale atelierelor de lucru.

Pe rând, fiecare grup a venit să-și prezinte creațiile rezultate în urma muncii prin cooperare. Liderii grupurilor, aleși democratic, după criterii proprii fiecărui grup, au avut misiunea de a reaminti privitorilor sarcina comună de lucru. Apoi, prin prezentarea produselor activităților de la centre/ateliere, practic a fost „asamblat” un program artistic original, care a cuprins forme de manifestare specifice mai multor domenii de interes: poezie, arte plastice, gastronomie, teatru, muzică, dans și pentru realizarea căruia s-au utilizat metode transferate dintr-o disciplină în alta. Părinții și copiii lor au trăit emoții profunde datorate colaborării dintre ei.

Ordinea expunerilor a fost cea prezentată în enumerarea sarcinilor de lucru. După prezentarea rezultatelor muncii asidue din cadrul **Atelierelor Crăciunului**, „familia” s-a așezat la masa pregătită de către protagoniștii Atelierului culinar. Înainte de începerea ospățului, a fost prezentat momentul Atelierului Joc de Rol, sceneta Nașterii Domnului, iar podoabele

lui comestibile au făcut și ele parte din meniu. S-au pregătit inclusiv bucate de post, ținând cont de momentul real în care s-a desfășurat sărbătorirea Crăciunului la școală.

Atelierele Crăciunului s-a dorit a fi o ceremonie a familiei lărgite a clasei noastre și o experiență firească a **iubirii**, în care să se regăsească fiecare componentă a triadei educaționale elevi-profesori-părinți.

prof. Silvana-Luminița Bistriceanu

ÎNVĂȚ ȘI ZÂMBESC

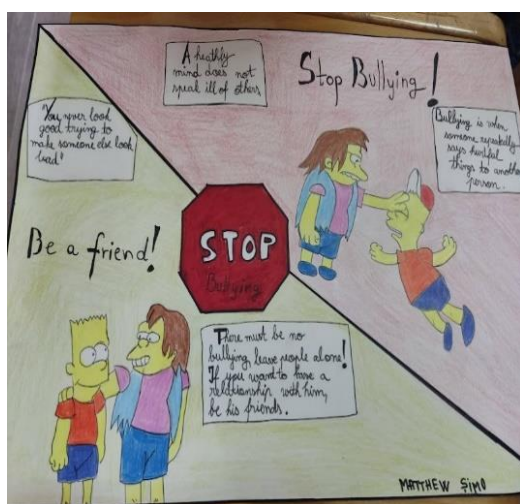
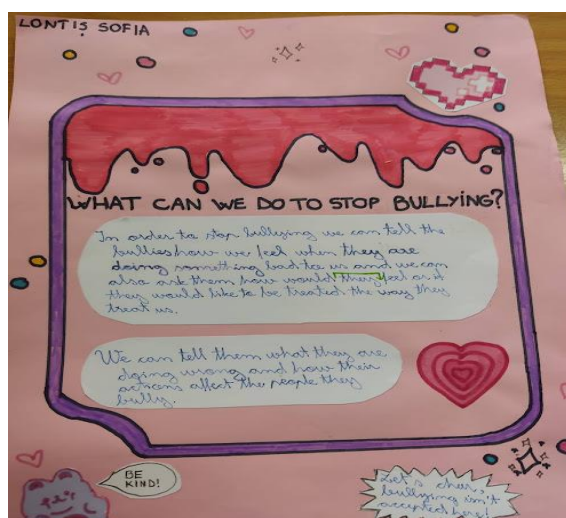
ÎNVĂȚ ȘI ZÂMBESC este un program gratuit creat de Sorina Conea (trainer certificat Mozaik Education, designer de experiențe și co-fondator UXCity, manager de produs Asociația Pro-INFO, coordonator PR Innovations for Tomorrow, coordonator PR Future Makers), Cristian Ditoiu (profesor la Universitatea București, director marketing Olimp NET, membru fondator al Organizației de Marketing în Turism din România, membru fondator al Asociației Pro-INFO, expert POSDRU) împreună cu profesori care vin cu soluții practice la problemele specificedomeniului educațional. Acest program este destinat cadrelor didactice și presupune un parcurs de învățare structurat inedit pe trei ramuri distincte: podcast, interviuri video și capsule de învățare. Temele abordate sunt variate, de la abilități interpersonale, până la aplicații și resurse didactice și abordează fiecare ciclu de învățământ: preșcolar, primar, gimnazial și liceal. Programul a fost realizat în cadrul proiectului European „*Solidari într-o nouă economie socială, justă și performantă*” pentru a veni în sprijinul tuturor educatorilor, învățătorilor și profesorilor din România, atât cu metode moderne de predare care au succes la generațiile actuale de elevi, nativi digitali, cât și cu soluții pentru continuarea

dezvoltării personale și atingerea stării de bine.

Prima etapă – Podcastul „Învăț și

Zâmbesc” are rolul de a sprijini profesorii în a-și găsi resursele interioare care să le aducă armonie în relația cu ei înșiși și în relațiile cu elevii. Episoadele abordează teme precum: grija față de sine, conflictele din sala de clasă, relația cu elevii și cu părinții, strategii antibullying, pașii unei comunicări non-violente etc. Există o combinație complexă de practici și instrumente care pot oferi o bază solidă de încredere în sine, reziliență și organizare pentru ca meseria de profesor să redevină una ce aduce bucurie și încântare. Sunt nouă astfel de episoade, iar, mai jos, este schița unuia dintre acestea. **A doua etapă – Interviurile** prezintă perspectivele a cinci profesori din fiecare ciclu de învățământ despre cum creăm o relație autentică profesor- elev.

Construind un spațiu de încredere și armonie, elevii pot învăța într-un mod accelerat, fiindu-le mult mai ușor să se exprime, să ceară ajutor sau să recunoască atunci când greșesc.

Cea de-a treia etapă – Capsulele de învățare tratează probleme comune pe care le întâmpină profesorii în activitatea lor. Pentru fiecare problemă, profesori excepționali prezintă soluții, metode și instrumente utilizate de ei la clasă, care le fac activitatea mai ușoară, mai plăcută și mai eficientă. Prima capsulă prezintă instrumentul Canva pentru eficientizarea pregătirii materialelor didactice. Parcurgem împreună cu profesori din fiecare ciclu de învățământ subiecte

precum: dezvoltarea personalității prin povești, parteneriatul părinte - educator, feedbackul constructiv, dezvoltarea inițiativei și responsabilității, comunicarea asertivă, dar și instrumente digitale cum ar fi Wordwall sau Microsoft Word.

Impactul acestui program a fost unul de mare amploare și a avut drept urmare chiar organizarea unor activități de învățare în cadrul orelor de limbă engleză care s-au axat pe: importanța stării de bine a elevilor și consecințele negative ale bullyingului asupra încrederii în sine. Elevii claselor de gimnaziu (a VI-a A și a VII-a A) au participat cu mult interes la activitățile și la discuțiile pe care le-am propus după ce, în prealabil, au vizionat un scurt film și au

creat apoi materiale diverse, concepute pentru a preveni astfel de practici nocive. În final, toți cei implicați au primit angajamente („pledges”) și s-au declarat a fi extrem de încântați de activitatea ce tocmai se încheiase. În concluzie, programul ÎNVĂȚ ȘI ZĂMBESC oferă

suportul necesar pentru a ne familiariza cu diverse instrumente digitale, pentru a regăsi echilibrul interior și armonia în relația cu elevii noștri, pentru a rezolva probleme și pentru a crea o relație autentică cu aceștia.

prof. Magda Botezat

Lectura, dincolo de curriculum

Luni, 7 noiembrie 2022, s-a desfășurat la Colegiul Național „Mihai Eminescu”, lansarea oficială a proiectului educativ județean cu participare națională „Înțelegerea lumii prin lectură”. La această primă activitate de deschidere, care a avut loc în Sala de festivități a colegiului, au fost prezenți elevii claselor a IX-a B și a X-a C și profesorii Ioan Cadar, Laura Ardelean și Ramona Tătar, dar și invitați ai instituțiilor partenere: prof. dr. Alin Ștefănuț, director al CCD Bihor, doamna profesor Diana Popa, alături de câțiva elevi de la Colegiul Național „Emanuil Gojdu” și doamna profesor Elena Luca, împreună cu elevii unei clase de-a IX-a de la Liceul Teoretic „Aurel Lazăr”.

Doamna profesor Monica Dumitraș, coordonatoarea acestui proiect, le-a vorbit invitaților prezenți despre importanța derulării unor activități extrașcolare care să reîmprietenească elevii cu lectura și despre nobila misiune a profesorului de limba și literatura română, și nu numai, de a forma cititori consecvenți. Pe lângă textele

literare, cele nonliterare, multimodale și de graniță relevă o multitudine de aspecte ale vieții, iar lectura ar trebui să devină o formă de înțelegere a lumii.

A fost prezentată, apoi, echipa de proiect din cadrul școlii, alcătuită din Ioan Cadar, Laura Ardelean, Patricia Bodea, Ramona Tătar și Daniela Sopota, dar și partenerii din mai multe instituții și școli din Bihor și din țară, care vor sprijini și derula activitățile propuse în calendarul proiectului. Astfel, vor fi alături de Colegiul Național „Mihai Eminescu”: Inspectoratul Școlar General Bihor, reprezentat de Horea-Florian Abrudan, inspector școlar general, Casa Corpului Didactic Bihor, prin directorul acestei instituții, Alin-Serafim Ștefănuț, Biblioteca

Județeană „Gheorghe Șincai” Bihor, manager Ancuța-Florina Șchiop, Colegiul Național „Emanuil Gojdu” Oradea, sub coordonarea doamnei profesor Diana Popa, Liceul Teoretic „Aurel Lazăr” Oradea, prin Elena Luca, Liceul Teologic „Baptist Emanuel” Oradea, Mihaela Fildan, Liceul Teoretic „Lucian Blaga” Oradea, Andreea Pădurean, Liceul Sanitar „Vasile Voiculescu” Oradea – Adina Cozma-Cărăbaș, Școala Gimnazială Nr. 11 Oradea, Alina-Loredana Șaitoș, Școala Gimnazială Nr. 16 Oradea, Anamaria Dorina Ursan, Școala Gimnazială Sânnicolau Român – Patricia Demeter, Școala Gimnazială „Szent Istvan Sâniob” – Ioana Lupaș, Liceul Teoretic „Dr. Mihai Ciucă”, Săveni, județul Botoșani, prin doamnele profesoare Felicia Năpîrcă, Mihaela Drăsleucă și, nu în ultimul rând, Colegiul Economic „Transilvania”, Târgu Mureș, județul Mureș, coordonator Gabriela Voșloban.

Din partea instituțiilor partenere, prof. dr. Alin-Serafim Ștefănuț a evidențiat dimensiunea formativă a lecturii și pericolul limitării la textele impuse de programele școlare. Le-a vorbit elevilor despre povestirea lui Gabriel Garcia Márquez, *Un domn foarte bătrân cu niște aripi enorme*, și despre studiul *Scritori uitați*, încurajându-i să profite de oportunitățile oferite de activitățile ce se vor derula în cadrul acestui proiect.

Apoi, doamna Monica Dumitraș a prezentat grupul-țintă al proiectului, elevii din clasele a V-a – XII-lea din școlile partenere, estimându-se că, la activitățile care se vor desfășura, vor fi implicați aproximativ 600 de elevi din mediul rural și urban. Scopurile acestui proiect sunt ambițioase: cultivarea interesului pentru lectură și a plăcerii de a citi, formarea unui tânăr cu o cultură comunicatională și literară de bază, capabil să înțeleagă lumea din jurul său, să comunice și să interacționeze cu semenii sau dezvoltarea unor parteneriate, în vederea unui veritabil

schimb de experiență. Dintre obiective, doamna Dumitraș a amintit celor prezenți câteva: promovarea lecturii ca formă de cunoaștere, încurajarea exprimării libere a impresiilor și sentimentelor generate de lectură, formarea unor valori culturale și morale prin lectură, cultivarea încrederii în propriile abilități de comunicare, reducerea absenteismului din mediul urban și rural, dar și creșterea motivației școlare, diminuarea analfabetismului funcțional și utilizarea unor metode didactice inovative.

S-a prezentat calendarul activităților, care oferă o gamă diversificată de teme, profesorii și elevii având libertate absolută în alegerea textelor despre care să discute și pe care să le citească:

La drum cu o carte – noiembrie 2022

Identitate națională – decembrie 2022

Cunoașterea de sine – februarie 2023

Călătorie prin natură, anotimpuri și locuri – martie 2023

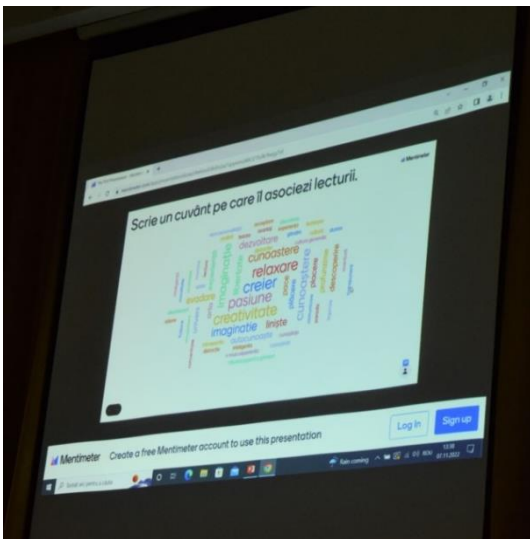
Concursul *Călătorie în lumea cuvintelor* – aprilie 2023

Donează o carte – mai 2023

Festivitatea de încheiere – iunie 2023.

Pentru finalul activității de lansare a proiectului, doamna profesor Dumitraș, elevii și ceilalți profesorii prezenți au avut voie să utilizeze telefoanele mobile pentru a răspunde împreună la întrebarea „Ce înseamnă lectura pentru tine?”. A fost folosită aplicația Multimeter, răspunsurile tuturor formând o imagine complexă a beneficiilor lecturii. Ca ultim moment al activității, elevii din cele trei școli au făcut recomandări de lectură colegilor, scriind pe foi de flipchart denumirea unor cărți care le-a schimbat modul de a gândi și a de înțelege lumea.

prof. Monica Dumitras

Proiectul tranfrontalier-Personalități istorice reflectate în literatură

În această vară, doamna profesor de limba română, Monica Dumitraș, a participat la o Conferință Internațională inițiată de Direcția Generală Educație, Tineret și Sport a Consiliului Municipal Chișinău și, în septembrie 2022, prin intermediul acestei instituții a găsit un partener din Republica Moldova, alături de care va derula, în acest an școlar, proiectul transfrontalier „Personalități istorice reflectate în literatura română”.

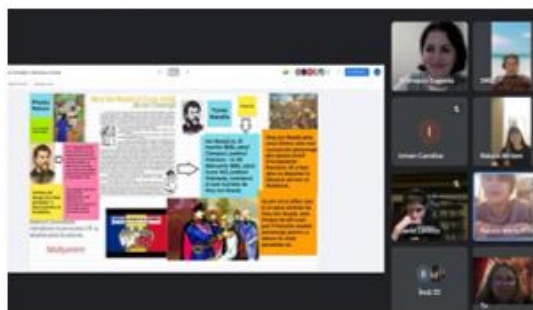
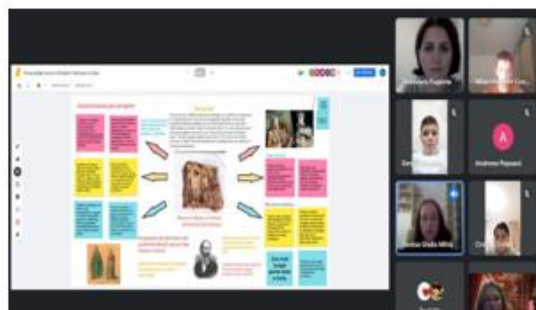
Astfel, școala noastră, mai precis elevii clasei a VI-a A, vor fi implicați într-o serie de activități împreună cu elevii unei clase de-a VI-a de la Instituția Publică Gimnaziul

„Vasile Lupu”, din Susleni, raionul Orhei, Republica Moldova, coordonați de doamna profesor de limba și literatură română Eugenia Todirașu. După avizarea proiectului și semnarea acordurilor între școli, prima activitate a fost una de cercetare despre istoria regiunii și de prezentare a fiecărei școli. Pentru partea istorică, doamna director Livia Muntean i-a îndrumat pe elevii din clasa a VI-a din școala noastră să identifice informații relevante, în timp ce doamna profesor Dumitraș i-a coordonat în realizarea unui scurt videoclip despre istoria locală și despre promovarea instituției la care învață. Postăm aici linkul filmulețului, pentru cei dornici să vadă ce sunt în stare să creeze și elevii nivelului gimnazial:

<https://www.youtube.com/watch?v=LReX6FmzHIU>.

De asemenea, elevii clasei a VI-a au realizat un poster cuprinzând numele proiectului, al celor două școli partenere și simboluri naționale comune celor două țări. Toate aceste activități s-au desfășurat pe parcursul lunii octombrie 2022, iar în 3 noiembrie 2022 a avut loc Salutul virtual, prilej pentru ca elevii din cele două școli să se cunoască și să afle care vor fi următorii pași în derularea proiectului. Într-o atmosferă emoționantă, chiar dacă întâlnirea a avut loc online, elevii au prezentat, mai întâi, posterul realizat cu multă migală, iar apoi videoclipurile. Fiecare a încercat să aducă mai aproape de sufletul celorlalți aspecte relevante despre istoria țării sale sau a regiunii în care s-a născut, simboluri ale identității de neam și figuri istorice comune celor două popoare surori.

Luna noiembrie a fost dedicată lecturii unor texte din literatura cultă și populară, apoi elevii au lucrat în perechi, câte unul

din fiecare școală parteneră, și au realizat o hartă conceptuală, folosind aplicația Jambord, pornind de la textele propuse spre lectură. Fiecare operă literară aleasă ilustrează faptul că istoria este o sursă nesecată de inspirație pentru literatură și că personalitățile istorice se individualizează în funcție de măiestria artistică a fiecărui scriitor.

În 15 decembrie 2022, elevii noștri s-au întâlnit din nou virtual, de data aceasta pentru a prezenta ceea ce au lucrat în acest interval. Jambordurile fiecărei echipe au fost rezultatul unei frumoase colaborări între coechipierii aflați la sute de kilometri distanță. Totuși, copiii au reușit să comunice eficient între ei, iar hărțile lor conceptuale au fost un prilej de a învăța că, dincolo de noțiunile de limbă și literatură română și de informațiile istorice, există elemente identitare care ne reprezintă pe noi, ca români. Elevii au inserat în hărțile lor informații relevante despre scriitorul respectivei opere, despre personalitatea istorică aflată în centru atenției, despre personajele aflate în antiteză sau despre procedeele artistice specifice fiecărui text în parte. De asemenea, cei mai talentați au

realizat desene inspirate din operele citite, personalizând în acest fel pagina lor de Jambord. Indiferent de școala din care provin, fiecare a văzut că patriotismul se dovedește prin fapte și nu prin vorbe goale, că, deși uneori suntem puși în situații grele, trebuie să avem curajul de a obține ceea ce ne propunem sau că împreună trecem mai ușor prin momentele dificile ale vieții sau că orice text literar, prin personajele sale, reflectă aspecte ale naturii umane, care depășesc granițele unei epoci istorice sau ale unui neam.

Totodată, a fost un prilej de bucurie să-i auzim prezetându-și proiectele într-o limbă românească vorbită puțin diferit: cea a noastră, mai apropiată de varianta literară, și cea moldovenească, mai melodioasă și pe alocuri presărată de termeni arhaici sau cu rezonanță din alte vremuri.

Proiectul nu e nici pe departe finalizat, fiindcă în luna ianuarie elevii vor dezbate toți același text: nuvela „Sobieski și românii” de Costache Negruzzi, pusă sub lupa valorilor naționale, culturale sau morale. La finalul activității, elevii vor completa un Padlet comun, fiecare exprimându-și opinia despre opera literară

supusă spre analiză.

O altă activitate pe care ne-o propunem pentru luna februarie este recomandarea de carte. Elevii din cele două școli vor prezenta colegilor câte un roman care conține elemente istorice și suntem foarte curioși ce alegeri vor face. Urmează și alte activități, pe care nu dorim să le dezvăluim încă, fiindcă sunt o surpriză pentru elevii clasei a VI-a și fiindcă vrem să menținem trează curiozitatea cititorilor viitorii număr al revistei școlii noastre.

prof. Monica Dumitraș

Teaching English through Culture and Civilization

Over the past decades, increasing attention has been paid to the place of culture in language teaching. The definition of culture and the relationship between language and culture have been considered from numerous points of view, but two conclusions can be drawn: language cannot be taught outside its social and cultural context and the concept of culture cannot be confined exclusively to fields such as art, literature or traditions. Culture and civilization also mean aspects related to the everyday life of ordinary people. Therefore, culture and civilization classes taught in connection with a certain language must include topics related to these aspects. This article is meant to offer material for English culture and civilization classes as well as for English classes practising language skills in a cultural context. The first four worksheets presented below focus on what might be called "the megalopolis culture" - life in modern, huge cities - dealing with aspects such as: commuting, migration from rural to urban areas, alienation of the individual, the American dream, industrialization and automation, mass production, advertising and the consumer society, crime. The starting point is a text (a short article or literary excerpt) and work with the text

includes the following stages: reading, vocabulary practice (synonyms, antonyms, definitions of words and phrases from the texts), discussion based on questions referring to the text that lead to a more general view on the topic or theme, followed by formal / informal writing tasks and role plays. The fifth worksheet presented in this article is entitled "Civilization and Savagery" and uses fragments from a famous 18th century literary work to have students consider the relativity of "civilized evolution".

WORKSHEET NR. 1 CONDITION OF THE MODERN INDIVIDUAL: ALIENATION AND TOGETHERNESS

Read the following text and do the tasks listed below it:

The sun is shining when I get on the No.151 bus. But Chicago's winter landscape is at its dingiest - leafless trees, mounds of slush, cars splattered with it. The bus cruises through Lincoln Park for a few miles, but no one looks out of the windows. We passengers sit jammed together in heavy clothes, lulled by the monotonous grind of the motor and the overheated air. No one speaks. That's one of the unwritten rules of Chicago commuting. Although we see the same faces every day, we prefer to hide behind our newspapers. The symbolism is striking: people who sit so close together are using those thin sheets of newsprint to keep their distance.

As the bus approaches the Magnificent Mile, a row of glittering skyscrapers along Michigan Avenue, a voice suddenly rings out: "Attention! Attention!" Papers rattle. Necks crane. "This is your driver speaking." Stillness. We look at the back of our driver's head. His voice has authority. "Put your papers down. All of you." The papers come down, an inch at a time. The driver waits. The papers are folded and placed on our laps. "Now, turn and face the person next to you. Go ahead." Amazingly,

we all do it. Still, no one smiles. Just mindless obedience, the herd instinct at work. I face an older woman. I see her nearly every day. Our eyes meet. We wait, unblinkingly, for the next order from the driver. "Now, repeat after me..." It is a command in the tone of a drill sergeant. "Good morning, neighbour!" Our voices are weak, timid. For many of us these are the first words we have spoken today. But we say them in unison, like schoolchildren, to the stranger beside us. We smile. We cannot help it. There is the feeling of relief that we are not being kidnapped or robbed. But more there is a faint sense of unleashing a common civility long repressed. We have said it: "Good morning, neighbour!" It was not so hard after all. Some of us repeat it. Others shake hands. Many laugh.

The bus hums with conversation. We start by shaking our heads over this crazy driver, which leads to other commuting stories. I hear laughter, a warm, bubbly sound I have never heard before on bus No.151. When we reach my stop, I say good bye to my seatmate, then jump from the doorstep to avoid a puddle. Four other buses have pulled up at the same stop, disgorging passengers. The riders still inside look like statues – unmoving, silent. Except for those on my bus. As No.151 drives away, I smile as I watch the animated faces of the passengers. This day is starting better off than most. I look back at the driver. He is studying his mirror, searching for an opening in the traffic. He gives no sign of being aware that he's just pulled off a Monday morning miracle.

(Monday Morning Miracle by Pattie Wigand - abridged - from Rodica Vulcănescu, Cornelia Coşer, Miruna Carianopol, Rada Balan, Ştefan Colibaba, Veronica Focşeanu, Vanda Stan - Pathway to English - Perspectives on English - Student's Book 10 - Oxford University Press)

Explain the meaning of the following words and phrases from the text:

to keep their distance, herd instinct, skyscrapers, shaking our heads over this crazy driver, commuting, a command in the tone of a drill sergeant

Give synonyms to the following words and phrases from the text: jammed, striking, glittering, crane, mindless, obedience, amazingly, timid, faint, unleashing, civility, pulled up, silent, rattle, disgorging, unmoving, animated, pulled off, miracle, aware, hard. **Refer to the given context.**

Give antonyms to the following words and phrases from the text: at its dingiest, heavy, folded, weak, civility, hard, silent, aware, to keep their distance, repressed

Discussion - Answer the following questions referring to the text:

-Who is the main character in the text? Choose the answer(s) you think fit and account for your choice: the bus driver, the author of the text, the passengers on the bus, (other opinion / opinions)

-The title of the fragment is "Monday Morning Miracle". What does it refer to? Is it an appropriate title according to you? Could you suggest another title?

-Which is the theme of the text? Choose the answer(s) you think fit and account for your choice: aspects of urban life, commuting, journey of initiation, enslaving power of routine, alienating effect of life in big cities, entrapping alienation (=estrangement) of the individual in modern society, (other opinion / opinions)

-What is the writer's intention? Choose the answer(s) you think fit and account for your choice: to warn, to amuse, to shock, to criticise, to (other opinion / opinions)

-How credible is this story? Would people in real life react like that? Why yes / not?

-What do you think the atmosphere will

be like on bus no.151 the next morning?

-If you were in the same situation, how would you react? What would you tell your seatmate? What would you like your seatmate to tell you?

Role play: Imagine several conversations between the passengers on the bus.

-Discuss who the passengers on the bus might be. Think about their age, social background, education, job, destination, daily routine, family, home, dreams/aspirations, hobbies etc.

-Choose an "identity": create your own character, give the character a name, think about details connected to his/her life, family, work/school, hobbies, daily routine, home, aspirations

-Sit next to a colleague and start a conversation to find out as much as you can about each other's "identities". You may extend the conversation to other topics as well.

Formal writing: How can the text relate to the statement?

"One can feel as lonely in the middle of a crowd as in the barren wilderness of a desert." Write an essay expressing your opinion. Support your opinion with arguments. You may use one of the plans below:

●PLAN NR.1

-1st paragraph: introduce the topic (explain the meaning of the statement using your own words) and state your opinion (say whether you agree or disagree with the statement)

-2nd paragraph: present the first argument to support your opinion and explain why this argument is valid

-3rd paragraph: present the second argument to support your opinion and explain why this argument is valid

(you have to give at least two arguments in support of your opinion; if you wish, you may give more, each in a separate paragraph and supported by explanations/

justifications)

-4th paragraph: conclusion - state your opinion again (using different words from those in the introduction) and summarize the arguments you presented in the main body of the essay

●**PLAN NR.2** (use this plan if you cannot make up your mind whether you agree or disagree with the statement; in this case, you will write a "for and against" essay, giving arguments both in favour and against the statement)

-1st paragraph: introduce the topic (explain the meaning of the statement using your own words) and announce there will be a "for and against" presentation of the topic

-2nd paragraph: give one or two arguments in favour of the statement and support each of them with justifications/examples

-3rd paragraph: give one or two arguments against the statement and support each of them with justifications/examples

(for a balanced "for and against" essay the number of the arguments in favour must be equal to that of the arguments against)

-4th paragraph: conclusion - summarize the arguments in favour and against and, if you have made up your mind which side you are on, state your opinion (agree or disagree with the statement); if you still haven't made up your mind which side you are on, then give a balanced opinion

Informal writing: Imagine you are the driver of the bus or one of the passengers on the bus. Write a diary page or a letter/ an email to a friend about what happened on the bus. Give details about how you felt, what you did and why, what the others did and why you think they did what they did.

WORKSHEET NR. 2 MIGRATION AND THE AMERICAN DREAM

"Sister Carrie" tells the story of two characters: Carrie Meeber, an ordinary girl who rises from a low-paid wage earner

to a high-paid actress, and George Hurstwood, a member of the upper middle class who falls from his comfortable lifestyle to a life on the streets. The author, the famous American writer Theodore Dreiser, **touches upon** a wide range of themes and experiences in "Sister Carrie", from **grinding** poverty to upper-middle class comfort. The novel **dwells on** the moment as it is experienced; the characters are **plunged into** the narrative without the reader being told much, **if any**, of their histories. Their identities are constantly **subject to** change, **reflecting** the modern American experience that had been **ushered in** by the developing capitalist economy. In the process of this development, thousands of rural Americans rushed to the cities to find jobs and to build themselves new lives and identities. Sister Carrie **captures** the excitement of that experience. (adapted from <https://www.scribd.com/read/431782661/Sister-Carrie-SparkNotes-Literature-Guide>)

Explain the meaning of the words / phrases in bold and/ or give synonyms. Refer to the given context. Consider the following questions about some of the words:

-What part of speech is the word "subject" in the given context?

-Which of the meanings of the word "grinding" applies/ apply to the given context: *breaking into small pieces or powder, crushing, rhythmic, monotonous, exhausting, wearing down, extreme, harsh?*

Fill in the gaps of the following novel excerpt with one appropriate word:

..... the open windows she see the figures men and women working aprons, moving busily The great streets **wall-lined** mysteries her; the vast offices were strange **mazes** **concerned far-off** individuals of importance. She only think of people connected them as counting money, dressing magnificently and riding

..... carriages. But they dealt in, they labored, to **end** it all came, she only **the vaguest** conception. It was all wonderful, vast, **far removed** and she **sank in spirit** inwardly and **fluttered feebly at the heart** she thought of entering any of these **mighty concerns** and asking something to do – something she could do – anything.

(Theodore Dreiser- Sister Carrie - chapter 2)

Explain and / or give synonyms to the following words/ phrases from the novel excerpt: wall-lined, mazes, concerned, far-off, end, the vaguest, sank in spirit, fluttered at the heart, feebly, mighty, concerns, far removed. Refer to the given context. Consider the following questions about some of the words:

-Which of the meanings of "far-off" applies/ apply to the given context: *far away, remote, distant, inaccessible, unfriendly, unapproachable?*

-Which of the meanings of the word "end" applies/ apply to the given context: *final part, the place that is the farthest away, reason, aim, purpose?*

-Which is the meaning of the word "concerned" if the preposition "with" is used to fill the eighth gap? What part of speech is it in this situation? Is it an adjective/ past participle or a verb in the past?

-Which is the meaning of the word "concerned" if the relative pronoun "which" is used to fill the eighth gap? What part of speech is it in this situation? Is it an adjective/ past participle or a verb in the past?

-What part of speech is the last word written in bold, i.e. "concerns"? Is it a verb in the present tense third person singular or a noun in the plural?

-Which is the meaning of the phrase "to be concerned about" and which is the meaning of the phrase "to be concerned

with"? Which applies to the given context?

-Which meaning of the noun "concern" applies to the given context: *worry, responsibility, interest, business, company*?

Discussion - Answer the following questions referring to the fragment from "Sister Carrie":

-Where do you think the character from the text is?

-Why do you think she is there?

-How does she feel and why?

-Is her perception of what she sees distorted/ altered in any way or is it objective, realistic?

-Does the text present any opposition or contrast?

-How would you feel if you were in the character's place?

Role play: Imagine a conversation between the main character and one of the people in "*these mighty concerns*". The main character may be a girl or a boy.

-Decide upon the main character's reasons for coming to the big city.

-Imagine some details connected to the main character's life: birthplace, personality, family, age, skills, education, past experiences, aspirations etc.

-Decide upon the "identity" of the interlocutor (manager, shop owner, banker, restaurant owner etc.) and imagine details connected to his/ her life, work, social status, personality etc.

-Decide upon the topic of the conversation: e.g. asking for a job.

-Think about how the main character would approach his/ her interlocutor to start the conversation, how he/ she might try to convince his/ her interlocutor to hire him/ her.

-Think about how the interlocutor would react and whether he/ she might have any reasons for hiring the main character.

-Decide which part you want to play. Choose a partner and act out the conversation in front of your colleagues.

Informal writing: Imagine you are the character in the text. Write a diary page or a letter to a friend/ to your family back home about your experiences in the big city.

Formal writing:

-How do you see the character's evolution in ten- or twenty-years' time? Write a paragraph expressing your opinion.

- "The American dream" is defined as "the ideal by which equality of opportunity is available to any, allowing aspirations and goals to be achieved" or, in simple terms, "the idea that anyone can succeed in America". Could the main character in the text be an illustration of the hope to achieve "the American dream"? Write a paragraph expressing your opinion.

Discussion: Read the book/ the summary of the book or watch the film made after the book and say how different your initial view on the main character or your predictions about the evolution of the main character are from the actual plot.

WORKSHEET NR. 3 MASS PRODUCTION AND THE CONSUMER SOCIETY

Read the following text and choose the variant that best suits the context:

*The Americans' **inbred** / **inbuilt** / **innate** taste for pragmatism did much to **boast** / **boost** / **boot** the development of their industrial and technological society. The Americans are always **weary** / **worry** / **wary** of theories and **appraise** / **appall** / **appeal** the value of an idea in terms of its material applications. For them, the 'know-how' is what counts, **thus** / **hence** / **therefore** the emphasis **layed** / **lied** / **laid** on applied science. Industries often have their own laboratories and employ full-time scientists who carry on research on their **behalf** / **name** / **trust**. The advance of the Americans in the field of technology is such that observers speak of a technological **void** / **precipice** / **gap** between the U.S. and the rest of the world. Though work had been*

standardized in some factories as early as 1840, Ford is generally considered as the industrialist who first applied the principles of **massive** / **huge** / **mass** production on a large scale. These principles are: standardization, specialization and simplification and they aim at increased productivity. Yet, working all day under the supervision of the foreman, the **blue-collar** / **white-collar** / **low-collar** worker is deprived of the possibility of taking any initiative.

(adapted from Annie Sussel - L'anglais au baccalaureat - HACHETTE - FAIRE LE POINT / METHODE)

Answer the following questions referring to the text:

-Do you think that the "industrial and technological society" based on "standardization, specialization and simplification" has any bearing on the individual?

-Which is your view on "pragmatism" and "the value of ideas in terms of their material applications"?

-What are your thoughts on automation replacing humans in work?

Formal writing: Write an essay about the advantages and disadvantages of automation.

You may use the plan below:

-1st paragraph: introduce the topic - explain what automation means and state how widely spread it is

-2nd paragraph: give one or two arguments in favour of replacing humans with computers/ robots in certain fields and support each argument with justifications/ examples

-3rd paragraph: give one or two arguments against replacing humans with computers/ robots in other fields or in the same fields presented in the previous paragraph and support each argument with justifications/ examples

-4th paragraph: conclusion - summarize the arguments in favour and against and, if

you have made up your mind which side you are on, state your opinion (agree or disagree with automation) or give a balanced opinion

Informal writing:

-Imagine you are the manager/ owner of a large factory. Write a letter to a friend about your future business plans connected to your factory.

Formal writing:

Use the plan below to write an essay of opinion in response to the question:

What does advertising mean to you: information or manipulation?

-1st paragraph: introduce the topic and state your opinion

-2nd paragraph: present the first argument to support your opinion and explain why this argument is valid

-3rd paragraph: present the second argument to support your opinion and explain why this argument is valid

-4th paragraph: present the opposing viewpoint and arguments that might support it and then contradict it and explain why you still stand by your viewpoint

-5th paragraph: conclusion - state your opinion again (using different words from those in the introduction) and summarize the arguments you presented in the main body of the essay

Read the essay written in response to this question and do the following tasks:

-starting from the words given in brackets form new words to fit in the context

-underline the correct linking words

*Modern society has turned into a (consume) society where advertising creates artificial needs, (sure) demand for mass produced goods. **Therefore / In fact**, in my opinion, the role of advertising has become highly (manipulate)*

The purpose of advertising is to sell to the greatest number of customers. To this end, it must be (persuade), it must

attract and retain attention. **Yet / Therefore**, modern advertising is rather (intrude) than (persuade) Ads are everywhere, they have invaded our lives. People are exposed to hundreds of ads everyday wherever they go. Ads have been placed on objects we see or use every day, **such as / as** the sides of taxis, the backs of bus tickets, post-lamps, paving stones etc. Wide use is made of the mass-media as well. **Moreover / Thus** most TV and radio programs are interrupted by commercials and newspapers are covered with ads praising the merits of goods and services. Advertising turns us into (compel) buyers, which means we buy a lot of goods we do not (necessary) need and the only reason we buy them is because we see them advertised and the advertisement has succeeded in catching our eye.

However / Moreover, advertising is not only (intrude) but also (honest) Ads try to convince us that we will not buy a simple product or service. We will buy a completely new lifestyle, the product or service will bring a change in our life, we will be part of a selected elite. Advertisers manipulate our frustrations, our secret desires, our (naïve), appealing to our senses, feelings and (yearn), taking advantage of our shortcomings. Children and teenagers are the most frequent victims of (scruples) advertisers. Certain ads deliberately (courage) children to pester their parents to buy things they do not need and cannot afford, such as expensive toys or expensive clothes. **Furthermore / Consequently**, ads may induce a false set of values, a distorted outlook on how people should look or behave. For instance, many famous people, especially actors and sportsmen, are paid to advertise products that teenagers will definitely want to buy to resemble their idols and to show off in front of their peers.

On the other hand / In addition, advertisers might argue that they only do

the job they are paid for and they cannot be held responsible for the quality of the products or services they are paid to advertise. This is a wrong attitude and advertisers should face the reality that they have the power to manipulate public opinion and this goes with a lot of responsibility.

In conclusion / In general, although advertising should keep people informed, make products known and help people select the ones they need, it is actually (lead) and overwhelmingly (invade) Its influence is (dangerous) strong and advertisers (scruples) take advantage of it for their own financial benefit.

WORKSHEET NR. 4 URBAN CRIME

Read the following text and match the words from the list with their underlined synonyms in bold from the text: hardened, persuade, inhabitants, amazing, habitual, serve, elimination, petty crimes, aggressors, commit, ensues from, causes, main, stop, resorted to, astute, dependence, emphasize, petty theft, robberies.

Pilfering, shoplifting, purse-snatching are **minor offences**, but the number of **hold-ups** with the taking of hostages, rapes and murders in American cities (New York and Chicago in particular) is **staggering**. More terrifying still are the crimes of the "Mousepacks", gangs of young boys who **perpetrate** the most cruel and gratuitous acts. American city-**dwellers** have become used to taking precautions against **thugs**. They avoid going out at night and when they have to, they keep their eyes open. Armed guards, locked doors and especially trained police patrols are not sufficient to **deter** criminals. The rising crime rate causes a general feeling of insecurity. It is significant that crime often **follows on the heels of** the drug problem. They are very closely linked: they often have the same **roots**, were often bred by the same

unsatisfactory conditions or the same disillusionments. There is a big gap between the youth who occasionally smokes "grass" or other non-addictive drugs and the **inveterate** drug addict prepared to do anything to obtain a "fix". But who knows what a **shrewd** "pusher" will do to **induce** a weak youth to become a **regular** drug-user, to turn him from a "straight" into a "head"? To **deter** the young from using drugs, the Americans have **turned to** education. Young people are warned of the dangers of drug **addiction**: irreparable damage done to the grey cells of the brain and to the chromosomes. More important are the measures taken against the smugglers and traffickers who **incur** serious sentences or the dismantling of such networks as the "French connection". However, many people **point out** that the **prime** aim of the fight against drugs should be the **eradication** of poverty, of unemployment and racism which are, according to them, the fundamental causes of this plague.

(adapted from Annie Sussel - L'anglais au baccalaureat - HACHETTE - FAIRE LE POINT / METHODE)

Find words in the text that match the following definitions: *gradually end/ destroy/ get rid of an organization or system in an organized way; people who take goods into or out of the country illegally; organized groups of criminals; caused/ engendered; said or done without a good reason in a way that offends/ hurts*

Discussion:

-Which forms of crime are mentioned in the text?

-Do you think that they are related to a specific area?

-How do people react to them?

-Which might be the causes of crime proliferation in big cities?

-What can be done to reduce the crime rate? What should the authorities do and what should ordinary people do?

-Which is your opinion on the role of education in reducing crime?

-Which is your opinion on the role of punishment in reducing crime?

-What do you know about community service?

-Which is in your opinion the most efficient crime deterrent?

Formal writing:

●Comment upon the following statement taken from the text: "However, many people point out that the prime aim of the fight against drugs should be the eradication of poverty, of unemployment and racism which are, according to them, the fundamental causes of this plague." You may use the plan below:

1st paragraph: introduce the topic - the issue of rising crime rate needs to be addressed; best solution - dealing with the causes

2nd paragraph: arguments why the social problems mentioned in the quotation lead to crime

3rd paragraph: why and how other factors may lead to crime as well and how serious this type of crime is as compared to crime caused by the factors mentioned in the previous paragraph

4th paragraph: conclusion - decide whether the social problems mentioned in the quotation or the other factors have the largest contribution to crime proliferation and justify your decision

●Write an essay in response to this question: *Which do you consider to be a more efficient crime deterrent: severe punishment or community service?* You may use the plan below:

1st paragraph: introduce the topic - the issue of rising crime rate needs to be addressed; among the suggested solutions - the two options to be discussed

2nd paragraph: advantages and disadvantages of severe punishment

3rd paragraph: advantages and disadvantages of community service

4th paragraph: conclusion - choose one option and account for your choice

●Use the plan below to write an essay providing solutions in response to the question: *How can we combat vandalism among young people?*

1st paragraph: introduce the topic by defining the problem and presenting its possible causes

2nd paragraph: present the first solution/ suggestion and the expected result

3rd paragraph: present the second solution/ suggestion and the expected result (the number of paragraphs in the main body depends on the number of suggestions that are made)

4th paragraph: conclusion: summarize suggestions and state your opinion

You may use the following phrases to make suggestions: *a useful suggestion would be to ..., it would help if ..., it would be a good idea to/ if..., the situation could be improved if/ by..., if we were to ..., I think the best thing would be to..., one/ another suggestion is/ would be to..., (perhaps) we could/ should/ ought to ..., another way to ... is/ would be to ..., I suggest/ recommend +vb+ing, I suggest (that)+subject+(should) short infinitive*

You may use the following words and phrases to express the expected result: *this will/ would mean that..., this will/ would lead to..., this will/ would result in..., as a result, so, consequently, then, this way, thus, by doing this, the result/ effect of this would be ...*

Sample essay

The proliferation of crime among young people is very worrying. There are many problems connected to juvenile delinquency which need to be addressed and one of them is vandalism, which means destruction of public or private property. Vandalism has been on the increase, maybe because there is a high density of population and much overcrowding. When people live too close together, especially in

poor or deprived areas, they can become angry and frustrated and they may release this aggression by damaging other people's property.

On the surface, the problem of vandalism could be easily solved through video surveillance. Cameras should be set up in various areas, thus enabling the vandals to be identified. However, dealing with young criminals is more complex. One solution might be to extend the work of the local police and encourage them to mix with the community on a regular basis. The police should become a more visible presence in the city by walking rather than driving around the streets. Moreover, if the police visited schools regularly, talking to the children and becoming better known to them, they would become a more effective crime deterrent.

Another possible way of dealing with the problem is related to the idea that in many cases crime is actually caused by boredom. There is certainly very little to do for children or teenagers in their free time except for playing violent computer games or watching violent films. Authorities ought to invest money to provide leisure activities for young people and pay for helpers to set up these activities, which should be organized and supervised. In addition, local authorities should support various organizations to get young people involved in meaningful activities, such as volunteering for social or environmental purposes. This way, children that cannot afford to travel at weekends or on holidays will no longer spend time vandalizing their neighbourhood but spend quality time engaged in something both pleasant and profitable.

In conclusion, even if all these measures require considerable financial support by the local authorities, if they were taken, they would lead to a noticeable reduction in crime in general and consequently to a decrease in the acts of vandalism. Video

surveillance, police supervision as well as providing useful, instructive and entertaining activities for the young are the most effective ways to prevent this form of violence.

Informal writing: Imagine you live in one of the cities mentioned in the text. Write a diary page or a letter/ email to a friend about an incident related to a crime.

WORKSHEET NR. 5 - CIVILIZATION AND SAVAGERY

Discussion before reading:

-Which are the attributes of a civilized person?

-Which are the attributes of a civilized nation?

-What does a civilized country look like?

-What can contribute to the progress of civilization?

-How do civilized nations behave towards uncivilized nations?

-Explain the word "savagery". In what way is it opposed to the word "civilization"?

-Can you think of instances when so – called civilized nations behaved like savages?

Reading the first excerpt: Gulliver is the main character of "*Gulliver's Travels*" written by Jonathan Swift in the 18th century. He is a surgeon on a merchant ship and is shipwrecked on the shores of some imaginary countries. Here is a fragment in which Gulliver relates his discussion with the King of the giants:

In hopes to ingratiate myself (=get) into his Majesty's favour, I told him of an invention discovered between three and four hundred years ago: to make a certain powder into a heap (=pile) of which the smallest spark of fire falling, would kindle the whole in a moment, although it were as big as a mountain and make it all fly up in the air together, with a noise and agitation greater than thunder. That a proper quantity of this powder, pushed into a

hollow tube of brass or iron, according to its bigness, would drive a ball of iron or lead with such a violence and speed as nothing was able to sustain its force. That the largest balls thus discharged (=thrown), would not only destroy a whole army at once, but batter (=pull down) the strongest walls to the ground, sink down ships with a thousand men in each, to the bottom of the sea; [...] That I knew the ingredients very well, which were cheap and common; I understood the manner of mixing them and could direct his workmen how to make those tubes of a size proportionable to all other things in His Majesty's kingdom [...]. This I humbly offered to His Majesty as a small homage in return for so many signs that I had received of his royal favour and protection.

The King was struck with horror at the description and the proposal I had made. He was amazed how so impotent and grovelling (=creeping) an insect as I (these were his expressions) could entertain such inhuman ideas and in so familiar a manner as to appear wholly unmoved at all the scenes of blood and desolation, which I had painted as the common effects of those destructive machines.[...] As for myself, he said, that although few things delighted him so much as new discoveries in art or in nature, yet he would rather lose half his kingdom than to be privy to (=share) such a secret, which he commanded me, as I valued my life, never to mention any more.

(adapted from Jonathan Swift - *Gulliver's Travels* - part II chapter VII)

Discussion:

-Which is the secret discovery Gulliver wants to reveal to the king?

-Does Gulliver consider this discovery a "breakthrough"? Why?

-What does the giant king think about this discovery?

-What do you think about this discovery?

-Do discoveries always bring about the

progress of human civilization?

-Name some famous discoveries of the 20th and 21st century and say how they may or may not contribute to the progress of civilization.

-Why do you think people still go on working on inventions that may have destructive effects?

-Living in a less civilized society can have certain advantages. Is this true?

-Gulliver is as small as an insect in comparison with the giant king. Is this fact symbolical in any way?

-What do you think is Gulliver's opinion of the giant king?

-Do you think that Gulliver agrees with the giant king's attitude?

-Do you think Gulliver considers himself superior to the giant king due to the fact that he comes from a country where such "great discoveries" have been made?

-Do you agree with the giant king's attitude?

-What would you do with Gulliver if you were the giant king?

Reading the second excerpt: Here are Gulliver's comments upon the attitude of the giant king:

Great allowances should be given to (=we must be indulgent with) a king who lives wholly isolated from the rest of the world and must therefore be altogether unacquainted (=unfamiliar) with the manners and customs of other nations; the lack of which knowledge will always produce many prejudices and a certain narrowness of thinking, from which we and other politer countries of Europe are wholly exempted (=not affected).

(adapted from Jonathan Swift - *Gulliver's Travels* - part II chapter VII)

Discussion:

Gulliver considers himself, his people and the nations of Europe to be polite, civilized, open-minded, while he thinks the giant king is prejudiced and narrow-minded.

-Do you think Gulliver expresses the author's opinion? Do you think that the author really considers Gulliver, his people and the other nations of Europe great, superior, civilized as compared to the giant king?

-Gulliver speaks about gunpowder as of a great wonder, praising its usefulness, enumerating the numberless ways of its employment. Does the author really mean to extol (=praise) the invention of gunpowder and all the consequences of it? Do you think that the author of "*Gulliver's Travels*" considers gunpowder a great discovery?

-Did the author intend to give Gulliver's enthusiastic speech on the numerous uses of gunpowder a hidden meaning? Which do you think are the real connotations of Gulliver's words?

-Judging by this fragment, what do you think is the purpose/ aim of this book?

-When a statement implies exactly the opposite of what is actually said, then the statement is ironical. Irony is one of the devices used in literary works called satires, which are meant to criticize and ridicule the vices of society. Could we consider "*Gulliver's Travels*" a satire? If so, what does this fragment of it ridicule/ satirize?

-If you were to write an ironical paragraph to criticize something or somebody, what or who would you like to write about and why?

-Gulliver stands in front of the giant king as the representative of civilized mankind and all he can think of in order to express his gratitude is to teach another being to kill and destroy. What do you think of that? Is this the legacy of modern civilization?

Formal writing: Express your opinion on the following statement: *As mankind becomes more civilized, the inventions of man tend to become more powerful and more dangerous. The more civilized we get, the more savage the manifestation of our*

civilization is.

You may use the plan below:

-1st paragraph: introduce the topic (explain the meaning of the statement using your own words) and state your opinion (say whether you agree or disagree with the statement)

-2nd paragraph: present the first argument to support your opinion and explain why this argument is valid

-3rd paragraph: present the second argument to support your opinion and explain why this argument is valid

(you have to give at least two arguments in support of your opinion; if you wish, you may give more, each in a separate paragraph and supported by justifications)

-4th paragraph: conclusion - state your opinion again (using different words from those in the introduction) and summarize

the arguments you presented in the main body of the essay

Role-play: Imagine an interview with a person having made a great discovery or having contributed to a great discovery. Think mostly of controversial discoveries of the 20th and 21st century. The discoverer tries to prove the usefulness of his discovery, while the interviewer insists upon the drawbacks.

Bibliography

-Rodica Vulcănescu, Cornelia Coșer, Miruna Carianopol, Rada Balan, Ștefan Colibaba, Veronica Focșeneanu, Vanda Stan - *Pathway To English - Perspectives On English - Student's Book 10 - Oxford University Press*

-<https://www.scribd.com/read/431782661/Sister-Carrie-SparkNotes-Literature-Guide>

-Annie Sussel - *L'anglais Au Baccalaureat - Hachette - Faire Le Point/ Methode*

prof. Ioana Ivanov

Din tainele sportului

Dincolo de definiție, cea referitoare la sport, „acceptarea loială a regulilor unui joc”, sau cea extinsă „conduită onestă în orice situație”, fairplayul se referă, în esență, la ideea de respect și de demnitate. Respectul față de jucătorul advers, față de arbitru și de deciziile sale, chiar dacă nu sunt mereu în favoarea ta, față de suporterii. Demnitatea de a recunoaște superioritatea oponentului, de a accepta înfrângerea, oricât de dureroasă ar fi aceasta. Dar demnitatea trebuie să fie prezentă și în cazul unei victorii. Fairplayul provine din limba engleză și, deși există posibilitatea de a-l traduce și în alte limbi, s-a ales această sintagmă engleză pentru atitudinea pe care o exprimă.

Fairplayul există și funcționează – sau ar trebui să existe și să funcționeze – în diverse domenii, cum ar fi cel economic, cel sportiv, cel politic. Dintre toate, corectitudinea este cea mai vizibilă în cadrul sportului, acesta bucurându-se de un număr mare de spectatori, prezenți pe stadioane, la bazinele de înot, în arenele sportive.

Se vorbește mult despre Jocurile Olimpice, despre locul de desfășurare, despre participanți, se fac pronosticuri. Pregătirea concurenților începe cu mult timp înainte de data de desfășurare a jocurilor, poate chiar cu ani înainte. Pregătirea necesită mult efort, multă determinare, uneori și sacrificii. Există multe speranțe, toți visează să câștige. Unii vor câștiga, alții vor pierde. Bucuria se va împleti cu lacrimi. Dar așa este și în viața obișnuită, de zi cu zi.

Începuturile Jocurilor Olimpice datează din anul 776 î. Hr. și numele lor provine de la cel al orașului Olimpia, primul loc unde s-au desfășurat aceste întreceri sportive, organizate în cinstea zeilor, în special a lui Zeus al cărui templu se află în oraș. Toți grecii puteau participa, indiferent de poziția socială, politică sau economică. Anul 776 î. Hr. reprezintă doar prima consemnare oficială, pentru că descoperirile arheologice au scos la iveală reprezentări ale oamenilor din preistorie, angajați în diferite activități fizice. Atleții concureau pentru zeii pe care-i venerau, dar și pentru

glorie. Premiul era o coroană făcută din frunze de palmier. Azi, locul zeilor a fost luat de bani. Bineînțeles că, în continuare, se dorește glorie, faimă. Premiile sunt medalii de aur, argint și bronz și în spatele fiecărei medalii se ascunde o sumă de bani. Primele probe în Grecia Antică au fost cele legate de război, cum ar fi aruncatul sulitei, alergările de viteză și rezistență, săritura în înălțime.

Respectarea regulilor în joc aducea cu sine egalitatea de șanse, eliminând orice posibilitate de obținere frauduloasă a unor avantaje. Acolo începe „arhotita” sau „rectitudo”, cum i se va spune mai târziu în latină și ceea ce denumim noi fairplay. În lumea de astăzi, o lume concurențială pe toate planurile, nu numai sportiv, fairplayul reprezintă singura soluție autentică. Fairplayul reunește o morală, o psihologie, un cod de legi nescrise, cavalești și tradiționale, străvechi ca sportul. Respectarea acestor legi „cavalești”, o dispută sportivă de bună calitate, indiferent că vorbim de probe de alergare sau de înot sau de un meci, pot să-i facă fericiți pe spectatori. Camil Petrescu, romancier și dramaturg român, iubea în egală măsură literatura și sportul, preferând de multe ori stadionul scenei. El afirmă: „A te afla într-o mulțime de 20.000 oameni dinamici și vitali este reconfortant, fiindcă participi cu ei la un act de devenire, de creație în aer liber, și asta e măreț.” Un alt împătimit al sportului, scriitorul american Ernest Hemingway, afirmă, pe bună dreptate, că „sportul te învață să câștigi cinstit și să pierzi în mod demn”; te învață deci, într-un cuvânt, ce este viața. Respectarea deontologiei în sport, ca și în orice alt domeniu, este decisivă în a clasifica victoriile sau înfrângerile. O victorie poate să fie extraordinară sau poate să fie jalnică, penibilă. Depinde cum ai obținut-o. La fel putem vorbi și despre înfrângeri. În aceeași notă se înscrie și afirmația lui Philip Noel Baker, vicecampion la 1.500 m și laureat al

Premiului Nobel: „Fără fairplay o competiție sportivă poate deveni și degradantă pentru cei care participă.”

După ce împăratul roman Teodosiu I a interzis Jocurile Olimpice în 833, ele au fost reluate în 1896. Ele au avut loc la Atena, în Grecia, unde au participat 241 de sportivi și au fost deschise de către regele George I al Greciei. Sunt cunoscute sub numele de Jocurile Olimpice moderne. Părintele lor a fost istoricul și pedagogul francez, Pierre de Coubertin, care este și fondatorul C.I.O., Comitetul Internațional Olimpic. El este cel care propune ca motto al mișcării olimpice citatul latin „Citius, Altius, Fortius”, care înseamnă „mai repede, mai înalt, mai puternic”. La Jocurile Olimpice de la Londra, din 1928, Pierre de Coubertin rostește celebra frază, care va deveni emblematică: „cel mai important lucru nu este să câștigi, ci să participi.” Trebuie remarcată și simbolistica celor cinci cercuri întrepătrunse, reprezentând cele cinci continente ale lumii și semnificând unitatea dintre ele. Culorile celor cinci cercuri, albastru, negru, roșu, galben, verde, precum și culoarea albă a fundalului lor simbolizează culorile existente pe toate steagurile țărilor participante. Alegerea cercului sau a inelului pentru reprezentarea unității și fairplayului sportiv a fost considerată de către Pierre de Coubertin ca o expresie a continuității ființei umane, a performanței, a perfecțiunii.

Istoria sportului este bogată în exemple remarcabile de fairplay, păstrate până azi în memoria colectivă a iubitorilor de sport. La campionatele naționale din Statele Unite, din anul 1956, John Landy, principalul favorit în cursa de 1.500 m, văzându-l pe Ron Clarke, principalul său rival, căzut, s-a oprit și l-a ajutat să se ridice, pentru a-și continua proba. După ce Ron Clarke a câștigat întrecerea, John Landy, ajuns doar pe locul doi, nu a ezitat să îl felicite. Robert Fowler, idolul de pe Anfield, a câștigat

trofeul UEFA pentru fairplay, pentru gestul făcut într-un meci cu Arsenal. După un contact între Fowler și David Seaman, arbitrul a dat un penalty, deși Fowler i-a spus acestuia că nu a fost faultat. Arbitrul nu s-a lăsat convins și nu și-a schimbat decizia. Fowler a fost cel care a executat penaltyul, însă l-a executat încet, permițându-i lui Seamen să-l apere. Un alt moment unic, care a ridicat spectatorii în picioare, a fost meciul dintre West Ham și Everton. Portarul celor din urmă a căzut, West Ham a continuat jocul și mingea a ajuns la Di Canio. În loc să marcheze cu poarta goală, italianul a luat mingea în brațe și a semnalat arbitrului accidentarea portarului. La Campionatele Mondiale de Natație din 2022, Caleb Dressel, câștigătorul titlului de „Cel mai bun înotător al anului” în 2019 și 2021, invocând probleme de sănătate, se retrage din finala probei de 200 m liber. Întrebat de reporter dacă el crede că retragerea a fost motivată, de fapt, de teama de a nu fi învins, David Popovici răspunde că nu, el crede în problemele de sănătate invocate, pentru că Dressel este un sportiv foarte bun, care nu ar recurge la astfel de tertipuri. David Popovici nu numai că a câștigat cursa, devenind campion mondial, dar a și fost nominalizat înotătorul anului 2022 de către Swimming World Magazine.

Excelență, respect, corectitudine, demnitate. Pe scurt, fairplay.

Alexandru-Mario Bala, clasa a VII-a

Teaching English through meaningful activities

It is a well-known fact that many students find it extremely tedious to sit in class and do the activities that academic subjects entail. They feel the need to do something that arouses their interest, something they can get enthusiastic about, an activity the purpose of which might seem meaningful to them. This article will provide an example of such an activity,

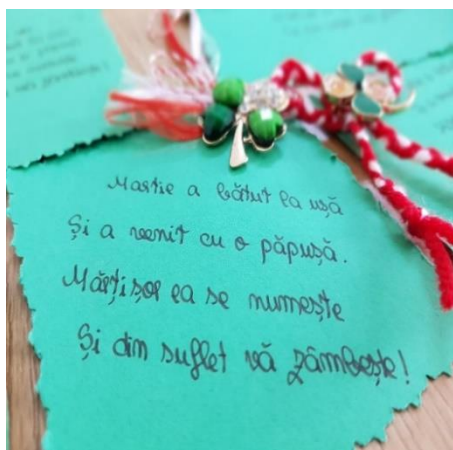
which involved at first the 11th grade students and successfully combined academic tasks with outdoor activities and the use of social media.

One of the seminars on environmental topics, Climate Action in Education (organized by the British Council) I took part in throughout the months of January and February 2022 made me decide to take the students out of their comfort zone. As there is not enough done when it comes to the issues of climate change, I thought we, as a small group, can make a change. The results? Unexpected.

In the second stage, I had to organize, at school level, a series of activities with the students, starting with the creation of an identity: *Emi Goes Green*, of a logo so that we could inform other students about our activities related to the environment; thus, the Instagram page was created. On the 20.02.2022 @emigoesgreen was born. What is that? It is you, it is us, it is anyone who wants to make a difference.

I would like to mention that at this stage, according to the requirements of the British Council, only the participants of the online training were allowed to do activities, as a result I had no way to involve my colleagues from the school, since there were no other participants in the course. I prepared and taught a series of activities, materials and interactive exercises/competitions to students of class 11 C, starting with the basics of environment, environmental problems, solutions etc. Among the activities, especially those based on projects, I would like to mention: creating posters with different themes or occasions, raising awareness of young people, for example, on the occasion of World Water Day; conferences COP26 vs. Paris Agreement; the Greenhouse Effect; collection, at the school level, of used „mărțișoare”, their upcycling and giving the new „mărțișoare” (45 in number) to the school staff. With the

congratulations of the British Council, I was allowed to move on to the third stage of the project, where I involved colleagues from the school.

On the 22nd February 2022, in the first lesson I presented the main concepts related to Climate Change; also, after intense brainstorming, we created an Instagram page (and a logo, and later even t-shirts), @emigoesgreen, where we sometimes post our activities; as a result, students in other classes also became interested in my attempt to help young people understand how today's reality, so affected by global warming, should be seen; (The text on the Instagram page is: *Our teacher of English, Georgia Bala and the students from 11C have officially begun the mission. First stop? Encouraging climate change awareness in our school by learning first key concepts related to climate change. Join #EmiGreen, to be a responsible teen!*)

Here is our logo:

As a result of our announcement from the 24th February 2022: *Do you have too many „măștișoare” at home and don't know what to do with them? Do you want*

to take part in our college's green initiative? Donate one in the recycling box near the classroom114, from the 1st floor and be part of the change! All donated items will go through a beautification upcycling process, carried out by the students of class 11C, under the guidance of teacher Georgia Bala, and will then be given to the school staff. We are waiting for you tomorrow at the established location, between 8-13! Join #EmiGreen, to be a responsible teen!, of collecting and beautifying old trinkets, everything collected was upcycled and turned into small gifts, accompanied by a poem and a good thought - offered to the school staff;

The students cut out green cards, on which they wrote a poem; they braided cords for all 45 "măștișoare" (Instagram post: March 1st marks the beginning of spring, when nature is reborn. The students of the 11th grade C, together with the coordinating teacher Georgia Bala, decided to leave their own mark on the environment through the eco-friendly bags, which were kindly distributed to the school staff! Our activity was a successful one. The 45 recycled bags were distributed to the college staff this morning. Thank you all for your involvement! It was an honour to see your smiles.)

On the 10th of March 2022 we had an activity regarding the Paris Agreement and COP26 - The UN Climate Change Conference resolutions, followed by a

series of interactive exercises. As a follow up activity, two of the students wrote a report regarding the topics of the two conferences mentioned above.

Time to have some fun. After classes, on the 15th of March 2022 we had a photo shoot and a post on our Instagram page, inviting other students to join us, as a little goes a long way and I consider it to be important to help other students realize each one of us can be a part of the solution of saving our planet. Here is our post on Instagram: *Who are we? Your colleagues. What do we want? To help raise awareness of all the problems related to climate change. The change starts with you. Our planet needs problem solvers. Do you want to join our group? You are welcome to do so! Soon, we will organise outdoor activities. Follow us and join our group. Join #EmiGreen, to be a responsible teen!*

Celebrating on the 22nd March 2022 World Water Day, we had several interactive exercises, learnt about the global water crisis, and as a result of enriching our knowledge, vocabulary and awareness of the issues of this topic, at the end of this activity the students created a poster on this theme. A student researched exact figures and presented a report on this issue, with data from www.water.org.

(Here is the text posted on our Instagram page: *"Once you carry your own water, you will learn the value of every drop."* World Water Day - what a beautiful way to celebrate our one-month anniversary. How? By raising awareness, of course. **WORLD WATER DAY 2022 GROUNDWATER - MAKING THE INVISIBLE VISIBLE** Groundwater is invisible, but its impact is visible everywhere. Out of sight, under our feet, groundwater is a hidden treasure that enriches our lives. Almost all of the liquid freshwater in the world is groundwater. As climate change gets worse, groundwater will become more and more critical. We need to work together to sustainably manage this precious resource. Groundwater may be out of sight, but it must not be out of mind.)

On the 23rd March 2022, during another activity, *The Greenhouse Effect*, we went on learning about other concepts, from carbon footprint, digital footprint and e-safety. Among several materials used, we got to the article *Dirty Data*. (Instagram post: *NEW lesson. Creating a positive digital footprint. Objectives? Raise awareness of digital footprints and how to manage them. Raise learners' awareness of*

what their online activity says about them. Key word: e-safety. We became more aware of what happens to the information we post online and had a debate on how we can manage our own digital footprints, developing our speaking and critical thinking skills.) All our activities begin and end with dialogues and debates on the above-mentioned themes.

Due to the fact I am convinced that the students are the ones who can say the best what everything we had been doing for that month meant, here are some of their opinions:

Briana B.: *I liked the most that I learned how many repercussions our actions against the environment can have, but also simple and effective ways we can protect our planet.*

Patricia R.: *The Emi Goes Green initiative means for me, above all, an exit from the sphere of ignorance, since, through an awareness process based on a varied, interesting and interactive series of activities, we have realised how big our impact on the planet is and how much action I could take in this regard.*

Denisa B.: *The activities within the Emi Goes Green project helped me to realize the impact my actions have on the environment. Also, during the hours dedicated to this project, I learned simple, but also useful ways by which I will be able to improve my attitude towards the planet.*

Daria Ț.: *The Emi Goes Green project made me aware of the impact that each action, no matter how insignificant we consider it to be, can bring both negative and positive effects. At the same time, through the interactive activities, I learned how I can become a more responsible teenager.*

Lavinia A.: *For me, the Emi Goes Green Project is an activity that gave me the opportunity to realise that our actions have consequences both on the environment and society. I really liked the fact that we had*

the opportunity to express our opinion in every activity carried out so far. Working as a team, with my colleagues, we shared different ideas, which ultimately expanded our knowledge of everything to protect the planet means.

Bianca I.: *Being involved in a project like Emi Goes Green made me both aware of the consequences of my actions in everyday life, and to learn that a minor sacrifice of individual comfort, applied to an entire collective ends up having a major impact.*

Andra T.: *The Emi Goes Green project helped me realize how serious the current situation is and how important it is to be informed, but also to act on it, because time is short. At the same time, I had the opportunity to learn new concepts, but also to express my opinion in relation to this subject, an opportunity that we as students do not get every time in other classes. Together with my colleagues and guided by our teacher Georgia Bala, we managed to lay the foundations of an exceptional project, which is already growing and helping young people in our college to be informed about global warming!*

Georgiana S.: *All the activities within the Emi Goes Green project opened my eyes to everything that our planet means. The acquired information helped me to be aware of the consequences of my actions regarding the environment and to always try to do what is best for nature, not just for me! Discipline is the key Emi Goes Green!*

Cristiana D.: Our planet is facing unprecedented challenges in terms of environment and climate, and cumulatively these represent a threat to our well-being. The activities within the Emi Goes Green project helped me realize that my actions have devastating consequences on the environment. I also learned how to prevent them through several informative hours provided by the coordinating teacher, Georgia Bala.

The third stage of the project was called Green Projects, of which I will mention the ones carried out exclusively by me. After letting students know, at school level, both through the instagram page @eminescugoesgreen, and by purchasing, from my own budget, some posters, we carried out a volunteer tree planting activity, at the invitation of Lions Club, Oradea. Due to the bad weather, the activity had to be postponed two times, and in the end, on the date of the event, as it was already Easter holiday, the and the Eve of Easter (Catholic), out of the more than 80 students, only 41 were able to participate. Location: Săldăbagiu Forest, Bihor county. The activity was carried out on 16.04.2022, together with 41 students, from classes 6A (7 students), 7A (9 students), 9C (2 students), 9F (5 students), 11A (6 students), 11B (7 students), 11C (2 students), 12C (2 students) and 12E (1 student). The Oradea Lions Club, with the support of the Oradea Forest Association, invited me to participate in this tree-planting action. The students had to dig holes and plant oaks - around 200, bought by the Oradea Lions Club and the Oradea Forest Association. The action was a real success. The participants showed a lot of enthusiasm. It was all about raising awareness of the problems that exist around us and mobilizing the students to want to do more.

The next important point was the interactive seminar Eco Month, an activity carried out on 19.05.2022, with students

from classes 9C (30 students), 9F (27 students), 11A (7 students), 11B (31 students), 11C (20 students), 12C (15 students) = 130 students, in total. The topics discussed during the activity were the following, in order:

1. Climate change
2. Green House Effect
3. Pollution
4. Combating pollution
5. Greening, with a demonstrative video
6. COP 26

7. And the last presentation was given by Dr. Phys. Costea Monica, representative of the Faculty of Environmental Protection, on the topic of sustainable development objectives.

I hope that this activity will open young people's eyes to what surrounds them and make them act as quickly and efficiently as possible to protect the environment in which they live. Sustainable development strategies were discussed and how they can be implemented until 2030. The 130 students learned new ideas, new concepts, but also had the opportunity to interact and exchange opinions. And the presence of the professor from the Faculty of Environment was a key element of the seminar.

All the teaching activities were a real success and the feedback from the British Council was one full of congratulations for what we created through these activities.

prof. Georgia-Teofana Bala

La muzeu, despre Aurel Lazăr

Aurel Lazăr s-a născut la Oradea, în 5 august 1872, provenind dintr-o familie de intelectuali, tatăl său fiind avocat. A terminat studiile gimnaziale la Oradea și a făcut apoi studii de Drept la Oradea și Budapesta.

Aurel Lazăr a fost un mare om politic, devotat mișcării de eliberare națională a românilor transilvăneni. În casa sa a fost redactată Declarația de Independență Națională a românilor din Transilvania, Banat, Crișana și Maramureș. De asemenea, el a luat parte, în mod activ, la pregătirea Marii Adunări Naționale de la Alba Iulia.

După Marea Unire, Aurel Lazăr a desfășurat o intensă activitate politică și culturală în noile cadre ale României întregite. De asemenea, el ajunge **primar** al orașului Oradea, preocupându-se de **modernizarea urbei** de pe malurile Crișului Repede.

Aurel Lazăr se stinge din viață în 18 noiembrie 1930, la Oradea, având vârsta de 58 de ani.

În prezent, în Oradea există un muzeu dedicat personalității lui Aurel Lazăr, o stradă care îi poartă numele, un liceu și o statuie realizată din bronz.

Muzeul Memorial „Aurel Lazăr” funcționează în casa familiei Lazăr, construită în ultimii ani ai secolului al XIX-lea. Casa Lazăr are o valoare istorică deosebită, deoarece într-una din încăperile sale s-a semnat, la 12 octombrie 1918, Declarația de Independență a românilor transilvăneni. În anul 1989 clădirea a intrat în patrimonial public drept monument istoric.

Noi, cei din clasa a XI-a D, de la Colegiul Național „Mihai Eminescu”, din Oradea, am avut onoarea să vizităm

Muzeul Memorial „Aurel Lazăr”, datorită implicării doamnei noastre profesor, Cristina Marian, în urmă cu un an. Am aflat lucruri noi atât despre Declarația de Independență, cât și despre marele avocat, Aurel Lazăr.

Arinna Oaie, clasa a XI-a D

Holocaustul reflectat în literatură

27 ianuarie este Ziua Internațională de Comemorare a Victimelor Holocaustului, iar, în anul 2022, în cadrul proiectului colaborativ „Oradea, oraș multicultural / Patrimoniul local - bijuteria identității naționale”, această zi a fost un prilej de reflecție asupra atrocităților care au fost făcute împotriva evreilor.

Sunt evenimente care marchează istoria umanității, care lasă urme adânci în inimile celor ce le-au trăit efectiv, în mințile și sufletele urmașilor acestora și, implicit, a celor din prezent. Prin cuvânt devine tangibil strigătul mut al morții și al suferinței evreilor, capătă greutate și se eternizează tragedii colective sau individuale. Cuvântul primește, totodată, o valență terapeutică, cathartică, devenind o necesitate lăuntrică. Ecouri ale Holocaustului se regăsesc în toate domeniile artei, prin urmare și în literatură, fie că vorbim de texte ficționale, fie că ne referim la texte de graniță (jurnale și memorialistică) sau multimodale.

Există mii de cărți care s-au scris despre Holocaust, însă din multitudinea acestora, elevii clasei a IX-a C, sub coordonarea doamnei profesor de limba și literatura

română Monica Dumitraș, au încercat să aducă mai aproape de colegii lor, mai mici sau mai mari, șapte cărți, comemorând prin cuvânt victimele acestui eveniment tragic. Pe unele dintre acestea, cu siguranță, cei prezenți la activitate le-au citit, despre altele poate doar au auzit, iar unele au putut deveni veritabile recomandări de lectură. Incursiunea elevilor din clasa a IX-a C a pornit de la dramele copiilor, a ajuns în lumea adolescenților și s-a oprit la existența adulților și a celor mai vârstnici. Din toate cele șapte opere prezentate au răzbătut, pe lângă tristețea, durerea și disperarea inerente unor astfel de situații-limită, iubirea, speranța și, mai presus de orice, dorința de a nu uita.

Textele alese au fost următoarele:

1. Băiatul cu pijamale în dungi de John Boyne - elevele Rus Miruna și Secara Ștefania

2. Am trăit atât de puțin de Eva Heyman (jurnal) - elevul Ardelean Dafin

3. Bibliotecara de la Auschwitz de Antonio G. Iturbe – elevele Prack Alexia și Drugaș Cristina

4. Deborah de Cătălin Mihuleac – eleva Bobotan Maria

5. Obsesia (volum de nuvele) de Ioan Grigorescu – elevele Bănoi Brianna și Ilea Carla

6. Auschwitz, ultima stație. Povestea mea din lagăr 1943-1945 de Eddy de Wind – elevele Cărbunar Bianca și Igna Iulia

7. Integrala Maus. Povestea unui supraviețuitor de Art Spiegelman - eleva Zifceac Ana

Ultima carte prezentată, un roman grafic, conține două planuri: prezentul în care personajul-narator încearcă să înțeleagă tabieturile bătrânului său tată (supraviețuitor al Holocaustului) și trecutul, prin evocarea traumelor lagărelor prin care părintele său, pe atunci tânăr, a trecut. Este un text multimodal extrem de emoționant din mai multe motive: atrocitățile pe care le-a trăit tatăl ne indică

faptul că în unele momente omul poate lua decizii sau poate acționa brutal împotriva semenilor săi, apoi că cei care au supraviețuit au fost rămași marcați mai mult sau mai puțin de întâmplările prin care au trecut, și, nu în ultimul rând, că generațiile care nu au trăit efectiv acele vremuri trebuie să empatizeze cu ele, chiar dacă nu le vor putea niciodată înțelege în deplinătatea dimensiunii lor distructive. Omul zilelor noastre tinde să vadă altfel lucrurile, crede că el nu s-ar fi lăsat umilit sau exterminat și judecă uneori prea aspru neputința generațiilor trecute de a se revolta sau elibera de opresori, care, din păcate, erau extrem de mulți. Omul născut și crescut în libertate sau democrație nu conștientizează decât la nivel de suprafață că aceste lucruri au putut fi posibile și că modalitățile de anihilare a individului erau multiple. De aici și crearea acestui roman grafic ca punte între generații, ca încercare de a se reconcilia cu un trecut pe care îl cunoaște doar din evocările unui tată care a văzut, simțit și trăit ceva ce nu ar mai trebui să se mai întâmple niciodată.

Dincolo de valențele estetice ale cărților prezentate, elevii clasei a IX-a C au dorit să transmită câteva idei importante: că aceste evenimente tragice nu trebuie uitate, fiindcă sunt oglinda vie a mentalității unei societăți, însă discriminarea, rasismul și antisemitismul pot duce oricând la astfel de atrocități și în prezent, că existența Holocaustului nu poate fi negată sau nu

trebuie minimalizată sau comparată cu alte evenimente la fel de tragice pentru un popor sau pentru omenire, că drepturile omului sunt esențiale într-o societate care se consideră civilizată și că educația și lectura sunt surse nesecate de cunoaștere și înțelegere a lumii și, implicit, a istoriei.

prof. Monica Dumitraș

Gastronomia, sursa vieții și a artei de-a lungul istoriei - Proiect eTwinning

Programul Uniunii Europene pentru Educație, Formare, Tineret și Sport, **Erasmus+**, începând din 2014, include și activitățile **eTwinning** care se adresează tuturor școlilor din învățământul preuniversitar și tuturor profesorilor, indiferent de disciplina predată. Comunitatea profesională extinsă, eTwinning acționează la nivel internațional, punându-ne în legătură cu mediul profesional european și facilitând selectarea unor parteneri europeni, alături de care profesorii și elevii au șansa de a se implica în diverse proiecte. Din această perspectivă, eTwinning ne face să ne simțim aproape de orice colț al Europei, ne transformă în mod natural în profesori și elevi europeni.

Din septembrie 2022, în școala noastră se derulează proiectul eTwinning *Gastronomia, sursa vieții și a artei de-a lungul istoriei*, proiect coordonat de doamna profesor Monica Dumitraș. Partenerii noștri sunt IPIÎ „Excelsis”, Chișinău, Republica Moldova (prof.

Natalia Ursu, coordonatoarea proiectului), Liceul Teoretic „Iulia Hasdeu” Chișinău, Republica Moldova (prof. Ada Radu), Liceul Teoretic „Dr. Mihai Ciucă”, Săveni, Botoșani, România (prof. Felicia Năpîrcă și Carmen Gorescu), Liceul Teoretic „I. C. Brătianu”, Hațeg, Hunedoara, România (prof. Livia Marilena Gherghel) și Liceul Krust 3, Ucraina (prof. Natalia Orlyk), limbile de comunicare fiind româna și engleza.

Competențele-cheie europene urmărite în cadrul proiectului sunt comunicarea în limba maternă sau într-o limbă străină, a învăța să înveți, matematică și științe, competențele digitale, sensibilizare și exprimare culturală, iar scopul este promovarea unei alimentații sănătoase în dezvoltarea durabilă a societății și identificarea unor rețete care se găsesc în diverse texte științifice și literare sau nonliterare. Dintre obiectivele urmărite amintim: conștientizarea unui regim alimentar sănătos și echilibrat, dezvoltarea imaginației, a creativității și a gândirii critice, dar și a unor abilități de cooperare și comunicare.

Luna septembrie a fost dedicată cunoașterii grupului de profesori și de stabilire a datelor limită pentru fiecare activitate propusă în calendarul comun, în acest scop fiind desfășurate mai multe întâlniri online. Apoi, pe parcursul lunii septembrie elevii din clasa a X-a C din școala noastră și colegii lor din instituțiile amintite au creat un logo al proiectului și l-

au votat. Elevii au avut ocazia să se cunoască, mai întâi prin intermediul unor fotografii și al unei scurte prezentări, iar apoi și prin meet-uri. Elevii s-au documentat în acest interval despre alimentele sănătoase și nesănătoase, despre pericolul consumului excesiv de produse (indiferent de tipul lor) și despre afecțiunile pe care le pot provoca în timp unele dintre alimente.

În luna octombrie, elevii au fost împărțiți în echipe internaționale și au realizat două chestionare pe care le-am administrat tuturor participanților. Au urmat discuții despre modalitățile de lucru pentru activitatea din luna noiembrie: realizarea unei broșuri despre alimentele sănătoase și a unui ziar necesar unei campanii despre pericolele ce se ascund în spatele consumului de alimente nesănătoase. Astfel, în luna noiembrie, elevii din școlile partenere au finalizat atât materialele necesare broșurii despre Alimentația sănătoasă, cât și ziarul intitulat „Tu ce alegi azi?”, care se dorește a fi un ghid de prevenire a consumului de alimente nocive. Ambele echipe internaționale și-au creat materialele folosind diverse aplicații, cum ar Padlet, Canva, Vimeo sau Genially. Instituției noastre i-a revenit misiunea de a realiza ziarul despre Alimentele nesănătoase, pe care puteți să-l consultați folosind linkul de mai jos:

<https://view.genial.ly/637a3f56da044100111263d/interactive-content-campanie-pentru-un-stil-de-viata-sanatos>

Pentru luna decembrie, echipele din fiecare școală au selectat și analizat din

punct de vedere artistic câteva fragmente din textele literare studiate la clasă. Elevii noștri au comentat câteva scene din *Povestea lui Harap-Alb* de Ion Creangă, insistând asupra momentului în care protagonistul primește prima probă a Spânului și asupra festinului de la Împăratul Roș. Totodată, elevii noștri au recitat volumul *Hanu Ancuței* al lui Mihail Sadoveanu pentru a descoperi trimiterile culinare existente pe tot parcursul textului. S-au avut în vedere aici, mai ales, diferențele dintre meniul tradițional românesc cu care sunt întâmpinați călătorii care poposesc la han și informațiile despre modul occidental de a mânca, informații prezentate de Dămian Cristisor, personajul-narator din povestirea *Negustor lipscan*. De asemenea, au analizat mesajul unor picturi care au în centrul atenției elemente gastronomice, cum ar fi unele picturi ale lui Arcimboldo, Gustave Courbet, Claude Monet, Pierre Auguste Renoir, Vincent van Gogh sau Salvador Dalí. Produsele muncii tuturor echipelor partenere vor fi publicate sub forma unei cărți online, ca element - cheie al proiectului.

Nu în ultimul rând, elevii au creat un text colaborativ, fiecare școală ducând mai departe firul poveștii imaginate de colegii lor. Povestea noastră, cu iz fantastic, ne-a purtat într-o călătorie în care am descoperit aventurile nemaîntâlnite ale unor personaje umane sau fabuloase. Urmează, desigur, și alte întâlniri, fiindcă proiectul continuă și în primele luni ale anului viitor, cu ultimele activități: diseminarea

proiectului și feedback-ul elevilor și al profesorilor participanți.

Ținem să menționăm că aceste activități sunt create pentru grupuri mici de învățare și că orice profesor poate să se înscrie pe platforma:

<https://schooleducation.ec.europa.eu/ro/et-winning>, își poate căuta parteneri europeni sau poate iniția proiecte la care să participe elevi și profesori din toată Europa. Sunt experiențe care merită încercate, deoarece creează contexte inedite de învățare și de socializare, oferă posibilitatea de a ieși din zona de confort și stimulează imaginația și creativitatea participanților.

prof. Monica Dumitraș

Go For Life

Concursul „Go for Life” a fost organizat de UPU-SMURD Oradea pentru elevii liceelor orădene, care au urmat cursurile de prim-ajutor și resuscitare susținute de medici ai acestui serviciu, urmând ca elevii să pună în aplicare cunoștințele acumulate la acest curs. Proiectul a fost realizat în colaborare cu I.S.U Crișana Bihor și serviciu Județean Salvamont Salvaspeo Bihor.

Echipajul Colegiului Național „Mihai Eminescu” a fost format din următorii elevi: Pantea Denisa, Sarca Alessia, Cioc Patric din clasa a XI-a E și Cuciula Bianca, Papiș Patric, Csizmaș Alexi din clasa a X-a E. Elevii au participat la cursuri organizate la Cetatea Oradea și UPU-SMURD Oradea. Experiența a fost una inedită, deoarece elevii, au învățat tehnici de resuscitare și de

acordare a primului ajutor până la sosirea medicilor.

Competiția a fost strânsă, deoarece, au participat elevi de la toate liceele orădene. Probele au durat 4 ore, timp în care elevii au trebuit să își valorifice cunoștințele acumulate, dar și să parcurgă probe de îndemânare și perspicacitate.

Munca acestor elevi a fost încununată cu succes, ei ocupând LOCUL I. Bucuria a fost mare, elevii sunt pregătiți să acorde primul ajutor în caz de nevoie. FELICITĂRI, tuturor!

Voluntarii de azi pot fi medicii de mâine!

De menționat este și faptul că eleva PANTEA DENISA din clasa a XII-a E a participat anul școlar trecut la încă 2 concursuri de biologie importante, respectiv Olimpiada Județeană de Biologie la care a obținut MENȚIUNE și Concursul Județean de Biologie „Viorel Sadoveanu”, la care a obținut LOCUL I. Premiile tale sunt rezultatul muncii tale! Te consider un elev-model care merită stima și respectul nostru! FELICITĂRI, Denisa!

prof. Laura-Mihaela Ciuciu

Wanderlust

Earlier this year, when we were in the ninth grade, we had a great opportunity to go on a trip which was based on a project named “A RÁKÓCZI-SZABADSÁGHARC NYOMÁBAN A PARTIUMBAN, ERDÉLYBEN ÉS MAGYARORSZÁGON”. Through this project, we had the opportunity to visit places related to Rákóczi's War of Independence, and in our case, we had the opportunity to get to know each other better outside the classroom.

Our first trip was between March 29th and April 1st. On our first day, the first destination was the Rákóczi castle. After a few hours of travelling, we arrived there and got a delicious globe of ice cream. After we finished our ice cream we went

and explored the exhibition that was held inside the castle. After that, we went to Sárospatak where we visited the Castle of Sárospatak. We went to the exhibition held in the Vörös torony. After we finished, we went outside and took a few pictures of the beautiful view. When we were done we took a short break and then continued our trip by visiting yet another beautiful place called “Megyer-Hegy Tengerszem”. Unfortunately, we didn't climb the mountain like some of the people from our group did, instead, we remained at some picnic tables in the forest where we were speaking, telling stories, and, in some way, bonding. After our classmates returned we went to the cottage where we were staying for the night. There we threw a small party. We sang and danced and to be honest, it is one of the dearest memories that we talk about to this day.

The next day, after everyone packed their baggage we continued our trip by travelling to the Szár mountain where we visited the monuments related to the thirty-eight cities that were torn apart from the others due to the Treaty of Trianon. We can't even explain how tiring this little trip was but, in all honesty, even if we just think about the view it was worth it. After everyone got to the bus we targeted our next stop which was the Károlyi Castle situated in Füzeradvány. Surprisingly, this wasn't one of those old-looking castles, it was modern and in a unique way looked beautiful. This castle also had a cafeteria where we had one of the best coffee of our entire lives. Our last stop of the day was Budapest where we went to our accommodation which was furnished in a unique way. For example, the door was a mirror and a mouse appeared when you opened it. Even though it was late we still decided to go out for a walk. We walked to the Budapest Keleti station and found a Burger King where we bought the most delicious oreo milkshake. After that, we

went to our accommodation where we played games and talked for the rest of the night, before going to bed.

On our third day, the weather was pretty bad, it was raining almost all day. But we still followed our plans and went to our first destination of the day which was the Grassalkovich Castle. After visiting the castle we wanted to go on a cruise but because it was raining we couldn't go, so instead, we went to the Hungarian Parliament because we needed a picture with it to complete our project. Later on, we realized that it wasn't the best idea because we weren't prepared to walk in the rain, so we hurried back to the bus as fast as we could. After that, we had to choose between staying in or going out. We chose to go out because we didn't want to waste our time staying inside in Budapest. We went to a mall where we went shopping and dining out and around nine everyone was back at the accommodation. Those who stayed in were playing board games, playing on X-box, and sharing stories with each other. After we went back we joined them and had a peaceful and enjoyable night with a lot of laughter and joy.

Our last day didn't start as planned. Unfortunately, a few of us got sick because of the walk in the rain the other day. We woke up with a fever and because of this, we couldn't enjoy our last day. But we still took a fast visit to our partner school before we went home. That day we were really unlucky because we got a flat tire during our drive home. But thankfully, we arrived home safe.

Overall, we believe that this trip gave us some really good memories. It was a great opportunity to make some friends and to get to know many beautiful places.

Zoltai Blanka, clasa a X-a J
Kereszturi Vivien, clasa a X-a J

Kutatóra fel!

Május 14-én iskolánk tanulói részt vettek Szalontán a Kulin György tudományos diákkonferencián. A konferencia több tudományterületet is felsorakoztat, melyekből diákjaink biológia, kémia, fizika, illetve informatika tantárgyakkal képviseltették magukat. De hogy is kell elképzelni egy ilyen összejevetelt?

Idén a megszokottól eltérően a kémia, biológia és fizika bemutatók egy teremben kerültek megrendezésre, az informatika pedig akkora népszerűségnek örvendett, hogy külön termet szántak rá. Azonban nem is jelentett problémát az, hogy a tudományok egy helyen kerültek bemutatásra, hisz így minden tantárgyból érkező diák látott valami újat, érdekeset és megdöbbentőt. Szemtanúi lehetünk színes óriás lángoknak, bemutatásra került egy saját kézzel készített házi fűnyíró, ezek mellett meghallgattunk agytágítókat a jelenleg zajló háborúk ökonómiai hatásáról, sőt még a mesterséges megtermékenyítés témája is feldolgozásra került. Bizonyossággal állíthatom azt, hogy iskolánk körében igen nagy sikereket értek el a konferencián résztvevő diákok. Ilyenképpen Gál Tamás (volt XII. J) informatika szekcióról I., Berei András (IX. I) biológia szekcióról II., Orbán Kármén (IX. I) és Hochhauser Nóra (X. I) kémia szekcióról III., Gál Zoltán (IX. J), Pfeifer Dávid (IX. J) pedig fizika különdíjjal tértek haza. Gratulálunk, és a jövőben hasonló eredményeket kívánunk nekik!

Hochhauser Nóra, clasa a XI-a I

A világűrben végeztek kutatást nagyváradi diákok

Csapatunk programja kitekint a Nemzetközi Űrállomás ablakából

A Mihai Eminescu Főgimnázium tanulóiból álló csapatnak (Gergely Ágoston, Szép Mátyás, Vér-Mami Jeremy-Dániel, Perei Márk-Bence) elképesztő lehetőséggel szolgált az Európai Űrügynökség által évente megszervezett esemény. Ez távol a legérdekesebb iskolai projekt, amiről hallhatott bárki. Az Astro Pi olyan kihívást nyújt, amelyarra buzdítja a résztvevő fiatalokat, hogy a világűrben szabadon tudományos kutatásokat végezzenek kisebb csapatokba szerveződve. Ez nem egy szimuláció vagy bármi hasonló, a csapat olyan számítógépes programot ír, ami később a Nemzetközi Űrállomáson lévő számítógépen fog futni.

A tizedik osztályt matematika-informatika szakon végző diákoknak ez különösen nagy élményt jelentett. Nem mindennapinak mondható, hogy akár hazánkban fiatalok interakcióba léphetnek a világűrrel. Remek alkalom volt arra, hogy a résztvevők fejlesszék a képességeiket és tapasztalatot gyűjtsenek. Az Astro Pi nem volt egyszerű feladat, folytonos kihívások előtt találták magukat a diákok már az első nagy lépéstől kezdve. A csapatnak szüksége volt egy célra, mivel a projekt teljesen személyre szabható volt és bármit vizsgálhattak, amit a szenzorok képesek voltak mérni vagy az űrállomáson elhelyezett kamera képes volt rögzíteni. Ideje volt, hogy a diákok felhasználják az iskolában tanultakat is, és angol nyelven dokumentálják a programjukat. Elsődleges

céljuk az volt, hogy a felhők arányát vizsgálják szárazföldi és óceánok feletti képek segítségével, emellett a program követte, hogy éppen melyik város/ország területét csodálhatták hatalmas magaslatokból.

A rendhagyó iskolai projekt egy igencsak figyelmes csapatot követelt, az egyik résztvevő rávilágított ennek az okára. Számtalan véletlenszerű tényező játszik fontos szerepet, a diákok programja mindössze három órát kapott fent az űrállomáson. A résztvevők nem választhattak ki meghatározott helyszínt, tehát a programnak bármilyen körülményhez igazodnia kellett. A legnagyobb kihívást mégis az jelentette, hogy nem léphettek kapcsolatba a programmal, miközben élesben működött az űrállomáson. Ez azt jelentette, hogy mindennekelsőre működni kell, ha bármi hiba lép fel, jelentős veszélybe sodorja az egész kutatást és esélyes, hogy a várt adatok helyett csupán csalódottsággal szolgál a csapatnak. Mindez megterhelő feladat lett volna egy diákcsoportnak, de szerencsére gondosan végigkísérte őket az iskolánk informatikatanára, Nagy István. A tanár úr örömmel segítette folyamatosan a diákokat, aktívan részt vett a kutatásban, és nemcsak a szakmai tudást, hanem a kellemes hangulatot is biztosította a csapat számára.

Mindenki remek munkát végzett, a program kihasználta a három órát, és a csapat sikeresen feljutott egy programon keresztül a Nemzetközi Űrállomásra. Egyértelmű sikernek könyvelhető el a kutatás, jó minőségben érkeztek a képek, a koordináták egyéb várt adatokkal együtt. Az iskolánkban mindenki megtalálhatja azt, ami igazán érdekli. Tömegesen lehetőséggel találhatják szembe magukat a diákok, ezáltal az informatika lelkes érdeklőit vehettek részt egy izgalmas programban.

Bódi Milán, klasa a XI-a J

Eminescu-s diákok a világűrben

Ötven évvel ezelőtt a jövőt úgy képzelték el, hogy az emberiség meghódítja a világűrt, „gyarmatosítja” és más bolygókon, holdakon, űrállomásokon fog élni. Ehhez a nagyszabású elképzeléshez a fizika és kémia tudás ad majd alapot. Úgy vélekedtek, hogy ha egy diák komolyan tanulja a reál tantárgyakat, akkor a határ tényleg a csillagos ég lehet.

Visszatekintve az elmúlt fél évszázadra, bizony nagyon másképpen alakultak a dolgok. Az 1960-as évek „űrversenye” komoly gazdasági terhet rótt a hidegháború által vezérelt nagyhatalmakra, a tudományos kutatás és ismeretterjesztés csak másodlagos szerepet játszhatott a politikai és ideológiai célok mögött. Így az űrkutatás ambiciózus terveit jócskán megnyirbálta a költségcsökkentés harapófogója. A nagy rakéták, mint dinoszaurusz csontvázak a történelem részévé váltak és a mai ember számára inkább kitalált mesének tűnik a holdutazás, mint valóságnak.

Jelenleg az információs technológia vívmányait élvezzük, okos eszközökkel vagyunk körülvéve, amelyek megkönnyítik mindennapjainkat, talán még gondolkodni sem fog kelleni túl sokat. A fizika és kémia bonyolult, érthetetlen tantárgyakká váltak, ami csak a csodabogár diákoknak való. A kezdeti lelkesedés után mostanra rájöttünk, hogy a tíz évvel ezelőtti „sláger” tantárgy, az informatika sem való a nagyközönségnek, mert bizony komoly matematika kell hozzá és logikus gondolkodás. A „digitális kor” azt várja el tőlünk, emberektől, hogy minél több kütyüt minél jobban használjunk és építsünk be az életünkbe. Így az okos tanteremben a dolgok majd megértődnek maguktól virtuális színes 3D illusztrációk segítségével, amit persze mesterséges intelligencia fog az egyén számára testre szabni. Ez hatékony és optimális önálló tanulást eredményez. Így mindenki

Az Astro PI mikroszámítógép

számára nyitva lesz a tudás megszerzésének a lehetősége.

A valóság persze a virtuális világgal szemben másképp működik. Ha valamit meg akarunk alkotni, rájövünk, hogy természettudományos gondolkodás kell hozzá. Ha ismét a világűrre tekintünk, kutatni akarjuk, akkor természettudományosan fog kelleni gondolkodni. Ennek népszerűsítése szerencsére ismét előtérbe került, és a robotika szakkörök adta kutató műhelyek igazi alkotásra ösztönzik a virtuális térben otthonosan mozgó, de a valóságban bizony botladozó emberpalántákat. Iskolánkban is jó pár éve működnek ilyen szakkörök. Stoian Amelia tanárnő vezetésével a „Modus Vivendi” szakkör diákjai a „természettudományos életmódot” választották, akik a robotika versenyen való részvétel mellett sokrétű humanitárius és tudományt népszerűsítő tevékenységet végeznek. E csapat keretében alakult 2020-ban a Lion Tech csoport, akik először indultak az Astro PI projektben és programjuk a Nemzetközi Űrállomásra is felkerült. Én is igyekszem egy picit hozzátenni ehhez a gyakorlati tanulási formához Teutsch Tünde tanárnővel közösen vezetve egy kört, ami segít a diákoknak megismerkedni az

automatizálás alapjaival Arduino platformon. Tudomást szerezve a Lion Tech tevékenységéről, négy diákkal a jelenlegi XI. J osztályból 2021-ben mi is jelentkeztünk az Astro PI projektre. A csapatom neve AstroEmi volt, tagjai pedig: Gergely Ágoston, Perei Márk, Szép Mátyás és Vér Jeremy.

Az Astro PI projekt az Európai Űrügynökség és a Raspberry PI alapítvány közös programja, amely a résztvevőknek lehetőséget nyújt mini kutatást végezni a Nemzetközi Űrállomáson. A jelentkező csapatnak egy kutatási tervet kell kidolgozzon a megadott eszközre a kiírt szabályok szerint. Két téma közül lehet választani: Élet a világűrben és Élet a Földön.

Az Élet a világűrben téma keretében az Űrállomás Columbus nevű európai fejlesztésű kutatómoduljában lehet mérni a mozgást, fényerőt, mágnesességet, hőmérsékletet és páratartalmat. Erre három óra áll rendelkezésre. A méréseket egy Raspberry PI mikroszámítógép végzi a diákok által megírt program segítségével. A rögzített adatokat utólag elküldik a csapatnak, amely következtetéseket von le és egy tudományos formában elkészített mini dolgozattal zárja a projektet.

Hasonló módon az Élet a Földön téma keretében is egy Raspberry PI a kutatási eszköz. Ebben az esetben a diákoknak lehetőségük nyílik képeket készíteni a Columbus modul ablakán keresztül az Űrállomás alatt elsuhanó Földről. Tudnunk kell, hogy az 500 km magasban orbitális pályán keringő kutatólabor 27000 km/h sebességgel három óra alatt kétszer kerüli meg a Földet. A rögzített felvételeket és egyéb adatokat miután megkapta a csapat, kielemez és levonja a projektben kitűzött célok szerinti következtetéseket. Például a csapatom egyik célkitűzése az volt, hogy a szárazföld vagy az óceán felett van több felhővel borított terület. A képekből arra lehetett következtetni, hogy az óceánok

Az AstroEmi csapat

felett több felhő van. Ez így egyszerűnek hangzik a Mars-utazásra vágyó olvasó előtt. A projekt nehézsége a részletekben és a hosszadalmas többfázisú elbírálásban rejlik. Az ősszel elküldött projekt vázlatot, amely tartalmazza a kutatás célját és felhasznált eszközeit egy zsűri bírálja el. Ha elfogadják, akkor az Európai Űrügynökség (ESA) minden új csapatnak küld egy ugyanolyan berendezést (Raspberry PI mikroszámítógép, kamera), amilyen az Űrállomáson is van. Ezután a csapat megírja a programot Python nyelven betartva minden megszorítást és jól dokumentálva a forráskódot. A program földi tesztelése után elküldi a zsűrinek, amely dönt, hogy lefuthat-e a program a Világűrben. A program végrehajtásának időpontját a csapat nem befolyásolhatja, valamint azt sem, hogy milyen terület felett fog a kutatólabor átvonulni. Sok-sok idő múlva a csapat megkapja a rögzített képeket és adatokat, amiket kiértékel. A tevékenység végén a csapat és a mentor egy-egy oklevelet kap az Európai Űrügynökségtől. A komolyabb munkákat külön díjazták. A projekt teljes kifizetési ideje szeptember – június. Minden fent említett fázis kb. két hónapot tartott.

Tapasztaltam, hogy a sok várakozási idő, a megszorítások és a lehetőségek korlátjai letörték a tanulók kezdeti lelkesedését. Ez is azt mutatja, hogy az Űrkutatás nagyrészt nem látványos tevékenység, sok-sok tesztelést és türelmet

igényel, valamint a megadott korlátok szigorú betartását feltételezi.

Ebben a tanévben iskolánkból immár négy csapat vesz részt a 2022-2023-as Astro PI programban.

Remélem, hogy az ilyen jellegű tevékenységek bevezetik a tanulókat a valódi tudományos kutatás világába, ahol a természettudományok, a matematika, informatika és technológia együttesen segítik a csapatokat a kitűzött célok elérésében ezáltal megalapozva tudásukat és serkentve gondolkodásukat, kreativitásukat.

Nagy István tanár

Abordări preventive împotriva consumului de droguri în cadrul Proiectului Erasmus+ 3PPP

La cele două mobilități ale Proiectului Erasmus+ 2021-2-HU01-KA152-YOU-000038988 "3PPP – Prevenció, Prioritás, Potenciál", din Cristuru Secuiesc (20-28.06.2022) și Tiszaladány (02-11.08.2022), inițiat de Asociația de Tineret Plantoghether cu sediul în Cristuru Secuiesc și Asociația Regională Heureka, cu sediul în Tiszaladány – Ungaria au participat 23 de elevi, din mai multe clase ale Colegiului Național „Mihai Eminescu” din Oradea.

Scopul proiectului numit „3PPP” a fost de a informa elevii cu privire la diferitele tipuri de droguri tocmai pentru a ști să le evite, dar și cu privire la statistica îngrijorătoare referitoare la consumul de droguri și mecanismele de prevenție adoptate în cele 5 țări participante: România, Ungaria, Macedonia, Polonia și Cehia. Elevii participanți în cadrul proiectului au dobândit cunoștințe și abilități care le vor permite să identifice apariția drogurilor în rândul colectivităților din care fac parte, pentru a ajuta prin abordări preventive, tinerii care au intrat în contact cu stupefianțele.

Titlul proiectului a sugerat, de

asemenea, că, prin dezvoltarea unei abordări preventive, se oferă un potențial pentru dezvoltarea elevilor, pentru a fi un exemplu demn de urmat de colegii lor, contribuind astfel și la creșterea eficacității activității tinerilor.

Proiectul răspunde unei probleme foarte grave, care este reprezentată de răspândirea drogurilor, consumul de droguri, chiar și dependența de aceste substanțe în rândul tinerilor. Proiectul în sine a pornit de la o inițiativă din partea tinerilor din cele 5 țări, care sunt interesați de subiect și își doresc rezolvarea acestor problemele care sunt actuale și doresc să găsească răspunsuri la întrebările stringente.

Principalul obiectiv al mobilităților a fost dobândirea de noi cunoștințe despre droguri, dependența și dezvoltarea unei metode preventive de către tineri. Pe parcursul proiectului au fost adoptate metode pedagogice nonformale diverse: jocuri de energizare, focus grup, brainstorming, studii de caz, debate, interviuri stradale, teatrul forum, discuții libere, prezentări de proiecte de către grupuri interetnice, finalizate cu prezentarea concluziilor activităților zilnice.

Finalul activităților zilnice era un prilej de discuții între tinerii din cele 5 țări participante, deoarece, la serile tematice, fiecare echipaj își prezenta tradițiile proprii prin produse culinare tradiționale și dans. Toate activitățile nonformale adoptate au fost concentrate pe dezvoltarea aptitudinilor, abilităților de comunicare și socializare, dar și pe învățarea metodelor de prevenție, elevii din cele 5 țări participante învățând unii de la alții.

prof. dr. Ramona Maghiar

Oradea- multicultural city

Aplicat ca mini-grant, finanțat de The Olga Lengyel Institute, proiectul colaborativ „Oradea, oraș multicultural / Patrimoniul local – bijuteria identității naționale” a luat naștere prin efortul unor dascăli entuziaști, dornici să promoveze drepturile și libertățile omului, toleranța, empatia, cercetarea științifică și dezvoltarea abilităților sociale în rândul elevilor. Proiectul desfășurat pe parcursul unui an școlar, le-a avut coordonatoare pe doamnele profesoare Daniela Sopota de la Colegiul Național „Mihai Eminescu” și pe doamna profesoară Livia Ghiurcuța de Liceul Teoretic „Aurel Lazăr”.

În cadrul acestui proiect, s-au realizat activități alături de elevi, marcând împreună cu partenerii de proiect toate sferile de viață ale concetățenilor noștri. Toamna anului școlar în curs a fost dedicată comemorării Holocaustului.

Zilele însoțite de octombrie au fost gazda unor activități de comemorare a unei pagini de istorie întunecată a umanității: Holocaustul. Sub îndrumarea doamnei

profesoare Sopota Daniela, elevii clasei a VII- a A au realizat un concurs de scrisori dedicate unei victime inocente a Holocaustului, Eva Heyman, orădeancă de o vârstă cu ei, sacrificată în acel terifiant lagăr de exterminare de la Auschwitz. Copiii și-au etalat talentul literar și sensibilitatea în scrisori pline de trăire.

Scrisoarea Iunie

Dragă Eva,

Dacă ai fi trăit în vremea mea, cu siguranță am fi fost prietene.

Deși firavă și sensibilă, ai fost atât de puternică și curajoasă, crezând cu tărie că tu și ai tăi veți scăpa de ororile holocaustului. Ai sperat până în ultima clipă că totul va reveni la normal, că te vei întoarce la bucuriile vieții de zi cu zi, la micul tău jurnal pe care, să știi, eu și colegii mei îl apreciem foarte mult.

Aveai vârsta mea, doar 13 ani, și toată viața înainte, dacă nu ți s-ar fi frânt aripile în spațiul lipsit de orice umanitate, lagărul nazist de exterminare de la Auschwitz. Citindu-te, eram aievea în spațiul tău vital, cu speranțe și doruri, cu visuri și temeri.

Dragă Eva, în creșterea mea, în împlinirea mea ca OM, îți voi dedica victorii, realizări și bucurii, poate așa, voi mai șterge din rușinea înaintașilor adulți de-a fi încălcat orice urmă de drept al omului, de trai în pace și confort emoțional.

Râmâi cu bine, draga mea prietenă, cu siguranță acum într-o lume mai bună.

Cu drag,

Iunia

Spre sfârșitul lunii octombrie, elevii claselor a VII-a A, a VIII-a A, a X-a D, a X-a C, a XII-a A și profesorii lor coordonatori au mers în Polonia, la Cracovia. Scopul lor principal a fost să viziteze lagărul de la Auschwitz pentru a-și da seama de ororile holocaustului. Clipe de profundă trăire s-au derulat la Birkenau unde copiii au organizat un moment comemorativ.

Zilele începutului de Brumar au fost gazda Simpozionului organizat de Colegiul Național „Mihai Eminescu”, ca o chintesență a tuturor emoțiilor și trăirilor adunate în adâncul sufletului. Purtând un titlu generic „Oradea – etnie, națiune, confesiune”, activitatea a reunit o suită de proiecte și referate care au suscitat interesul participanților și au stârnit admirația față de cei care au muncit cu dăruire și entuziasm. Într-o atmosferă elegantă, sobră, cu o vădită amprentă tinerească, dată de prezența liceenilor de la Colegiul Național „Mihai Eminescu” și Liceul Teoretic „Aurel Lazăr” și pe parcursul celor două ore și jumătate, emoția, furia, revolta, neputința exuberanța și satisfacția au fost câteva dintre sentimentele bine puse în lumină. Lucrările simpozionului au fost deschise de domnul Prim Rabin Shraya Kav cu un discurs emoționant despre toleranță, acceptare și pace. Au urmat, pe rând, doamna Alexandrina Chelu-Schorr, o prezență fascinantă, bine documentată, și doamna Emilia Teszler, cu un discurs viu, plin de trăire autentică.

Doamna director al Colegiului Național „Mihai Eminescu”, prof. dr. Livia-Cătălina Muntean, profesor de istorie, a prezentat o sinteză în cadrul unui articol intitulat „Predarea Holocaustului, o experiență profesională și nu numai...” urmată de doamna director adjunct Ágoston-Palkó Emese cu un referat intitulat „Oradea,

orașul Sfântului Ladislau”. Doamna profesoara Livia Ghiurcuța a realizat o sinteză a proiectului, evidențiind atât activitățile realizate împreună, cât și cele ale lăzăriștilor dedicați, implicați și destoinici.

Elevii celor două instituții partenere și-au dovedit măiestria artistică, pregătirea științifică și aplecarea spre evenimentul istoric în cadrul unor prezentări pregătite cu multă sensibilitate. Elevii Alexandru Lazăr, Mariabela Pintița-Bradea, Anastasia Bereanu au prezentat un material cu un titlu sugestiv „Păsări în colivie”. Audiența a fost surprinsă prin activitățile emoționante ale elevilor Vlad Munteanu, Maria Bobotan și Alexandru Dafin Ardelean care au oferit spectatorilor o lecție despre nevoia de a îngropa ororile războiului.

Născut din nevoia de a trezi sensibilitatea și conștientizarea în rândul tinerei generații, proiectul s-a dovedit o activitate pe cât de frumoasă, pe atât de prețioasă, care a durat cât timp au ars lumânările pitite pe frunze ruginii sau în buza scenei, cu sens de amintire veșnică a celor sacrificați în numele unui trecut odios. Pentru ei, și nu numai, noi, dascălii, ne vom continua misiunea și vom cultiva valori eterne.

prof. Ramona Tătar
prof. Daniela Sopota

Educația STEAM

VS

Educația STEAM reprezintă un curriculum bazat pe disciplinele știință, tehnologie, inginerie, artă și matematică, abordate într-un mod interdisciplinar. Principiile acestei educații sunt: calitatea și rigurozitatea, relevanța și autenticitatea, capacitatea și disponibilitatea, accesibilitatea, etc. Printre beneficiile educației STEAM se numără: dezvoltarea creativității, a lucrului în echipă, dezvoltarea abilităților de comunicare și gândire critică, sporirea curiozității și consolidarea alfabetizării mediatice, stimularea învățării social-emoționale. Un alt avantaj al acestui tip de educație îl reprezintă oportunitățile în creștere în ceea ce privește obținerea unui loc de muncă.

Abordarea educației STEAM în școala noastră se realizează prin multiple proiecte integrate în cadrul orelor de curs, dar, în mod special, prin activități extracurriculare, implementate și de clubul de robotică Modus Vivendi. Membrii echipei de robotică au ales să promoveze acest mod de educație atât în rândul elevilor din cadrul Colegiului Național „Mihai Eminescu”, cât și în cadrul școlilor din comunitatea noastră locală, realizând parteneriate cu acestea. Deoarece un mod atractiv de învățare este acela prin joc, am

ales să implementez alături de Modus Vivendi în anii școlari 2021-2022 și 2022-2023 două proiecte STEAM, care au implicat utilizarea kiturilor de robotică Micro:bit. Aceste proiecte au fost: „MicroBit: Micro alegeri și Macro schimbări” și „BitBot Battle”.

Kiturile de robotică Micro:Bit sunt deja un „must have” al cluburilor și cercurilor de robotică, întrucât sunt instrumente care facilitează învățarea facilă a programării, într-un mod dinamic și atractiv.

Primul proiect realizat alături de Modus Vivendi care a necesitat utilizarea kiturilor de robotică Micro:bit s-a desfășurat în anul școlar 2021-2022 și s-a intitulat „MicroBit: Micro alegeri și Macro schimbări”. Acesta a fost sprijinit de programul START ONG, lansat de Kaufland România și implementat de Asociația Act for Tomorrow. Cu ajutorul acestui program am obținut o

finanțare de 1000 de euro, cu ajutorul căreia am putut să achiziționăm 30 de kituri de robotică Micro:bit, pe care le-am donat Liceului Teologic Baptist „Emanuel” din Oradea, deoarece ne-am propus să îi inițiem pe elevii acestui liceu în tainele programării și roboticii. Astfel, am realizat un parteneriat educațional cu Liceul Teologic Baptist „Emanuel”, în cadrul căruia am realizat o serie de webinarii și întâlniri directe cu elevii școlii partener, pe care i-am ajutat să învețe să utilizeze kiturile de robotică Micro:bit. Proiectul nu a fost tocmai ușor de implementat, deoarece ne-am lovit de impedimente precum: termenul scurt pentru depunerea documentației în vederea obținerii finanțării, lipsa echipamentelor tehnice pe piața din țara noastră, dificultăți de ordin organizatoric etc. Dar pasiunea și determinarea ne-au oferit șansa reușitei, astfel încât am putut să ducem la capăt ceea ce ne-am propus. Punctul culminant al proiectului l-a constituit întâlnirea cu elevii de la Liceul Teologic Baptist „Emanuel”, care s-au dovedit entuziaști și implicați, fiind atrași să învețe programare într-un mod interactiv, prin realizarea de jocuri și aplicații diverse. Scopul proiectului a fost să demonstrăm că prin alegerile micro pe care le putem face în viața de zi cu zi, putem produce schimbări la nivel macro, în ceea ce privește educația și orientarea în carieră a elevilor din comunitatea noastră locală.

Cel de-al doilea proiect STEAM implementat alături de echipa de robotică Modus Vivendi, care a implicat utilizarea kiturilor de robotică Micro:bit a fost „BitBot Battle”. Acest eveniment a primit o finanțare prin programul european Meet and Code, susținut la nivel european de compania de software SAP. În România, programul Meet and Code este coordonat pentru cel de-al șaselea an consecutiv de Asociația Techsoup care susține evenimente de tehnologie și programare aliniate cu misiunea inițiativei Comisiei

Europene: Europe Code Week. Cu ajutorul finanțării primite din partea Meet and Code, am putut achiziționa doi roboți BitBot, care au fost folosiți în cadrul acestui eveniment.

Prin activitățile desfășurate pe parcursul acestui proiect, modurile și-au continuat seria acțiunilor de promovare a educației STEAM în rândul eminescienilor. Proiectul s-a adresat elevilor din ciclul gimnazial, fiind desfășurat în perioada 26.09-30.09.2022 sub forma unui atelier, în cadrul căruia participanții au realizat aplicații distractive și jocuri interactive cu ajutorul platformei Makecode. Astfel, au fost puse bazele programării cu ajutorul unui kit de robotică Micro:bit. La finalul proiectului, participanții au putut programa roboții BitBot care au fost controlați cu ajutorul telecomenzilor, în vederea depășirii anumitor obstacole. Ultima zi a proiectului s-a încheiat cu participarea echipei Modus Vivendi la Noaptea Cercetătorilor Europeni 2022, unde membrii echipei au putut să prezinte activitatea echipei în cadrul competiției First Tech Challenge și nu numai.

Acestea au fost așadar cele două proiecte implementate în cadrul școlii noastre și în comunitatea locală, proiecte care au implicat dezvoltarea abilităților de programare și dobândirea competențelor de utilizare a kiturilor de robotică Micro:bit. Pe lângă abilitățile dobândite de către participanți, am putut să dezvoltăm și baza materială a școlii noastre, dar și a școlilor partener, prin achiziția kiturilor de robotică mai sus menționate. Pot spune că membrii echipei Modus Vivendi au dat

dovadă nu pentru prima oară, ce e drept, de un dezvoltat spirit de colaborare și susținere a elevilor din alte școli.

Educația STEAM poate fi implementată nu doar cu ajutorul acestor kituri de robotică, folosindu-se, în scop didactic, și numeroase alte kituri de robotică cum ar fi: Arduino, Raspberry Pi, Lego etc.

Cu speranța că v-am trezit interesul, vă invităm să participați în viitorul apropiat la cât mai multe asemenea activități desfășurate în școala noastră! cât mai multe asemenea activități desfășurate în școala noastră!

prof. Amelia Stoian, mentor Modus Vivendi

1 Decembrie 2022

Pentru a sărbători ziua de 1 Decembrie 2022, i-am rugat pe elevii din clasa a IX-a C să citească cu atenție texte scrise de Ioan Alexandru, Nichita Stănescu, Marin Sorescu, Lucian Blaga, Tudor Arghezi, Octavian Goga, George Coșbuc, Mihai Eminescu, Andrei Mureșanu pentru a se lăsa impresionați de puternicele sentimente transmise de aceștia. După aceea, rugămintea a fost să scrie ce reprezintă România pentru ei, având ca fundal sonor Imnul de Stat interpretat de soprana Angela Gheorghiu sau Doina de jale a lui Gheorghe Zamfir. (prof. dr. Laura-Teodora Ardelean)

România este râul care străbate sufletele noastre ale tuturor.

Andreea Maia Pleșca, clasa a IX-a C

Pentru mine, România reprezintă frumusețea naturii și libertatea de a fi în natură. De fiecare dată când ies afară, văd dealurile verzi și mari și respir aerul curat. Oamenii care locuiesc aici sunt factorul esențial care leagă totul și face România pur și simplu cea mai bună țară. Comunitatea este primitoare și plină de iubire și reprezintă perfect sufletul țării.

Iustin Cristea, clasa a IX-a C

Pentru mine, România înseamnă „acasă”. Mai înseamnă și „onoare”, „respect” și „independență” datorită istoriei

fascinante a țării noastre. Tot istoria României m-a învățat să lupt pentru visurile mele, deoarece, prin muncă și perseverență, poți obține orice, chiar și imposibilul.

Evelin Morar, clasa a IX-a C

Pentru mine, România este țara pe care o reprezint cu mândrie la competițiile mondiale la care particip în cadrul sportului pe care îl practic, gimnastica. România nu este doar țara în care m-am născut, este țara care m-a învățat să iubesc și să apreciez toate frumusețile pe care natura ei le are de oferit. Absolut nicio altă țară nu are asemenea bogății precum are țara noastră, iar acest lucru mă face să cred că suntem cel mai norocos popor. România și poporul român sunt manifestarea deplină a sentimentului de speranță, dovadă fiind toate bătăliile, războaiele, confruntările câștigate în numele unității de neam. România înseamnă natura și regăsirea sinelui în mijlocului ei. România reprezintă casa noastră, pe care o iubim și o respectăm.

Delia Dărăban, clasa a IX-a C

România, pentru mine, înseamnă „acasă”, deoarece este locul unde m-am născut, unde am crescut, unde am făcut primii pași, unde învăț. Avem o țară superbă! Să avem grijă de ea, să o prețuim, să o iubim! ♥

Dragoș Creț, clasa a IX-a C

Pentru mine, România înseamnă glorie. Multă muncă a fost depusă timp de sute de ani ca ea să ajungă o țară cum e astăzi. România e o țară puternică și are un popor unit și hotărât să muncească pentru prosperitatea ei. România e rodul multor ani de trudă. [...] România e „acasă” și, mereu, va reprezenta acest lucru, deoarece este locul unde m-am născut, este locul unde am făcut primii pași, este locul unde am spus pentru prima oară „mama” și „tata”. Când eram mică, poate nu conștientizam ce este România; îi auzeam pe bunici și pe părinți, deseori, vorbind despre țara noastră ca despre un loc de care

îți este greu să te desparți. Mai târziu, am înțeles: România reprezintă oameni, frunzelor din păduri, un popor unit și truda multor oameni pentru ca noi, cei de astăzi, să ne numim români. România, țară de glorie!

Ana Cozac, clasa a IX-a C

România înseamnă istorie, lupte, eroi, onoare, o țară mirifică, îmbrățișată de o natură care ne oferă niște peisaje divine ca cele din povești, cu oameni curați la suflet și independenți.

Cynthia-Hanna Szilagy, clasa a IX-a C

Ne iubim țara necondiționat pentru trecutul ei glorios, pentru limba ei frumoasă, pentru miile de eroi preaslăviți! O galaxie deschisă pentru toate „stelele” ei aprinse deodată!

Cezara-Teodora Știop, clasa a IX-a C

România, pentru mine, nu înseamnă doar țara în care m-am născut, ci înseamnă: locul unde mă simt acasă, o țară frumoasă lângă o mare, un loc simplu în care strămoșii au făcut lucruri mărețe pentru binele nostru, un ținut cu o natură minunată. Pentru mine, această țară este o „Coloană a infinitului”, precum cea de la Târgu-Jiu care este dedicată eroilor din Primul Război Mondial.

Andreea Popa, clasa a IX-a C

România, pentru mine, este asemenea unei piese de teatru, care nu a ajuns încă pe scenă, ci tot face repetiții. Mai scârțâie vocea unui actor, se mai greșește câte o scenă, mai dau greș interpreții sau se supără regizorul și oprește repetițiile și-i ceartă pe toți de-a valma; totul este fragmentat și mereu reluat de la capăt, dar, la spectacolul propriu-zis, actele se vor lega fără cusur, iar, pe fundal, se vor auzi aplauzele Europei.

Oana Negruț, clasa a IX-a C

Mi se pare că România este o țară prea acaparată de trecut pentru a putea privi în viitor. Nu pot să spun că am fost vreodată o patrioată, dar am apreciat, mereu,

tradiții, obiceiuri, înseamnă viața fiecărui sat uitat și agitația fiecărui oras, foșnetul frumusețea naturii: râurile noastre, munții noștri, dealurile noastre superbe admirate chiar și de străini când ne vizitează țară. De asemenea, de câțiva ani, am o mare admirație pentru autorii români, cum ar fi Eminescu și Cioran. În concluzie, cred că țara noastră are o frumusețe unică, cu un potențial imens, aspecte de care clasa conducătoare ar trebui să țină cont.

Miruna Bezi, clasa a IX-a C

Când spun România, mă gândesc la Patria-Mamă, cel mai valoros dar al poporului meu, locul de care sunt legată prin sânge, limbă, cultură, tradiție și istorie și față de care am o dragoste necondiționată și o datorie sacră.

Ștefania Bar, clasa a IX-a C

Poate că, pentru unii, România reprezintă doar o bucată de pământ din sud-estul Europei, dar, pentru mine, România reprezintă creația și munca tuturor românilor care au fost, sunt și vor fi: de la Burebista și Decebal până la Sadoveanu și Eliade [...]; de la primii oameni care au călcat pe aceste sfinte pământuri până la marile bătălii care au fost date cu scopul de a ne apăra; de la scrisoarea lui Neacșu la operele Anei Blandiana; de la războaiele daco-romane la revoluție. Românii au fost tot timpul un popor unit care a trecut peste orice dominație străină și orice regim. Asemăn România cu personificarea ei din tabloul „România revoluționară” de Constantin Daniel Rosenthal, deoarece, în ciuda oricăror dificultăți, a triumfat fără să își piardă valorile inițiale.

David Opreș, clasa a IX-a C

România este tărâmul magic pentru care străbunii noștri și-au vărsat sângele și au luptat cu vitejie pentru ca astăzi să putem vorbi limba noastră scumpă și pentru a putea pași cu pace în suflet pe pământul țării, spunând: „Aceasta este țara mea!”. România este casa noastră, plină de florile dragostei față de familie, plină de sufletele

unor oameni deosebiți, care poartă în inimă trei culori sfinte: roșu, galben și albastru – drapelul mult cinstit. România reprezintă tradițiile unice ale românilor și credința în valori.

Oana Crăciun, clasa a IX-a C

România este tot ce mă înconjoară: familia, natura, muzica, cărțile, aerul și chiar sufletul meu. România nu este doar un steag sau o comunitate; este soarele din picturile lui Nicolae Grigorescu, este Coloana Infinitului creată de Brâncuși, este Luceafărul din poezia lui Eminescu, este Rapsodia română a lui Enescu. Ea este mult mai mult decât puteam să cred. România face parte din noi!

Daria Tabără, clasa a IX-a C

Pentru mine, România înseamnă o amintire, țara în care am crescut și pe care, încet-încet, o lăsăm cu toții în urmă. De

aceea, o putem compara cu grădina unei case părăsite în care cresc flori sălbatice, acoperindu-i zidurile care ne sunt încă atât de dragi.

Irina Bulzan, clasa a IX-a C

România este leagănul copilăriei mele, țara doinelor, a dorului, cea mai frumoasă țară!

Miruna Maghiar, clasa a IX-a C

Pentru mine, România reprezintă iubirea, fiind țara în care am crescut și mi-am făcut cele mai multe amintiri frumoase alături de persoanele dragi.

Karina Szücs, clasa a IX-a C

România este inima ce bate neîncetat, pentru că este iubită și ocrotită de sufletele celor care trăiesc aici.

Maya Lörincz, clasa a IX-a C

<https://www.shtiu.ro/de-ce-tara-noastra-se-cheama-romania-1555.html>

P o l e m o s

Olimpiada „Tinerii Dezbat”

Cu ce ne mai ajută olimpiadele școlare? Au oare un efect benefic în viața elevului și în special în viitorul acestuia? Pentru mulți care nu au tangență cu domeniul educațional, olimpiadele școlare nu par a fi importante sau că ar mai avea vreo relevanță în ziua de azi, însă seniorii clubului de dezbatere sunt dovada vie că activitatea în cadrul clubului și rezultatele câștigate de aceștia la olimpiada de dezbatere, argumentare și gândire critică „Tinerii Dezbat” i-au schimbat ca oameni. A fost un eveniment important pentru acești elevi, deoarece ei au reușit să-și descopere și să-și dezvolte latura persuasivă, acumulând, totodată, numeroase informații legate de diferite domenii și chiar descoperind noi oportunități în carieră.

Colegii noștri eminescieni, Adorjan Vanessa, Haș Ioana și Munteanu Vlad au participat în acest an la olimpiada menționată anterior, la secțiunea dedicată începătorilor, organizată la Colegiul Național „Emanuil Gojdu”, iar ei au reușit să se facă remarcați prin câștigarea locului întâi ca echipă. Doi dintre ei au obținut premii pentru prestația individuală, și anume: Haș Ioana a obținut *Mențiune*, iar lui Munteanu Vlad i s-a acordat *Premiul I*, pentru cel mai bun vorbitor din circuitul de începători. Aceștia au fost pregătiți intens de doamna profesoară Groza Elvira cu ajutorul căreia, în data de 30 mai, au reușit să cucerească podiumul. Debaterii seniori au jucat un total de 8 runde, reușind să asigure victorie după victorie, depășindu-și propriile așteptări și evoluând cu fiecare meci.

La etapa națională, Munteanu Vlad a făcut parte dintr-o echipă mixtă, ceilalți doi debateri de la alte licee fiind aleși în funcție de locul ocupat în clasament. Acolo,

eminescianul a înfruntat alți tineri din toată țara, jucând 4 meciuri și ajungând să fie clasat pe locul 26 din cei aproape 300 de participanți.

În altă ordine de idei, debaterii seniori ai clubului încurajează pe oricine dorește să participe la o competiție, întrucât caracterul transformator al acestui tip de experiențe poate deschide orizonturi noi, dar va făuri și legături ce vor dura o viață întreagă atât cu oamenii, cât și cu locurile vizitate în cariera de participant la debateri academice.

Frumusețea debaterilor se naște din încercarea herculeană de a înclina rezultatul unui meci în favoarea echipei tale. La fel se poate naște și dragostea pentru vorbitul în public: prin încredere și dedicare, la care se adaugă, totuși și un gram de spontaneitate. Oricine poate ajunge campion dacă încearcă suficient!

Vanessa Adorjan, clasa a XI-a D;

Ioana Haș, clasa a XI-a F;

Vlad Munteanu, clasa a X-a D

Despre lumea MUN-urilor

Cel care dezbate se numește, în accepțiune generală, debater. Este o specie fascinantă, cu caracter prometeic și rațional, care nu se dă în lături de la nicio provocare academică. Majoritatea debaterilor academice se desfășoară în baza formatului „WorldSchool”, format de campionat internațional, care este considerat drept tradițional. Se întâmplă, totuși, ca acest tip de debateri să devină oarecum monoton, făcându-te să ajungi la o anumită saturație – necesită un anumit nivel de răbdare și putere interioară.

Întâmplarea face că mă aflu și eu acum câteva luni în împrejurări similare. Relativitatea spontană a universului a făcut ca o persoană dragă mie să-mi risipească

norii ce ascundeau orizonturile a ceea ce se numesc MUN-uri. În traducere liberă, MUN este un acronim folosit pentru a prescurta „Model United Nations”. Acestea sunt, de fapt, conferințe ce simulează acțiunea comitetelor de la Organizația Națiunilor Unite (ONU). Urcând pe un ghețar al eroismului caracteristic omului tânăr, am decis să trimit un formular de înscriere (lucru necesar pentru orice MUN, ca precizare) și am sperat că voi fi acceptat la cea mai mare conferință de acest tip din țară, și anume IașiMUN. Cu scânteii în suflet am citit emailul care îmi confirmase faptul că fusesem acceptat ca delegat al Albaniei (repartiția țărilor fiind aleatorie) la al doilea comitet, ECOFIN (Consiliul Afaceri Economice și Financiare). Din multe puncte de vedere, dezbaterile ce se duc la MUN-uri sunt mai riguroase decât cele din formatul W.S. mai sus-amintit, întrucât necesită o pregătire mult mai riguroasă, sunt supuse regulilor mai stricte, dar reclamă și cunoașterea limbii engleze. După unsprezece sesiuni de comitet am primit verdictul potrivit căruia mi s-a

decernat premiul cunoscut ca Honourable Mention, adică premiul pentru al treilea cel mai bun speaker din comitet. Pentru mine a fost o călătorie cu caracter transformațional, atât din punct de vedere profesional, cât și spiritual. Comunitatea de MUN-eri, așa cum preferă să li se spună, este una absolut formidabilă, compusă din oameni capabili de lucruri extraordinare. Este o mare onoare să fac parte din ea și, în acest sens, vă încurajez pe cât mai mulți dintre voi să vă descoperiți prima sau chiar a doua pereche de aripi prin participarea la un MUN, întrucât opțiuni sunt destule.

Nu în ultimul rând, aș dori să le mulțumesc în scris domnului Mircea Arămescu, Secretar General al conferinței IașiMUN, echipei manageriale a Colegiului Național „Emil Racoviță” Iași, cât și elevilor acestuia care au făcut parte din staff, dar și președinților mei de comitet, excelențele lor, Ioan Oroșanu, Eduard Șovan și Victor Roșca pentru această oportunitate.

Vlad Munteanu, clasa a X-a D

<https://www.theguardian.com/artanddesign/2015/jun/20/the-impossible-world-of-mc-escher>

Vocea noastră

Qube2Space: Povestea unui satelit PocketQube conceput și construit de elevii CNME

{caption: Constelație de PocketQubes, imagine generată de inteligența artificială Dall-E 2}

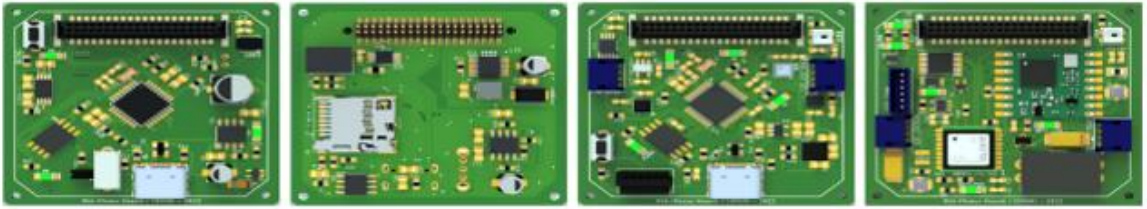
Membrii echipei Modus Vivendi, nu au lăsat succesul de anul trecut să îi mulțumească și povestea lor abia acum începe! Proiectul inovator de analiză a imaginilor satelitare le-a adus modușilor de la LionTech un premiu Highly Commended de la ESA – dar asta nu a făcut decât să le alimenteze și mai mult ambiția! Ei sunt departe de a se opri aici, acest premiu servind pentru a-i motiva în vederea obținerii a și mai multor succese și a aducerii inovațiilor în domeniul tehnologiei. Anul acesta, Modus Vivendi a ajuns la stele - la propriu! În misiunea lor de a răspândi tehnologia și inovația mai mult decât oricând, au lansat un proiect ambițios: proiectarea unui satelit. Această inițiativă i-a încântat pe toți cei implicați și cu siguranță a provocat valuri de entuziasm în cadrul echipei însăși. Și totuși, acesta este doar începutul - cine știe unde mai pot duce aceste eforturi stelare?

După ce au aflat despre competiția Qube2Space, modușii au știut că aceasta este un proiect special și au întrezărit o oportunitate de a-și folosi cunoștințele de robotică și tehnologie spațială într-un cadru real. Astfel, s-au simțit captivați de această provocare, dornici să își depășească limitele cu un design inovator și să

construiască soluții pentru implementare în spațiul cosmic! Dornică să exploreze frontierele roboticii și spațiului, echipa noastră a răspuns apelului celor de la Students2Space. Această competiție a permis conectarea cu alte echipe de liceeni care împărtășesc aceeași pasiune pentru inovare, utilizând, în același timp, cunoștințele dobândite la clasă sau în cadrul activităților extracurriculare. Acest concurs s-a dovedit a fi o șansă de a pune teoria în practică, prin rezolvarea unor provocări complexe de inginerie bazate pe probleme din lumea reală!

Membrii Modus Vivendi și-au unit forțele cu cei de la CoderDojo Oradea și grupul lor de Robotică Spațială, formându-se o alianță remarcabilă - Robotics Space Alliance. O misiune ambițioasă de a proiecta și construi un satelit mai mic decât un cub Rubik pentru a zbura în spațiul cosmic părea imposibilă, dar această echipă îndrăzneată a fost hotărâtă să o facă!

Astfel a fost pus în mișcare un proiect remarcabil – unul care a cerut colaborare, inovație și tenacitate. De-a lungul verii, o echipă de tineri dedicați au lucrat susținut pentru a-și realiza viziunea: un prototip de satelit absolut unic, care îndeplinește toate specificațiile necesare! Ei au fost contra

{Modulele satelitului proiectat de RSA, de la stânga la dreapta: EPS partea de sus și partea de jos, OBC și COMM}

cronometru pentru a construi satelitul pentru competiție, având la dispoziție doar câteva luni pentru a-l crea și testa. A fost o călătorie dificilă, însă prin muncă și determinare membrii echipei au reușit să depășească provocările cu succes!

Misiunea a fost una complexă: construirea și integrarea vastelor componente ale satelitului nostru într-un design eficient și operativ. Acest efort nu ar fi putut fi realizat fără colaborarea din partea echipelor Modus Vivendi și Coderdojo Oradea Space Robotics, rodul acestei colaborări fiind un PocketQube (satelit cub de dimensiuni reduse) de ultimă oră – un design incredibil de compact, de doar 5x5x5 centimetri și cântărind mai puțin de 200 de grame. Dotat cu diverși senzori și instrumente la bord, este capabil să colecteze date din sistemul solar pentru a ne oferi informații valoroase asupra acestor zone misterioase ale spațiului!

A fost creat, astfel, un satelit versatil și puternic care poate fi lansat rapid în cosmos pentru a furniza prețioase informații științifice. Designul modular aduce o flexibilitate imensă și adaptabilitate la sistemele satelitului, permițându-le să fie personalizate ca niște piese de puzzle. Componentele pot fi asamblate rapid împreună, într-un întreg dinamic – nu sunt necesare unelte! Având construcția modulară, procesul de reparație și modernizare este simplificat la maximum. Componentele se aliniază cu precizie, oferind ușurința de a identifica și folosi fiecare detaliu într-o configurație profitabilă.

Acest sistem sofisticat a fost ca o mașinărie complexă, cu modulele sale

funcționând în perfectă armonie. Un trio puternic de module: Putere Electrică, Comunicații și Colectare de date s-au unit pentru a crea rezultate spectaculoase!

Satelitul realizat pentru competiția Qube2Space este format din trei module (plăci cu circuite electrice) esențiale, și anume EPS, OBC și COMM. Împreună ele dau viață satelitului! Modulul EPS (Electrical Power System) este responsabil de generarea și gestionarea sursei de alimentare a satelitului, inclusiv de stocarea și distribuția de energie electrică către celelalte componente ale satelitului. Modulul OBC (On-Board Computer) este unitatea centrală de control a satelitului, coordonând funcțiile celorlalte componente și asigurând că satelitul funcționează fără probleme și eficient. Modulul COMM (Comunicații) este responsabil pentru gestionarea comunicațiilor satelitului cu Pământul, inclusiv transmiterea de date și alte informații. Aceasta include utilizarea de antene, transmițătoare și receptoare pentru a trimite și primi semnale de pe Pământ, precum și gestionarea stocării și procesării datelor pe satelit.

Echipa Modus Vivendi a fost încântată că i s-a oferit oportunitatea de a participa la Qube2Space – o experiență de neprețuit care le-a permis membrilor echipei să își demonstreze abilitățile impresionante de inginerie și să creeze un satelit care ar putea trece prin teste riguroase pentru implementarea pe orbită. Această expunere le-a oferit modurilor o perspectivă asupra modului în care tehnologiile în curs de dezvoltare pot fi realizate cu ample cunoștințe și sârguință.

Membrii echipei au luat parte la

competiție cu entuziasm și au părăsit-o dobândind noi abilități, cunoștințe mai bogate despre tehnologia spațială, precum și o expertiză de la colaboratorii lor, Coderdojo Oradea Space Robotics - ca să nu mai vorbim de o înțelegere îmbunătățită a ingineriei. În plus, participarea la competiție le-a permis membrilor Modus să contribuie la un domeniu mai larg al explorării și cercetării spațiale și să ajute la progresul înțelegerii sistemului solar și al universului. Aceasta a fost o experiență cu adevărat plină de satisfacții.

Echipa continuă să facă progrese cu satelitul cub de buzunar pe care l-au prezentat pentru competiția Qube2Space. Membrii sunt hotărâți să-i optimizeze performanța și să-i extindă capacitățile prin experimentarea cu tehnologii și materiale inovatoare. Misiunea lor? Atingerea unor noi culmi de succes în explorarea spațiului! Sună clișeic? Poate da, dar unii dintre moduși asta își doresc.

Echipa privește către viitor și se străduiește să realizeze un proiect major – trimiterea unui satelit în spațiu. Acest proiect oferă perspective interesante, atât în ceea ce privește oportunitățile, cât și provocările, creând o dinamică incitantă!

Valorificând puterea tehnologiei spațiale, modușii caută să ofere o oportunitate unică de învățare și să inspire tinerii să urmeze cariere STEM. Ei cred că acest satelit ar putea fi o resursă de neprețuit pentru școli și instituții de învățământ, oferind elevilor o modalitate interesantă de a dobândi cunoștințe în acest domeniu, stârnindu-le, totodată, entuziasmul.

Tuturor liceenilor cunoscători de tehnologie ai Colegiului Național „Mihai Eminescu”, echipa de robotică Modus Vivendi le trimite o invitație de a se alătura Clubului de Robotică!

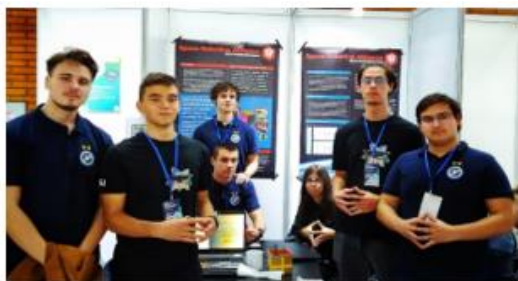
„Deveniți parte din călătoria noastră în timp ce descoperim și explorăm potențialul

uimitor existent în domeniile roboticii și tehnologiei spațiale. Experimentați acest domeniu uluitor pentru voi – cu siguranță va fi iluminator!”

Clubul Modus Vivendi este modalitatea perfectă pentru elevi de a explora robotica de ultimă oră și ingineria spațială! Aici, ei pot lucra la proiecte inovatoare care sunt pline de provocări din lumea reală. În plus, există mult loc pentru lucrul în echipă – colaborarea cu colegii, precum și cu organizațiile – astfel încât participanții vor dezvolta noi abilități pe parcurs.

Modus Vivendi și-a demonstrat ambiția pentru excelență și inovație în domeniul tehnologiei spațiale, un satelit de succes concurând într-o competiție prestigioasă. Succesul demonstrează că această echipă extraordinară lucrează neobosit – dovadă că determinarea și devotamentul pot da rezultate extraordinare.

„Ajungeți la stele și treceți dincolo de ele! Transformați-vă visurile în realitate!”

{Membrii Robotics Space Alliance la standul de prezentare}

**Elisa Erzse, clasa a XI-a G,
Marian Vlad, clasa a XI-a G,
Andrei Droj, clasa a XI-a F,
Mihai Stancu, clasa a XI-a F,
Denisa Derședan, clasa a XII-a G**

Cartea de vizită

Festivalul Internațional-Concurs „ANELISSE” de reviste școlare, ppt-uri, filme, desene și fotografii septembrie 2021

Premiul I – prof. Laura-Teodora Ardelean, prof. Maria-Cristina Bolea, prof. Monica Dumitraș, redactori ai revistei „Ritmuri incandescente”

Concurs de reviste școlare organizat de ISJ Bihor, 2022

Premiul I – prof. Laura-Teodora Ardelean, prof. Maria-Cristina Bolea, redactori-șefi ai revistei „Ritmuri incandescente”

Rezultatele elevilor din timpul anului școlar 2021-2022

CATEDRA DE LIMBA ȘI LITERATURA ROMÂNĂ

I. Olimpiada de Limba și Literatură Română

Etapa națională

Participare – Bobotan Maria Ioana, clasa a IX-a C, prof. Monica Dumitraș

Participare – Baidog Daiana, clasa a XI-a C, prof. Monica Dumitraș

Etapa județeană

Premiul I – Baidog Daiana, clasa a XI-a C, prof. Monica Dumitraș

Premiul I – Bobotan Maria Ioana, clasa a IX-a C, prof. Monica Dumitraș

Premiul II – Moș Bianca, clasa a X-a C, prof. Monica Dumitraș

Premiul II – Rus Miruna, clasa a IX-a C, prof. Monica Dumitraș

Mențiune – Șimo Matei, clasa a V-a, prof. Monica Dumitraș

Mențiune – Reștea Patricia Maria, clasa a XI-a C, prof. Monica Dumitraș

Mențiune – Nicolae Alexandra, clasa a X-a C, prof. Monica Dumitraș

Mențiune – Ardelean Letiția, clasa a VI-a, prof. Ramona Tătar

II. Olimpiada „Lectura ca abilitate de viață”

Etapa județeană

Mențiune – Ilisie Iasmin, clasa a XI-a E, prof. Sorina Duică

Mențiune – Halmajan Ionela, clasa a XI-a A, prof. Sorina Duică

Mențiune – Hasan Daria, clasa a X-a C, prof. Monica Dumitraș

Mențiune – Indrieș Antonia, clasa a IX-a E, prof. Alina Trif

III. Olimpiada de Cultură și Spiritualitate Românească

Etapa națională

Premiul special – Baidog Maria-Daiana, clasa a XI-a C, prof. Monica Dumitraș și prof. Violeta Ias

Etapa județeană

Premiul I – Baidog Daiana clasa a XI-a C, prof. Monica Dumitraș și prof. Violeta Ias

Premiul II – Duluș Elisa clasa a VII-a, prof. Trif Alina și prof. Violeta Ias

Mențiune – Oros Oana, clasa a X-a A, prof. Ramona Tătar și prof. Violeta Ias

Mențiune – Stoica Alexia Paula, clasa a IX-a B, prof. Alina Trif și prof. Ioan Cadar

Premiul III – Pop Mihai, clasa a XII-a E, prof. Ramona Tătar și prof. Ioan Cadar

IV. Olimpiada de lingvistică

Etapa națională

Medalia de argint – Popa Allegra, clasa a VI-a, prof. Ramona Tătar

V. Alte concursuri și activități educative școlare naționale finanțate/nefinanțate de către ME

1. Concurs național „Tinere Condeie”, ediția 2022

Etapa națională

Premiul III – Ardelean Alexandru, clasa a IX-a C, prof. Monica Dumitraș

Etapa județeană

Premiul I – Ardelean Alexandru, clasa a IX-a C, prof. Monica Dumitraș

Premiul II – Bobotan Ioana, clasa a IX-a C, prof. Monica Dumitraș

Premiul II – Drăgoiu Irina, clasa a X-a C, prof. Monica Dumitraș

2. Concursul Național „Ion Creangă” de creație literară – Povești – ediția a XXIX-a, categoria „Adolescenți”

Premiul I – Slab Bianca-Iulia, clasa a XII-a B, prof. Laura-Teodora Ardelean

3. Concursul interjudețean de creație, recitare și interpretare „Darul ce ni s-a făcut prin EMINESCU”, ediția a IX-a, 15 ianuarie 2022, secțiunea a II-a, „Glas de condei. Exerciții de admirație. Proză”

Mențiune – Slab Bianca-Iulia, clasa a XII-a B, prof. Laura-Teodora Ardelean

4. Festivalul Internațional-Concurs „ANELISSE”, de Reviste școlare, ppt-uri, filme, desene și fotografii, septembrie 2021

Premiul I – Baidog Daiana, clasa a XI-a C, colaborator al revistei „Ritmuri incandescente”

Premiul I – Andrișca Anda, clasa a XI-a C, colaborator al revistei „Ritmuri incandescente”

Premiul I – Țanț Maria Laura, clasa a XII-a C, colaborator al revistei „Ritmuri incandescente”

Premiul I – Butaru Ioana, clasa a X-a C, colaborator al revistei „Ritmuri incandescente”

Premiul I – Pascovici Mircea-Radu, clasa a XII-a B, colaborator al revistei „Ritmuri incandescente”

Premiul I – Slab Bianca-Iulia, clasa a XII-a B, colaborator al revistei „Ritmuri incandescente”

Premiul I – Bot Aruna-Carla, clasa a XII-a C, colaborator al revistei „Ritmuri incandescente”

Premiul I – Somma Lavinia, clasa a XII-a C, colaborator al revistei „Ritmuri incandescente”

Premiul I – Tripa Delia, clasa a XII-a C, colaborator al revistei „Ritmuri incandescente” Premiul I

– Silvășan Gabriela, clasa a XII-a C, colaborator al revistei „Ritmuri incandescente”

5. Concurs Qvadis, Terra!

Premiul special – Lang Patricia clasa a XI-a B, prof. Florica Crețiu

6. Concursul Regional „Codrule, codruțule”, înscris în CAEJ Neamț, poziția 128, ediția a X-a, 2022

Premiul I – Pantea Julia, clasa a X-a C, prof. Monica Dumitraș

Premiul II – Mihiș Denisa, clasa a V-a, prof. Monica Dumitraș

Premiul II – Comșa Radu, clasa a X-a C, prof. Monica Dumitraș

Mențiune – Avram Oana, clasa a V-a, prof. Monica Dumitraș

CATEDRA DE LIMBA GERMANĂ

I. Olimpiada de limba germană modernă

Etapa națională

Premiul II – Nicolae Alexandra, clasa a X-a C, prof. Brigitta Șerban

Etapa județeană

Premiul I – Nicolae Alexandra, clasa a X-a C, prof. Brigitta Șerban

CATEDRA DE LIMBA ENGLEZĂ

I. Olimpiada de limba engleză

Etapa națională

Participare – Bradea Cristina, clasa a IX-a C, prof. Ioana Ivanov

Etapa județeană

Premiul I – Bradea Cristina, clasa a IX-a C, prof. Ioana Ivanov

Premiul I – Munteanu-Laza Dacian Vlad, clasa a IX-a D, prof. Ioana Pantor

Premiul II – Beres Patric, clasa a IX-a G, prof. Cristian Petruș

Premiul II – Crisan Carla, clasa a X-a A, prof. Ioana Pantor

Premiul II – Mihail Alexandru, clasa a XII-a F, prof. Magda Botezat

Premiul II – Munteanu Levi, clasa a XII-a C, prof. Georgia Bala

Premiul II – Marcu Nola, clasa a IX-a G, prof. Diana Maria Mada

Premiul III – Popa Daria Maria, clasa a XII-a C, prof. Georgia Bala

Mențiune – Zgird Eliza, clasa a IX-a B, prof. Magda Botezat

Mențiune – Birou Darian, clasa a VII-a, prof. Cristian Petruș

Mențiune – Pleșca Maia, clasa a VIII-a, prof. Cristian Petruș

Mențiune – Sarca Maria Alessia, clasa a XI-a E, prof. Cristian Petruș

Mențiune – Buda Patricia Maria, clasa a IX-a C, prof. Raluca Constantinescu

Mențiune – Biczăzan Oana, clasa a IX-a E, prof. Ioana Pantor

CATEDRA DE LIMBA ȘI LITERATURA MAGHIARĂ

I. Olimpiada de limba și literatura maghiară „Mikes Kelemen”

Etapa județeană

Premiul I – Hirka Daniel Emanuel, clasa a IX-a I, prof. Emese Ágoston-Palkó

Mențiune – Kovács-Truczka V.C. Panna-Dalma, clasa a XI-a I, prof. Samarjai Enikő

II. Alte concursuri și activități educative școlare naționale finanțate/nefinanțate de către ME

1. Concursul Național de Ortografie „Implom József”

Participare – Kovács-Truczka V.C. Panna-Dalma, clasa a XI-a I, prof. Samarjai Enikő

CATEDRA DE LIMBI ROMANICE

I. Alte concursuri și activități educative școlare naționale finanțate/nefinanțate de către ME

1. Festival internațional de muzică francofonă „Chants. Sons sur scène”, coordonat de Association Roumaine des Professeurs Francophones

Etapa județeană

Premiul III – Oprea Daria, clasa a X-a C, prof. Camelia Ardelean

2. Journée de la Francophonie, Galați

Premiul II – Pascovici Mircea, clasa a XII-a B, prof. Diana Costin

CATEDRA DE MATEMATICĂ

I. Olimpiada de Matematică

Etapă județeană

Premiul III – Furtos Bianca, clasa a XII-a E, prof. Florica Chiscoci

Mențiune – Melniciuc Delia, clasa a VIII-a, prof. Florica Chiscoci

II. Olimpiada de Matematică pentru școlile/secțiile cu predare în limba maghiară

Etapă județeană

Premiul III – Kovács Krisztián, clasa a X-a J, prof. László Pálhegyi-Farkas

III. Alte concursuri și activități educative școlare naționale finanțate/nefinanțate de către ME

1. Concursul Școlar Național de Competență și Performanță *Comper-Matematică*,

Etapă a II-a

Premiul II – Șimo George Matei, clasa a V-a, prof. Vasilica Ghiță

Premiul II – Lontiș Sofia, clasa a V-a, prof. Vasilica Ghiță

Mențiune – Avram Oana Ștefania, clasa a V-a, prof. Vasilica Ghiță

Etapă I

Mențiune – Șimo George Matei, clasa a V-a, prof. Vasilica Ghiță

Mențiune – Covaci Milan, clasa a V-a, prof. Vasilica Ghiță

2. Concurs internațional de matematică LuminaMath, ediția a XXV-a, 2021-etapa scrisă-04.12.2021

Mențiune – Șimo George Matei, clasa a V-a, prof. Vasilica Ghiță

3. Festivalul-concurs județean pentru elevi „Festivalul matematicii la CNSH”, CAEJ, poz. 10

Premiul III – Cozma Ștefan, clasa a IX-a E, prof. Vasilica Ghiță

Premiul III – Pop Oana Mara, clasa a IX-a E, prof. Vasilica Ghiță

Premiul III – Verdeș Diana, clasa a IX-a E, prof. Vasilica Ghiță

Mențiune – Bărac Bogdan, clasa a IX-a E, prof. Vasilica Ghiță

Mențiune – Drăgan Alexandra Maria, clasa a IX-a E, prof. Vasilica Ghiță

Mențiune – Vid Georgiana, clasa a IX-a E, prof. Vasilica Ghiță

Mențiune – Nagy Dominik, clasa a V-a, prof. Vasilica Ghiță

Mențiune – Lontiș Sofia, clasa a V-a, prof. Vasilica Ghiță

Mențiune – Bende Andrea, clasa a V-a, prof. Vasilica Ghiță

CATEDRA DE CHIMIE-BIOLOGIE

I. Olimpiada de Biologie

Etapă județeană

Premiul II – Drăgan Alexandra, clasa a IX-a E, prof. Ramona Maghiar

Mențiune – Pantea Denisa, clasa a XI-a E, prof. Laura Ciuciu

II. Alte concursuri și activități educative școlare naționale finanțate/nefinanțate de către ME

1. Concursul „Go For Life” organizat de SMURD

Premiul I – Pantea Denisa, Sarca Alesia, Cioc Patric, clasa a XI-a E și Cuciula Bianca, Papiș Patric, Czimas Alexia, clasa a X-a E, prof. Laura Ciuciu

2. Concursul Național de Biologie „Gelei József”

Etapa națională

Mențiune – Kapeller Johanna, clasa a IX-a I, prof. Újvárosi Edit

Etapa județeană

Premiul I – Kapeller Johanna, clasa a IX-a I, prof. Újvárosi Edit

Premiul I – Kovács Truczka Panna Dalma, clasa a IX-a I, prof. Újvárosi Edit

Premiul II – Mester Bianka, clasa a X-a I, prof. Újvárosi Edit

Premiul III – Baratky Brigitta, clasa a X-a I, prof. Újvárosi Edit

3. Sesiunea de comunicări științifice a studenților și a cadrelor didactice din învățământul preuniversitar Oradea

Echipa formată din elevii – Petrehele Corina Mara, Bodog Francesca, Crișan Carla, clasa a X-a A, prof. Rodica Vaina

4. Concursul profesional de chimie „Candin Liteanu”, organizat de Facultatea de Chimie și Inginerie Chimică a Universității Babeș-Bolyai din Cluj-Napoca

Premiul III – Pure Adrian Darius, clasa a XI-a E, prof. Maria Dobre

5. Concursul județean de chimie „Viorel Sadoveanu”

Premiul I – Pure Adrian, clasa a XI-a E, grupa de excelență Bihor

6. Concurs Sanitarii pricepuți

Mențiune – Echipa: Bodian Alassia, Biczán Oana, Botan Briana, Coneru Dania, Negrut Iulia, Vid Georgiana, clasa a IX-a E, prof. Ramona Maghiar

7. Concursul județean de biologie „Viorel Sadoveanu” fără finanțare

Premiul I – Pantea Denisa, clasa a XI-a E, grupa de excelență Bihor

8. Concurs Național Multidisciplinar „Bolyai Farkas”, secțiunea Biologie

Etapa națională

Participare – Kovács Truczka Panna Dalma, clasa a XI-a I, prof. Újvárosi Edit

Etapa județeană

Premiul I – Kovács Truczka Panna Dalma, clasa a XI-a I, prof. Újvárosi Edit

9. Simpozionul științific al elevilor „Kulin György”-Salonta cu finanțare ME secțiunea Biologie

Premiul II – Kovács Truczka Panna Dalma, clasa a XI-a I, prof. Újvárosi Edit și Toth-Trpkovici Timka

Premiul II – Berei R. András Gergő, clasa a IX-a I, prof. Újvárosi Edit și Toth-Trpkovici Timka

10. Concursul Olimpiada Speciilor, organizat de Societatea Ornitologică Română

Premiul I – Lontiș Sofia, clasa a V-a, prof. Ramona Maghiar

Premiul III – Goga Maria, clasa a V-a, prof. Ramona Maghiar

Diplomă de merit – Goga Maria, clasa a V-a, prof. Ramona Maghiar

Locul VI – Borciu Karisia, clasa a V-a, prof. Ramona Maghiar

11. EU Code Week 2021

Participare – Orha Antonia, clasa a IX-a D, prof. Ramona Maghiar

12. Concurs Județean cu participare națională de Ecologie, Ecoturism și Protecția mediului „Floare de lotus”, ediția a XX-a, CAEJ poz.20/2022

Premiul I – Urda Bianca, clasa a IX-a E, prof. Ramona Maghiar

Premiul I – Mihiș Denisa, clasa a V-a, prof. Ramona Maghiar

Premiul II – Drăgan Alexandra, clasa a IX-a E, prof. Ramona Maghiar

13. Concurs Județean cu participare națională Ecologie și Protecția mediului „Salvați pădurea”, ediția a VIII, CAEJ poz.19 /2022

Premiul I – Avram Oana, clasa a V-a, prof. Ramona Maghiar

Premiul I – Mihiș Denisa, clasa a V-a, prof. Ramona Maghiar

Premiul II – Pituțiu Raluca, clasa a V-a, prof. Ramona Maghiar

14. Concurs Național „Kulin György”, secțiunea Chimie-Salonta-

Premiul III – Orban Karmen, clasa a IX-a I, prof. Toth-Trpkovici Timka

Premiul III – Hochhauser Nóra, clasa a X-a I, prof. Toth-Trpkovici Timka

15. Concurs chimie „Palinko István Emlekverseny”- Cluj-Napoca

Premiul I – Echipa: Babota Adrienn, Kovács-Truczkai Panna-Dalma clasa a XI-a I, Hochhauser Nora, clasa a X-a I, prof. Toth-Trpkovici Timka

CATEDRA DE FIZICĂ

I. Alte concursuri și activități educative școlare naționale finanțate/nefinanțate de către ME

1. Simpozionul științific al elevilor „Kulin György”-Salonta cu finanțare ME

Mențiune – Pfeifer Dávid, clasa a IX-a J, prof. Gál Gabriella

Mențiune – Gál Zoltán, clasa a IX-a J, prof. Gál Gabriella

CATEDRA DE ISTORIE

I. Olimpiada de istorie

Etapă județeană

Premiul II – Munteanu-Laza Vlad, clasa a IX-a D, prof. Sopota Daniela

Premiul III – Costolaș Dorela Ionela, clasa a XI-a C, prof. Livia Muntean

Mențiune – Somma Lavinia, clasa a XII-a C, prof. Livia Muntean

II. Alte concursuri și activități educative școlare naționale finanțate/nefinanțate de către ME

1. Sesiune Națională de Comunicări și Referate pentru elevi „237 de ani de la martiriul lui Horea și Cloșca”, ediția a XII-a, 26.02.2022

Diplomă de participare – Oaie Arianna Johanna, clasa a X-a D, prof. Cristina Marian

CATEDRA DE GEOGRAFIE

I. Olimpiada de geografie

Etapă națională

Participare – Pașcalău Emanuel Dumitru, clasa a XII-a A, prof. Nicolae Avram

Etapă județeană

Premiul I – Pașcalău Emanuel Dumitru, clasa a XII-a A, prof. Nicolae Avram

II. Alte concursuri și activități educative școlare naționale finanțate/nefinanțate de către ME

1. Concurs Național de Geografie TERRA-Mica Olimpiadă de geografie

Etapă națională

Mențiune – Bala Mario, clasa a VI-a, prof. Sopota Daniela

Etapă județeană

Mențiune – Bala Mario, clasa a VI-a, prof. Sopota Daniela

2. Istorii povestite 1 Decembrie 2021-Organizat de Biblioteca Județeană „Gheorghe Șincai”, Consiliul Județean Bihor, Asociația Forumul Bihorean

Premiul I – Echipa: Lăcătuș Vanessa, Munteanu-Laza Vlad Dacian, Simuț Sergiu, clasa a IX-a D, prof. Sopota Daniela

3. Concurs Județean cu participare națională Ecologie și Protecția mediului „Salvați pădurea”, ediția a VIII, CAEJ poz.19 /2022

Premiul I – Orha Antonia, clasa a IX-a D, prof. Sopota Daniela

Premiul I – Buzlea Diana, clasa a VI-a, prof. Sopota Daniela

CATEDRA DE ȘTIINȚE SOCIO-UMANE

I. Olimpiada de Științe Socio-umane, Filosofie

Etapa națională

Participare – Andrișca Anda Giulia, clasa a XI-a C, prof. Elvira Groza

Etapa județeană

Premiul I – Andrișca Anda Giulia, clasa a XI-a C, prof. Elvira Groza

Premiul II – Letea Teodora, clasa a XII-a C, prof. Elvira Groza

II. Olimpiada Tinerii dezbat

Etapa județeană - secțiunea începători

Premiul I – Echipa: Munteanu Vlad - clasa a IX-a D; Haș Ioana - clasa a X-a G; Adorjan Vanessa, clasa a X-a D, prof. Elvira Groza

Premiul I/Cel mai bun vorbitor – Vlad Munteanu, clasa a IX-a D, participant la etapa națională a Olimpiadei Tinerii dezbat, prof. Elvira Groza

Mențiune – Haș Ioana, clasa a X-a G, prof. Elvira Groza

III. Alte concursuri și activități educative școlare naționale finanțate/nefinanțate de către ME

1. Concursul Vârstele filosofiei, finanțare ME

Premiul II – Letea Teodora, clasa a XII-a C, prof. Elvira Groza

CATEDRA DE INFORMATICĂ

I. Olimpiada de informatică

Etapa județeană

Mențiune – Kövér Norbert-Alexandru, clasa a XII-a F, prof. Erzsébet Kelemen

Mențiune – Bereș Patrik, clasa a IX-a G, prof. Erzsébet Kelemen

Mențiune – Lezău Andrei, clasa a IX-a G, prof. Erzsébet Kelemen

Mențiune – Tripon George-Alexandru, clasa a IX-a F, prof. Cristina Bolea

II. Olimpiada de Tehnologia Informației și a comunicațiilor

Etapa națională – Secțiunea C#

Premiul III – Kövér Norbert-Alexandru, clasa a XII-a F, prof. Erzsébet Kelemen și prof. Nagy István

Etapa națională – Secțiunea TIC

Mențiune – Hasas Timea-Alexandra, clasa a XII-a J, prof. Tünde Teutsch

Etapa județeană – Secțiunea C#

Premiul I – Kövér Norbert-Alexandru, clasa a XII-a F, prof. Kelemen Erzsébet și prof. Nagy István

Premiul I – Sasu Daniel-Vlad, clasa a XII-a J, prof. Kelemen Erzsébet și prof. Nagy István

Etapa județeană – Secțiunea TIC

Premiul I TIC – Hasas Timea-Alexandra, clasa a XII-a J, prof. Tünde Teutsch

Premiul I TIC – Filip Andrei, clasa a IX-a D, prof. Silaghi Diana

Premiul II TIC – Groza Alexandru-Darius, clasa a XI-a B, prof. Felicia Sim

III. Alte concursuri și activități educative școlare naționale finanțate/nefinanțate de către ME

1. Concursul național de robotică școlară "First Tech Challenge Romania"

Etapa regională

Locul III/ Premiul Motivate Award – Echipa de robotică *Modus Vivendi*:

Baciu Rebeca, clasa a XI-a G, prof. Amelia Stoian

Bonațiu Viviana, clasa a XII-a G, prof. Amelia Stoian

Cotrău Darius, clasa a XI-a G, prof. Amelia Stoian

Derședan Denisa, clasa a XI-a G, prof. Amelia Stoian

Durdeu Vlad-Ioan, clasa a XII-a F, prof. Amelia Stoian

Fanea Larisa, clasa a XI-a D, prof. Amelia Stoian

Hochhauser David, clasa a XII-a F, prof. Amelia Stoian

Marian Vlad, clasa a X-a G, prof. Amelia Stoian

Molnar Ștefania, clasa a X-a F, prof. Amelia Stoian

Nistor Maya, clasa a X-a C, prof. Amelia Stoian

Pantea Denisa, clasa a XI-a E, prof. Amelia Stoian

Popovici Mihnea, clasa a X-a G, prof. Amelia Stoian

Simoc David, clasa a XI-a F, prof. Amelia Stoian

Stancu Mihai, clasa a XI-a G, prof. Amelia Stoian

Toma Mădălin, clasa a X-a G, prof. Amelia Stoian

2. Concurs internațional de Informatică și Gândire Computațională BEBRAS România 2021

Premiul I – Hasas Timea Alexandra, clasa a XII-a J, prof. Tünde Teutsch

3. Simpozionul științific al elevilor „Kulin György”-Salonta, secțiunea Informatică

Premiul I – Gál Tamás clasa a XII-a J, prof. Kelemen Erzsébet și prof. Nagy István

Premiul I – Durdeu Vlad-Ioan, clasa a XII-a F, prof. Kelemen Erzsébet și prof. Nagy István

Premiul II – Gabor Dacian Carlos, clasa a XII-a F, prof. Kelemen Erzsébet și prof. Nagy István

Premiul III – Mihail Alexandru, clasa a XII-a F, prof. Kelemen Erzsébet și prof. Nagy István

Premiul III – Mocanu Daiana, clasa a XII-a F, prof. Kelemen Erzsébet și prof. Nagy István

Mențiune – Orosz Barbara-Veronika, clasa a XII-a F, prof. Kelemen Erzsébet și prof. Nagy István

4. Concurs de proiecte „Descoperă-ți pasiunea în IT”

Premiul special Bosch – Echipa: Dynamic, mentorată de Pelle Remus, Fortech Oradea, prof. Cristina Bolea

Bădoi Ligia, clasa a XI-a G

Crișan Flavia, clasa a X-a G

Sonea Alexia, clasa s X-a G

Rațiu Șerban, clasa a X-a F

Varkonyi Vlad, clasa a XII-a F

Gâtlan Sandu, clasa a XII-a F

**5. Simpozionul internațional „Brainstorming în Agora Cercurilor Studențești”
BACStud2020 – Universitatea Agora 15-17 oct. 2021**

Premiul I – Zaha Diana, clasa a XII-a G, prof. Kelemen Erzsébet și prof. Nagy István

Premiul II – Stamate Alexandru, clasa a XII-a G, prof. Kelemen Erzsébet

CATEDRA DE RELIGIE ȘI ARTE

I. Olimpiada de Religie Ortodoxă

Etapă județeană

Premiul II – Bocșan Andrei-Sebastian, clasa a IX-a B, prof. Violeta Ias

II. Olimpiada de Cultură și Spiritualitate Românească

Etapă națională

Premiul special – Baidog Maria-Daiana, clasa a XI-a C, prof. Monica Dumitraș și prof. Violeta Ias

Etapă județeană

Premiul I – Baidog Daiana, clasa a XI-a C, prof. Monica Dumitraș și prof. Violeta Ias

Premiul II – Duluș Elisa clasa a VII-a, prof. Alina Trif și prof. Violeta Ias

Mențiune – Oros Oana, clasa a X-a A, prof. Ramona Tătar și prof. Violeta Ias

Mențiune – Stoica Alexia Paula, clasa a IX-a B, prof. Alina Trif și prof. Ioan Cadar

Premiul III – Pop Mihai, clasa a XII-a E, prof. Ramona Tătar și prof. Ioan Cadar

III. Olimpiada de Religie Romano-Catolică

Etapă națională

Mențiune – Hirka Dániel Emanuel, clasa a IX-a I, prof. Tünde Antal

Etapă județeană

Premiul I – Hirka Dániel Emanuel, clasa a IX-a I, prof. Tünde Antal

Premiul II – Horváth Zsolt-Mariusz, clasa a X-a H, prof. Tünde Antal

IV. Alte concursuri și activități educative școlare naționale finanțate/nefinanțate de către ME

1. Concursul „Creștinul acasă, la școală, la biserică și în comunitate”

Etapă națională

Premiul I – Buda Andreea, clasa a X-a D, prof. Ioan Cadar

Etapă județeană

Premiul I – Buda Andreea, clasa a X-a D, prof. Ioan Cadar

Mențiune – Duma Tudor, clasa a X-a G, prof. Ioan Cadar

2. Concursul Internațional de creații literare, plastice, interpretare de rol și educație Ecologică „VALORILE COPILĂRIEI”

Etapă județeană

Premiul II – Buzlea Diana, clasa a VI-a, prof. Laura Mureșan

Premiul II – Ardelean Letiția, clasa a VI-a, prof. Laura Mureșan

Mențiune – Lontiș Sofia, clasa a V-a, prof. Laura Mureșan

Mențiune – Mihiș Giulia, clasa a V-a, prof. Laura Mureșan

CATEDRA PENTRU ÎNVĂȚĂMÂNTUL PRIMAR

I. Alte concursuri și activități educative școlare naționale finanțate și nefinanțate de către MEN

1. Proiectul Internațional Star Kids- decembrie 2021 CAER 2020 POZ 1100 pag 23

Premiul I – Breje Ianis, clasa I, prof. Câmpean Maria și prof. Buhaș Carmen
Premiul I – Curpas Matias, clasa I, prof. Câmpean Maria și prof. Buhaș Carmen
Premiul I – Ilisie Ioan, clasa I, prof. Câmpean Maria și prof. Buhaș Carmen
Premiul I – Mone Sara, clasa I, prof. Câmpean Maria și prof. Buhaș Carmen
Premiul I – Pleșca Iunia, clasa I, prof. Câmpean Maria și prof. Buhaș Carmen
Premiul I – Popa Maria, clasa I, prof. Câmpean Maria și prof. Buhaș Carmen
Premiul I – Popa Radu, clasa I, prof. Câmpean Maria și prof. Buhaș Carmen
Premiul I – Popovici Dragoș, clasa I, prof. Câmpean Maria și prof. Buhaș Carmen
Premiul I – Sandor Maria, clasa I, prof. Câmpean Maria și prof. Buhaș Carmen
Premiul I – Țenț Alma, clasa I, prof. Câmpean Maria și prof. Buhaș Carmen
Premiul II – Blaga Larisa, clasa I, prof. Câmpean Maria și prof. Buhaș Carmen
Premiul II – Copil Anelise, clasa I, prof. Câmpean Maria și prof. Buhaș Carmen
Premiul II – Fesus Bogdan, clasa I, prof. Câmpean Maria și prof. Buhaș Carmen
Premiul II – Ilisie-Stana Alexia, clasa I, prof. Câmpean Maria și prof. Buhaș Carmen
Premiul II – Nica Marian, clasa I, prof. Câmpean Maria și prof. Buhaș Carmen
Premiul II – Pop-Sadoveanu, clasa I, prof. Câmpean Maria și prof. Buhaș Carmen
Premiul II – Selegean Eric, clasa I, prof. Câmpean Maria și prof. Buhaș Carmen
Premiul II – Tinc George, clasa I, prof. Câmpean Maria și prof. Buhaș Carmen
Premiul III – Baranyai Rafael, clasa I, prof. Câmpean Maria și prof. Buhaș Carmen
Premiul III – Bește Aidan, clasa I, prof. Câmpean Maria și prof. Buhaș Carmen
Premiul III – Farcaș-Marcus M., clasa I, prof. Câmpean Maria și prof. Buhaș Carmen
Premiul III – Szeghalmi Sonia, clasa I, prof. Câmpean Maria și prof. Buhaș Carmen
Premiul III – Tigudean Adonis, clasa I, prof. Câmpean Maria și prof. Buhaș Carmen

2. Concursul „Raze de soare pline de culoare”

Premiul I – Mone Sara, clasa I, prof. Câmpean Maria și prof. Buhaș Carmen
Premiul I – Nica Marian, clasa I, prof. Câmpean Maria și prof. Buhaș Carmen
Premiul II – Pleșca Iunia, clasa I, prof. Câmpean Maria și prof. Buhaș Carmen
Premiul II – Copil Anelise, clasa I, prof. Câmpean Maria și prof. Buhaș Carmen
Premiul III – Szeghalmi Sonia, clasa I, prof. Câmpean Maria și prof. Buhaș Carmen
Premiul III – Țenț Alma, clasa I, prof. Câmpean Maria și prof. Buhaș Carmen

3. Concursul Școlar Național de Competență și Performanță Comper- Limba și literatura Română

Etapa a II-a

Premiul I – Blaga Larisa, clasa I, prof. Câmpean Maria și prof. Buhaș Carmen
Premiul I – Fesus Bogdan, clasa I, prof. Câmpean Maria și prof. Buhaș Carmen
Premiul I – Mone Sara, clasa I, prof. Câmpean Maria și prof. Buhaș Carmen
Premiul I – Pleșca Iunia, clasa I, prof. Câmpean Maria și prof. Buhaș Carmen
Premiul I – Pop-Saveanu Paul, clasa I, prof. Câmpean Maria și prof. Buhaș Carmen

Premiul I – Selegean Eric, clasa I, prof. Câmpean Maria și prof. Buhaș Carmen
Premiul I – Sandor Maria, clasa I, prof. Câmpean Maria și prof. Buhaș Carmen
Premiul I – Bunea Brianna , clasa a III-a, prof. Silvana Bistriceanu și prof. Adriana Popa
Premiul I – David Sara Alice, clasa a III-a, prof. Silvana Bistriceanu și prof. Adriana Popa
Premiul I – Toth David Cristian , clasa a III-a, prof. Silvana Bistriceanu și prof. Adriana Popa
Premiul I – Varodi Cassiana Giulia , clasa a III-a , prof. Silvana Bistriceanu și prof. Adriana Popa
Premiul II – Popa Radu, clasa I, prof. Câmpean Maria și prof. Buhaș Carmen
Premiul II – Bănoi Ayan, clasa a III-a, prof. Silvana Bistriceanu și prof. Adriana Popa
Premiul II – Jurca Tudor Andrei, clasa a III-a, prof. Silvana Bistriceanu și prof. Adriana Popa
Premiul II – Melniciuc Dan, clasa a III-a, prof. Silvana Bistriceanu și prof. Adriana Popa
Premiul II – Vancea Alesia Ioana, clasa a III-a, prof. Silvana Bistriceanu și prof. Adriana Popa
Premiul III – Bimbó Máté, clasa a III-a , prof. Silvana Bistriceanu și prof. Adriana Popa
Premiul III – Buhaș Giulia Maria, clasa a III-a, prof. Silvana Bistriceanu și prof. Adriana Popa
Premiul III – Cacuci Rafael, clasa a III-a, prof. Silvana Bistriceanu și prof. Adriana Popa
Premiul III – Ținc Sofia Anastasia, clasa a III-a, prof. Silvana Bistriceanu și prof. Adriana Popa
Premiul III – Vereș Luca Ioan , clasa a III-a, prof. Silvana Bistriceanu și prof. Adriana Popa
Mențiune – Popovici Dragoș, clasa I, prof. Câmpean Maria și prof. Buhaș Carmen
Mențiune – Bătea Alexandru Mihai, clasa a III-a, prof. Silvana Bistriceanu și prof. Adriana Popa
Mențiune – Ciuciu Sofia-Ioana, clasa a III-a, prof. Silvana Bistriceanu și prof. Adriana Popa
Mențiune – Lăzură Eric-Isaac, clasa a III-a, prof. Silvana Bistriceanu și prof. Adriana Popa
Mențiune – Moraru Giulia Rebeca, clasa a III-a, prof. Silvana Bistriceanu și prof. Adriana Popa
Mențiune – Tudose Anamaria, clasa a III-a, prof. Silvana Bistriceanu și prof. Adriana Popa
Mențiune – Tunduc Eduard Mihai, clasa a III-a, prof. Silvana Bistriceanu și prof. Adriana Popa

Etapa I

Premiul I – David Sara Alice, clasa a III-a, prof. Silvana Bistriceanu și prof. Adriana Popa
Premiul I – Moraru Giulia Rebeca, clasa a III-a, prof. Silvana Bistriceanu și prof. Adriana Popa
Premiul I – Rus Elisa Daria, clasa a III-a, prof. Silvana Bistriceanu și prof. Adriana Popa
Premiul I – Ținc Sofia Anastasia, clasa a III-a, prof. Silvana Bistriceanu și prof. Adriana Popa
Premiul I – Tunduc Eduard Mihai , clasa a III-a, prof. Silvana Bistriceanu și prof. Adriana Popa
Premiul I – Varodi Cassiana Giulia , clasa a III-a, prof. Silvana Bistriceanu și prof. Adriana Popa
Premiul II – Bătea Alexandru Mihai, clasa a III-a, prof. Silvana Bistriceanu și prof. Adriana Popa
Premiul II – Buhaș Giulia Maria, clasa a III-a, prof. Silvana Bistriceanu și prof. Adriana Popa
Premiul II-Chiș Rareș Marian, clasa a III-a , prof. Silvana Bistriceanu și prof. Adriana Popa
Premiul II – Melniciuc Dan, clasa a III-a, prof. Silvana Bistriceanu și prof. Adriana Popa
Premiul II-Stoicovici Teodora , clasa a III-a, prof. Silvana Bistriceanu și prof. Adriana Popa
Premiul II-Vancea Alesia Ioana, clasa a III-a, prof. Silvana Bistriceanu și prof. Adriana Popa
Premiul III – Jurca Tudor Andrei , clasa a III-a, prof. Silvana Bistriceanu și prof. Adriana Popa
Premiul III – Vereș Luca Ioan , clasa a III-a, prof. Silvana Bistriceanu și prof. Adriana Popa

4. Concursul Școlar Național de Competență și Performanță Comper-Matematică,

Etapa a II-a

Premiul I – Ilisie Ioan Liviu, clasa I, prof. Câmpean Maria și prof. Buhaș Carmen
Premiul I – Mone Sara, clasa I, prof. Câmpean Maria și prof. Buhaș Carmen

Premiul I – Pleșca Iunia, clasa I, prof. Câmpean Maria și prof. Buhaș Carmen
Premiul I – Popa Radu, clasa I, prof. Câmpean Maria și prof. Buhaș Carmen
Premiul I – Sandor Maria, clasa I, prof. Câmpean Maria și prof. Buhaș Carmen
Premiul I – Tinc George, clasa I, prof. Câmpean Maria și prof. Buhaș Carmen
Premiul I – Bănoi Ayan, clasa a III-a, prof. Silvana Bistriceanu și prof. Adriana Popa
Premiul I – Bătea Alexandru Mihai, clasa a III-a, prof. Silvana Bistriceanu și prof. Adriana Popa
Premiul I – Buhaș Giulia, clasa a III-a, prof. Silvana Bistriceanu și prof. Adriana Popa
Premiul I – .David Sara Alice, clasa a III-a, prof. Silvana Bistriceanu și prof. Adriana Popa
Premiul I – .Jurca Tudor Andrei, clasa a III-a, prof. Silvana Bistriceanu și prof. Adriana Popa
Premiul I – Rus Elisa, clasa a III-a, prof. Silvana Bistriceanu și prof. Adriana Popa
Premiul I – Toth David Cristian, clasa a III-a, prof. Silvana Bistriceanu și prof. Adriana Popa
Premiul I – Varodi Cassiana Giulia, clasa a III-a, prof. Silvana Bistriceanu și prof. Adriana Popa
Premiul I – Checicheis Vlad, clasa a IV-a, prof. Simona Ivan Sere și prof. Cristiana Vașadi
Premiul II – Selegean Eric, clasa I, prof. Câmpean Maria și prof. Buhaș Carmen
Premiul II – Ciuciu Sofia-Ioana, clasa a III-a, prof. Silvana Bistriceanu și prof. Adriana Popa
Premiul II – Chiș Rareș Marian, clasa a III-a, prof. Silvana Bistriceanu și prof. Adriana Popa
Premiul II – Melniciuc Dan, clasa a III-a, prof. Silvana Bistriceanu și prof. Adriana Popa
Premiul II – Moraru Giulia Rebeca, clasa a III-a, prof. Silvana Bistriceanu și prof. Adriana Popa
Premiul II – Ținc Sofia Anastasia, clasa a III-a, prof. Silvana Bistriceanu și prof. Adriana Popa
Premiul II – Tunduc Eduard Mihai, clasa a III-a, prof. Silvana Bistriceanu și prof. Adriana Popa
Premiul II – Vereș Luca, clasa a III-a, prof. Silvana Bistriceanu și prof. Adriana Popa
Premiul II – Marc Anastasia, clasa a IV-a, prof. Simona Ivan Sere și prof. Cristiana Vașadi
Premiul III – Lăzuran Eric-Isaac, clasa a III-a, prof. Silvana Bistriceanu și prof. Adriana Popa
Premiul III – Verzea Aurora, clasa a III-a, prof. Silvana Bistriceanu și prof. Adriana Popa
Premiul III – Bar Darius, clasa a IV-a, prof. Simona Ivan Sere și prof. Cristiana Vașadi
Mențiune – Bunea Brianna, clasa a III-a, prof. Silvana Bistriceanu și prof. Adriana Popa
Mențiune – Banszki Petra, clasa a III-a, prof. Silvana Bistriceanu și prof. Adriana Popa
Mențiune – Tudose Anamaria, clasa a III-a, prof. Silvana Bistriceanu și prof. Adriana Popa
Mențiune – Vancea Alesia Ioana, clasa a III-a, prof. Silvana Bistriceanu și prof. Adriana Popa
Mențiune – Ilisie Oana, clasa a IV-a, prof. Simona Ivan Sere și prof. Cristiana Vașadi

Etapă I

Premiul I – Melniciuc Dan, clasa a III-a, prof. Silvana Bistriceanu și prof. Adriana Popa
Premiul I – Jurca Tudor Andrei, clasa a III-a, prof. Silvana Bistriceanu și prof. Adriana Popa
Premiul I – Toth David Cristian, clasa a III-a, prof. Silvana Bistriceanu și prof. Adriana Popa
Premiul I – Bănoi Ayan, clasa a III-a, prof. Silvana Bistriceanu și prof. Adriana Popa
Premiul I – Tunduc Eduard Mihai, clasa a III-a, prof. Silvana Bistriceanu și prof. Adriana Popa
Premiul I – .Moraru Giulia Rebeca, clasa a III-a, prof. Silvana Bistriceanu și prof. Adriana Popa
Premiul I – Ținc Sofia Anastasia, clasa a III-a, prof. Silvana Bistriceanu și prof. Adriana Popa
Premiul I – Vancea Alesia Ioana, clasa a III-a, prof. Silvana Bistriceanu și prof. Adriana Popa
Premiul I – Ciuciu Sofia-Ioana, clasa a III-a, prof. Silvana Bistriceanu și prof. Adriana Popa
Premiul I – Lăzuran Eric-Isaac, clasa a III-a, prof. Silvana Bistriceanu și prof. Adriana Popa
Premiul I – Balaj Alex, clasa a IV-a, prof. Simona Ivan Sere și prof. Cristiana Vașadi

Premiul II – Varodi Cassiana Giulia, clasa a III-a, prof. Silvana Bistriceanu și prof. Adriana Popa

Premiul II – David Sara Alice, clasa a III-a, prof. Silvana Bistriceanu și prof. Adriana Popa

Premiul II – Chiș Rareș Marian, clasa a III-a, prof. Silvana Bistriceanu și prof. Adriana Popa

Premiul II – Verzea Aurora, clasa a III-a, prof. Silvana Bistriceanu și prof. Adriana Popa

Premiul II – Dunca Giulia, clasa a IV-a, prof. Simona Ivan Sere și prof. Cristiana Vașadi

Premiul III – Bâtea Alexandru, clasa a III-a, prof. Silvana Bistriceanu și prof. Adriana Popa

Premiul III – Bunea Brianna, clasa a III-a, prof. Silvana Bistriceanu și prof. Adriana Popa

Premiul III – Dogot Elena, clasa a IV-a, prof. Simona Ivan Sere și prof. Cristiana Vașadi

Mențiune – Buhaș Giulia, clasa a III-a, prof. Silvana Bistriceanu și prof. Adriana Popa

Mențiune – Bimbo Mate, clasa a III-a, prof. Silvana Bistriceanu și prof. Adriana Popa

Mențiune – Marc Anastasia, clasa a IV-a, prof. Simona Ivan Sere și prof. Cristiana Vașadi

5. Jocul-Concurs internațional Cangurașul matematician se adresează elevilor din clasa pregătitoare și din clasele I-IV, poziția 143 în Anexa 5.

Etapa a II-a

Premiul I – Abrudan Natalia Elena, clasa P, prof. Corodeanu Lavinia și prof. Bar Mirela

Premiul I – Amariței Alesio Andrei, clasa P, prof. Corodeanu Lavinia și prof. Bar Mirela

Premiul I – Albui Karina, clasa P, prof. Corodeanu Lavinia și prof. Bar Mirela

Premiul I – Barbura Anastasia-Maria, clasa P, prof. Corodeanu Lavinia și prof. Bar Mirela

Premiul I – Bențe Karim Mihai, clasa P, prof. Corodeanu Lavinia și prof. Bar Mirela

Premiul I – Beraru Cristina Maria, clasa P, prof. Corodeanu Lavinia și prof. Bar Mirela

Premiul I – Cacuci Antonio, clasa P, prof. Corodeanu Lavinia și prof. Bar Mirela

Premiul I – Cacuci Mark, clasa P, prof. Corodeanu Lavinia și prof. Bar Mirela

Premiul I – Chiș Sophie Nicole, clasa P, prof. Corodeanu Lavinia și prof. Bar Mirela

Premiul I – Ciadi Nectaria-Ioana, clasa P, prof. Corodeanu Lavinia și prof. Bar Mirela

Premiul I – Csizmas Tudor, clasa P, prof. Corodeanu Lavinia și prof. Bar Mirela

Premiul I – Dărăban Vasile Claudiu, clasa P, prof. Corodeanu Lavinia și prof. Bar Mirela

Premiul I – David Dominic, clasa P, prof. Corodeanu Lavinia și prof. Bar Mirela

Premiul I – Luncan Maria Alexandra, clasa P, prof. Corodeanu Lavinia și prof. Bar Mirela

Premiul I – Mihăilescu David Mihai, clasa P, prof. Corodeanu Lavinia și prof. Bar Mirela

Premiul I – Negru Kira Theodora, clasa P, prof. Corodeanu Lavinia și prof. Bar Mirela

Premiul I – Onchiș Ana-Maria, clasa P, prof. Corodeanu Lavinia și prof. Bar Mirela

Premiul I – Popovici Matei Constantin, clasa P, prof. Corodeanu Lavinia și prof. Bar Mirela

Premiul I – Puriș Alexandra Iulia, clasa P, prof. Corodeanu Lavinia și prof. Bar Mirela

Premiul I – Rob-Sonea Nikita Teodora, clasa P, prof. Corodeanu Lavinia și prof. Bar Mirela

Premiul I – Simoc David Sebastian, clasa P, prof. Corodeanu Lavinia și prof. Bar Mirela

Premiul I – Tămășdan Lucas, clasa P, prof. Corodeanu Lavinia și prof. Bar Mirela

Premiul I – Tripe Eliza Sofia, clasa P, prof. Corodeanu Lavinia și prof. Bar Mirela

Premiul I – Tirla Vlad Florin, clasa P, prof. Corodeanu Lavinia și prof. Bar Mirela

Premiul I – Mone sara Florinela, clasa I, prof. Câmpean Maria și prof. Buhaș Carmen

Premiul I – Herpuț Luca Ștefan, clasa a II-a, prof. Porumb Viorica și prof. Ciutan Maria

Premiul I – Maier Stefan Alexandru, clasa a II-a, prof. Porumb Viorica și prof. Ciutan Maria

Premiul I – Fence Carmen Alexandra, clasa a II-a, prof. Porumb Viorica și prof. Ciutan Maria

Premiul I – Bănoi Ayan, clasa a III-a, prof. Silvana Bistriceanu și prof. Adriana Popa
Premiul I – David Sara Alice, clasa a III-a, prof. Silvana Bistriceanu și prof. Adriana Popa
Premiul I – Toth David Cristian, clasa a III-a, prof. Silvana Bistriceanu și prof. Adriana Popa
Premiul II – Țeș Alma Gabriela, clasa I, p prof. Câmpean Maria și prof. Buhaș Carmen
Premiul II – Selegean Eric Gabriel, clasa I, prof. Câmpean Maria și prof. Buhaș Carmen
Premiul II – Ținc George-Marian, clasa I, prof. Câmpean Maria și prof. Buhaș Carmen
Premiul II – Nica Marian George, clasa I, prof. Câmpean Maria și prof. Buhaș Carmen
Premiul II – Popa Radu-Andrei, clasa I, prof. Câmpean Maria și prof. Buhaș Carmen
Premiul II – Blaga Larisa-Maria, clasa a I, prof. Câmpean Maria și prof. Buhaș Carmen
Premiul II – Ilisie Liviu, clasa a I, prof. Câmpean Maria și prof. Buhaș Carmen
Premiul II – Fesus Bogdan, clasa a I, prof. Câmpean Maria și prof. Buhaș Carmen
Premiul II-albui Bogdan Florian, clasa a II, prof. Porumb Viorica și prof. Ciutan Maria
Premiul II – Cristea Edmond Ioan, clasa a II, prof. Porumb Viorica și prof. Ciutan Maria
Premiul II – Verzea Aida, clasa a II, prof. Porumb Viorica și prof. Ciutan Maria
Premiul II – Moraru Giulia Rebeca, clasa a III-a, prof. Silvana Bistriceanu și prof. Adriana Popa
Premiul II – Melniciuc Dan, clasa a III-a, prof. Silvana Bistriceanu și prof. Adriana Popa
Premiul II – Varodi Cassiana Giulia, clasa a III-a, prof. Silvana Bistriceanu și prof. Adriana Popa
Premiul II – Todor David Ionatan, clasa a III-a, prof. Silvana Bistriceanu și prof. Adriana Popa
Premiul II – Tunduc Eduard Mihai, clasa a III-a, prof. Silvana Bistriceanu și prof. Adriana Popa
Premiul II – Bătea Alexandru Mihai, clasa a III-a, prof. Silvana Bistriceanu și prof. Adriana Popa
Premiul II – Verzea Aurora, clasa a III-a, prof. Silvana Bistriceanu și prof. Adriana Popa
Premiul II – Bunea Brianna, clasa a III-a, prof. Silvana Bistriceanu și prof. Adriana Popa
Premiul II – Ținc Sofia Anastasia, clasa a III-a, prof. Silvana Bistriceanu și prof. Adriana Popa
Premiul II – Bar Darius, clasa a IV-a, prof. Simona Ivan Sere și prof. Cristiana Vașadi
Premiul III – Bențe Aidan-Gabriel, clasa a I, prof. Câmpean Maria și prof. Buhaș Carmen
Premiul III – Ilisie-Stana Maria Alexia, clasa I, prof. Câmpean Maria și prof. Buhaș Carmen
Premiul III – Sándor Mária-Rita, clasa I, prof. Câmpean Maria și prof. Buhaș Carmen
Premiul III – Breje Ianis Andrei, clasa I, prof. Câmpean Maria și prof. Buhaș Carmen
Premiul III – Slezinger Tudor, clasa a II-a, prof. Porumb Viorica și prof. Ciutan Maria
Premiul III – Fornea Vlad Artur, clasa a II, prof. Porumb Viorica și prof. Ciutan Maria
Premiul III – Ciep Ștefan Antonio, clasa a II-a, prof. Porumb Viorica și prof. Ciutan Maria
Premiul III – Ardelean Iulia Anastasia Alina, clasa a II-a, prof. Porumb Viorica și prof. Ciutan Maria
Premiul III – Rubint Selena, clasa a II-a, prof. Porumb Viorica și prof. Ciutan Maria
Premiul III – Némethi Alexandru Mihai, clasa a II-a, prof. Porumb Viorica și prof. Ciutan Maria
Premiul III – Ilisie Ecaterina Damaris, clasa a II-a, prof. Porumb Viorica și prof. Ciutan Maria
Premiul III – Petru David-Adrian, clasa a II-a, prof. Porumb Viorica și prof. Ciutan Maria
Premiul III – Doca Maximilian, clasa a II-a prof. Porumb Viorica și prof. Ciutan Maria
Premiul III – Tudose Anamaria, clasa a III-a, prof. Silvana Bistriceanu și prof. Adriana Popa
Premiul III – Rus Elisa Daria, clasa a III-a, prof. Silvana Bistriceanu și prof. Adriana Popa
Premiul III – Jurca Tudor Andrei, clasa a III-a, prof. Silvana Bistriceanu și prof. Adriana Popa
Premiul III – Ciuciu Sofia-Ioana, clasa a III-a, prof. Silvana Bistriceanu și prof. Adriana Popa

Premiul III – Ionesco Valentin, clasa a IV-a, prof. Simona Ivan Sere și prof. Cristiana Vașadi

Premiul III – Pernea Filip, clasa a IV-a, prof. Simona Ivan Sere și prof. Cristiana Vașadi

Premiul III – Marc Anastasia, clasa a IV-a, prof. Simona Ivan Sere și prof. Cristiana Vașadi

Etapa I

Premiul I – Moraru Giulia Rebeca, clasa a III-a, prof. Silvana Bistriceanu și prof. Adriana Popa

Premiul I – Varodi Cassiana Giulia, clasa a III-a, prof. Silvana Bistriceanu și prof. Adriana Popa

Premiul II – Jurca Tudor Andrei, clasa a III-a, prof. Silvana Bistriceanu și prof. Adriana Popa

Premiul II – David Sara Alice, clasa a III-a, prof. Silvana Bistriceanu și prof. Adriana Popa

Premiul II – Chis Rares, clasa a III-a, prof. Silvana Bistriceanu și prof. Adriana Popa

Premiul II – Melniciuc Dan, clasa a III-a, prof. Silvana Bistriceanu și prof. Adriana Popa

Premiul II – Toth David Cristian, clasa a III-a, prof. Silvana Bistriceanu și prof. Adriana Popa

Premiul II – Bănoi Ayan, clasa a III-a, prof. Silvana Bistriceanu și prof. Adriana Popa

Premiul III – Tunduc Eduard Mihai, clasa a III-a, prof. Silvana Bistriceanu și prof. Adriana Popa

Premiul III – Vancea Ioana, clasa a III-a, prof. Silvana Bistriceanu și prof. Adriana Popa

Premiul III – Bătea Alexandru, clasa a III-a, prof. Silvana Bistriceanu și prof. Adriana Popa

Premiul III – Todor David Ionatan, clasa a III-a, prof. Silvana Bistriceanu și prof. Adriana Popa

CENTRUL DE DOCUMENTARE ȘI INFORMARE

1. Proiect internațional-Concurs „Lectura la fereastră” Ediția I-organizat de Biblioteca Județeană „George Barițiu” Brașov, Centrul de Excelență pentru Copii și Tineret

Premiul I – Pascovici Mircea, clasa a XII-a B, bibliotecar Silvia Malița

CATEDRA DE EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT

I. Olimpiada națională a sportului Școlar

Etapa județeană

Locul III – Echipa de baschet fete – gimnaziu, prof. Andreea Bortos

Etapa pe municipii

Locul I – Echipa de baschet fete – gimnaziu, prof. Andreea Bortos

Locul II – Echipa de baschet băieți – gimnaziu, Andreea Bortos

Locul II – Echipa de fotbal a școlii, clasele a IX-a, a X-a, a XI-a, a XII-a, prof. Kováts Tünde

CLUBUL SPORTIV ȘCOLAR NR. 2 – COLEGIUL NAȚIONAL „MIHAI EMINESCU”

1. Turneu nr. 2, baschet, Under 13 – Campionat Național, finanțat ME

Locul 4 – Grupa avansați CSS, prof. Susana Onaca

2. Turneu Under 13 feminin, 20-21 nov. 2021, Cluj-Napoca – Campionat Național F.R. Baschet, cu finanțare ME

Locul 4 – Grupa avansați CSS, prof. Susana Onaca

3. Turneu Under 13 Feminin, 11-12 dec. 2021, Mediaș – Campionat Național F.R. Baschet, cu finanțare ME

Locul I – Grupa avansați CSS, prof. Susana Onaca

4. Turneu Under 13 Feminin, 19-20 febr. 2021, Oradea – Campionat Național F.R. Baschet, finanțare ME

Locul I – Grupa avansați CSS, prof. Susana Onaca

5. Turneu Under 13 Feminin, 2-3 aprilie 2021, Baia-Mare – Campionat Național F.R. Baschet, cu finanțare ME

Locul I – Grupa avansați CSS, prof. Susana Onaca

6. Turneu Under 13 Feminin, 22-23 aprilie 2021, Dej – Campionat Național F.R. Baschet, cu finanțare ME

Locul I – Grupa avansați CSS, prof. Susana Onaca

7. Turneu Final grupa B, categoria Under 13 Feminin, 4-8 mai 2021, Dej – Campionat Național F.R. Baschet, cu finanțare ME

Locul I – Grupa avansați CSS, prof. Susana Onaca

8. Campionatul Național de Sală Seniori și Tineret 25-27.02.2022, București

Locul I – proba de înălțime tineret 1,75 m – Rengle Maria, prof. Florin Indrie

Locul II – proba de înălțime seniori 1,75 m – Rengle Maria, prof. Florin Indrie

9. Campionatul Național de Sală U 20 19-20.03.2022, București

Locul III – proba de 400 m 51,57 s – Fándly Márk, prof. Florin Indrie

Locul II – proba de înălțime 1,78 m – Rengle Maria, prof. Florin Indrie

10. Campionatul Național Sală Copii 1,2,3,4, et. Zonă, 19.03.2022, Cluj-Napoca

C1

Locul III – proba de 60 m 9,07 s – Tâmpu Vlad, prof. Florin Indrie

Locul III – proba de 200 m 37,19 s – Ban Andrea, prof. Florin Indrie

C2

Locul II – proba de 200 m 38,4 s – Demian Mina, prof. Florin Indrie

Locul III – proba de lungime 3,63 m – Rez Raul, prof. Florin Indrie

C4

Locul I – proba de 50 m 8,28 s – Lazăr Luca, prof. Florin Indrie

Locul I – proba de 50 m 8,17 s – Silaghi Maria, prof. Florin Indrie

Locul III – proba de 50 m 8,70 s – Gogâță Andrei, prof. Florin Indrie

11. Campionatul Național Copii 1,2,3,4, et. Zonă, Cluj-Napoca

C1

Locul I – proba de 200 m 32,38 s – Tâmpu Vlad, prof. Florin Indrie

C2

Locul III – proba de lungime 3,50 m – Rez Raul, prof. Florin Indrie

C4

Locul III – triatlon 1313 p – Gogâță Andrei, prof. Florin Indrie

12. Campionatul Național Seniori și Tineret 24-26.06.2022, Craiova

Locul V – proba de 800 m tineret 1,55,52 min. – Fándly Márk, prof. Florin Indrie

Locul VIII – proba de 800 m seniori 1,55,52 min. – Fándly Márk, prof. Florin Indrie

Locul II – proba de înălțime tineret 1,74 m – Rengle Maria, prof. Florin Indrie

Locul III – proba de înălțime seniori 1,74 m – Rengle Maria, prof. Florin Indrie

13. Campionatul Național U 20 2-3.07.2022, Cluj-Napoca

Locul IV – proba de înălțime 1,60 m – Rengle Maria, prof. Florin Indrie

Locul IV – proba de 400 m 49,35 s – Fándly Márk, prof. Florin Indrie

Locul IV – proba de 800 m 59,67 min. – Fándly Márk, prof. Florin Indrie

REZULTATE OBȚINUTE DE ELEVII NOȘTRI LA ALTE CLUBURI SPORTIVE

I. Campionatul Național Școlar C.S.Ș/L.P.S Competiția Lupte greco-romane categoria 60 kg – Pitești, 2022

Etapa finală

Locul II – Szép Hunor, clasa a X-a H

II. Campionatul de KEMPO-Clubul Sportiv Crișul Oradea

1. Campionatul internațional de KEMPO – Tunisia, 2022

Locul III – Cotuț Răzvan Daniel, clasa a XI-a E

2. Campionatul Național de KEMPO

Locul I – Mihața Karina Ioana, clasa a IX-a C

Locul III – Cotuț Răzvan Daniel, clasa a XI-a E

Locul III – Fodor Annamaria, clasa a VII-a

Locul III – Gavriluț Rareș Casian, clasa a X-a G

III. Campionatul Național de TAEKWONDO WT-Clubul Sportiv Crișul Oradea seniori feminin – București

Locul III – Mureșan Edina, clasa a XII-a C

IV. Campionatul Național de JUNIORI I-POLO PE APĂ-Clubul Sportiv Crișul Oradea

Locul III – Lukács Dominik, clasa a X-a I

V. Ramura sportivă NATAȚIE ȘI PENTATLON MODERN-Clubul Sportiv Crișul Oradea

Bako Anastasia, clasa a X-a F

VI. Campionatul Național Juniori U18 Juniori U16 București-Atletism L.P.S-C. S. Crișul Oradea, 14-15.05.2022

Locul I – 3000m, 11:01.96 – Verdeș Diana, clasa a IX-a E

VII. Campionatul Național de Juniori U20 Cluj-Napoca-Atletism-L.P.S-C. S. Crișul Oradea, 02-03.07.2022

Locul II – 5000m, 18:59.23 – Verdeș Diana, clasa a IX-a E

VIII. Campionatul Național de Juniori U18 Pitești-Atletism-L.P.S-C. S. Crișul Oradea, 28-29.05.2022

Locul III – 3000m, 10:41.20 – Verdeș Diana, clasa a IX-a E

Situație întocmită de doamna bibliotecar Silvia Malița